

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan Parlamentti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(98/C 187/01)	E-2352/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Tarjouskilpailu konsulttipalvelusta kunnallisen energia- ja ympäristöasioista vastaavan yrityksen ACEA:n yksityistämiseksi Rooman kunnan toimesta (Täydentävä vastaus)	1
(98/C 187/02)	E-2530/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel komissiolle Aihe: Epäilyksiä Surinamille myönnettävän rahoituksellisen tuen asianmukaisesta valvonnasta	2
(98/C 187/03)	E-3209/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: "Delorsin II-paketin" määrärahojen käyttöaste	3
(98/C 187/04)	E-3264/97 esittäjä(t): María Estevan Bolea komissiolle Aihe: Petrolikoksi ja sementtitehtaat	4
(98/C 187/05)	E-3297/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Yritykset ohittaa ympäristölainsäädäntö Kreikassa	4
(98/C 187/06)	E-3421/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpano	5
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3297/97 ja E-3421/97	5
(98/C 187/07)	E-3300/97 esittäjä(t): Angela Sierra González komissiolle Aihe: Yhdistyneen kuningaskunnan asettamat tuontirajoitukset Kanarialta peräisin oleville tuotteille	6
(98/C 187/08)	P-3353/97 esittäjä(t): Caroline Jackson komissiolle Aihe: Amsterdamin sopimus: EU:n lainsäädännön laatimisen laatua koskeva julistus	6
(98/C 187/09)	E-3361/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Ympäristökoulutus	7
(98/C 187/10)	E-3384/97 esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke komissiolle Aihe: Euroopan ympäristökeskuksen (Kööpenhamina) hakemuslomake	7
(98/C 187/11)	E-3407/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ihmisarvoa loukkaavat ja hyvän maun vastaiset mainoskampanjat	8

FI

Hinta: 30 ecua

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/12)	P-3428/97 esittäjä(t): Georg Jarzembowski komissiolle Aihe: Maailmanlaajuinen satelliittinavigointijärjestelmä – GNSS	9
(98/C 187/13)	E-3460/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ispran YTK	10
(98/C 187/14)	E-3465/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Espanja ja Tsekin tasavalta koheesiorahastossa	11
(98/C 187/15)	E-3466/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Espanja, Puola, Unkari ja Tseki koheesiorahastossa	11
(98/C 187/16)	E-3467/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Tsekin tasavalta ja koheesiorahasto	12
(98/C 187/17)	E-3468/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Koheesiorahaston maat vuonna 2003	12
(98/C 187/18)	E-3469/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Unkari ja koheesiorahasto	12
(98/C 187/19)	E-3470/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Puola ja koheesiorahasto	13
(98/C 187/20)	E-3471/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Espanja ja Puola koheesiorahastossa	13
(98/C 187/21)	E-3472/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Espanja ja Unkari koheesiorahastossa	14
(98/C 187/22)	E-3476/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: Koheesiorahasto ja uudet jäsenvaltiot	14
(98/C 187/23)	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3465/97, E-3466/97, E-3467/97, E-3468/97, E-3469/97, E-3470/97, E-3471/97, E-3472/97 ja E-3476/97	14
(98/C 187/24)	E-3482/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Yksityishenkilöiden osallistuminen yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaan	15
(98/C 187/25)	E-3502/97 esittäjä(t): Eryl McNally komissiolle Aihe: Lahjonta EU:n jäsenvaltioissa	15
(98/C 187/26)	E-3529/97 esittäjä(t): José Barros Moura komissiolle Aihe: Pintasilgon selonteko	16
(98/C 187/27)	E-3532/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi	17
(98/C 187/28)	E-3533/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis neuvostolle Aihe: Turkin hyökkävyys Kreikkaa kohtaan	17
(98/C 187/29)	E-3541/97 esittäjä(t): James Moorhouse neuvostolle Aihe: Euroopan unionin transseksuaalit kansalaiset	18
(98/C 187/30)	E-3545/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Autojen rekisterikilpien yhdenmukaistamiskehitys	19
(98/C 187/31)	E-3550/97 esittäjä(t): Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Maantiedon opetuksen poisjääminen Italiasta	19
(98/C 187/32)	E-3802/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Maantieteen poistaminen oppilaitosten opetusohjelmista Italiassa	19
(98/C 187/33)	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3550/97 ja E-3802/97	20
(98/C 187/34)	E-3551/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Alkioilla tehdyt kokeet	20
(98/C 187/35)	E-3552/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Asetuksen ETY N:o 1318/93 mukaiset tuet Italiassa Coloradosta peräisin olevan amerikkalaisen lihan jälleenmyymiseksi	21
(98/C 187/36)	E-3553/97 esittäjä(t): Jan Sonneveld ja Jan Mulder komissiolle Aihe: Geneeristen kasvinuojeluaineiden pienet valmistajat Euroopan unionissa	21

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(98/C 187/35)	E-3561/97 esittäjä(t): Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Koneita ja konehuoneita koskevat melunormit	23
(98/C 187/36)	E-3562/97 esittäjä(t): Allan Macartney komissiolle Aihe: Ranskalaisen rekka-autojen ja kalastusalusten tiesulut – tappioita kärsineet liikennöitsijät eivät ole vielä saaneet korvauksia	23
(98/C 187/37)	E-3578/97 esittäjä(t): Klaus Lukas komissiolle Aihe: Euro ja hintojen avoimuus	24
(98/C 187/38)	E-3598/97 esittäjä(t): Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Yhteistyöhän tarkoitettujen varojen väärinkäyttö	25
(98/C 187/39)	E-3604/97 esittäjä(t): Franz Linser komissiolle Aihe: Euroopan laajuiset verkot – Brenner – Basis -tunneli	25
(98/C 187/40)	E-3607/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Komission tiedonanto euron käyttöönoton vaikutuksista pääomamarkkinoihin (KOM(97)0337 lopullinen)	26
(98/C 187/41)	E-3608/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Komission tiedonanto euron käyttöönoton vaikutuksista pääomamarkkinoihin (KOM(97)0337 lopullinen)	27
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3607/97 ja E-3608/97	27
(98/C 187/42)	P-3616/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Asetuksen 3577/92 täytäntöönpano	27
(98/C 187/43)	E-3621/97 esittäjä(t): Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Liikenneilmailu ja henkilöstön työolot	29
(98/C 187/44)	E-3624/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Itävallassa	29
(98/C 187/45)	E-3625/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Belgiassa	30
(98/C 187/46)	E-3626/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Tanskassa	30
(98/C 187/47)	E-3627/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Suomessa	30
(98/C 187/48)	E-3628/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Ranskassa	30
(98/C 187/49)	E-3629/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Saksassa	31
(98/C 187/50)	E-3630/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Kreikassa	31
(98/C 187/51)	E-3631/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Irlannissa	31
(98/C 187/52)	E-3632/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Luxemburgissa	31
(98/C 187/53)	E-3633/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Hollannissa	32
(98/C 187/54)	E-3634/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Portugalissa	32
(98/C 187/55)	E-3635/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Isossa-Britanniassa	32
(98/C 187/56)	E-3636/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Espanjassa	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 187/57)	E-3637/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Ruotsissa	33
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3624/97, E-3625/97, E-3626/97, E-3627/97, E-3628/97, E-3629/97, E-3630/97, E-3631/97, E-3632/97, E-3633/97, E-3634/97, E-3635/97, E-3636/97 ja E-3637/97	33
(98/C 187/58)	E-3638/97 esittäjä(t): Christof Tannert komissiolle Aihe: Berliinin osavaltiossa suoritetun sosiaalipedagogi- ja sosiaalihuoltajatuokinnon tunnustaminen koko EU:ssa	33
(98/C 187/59)	E-3639/97 esittäjä(t): David Martin komissiolle Aihe: Kädelisiin kuuluvien eläinten käyttö koe-eläiminä	34
(98/C 187/60)	E-3640/97 esittäjä(t): David Martin komissiolle Aihe: Villieläinten käyttö kokeissa ja muissa tieteellisissä tarkoituksissa	35
(98/C 187/61)	E-3642/97 esittäjä(t): Clive Needle komissiolle Aihe: Tuberkuloositapausten lisääntyminen	36
(98/C 187/62)	E-3643/97 esittäjä(t): Clive Needle komissiolle Aihe: Tuberkuloositapausten lisääntyminen	36
(98/C 187/63)	E-3644/97 esittäjä(t): Clive Needle komissiolle Aihe: Tuberkuloositapausten lisääntyminen	37
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3642/97, E-3643/97 ja E-3644/97	37
(98/C 187/64)	E-3659/97 esittäjä(t): María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Autottomat kaupungit	38
(98/C 187/65)	E-3679/97 esittäjä(t): Patricia McKenna neuvostolle Aihe: Valtion harjoittama sorto Burmassa	38
(98/C 187/66)	E-3692/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Phare-ohjelmaan tehtävien muutosten vaikutus Virossa	39
(98/C 187/67)	E-3699/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Phare-varojen käyttö Virossa	39
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3692/97 ja E-3699/97	40
(98/C 187/68)	E-3693/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Phare-varojen käyttö Tšekin tasavallassa	40
(98/C 187/69)	E-3695/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Phare-varojen käyttö Unkarissa	42
(98/C 187/70)	E-3701/97 esittäjä(t): Raimo Ilaskivi komissiolle Aihe: Ranskan kuljetuslakon vaikutus ulkomaisiin liikenteenharjoittajiin	43
(98/C 187/71)	E-3702/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Rattijuopumusrajojen laskeminen ja harmonisointi Euroopan Unionissa	43
(98/C 187/72)	E-3711/97 esittäjä(t): José Barros Moura komissiolle Aihe: Koululaisten bussikuljetukset EU:ssa	44
(98/C 187/73)	E-3716/97 esittäjä(t): Heidi Hautala neuvostolle Aihe: Lapsikaappaukset	45
(98/C 187/74)	E-3718/97 esittäjä(t): Stelios Argyros komissiolle Aihe: Figalian Vassesissa sijaitsevan Apollon Epikureiosille pyhitetyn antiikin temppelin säilyttäminen	46
(98/C 187/75)	E-3722/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointia koskeva laki Bolzanon maakunnassa	46
(98/C 187/76)	E-3733/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Elokuvan satavuotisjuhlan viettäminen	47
(98/C 187/77)	E-3747/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kaupunkien koehankkeet	48

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/78)	P-3755/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Kurdit ja poliittinen turvapaikka	49
(98/C 187/79)	E-3927/97 esittäjä(t): Giampaolo D'Andrea, Pierluigi Castagnetti, Antonio Graziani, Gerardo Bianco ja Maria Colombo Svevo neuvostolle Aihe: Laiton maahanmuutto	49
(98/C 187/80)	P-0109/98 esittäjä(t): Guido Viceconte neuvostolle Aihe: Pakolaistulva Euroopan unionin kaakkoisilla rannikkoalueilla	49
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-3755/97, E-3927/97 ja P-0109/98	50
(98/C 187/81)	E-3761/97 esittäjä(t): Patricia McKenna neuvostolle Aihe: Ihmisoikeusaktivistin pidätys Etelä-Koreassa	50
(98/C 187/82)	E-3762/97 esittäjä(t): Allan Macartney komissiolle Aihe: Lampailla käytettävien orgaanisia fosforiyhdisteitä sisältävien desinfiointiaineiden hävittäminen ja pohjaveden pilaantuminen	51
(98/C 187/83)	E-3764/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini, Gastone Parigi ja Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ylipaineisia huoneita koskevien turvallisuusstandardien yhtenäistäminen	52
(98/C 187/84)	E-3769/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Asianajajan ammatin harjoittamista koskevat rajoitukset	53
(98/C 187/85)	E-3781/97 esittäjä(t): Reimer Böge, Lutz Goepel, Agnes Schierhuber, Honor Funk, Christa Klauß, Hedwig Keppelhoff-Wiechert ja Xaver Mayer komissiolle Aihe: Direktiivi 91/628/ETY eläinten suojelusta kuljetuksen aikana, siitoseläinten pysähdyspaikkojen käytössä esiintyvät hygieniaongelmat	54
(98/C 187/86)	E-3790/97 esittäjä(t): Ian White komissiolle Aihe: Jätteenkäsittelylaitos Casaresissa	55
(98/C 187/87)	E-3793/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: vahinkojen arviointimenettely	55
(98/C 187/88)	E-3794/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: vahinkojen arviointi	56
(98/C 187/89)	E-3795/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: korvausten kiirehtiminen	56
(98/C 187/90)	E-3796/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: ajankohtaiset aloitteet sosiaalialan lainsäädännössä	57
(98/C 187/91)	E-3797/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: aukko sosiaalialan lainsäädännössä	57
(98/C 187/92)	E-3798/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: toimenpiteet Ranskan valtiota vastaan	57
(98/C 187/93)	E-3799/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Ranskan tiesulut: lailliset keinot yhtenäismarkkinoiden suojelemiseksi	58
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3793/97, E-3794/97, E-3795/97, E-3796/97, E-3797/97, E-3798/97 ja E-3799/97	58
(98/C 187/94)	E-3800/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Laseraseiden käyttö Euroopan kaupungeissa luonnonvaraisten eläinten "hillitsemiseen"	59
(98/C 187/95)	E-3801/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Tutkintojen vastaavuus	60
(98/C 187/96)	E-3803/97 esittäjä(t): José Apolinário komissiolle Aihe: KOR ja matkailu	61
(98/C 187/97)	E-3804/97 esittäjä(t): José Apolinário komissiolle Aihe: Euroopan sosiaalirahasto ja matkailu	61
(98/C 187/98)	E-3805/97 esittäjä(t): José Apolinário komissiolle Aihe: EMOTR:n ohjausosasto ja matkailu	61

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/99)	P-3806/97 esittäjä(t): Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Messinan sillan rakentaminen	62
(98/C 187/100)	E-3811/97 esittäjä(t): Hilde Hawlicek komissiolle Aihe: Tuloliitännällä varustettujen videokameroiden epäoikeudenmukainen tullikohtelu	62
(98/C 187/101)	E-3829/97 esittäjä(t): Wilfried Telkämper komissiolle Aihe: Elinympäristön sekä villien eläinten ja luonnonvaraisten kasvien suojelua koskevan direktiivin täytäntöönpano Söllingenin lentokentän läheisyydessä	63
(98/C 187/102)	E-3831/97 esittäjä(t): María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Pegon ja Olivan kosteikko	64
(98/C 187/103)	E-3832/97 esittäjä(t): Jean-Pierre Bébéar komissiolle Aihe: Evin-laki ja vapaan liikkuvuuden rajoitukset	66
(98/C 187/104)	E-3833/97 esittäjä(t): Hedy d'Ancona komissiolle Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan	67
(98/C 187/105)	E-3834/97 esittäjä(t): Hedy d'Ancona komissiolle Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan	67
(98/C 187/106)	E-3835/97 esittäjä(t): Hedy d'Ancona komissiolle Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan	67
(98/C 187/107)	E-3836/97 esittäjä(t): Hedy d'Ancona komissiolle Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan	67
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3833/97, E-3834/97, E-3835/97 ja E-3836/97	67
(98/C 187/108)	E-3842/97 esittäjä(t): Enrique Barón Crespo komissiolle Aihe: Ericsson S.A:n lakkauttaminen Espanjassa	68
(98/C 187/109)	E-3844/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Unionin myöntämä poikkeuslupa Suomen alkoholituonnille	69
(98/C 187/110)	E-3850/97 esittäjä(t): Jean-Pierre Bébéar komissiolle Aihe: BSE ja talin käyttö teollisuudessa	70
(98/C 187/111)	P-3851/97 esittäjä(t): Rijk van Dam komissiolle Aihe: Uskonvapaus Marokossa	70
(98/C 187/112)	E-3855/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Teknologiakeskusten tulevaisuus Euroopan unionissa	71
(98/C 187/113)	E-3857/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Sevillan teknologisen tulevaisuustutkimuksen instituutti (IPTS) on ollut vuoden ilman johtajaa	72
(98/C 187/114)	E-3859/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Parlamentin toimintojen hajasijoittaminen	72
(98/C 187/115)	E-3865/97 esittäjä(t): José Valverde López komissiolle Aihe: Kaasujohto Maghreb-Eurooppa	73
(98/C 187/116)	E-3867/97 esittäjä(t): José Valverde López komissiolle Aihe: Oliiviöljyn vienti	73
(98/C 187/117)	E-3871/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Euroopan teollisuuden kilpailukyky	74
(98/C 187/118)	E-3884/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo ja Spalato Belleré komissiolle Aihe: Vaarallisten aineiden tiekuljetuksiin tarkoitetut moottoriajoneuvot	74
(98/C 187/119)	E-3885/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo ja Spalato Belleré komissiolle Aihe: Vaarallisten aineiden tiekuljetuksiin tarkoitetut moottoriajoneuvot	75
(98/C 187/120)	E-3889/97 esittäjä(t): Marlene Lenz komissiolle Aihe: Neuvoston 29.7.1991 antaman direktiivin 91/439/ETY täytäntöönpano Italiassa	76

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/121)	E-3891/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: EMOTR:n tukiosaston menojen käsittelystä huolehtivat elimet	77
(98/C 187/122)	E-3892/97 esittäjä(t): Graham Watson komissiolle Aihe: Romanian syrjintä Tšekin tasavallassa	77
(98/C 187/123)	E-3893/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Euroopan unionin metsästrategia	78
(98/C 187/124)	E-3894/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Komission toimeksiantamien erityistutkimusten edistäminen	78
(98/C 187/125)	E-3899/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Kansainvälinen RAI ja tietosuojat	79
(98/C 187/126)	E-3903/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Saaristoalueita koskevat erityistoimenpiteet	80
(98/C 187/127)	E-3905/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Malpensas lentoasema (Milano)	81
(98/C 187/128)	E-3956/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini, Amedeo Amadeo ja Carlo Secchi komissiolle Aihe: Malpensas lentoasema (Milano)	81
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3905/97 ja E-3956/97	82
(98/C 187/129)	E-3906/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Toscanaa varten perustetut rakennerahastot ja maanjärjestyksistä annetun lainsäädännön rikkominen	82
(98/C 187/130)	E-3911/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Seveso direktiivi	83
(98/C 187/131)	E-3912/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Seveso direktiivi	84
(98/C 187/132)	E-3914/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Seveso direktiivi	86
(98/C 187/133)	E-3915/97 esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Orgaaninen psykosyndrooma	87
(98/C 187/134)	E-3916/97 esittäjä(t): Marianne Thyssen komissiolle Aihe: WTO-paneelin hormoneja koskeva päätös	88
(98/C 187/135)	P-3917/97 esittäjä(t): José Apolinário komissiolle Aihe: INTERREG II C -aloitteesta mahdollisesti rahoitettavat toimenpiteet	89
(98/C 187/136)	P-3919/97 esittäjä(t): Edouard des Places komissiolle Aihe: Elintarviketeollisuuden kuivattujen kasvien tilanne	89
(98/C 187/137)	E-3922/97 esittäjä(t): Paul Lannoye komissiolle Aihe: Kasvinsuojeluaineet	90
(98/C 187/138)	E-3923/97 esittäjä(t): Hedwig Keppelhoff-Wiechert komissiolle Aihe: Koululaisille COMENIUS-ohjelmasta myönnettävä tuki	91
(98/C 187/139)	E-3925/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Lampaiden teurastaminen uskonnollisiin tarkoituksiin Ranskassa	92
(98/C 187/140)	E-3928/97 esittäjä(t): Giampaolo D'Andrea, Pierluigi Castagnetti, Antonio Graziani, Gerardo Bianco ja Maria Colombo Svevo komissiolle Aihe: Laiton maahanmuutto	93
(98/C 187/141)	E-3929/97 esittäjä(t): Florus Wijsenbeek komissiolle Aihe: Euroopan rahtiliikenteen valtaväylät	93
(98/C 187/142)	P-3932/97 esittäjä(t): Sérgio Ribeiro komissiolle Aihe: Lis ja Sciça jokien vesistöalueet – Portugal/koheesiorahasto	94
(98/C 187/143)	P-3933/97 esittäjä(t): Sören Wibe komissiolle Aihe: Virheelliset eläinlääkärintodistukset	95

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/144)	P-3934/97 esittäjä(t): Reimer Böge komissiolle Aihe: BSE: Jäsenvaltioiden luokittelu eriasteisiksi riskialueiksi	96
(98/C 187/145)	E-3936/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Elintarvikehygieniä	96
(98/C 187/146)	E-3937/97 esittäjä(t): Gordon Adam komissiolle Aihe: Ison-Britannian jääkiekkoliiton (BIHA:n) ja kansainvälisen jääkiekkoliiton (LIHF:n) asettamat rajoitukset pelaajien siirroille	97
(98/C 187/147)	E-3950/97 esittäjä(t): Gordon Adam komissiolle Aihe: Britannian jääkiekkoliiton (BIHA) ja Kansainvälisen jääkiekkoliiton (IIHF) määräämät pelaajien siirtoja koskevat rajoitukset	97
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3937/97 ja E-3950/97	98
(98/C 187/148)	E-3943/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Villit korkeakoulututkinnot	98
(98/C 187/149)	P-3945/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Valtion tuet epäsuotuisten kaupunkialueiden yrityksille	99
(98/C 187/150)	E-3946/97 esittäjä(t): Johannes Swoboda komissiolle Aihe: Kroatian Open Society -instituutin mielipiteenvapaus	99
(98/C 187/151)	E-3953/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Alue- ja tutkimusohjelmien tukihakemukset	100
(98/C 187/152)	E-3957/97 esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Burmassa	101
(98/C 187/153)	E-3960/97 esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen ja Rijk van Dam komissiolle Aihe: Valko-Venäjän uskonvapauslaki	101
(98/C 187/154)	E-3966/97 esittäjä(t): Reimer Böge komissiolle Aihe: Vauvanruokien raja-arvot	102
(98/C 187/155)	E-3970/97 esittäjä(t): James Nicholson neuvostolle Aihe: AHN Jae-Ku	103
(98/C 187/156)	E-3971/97 esittäjä(t): Paul Lannoye komissiolle Aihe: Lentoturvallisuus ja kaupunkien sekä esikaupunkialueiden elinympäristön laatu	104
(98/C 187/157)	E-3973/97 esittäjä(t): Anneli Hulthén komissiolle Aihe: Laiton hormonien käyttö lihantuotannossa	104
(98/C 187/158)	E-3974/97 esittäjä(t): Anneli Hulthén komissiolle Aihe: Vaarallisia tuotteita koskeva varoitusjärjestelmä	105
(98/C 187/159)	P-3976/97 esittäjä(t): Xaver Mayer komissiolle Aihe: Propoliksien (mehiläisvaha) myynti	105
(98/C 187/160)	E-3986/97 esittäjä(t): Georges Berthu neuvostolle Aihe: Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit	106
(98/C 187/161)	E-3987/97 esittäjä(t): Georges Berthu neuvostolle Aihe: Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit	106
(98/C 187/162)	E-3988/97 esittäjä(t): Georges Berthu neuvostolle Aihe: Eurosetelit ja kansalliset tunnusmerkit	107
(98/C 187/163)	E-3989/97 esittäjä(t): Georges Berthu neuvostolle Aihe: Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit	107
(98/C 187/164)	E-3990/97 esittäjä(t): Georges Berthu neuvostolle Aihe: Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit	107
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3986/97, E-3987/97, E-3988/97, E-3989/97 ja E-3990/97	107
(98/C 187/165)	P-3994/97 esittäjä(t): Eva Kjer Hansen komissiolle Aihe: Eurooppalaisen ankeriaan pyyntiä ja kasvatusta koskevan asetuksen käyttöönotto	108
(98/C 187/166)	E-4001/97 esittäjä(t): Rijk van Dam komissiolle Aihe: Ankeriaanpyynti Euroopassa	108
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-3994/97 ja E-4001/97	108

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/167)	E-4013/97 esittäjä(t): Patricia McKenna komissiolle Aihe: Dublinin kevytraitotiejärjestelmä Luas	109
(98/C 187/168)	E-4017/97 esittäjä(t): Niels Sindal komissiolle Aihe: Salamatkustajat (liikenne)	110
(98/C 187/169)	E-4023/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Psykkisesti sairaiden kohtelu Kreikassa	110
(98/C 187/170)	E-4028/97 esittäjä(t): Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Maamiinat ja EU:n kehitysapu	111
(98/C 187/171)	E-4029/97 esittäjä(t): Caroline Jackson komissiolle Aihe: Rekkakuormien varmistaminen	111
(98/C 187/172)	E-4030/97 esittäjä(t): Bryan Cassidy komissiolle Aihe: Tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita (pakkausjäte) koskevat Ison Britannian säännökset vuodelta 1966	112
(98/C 187/173)	E-4034/97 esittäjä(t): Bryan Cassidy komissiolle Aihe: Tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita (pakkausjätteet) koskevat Ison Britannian säännökset vuodelta 1996	112
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4030/97 ja E-4034/97	112
(98/C 187/174)	E-4040/97 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Ehdokkaat Euroopan kulttuuripääkaupungiksi	113
(98/C 187/175)	E-4041/97 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Euroopan kulttuuripääkaupunkien kriteerit	113
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4040/97 ja E-4041/97	113
(98/C 187/176)	E-4043/97 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Kuubalaisten toisinajattelijoiden vapauttaminen vankilasta	113
(98/C 187/177)	E-4044/97 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Ajoverkkokiellon siirtäminen	114
(98/C 187/178)	E-4046/97 esittäjä(t): Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Euroopan julkisia tarjouskilpailuja koskevien säädösten rikkominen	114
(98/C 187/179)	P-4051/97 esittäjä(t): Monica Baldi komissiolle Aihe: Fondiaria Assicurazioni	115
(98/C 187/180)	P-4053/97 esittäjä(t): Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Vaarallisten kiinalaisten ilotulitteiden tuonti	116
(98/C 187/181)	E-4056/97 esittäjä(t): Yiannis Roubatis komissiolle Aihe: Irakiin kohdistetut rangaistukset ja niiden vaikutukset Irakin väestöön	117
(98/C 187/182)	E-4060/97 esittäjä(t): Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Ehdotettu tavoitteiden 2 ja 5b yhdistäminen	118
(98/C 187/183)	P-4066/97 esittäjä(t): Nel van Dijk komissiolle Aihe: Kansalaisetkin myrkkynuorisuuksensa alla	118
(98/C 187/184)	E-4070/97 esittäjä(t): Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Tuoteselosteet	119
(98/C 187/185)	E-4072/97 esittäjä(t): Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Tuoteselosteet	119
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4070/97 ja E-4072/97	120
(98/C 187/186)	E-4071/97 esittäjä(t): Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Tuoteselosteet	120
(98/C 187/187)	P-4080/97 esittäjä(t): Luigi Florio komissiolle Aihe: Italian finanssipolitiikka ja Maastrichtin kriteerit	120
(98/C 187/188)	P-4081/97 esittäjä(t): Lutz Goepel komissiolle Aihe: Maatilojen rakenteet EU:ssa	121
(98/C 187/189)	E-4084/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden kartoitus Amazonasin alueella	122

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 187/190)	E-4085/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden kartoitus Amazonasin alueella	122
(98/C 187/191)	E-4086/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden kartoitus Amazonasin alueella	123
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4084/97, E-4085/97 ja E-4086/97	123
(98/C 187/192)	E-4088/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Täydelliset tiedot Välimeren maille annetusta taloudellisesta tuesta	123
(98/C 187/193)	E-4091/97 esittäjä(t): Peter Truscott komissiolle Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994 – 1997: metsätalouden ohjausrahasto ja YMP	124
(98/C 187/194)	E-4110/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Patraksen kaupungin biologinen jätteenpuhdistus	124
(98/C 187/195)	E-4111/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Eliölajien elinympäristöä koskevan direktiivin toimeenpano	125
(98/C 187/196)	E-4112/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Rajoitukset espanjalaisille sijoituksille, jotka kohdistuvat Ranskassa rekisteröityihin kalastusaluksiin	125
(98/C 187/197)	E-4115/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Kansalaisyhteiskunnan kiinteämpi mukaantulo EU:n ja AKT-valtioiden kumppanuussuhteeseen	126
(98/C 187/198)	E-4122/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Ekotuotemerkit	127
(98/C 187/199)	E-4126/97 esittäjä(t): Claude Desama komissiolle Aihe: Eurocontrolin tilanne	127
(98/C 187/200)	P-4129/97 esittäjä(t): Maartje van Putten komissiolle Aihe: Sierra Leonen humanitaarinen tilanne	128
(98/C 187/201)	E-4132/97 esittäjä(t): Reimer Böge komissiolle Aihe: Itämeren kalastuspolitiikka	129
(98/C 187/202)	E-4141/97 esittäjä(t): Laura González Álvarez ja Pedro Maset Campos komissiolle Aihe: Tiedon puute Euroopan yrityskomiteoissa	130
(98/C 187/203)	E-4218/97 esittäjä(t): Laura González Álvarez, Pedro Maset Campos ja Alonso Puerta komissiolle Aihe: Eurooppalaisille yritysneuvostoille toimitettavien tietojen puute	130
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4141/97 ja E-4218/97	131
(98/C 187/204)	P-4150/97 esittäjä(t): José Barros Moura komissiolle Aihe: Yhteisön rahoitus Espanjan jokien valjastamiselle	131
(98/C 187/205)	P-4151/97 esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop komissiolle Aihe: Yhteisön työpaikkojen menetykset EU:n ja Latvian välisen kalastusalaan koskevan pöytäkirjan vuoksi	132
(98/C 187/206)	P-4153/97 esittäjä(t): Antonio Tajani komissiolle Aihe: Tonnikalan suurin sallittu saalis Välimerellä	133
(98/C 187/207)	P-4154/97 esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Entisessä Itä-Saksassa toimivan MTW-telakan kapasiteettirajojen valvonta	134
(98/C 187/208)	P-4165/97 esittäjä(t): Alman Metten komissiolle Aihe: Tarjousten sieppaaminen valtion tukien avulla	135
(98/C 187/209)	E-4168/97 esittäjä(t): Eryl McNally komissiolle Aihe: Sädehoidosta aiheutuvia vaurioita koskeva tutkimusrahoitus EU:ssa ja "paras menettely" muissa EU-maissa	136
(98/C 187/210)	P-4194/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Mikrosirun käyttöön perustuva geenidiagnostiikka	137

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 187/211)	E-4220/97 esittäjä(t): Maartje van Putten komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden merkintä – luettavuus	138
(98/C 187/212)	P-4231/97 esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blottnitz komissiolle Aihe: EU:n tuet äärioikeistolaiselle järjestölle Etelä-Ruotsissa	138
(98/C 187/213)	E-0012/98 esittäjä(t): Philippe Monfils komissiolle Aihe: Daphne-ohjelman toimeenpano	139
(98/C 187/214)	P-0025/98 esittäjä(t): Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Algerian tilanne	139
(98/C 187/215)	E-0047/98 esittäjä(t): Mark Watts komissiolle Aihe: Viitteiden käyttö kirjeenvaihdossa	140
(98/C 187/216)	E-0074/98 esittäjä(t): Stéphane Buffetaut ja Françoise Seillier neuvostolle Aihe: Euroopan unionin sopimusluonnoksen uusi 13 artikla (ent. 6 a)	140
(98/C 187/217)	E-0093/98 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Turkki ja jalkaväkimiinat	141
(98/C 187/218)	P-0167/98 esittäjä(t): David Hallam komissiolle Aihe: Nelivetoisten maastoautojen käyttäminen maaseudun kapeilla teillä	142
(98/C 187/219)	P-0195/98 esittäjä(t): Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Rafael-ohjelmaan valitut hankkeet	142

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(98/C 187/01)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2352/97 komissiolle

esittäjä(t): **Roberta Angelilli (NI)**

(10. heinäkuuta 1997)

Aihe: Tarjouskilpailu konsulttipalvelusta kunnallisen energia- ja ympäristöasioista vastaavan yrityksen ACEA:n yksityistämiseksi Rooman kunnan toimesta

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen P-1071/97 ⁽¹⁾, joka koski avointa tarjouskilpailumenettelyä, jonka avulla Rooman kunnan oli tarkoitus löytää konsulttipalvelujen suorittaja kunnallisen energia- ja ympäristöasioista vastaavan yrityksen ACEA:n yksityistämistä varten, komissio totesi, että koska ratkaistun tarjouskilpailun arvo oli suuruudeltaan 327 726 000 liiraa netto ilman alv:ta, ei voida soveltaa direktiiviä 92/50/ETY ⁽²⁾, jossa määrätään, että sovellettavuuden edellytyksenä oleva kynnysarvo on 200 000 ecua ilman alv:ta. Komissio on kuitenkin toisaalta todennut, että 200 000 ecun kynnysarvo ei tarkoita ratkaistun tarjouskilpailun ”voittajan tarjouksen arvoa”, vaan tarjouspyynnön julkistamisajankohtana laaditun ”arvioidun arvon” suuruutta: Tästä seuraa, että jos kunnan laatimassa arvioissa tarjouskilpailun arvo olisi ollut yli 200 000 ecua, kunta olisi itse asiassa rikkonut eurooppalaista säännöstöä. Kuitenkin Rooman kaupunginvaltuuston antamassa päätöksessä N:o 1937 vuodelta 1995, jolla ilmoitettiin konsulttipalvelua ACEA:n yksityistämiseksi koskevasta tarjouskilpailusta, ei esitetty minkäänlaista arviota tarjouskilpailun kohteen arvosta. Vaikuttaa siltä, että tässä kohden Rooman kunta syyllistyi kahdenlaiseen rikkomukseen, koska sen lisäksi, että se ei toimittanut eteenpäin tarjouskilpailuilmoitusta, se ei myöskään laatinut ennalta arviota tarjouskilpailun kohteen arvosta. Kuitenkin kyseisessä kunnan päätöksessä nro 1937 todetaan selvästi sivulla 5, että Rooman kunta lähettää tarjouskilpailuilmoituksen Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistolle telekopiona, minkä jälkeen vielä lähetetään vahvistus kirjatulla kirjeellä.

Tämän johdosta esitän komissiolle seuraavat kysymykset:

1. Kun Rooman kunta jätti suorittamatta tarjouskilpailun arvon arvioinnin ja tämän jälkeen ei lähettänyt tarjouskilpailuilmoitusta virallisten julkaisujen toimistolle, onko kyseessä direktiivin 92/50/ETY rikkominen?
2. Jos näin on, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä, jotta yhteisön lainsäädäntöä ryhdyttäisiin jälleen noudattamaan?
3. Edelleen, jos kyseessä on direktiivin rikkominen, voidaanko edellä esitetyn perusteella konsulttipalvelujen valintamenettely katsoa jo alun perin puutteelliseksi ja siten pätemättömäksi?

⁽¹⁾ EYVL C 373, 9.12.1997, s. 60.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

**Komission jäsenen Mario Montin
komission puolesta antama täydentävä vastaus**

(4. helmikuuta 1998)

Syyskuun 16. päivänä 1997 ⁽¹⁾ antamansa vastauksen täydentämiseksi komissio voi esittää tällä hetkellä seuraavat tiedot.

Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle faksanneensa 13. heinäkuuta 1995 Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistoon hankintailmoituksen, joka koskee Rooman kunnan palveluhankintasopimusta kunnallisen energia- ja ympäristölautakunnan (ACEA) rakennemuutoksen, toiminnan muuttamisen ja mahdollisen toiminnan tehostamisen (muun muassa yksityistämisen kautta) avustamiseksi ja neuvomiseksi. Viranomaiset pyysivät tuolloin Italian postilta myös kuitin, josta käy ilmi, että faksi lähetettiin Luxemburgiin 13. heinäkuuta 1995.

Julkaisutoimisto on puolestaan vahvistanut komissiolle saaneensa 17. heinäkuuta 1995 kaksisivuinen asiakirjan, jonka ensimmäisen sivun yläreunassa oli lähetysohje. Koska faksi oli kuitenkin vain vaivoin luettavissa, julkaisutoimistossa päätettiin, että se on vahvistus edellisestä ilmoituksesta, joka koski Rooman kunnan toista palveluhankintasopimusta, nimittäin konsultointia kunnallisen maitolautakunnan (Azienda comunale centrale del latte) toiminnan tehostamista, muuttamista ja lautakunnan yksityistämistä koskevan työn arvioimiseksi ja tarvittaessa työn johtamiseksi. Tämän ilmoituksen sanamuoto muistutti paljon kunnallisen energia- ja ympäristölautakunnan ilmoituksen sanamuotoa.

Hankintailmoituksen julkaisematta jääminen näyttäisi tässä tapauksessa johtuvan Italian postin puutteellisesta toiminnasta, sillä se ei lähettänyt lähetysohjeita erillisellä arkilla, mikä aiheutti virheellisen tulkinnan Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistossa.

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 62.

(98/C 187/02)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2530/97 komissiolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(24. heinäkuuta 1997)

Aihe: Epäilyksiä Surinamille myönnettävän rahoituksellisen tuen asianmukaisesta valvonnasta

1. Eikö komissio ole sitä mieltä, että Surinamin entisen diktaattorin, Desi Bouterseen, nimittämisen erittäin vaikutusvaltaiseen asemaan Surinamin tasavallan valtiollisena neuvonantajana olisi oltava riittävä syy harkita uudelleen Euroopan unionin ja Surinamin välistä yhteistyöjärjestelyä, osaksi siitä syystä, että Alankomaiden oikeuslaitos epäilee Boutersea osallisuudesta Alankomaiden kautta Euroopan jäsenvaltioihin suuntautuvaan laajamittaiseen kansainväliseen kokaiinikauppaan, sekä siitä syystä, että vuosina 1982 – 1991 Bouterseen vastuulla Surinamissa on tehty suuri joukko rikoksia ihmiskuntaa vastaan?
2. Voiko komissio taata, että EU:n käyttöön antamia varoja ei käytetä millään tavalla väärin tarkoituksiin tai että voidaan huolehtia siitä, että jos Surinamille myönnetään varoja, nämä rahat eivät ikinä päädy Boutersea lähellä oleviin piireihin?
3. Onko komission mielestä vastuuntuntoista myöntää Surinamille rahoituksellista tukea nyt, kun on käynyt ilmi, että Surinamin presidentti kieltäytyy vastaamasta Surinamin parlamentille hänen käytössään olevasta salaisesta pankkitilistä Surinamin keskuspankissa?
4. Onko komissio tietoinen Surinamin suurena ongelmana olevasta laittomasta pankkimaisesta toiminnasta, joka voisi johtaa alueella tulevaisuudessa suureen epävakauteen, ja jos on, mitä vaikutuksia tällä on Surinamin kanssa tehdylle kansalliselle viiteohjelmalle (Lomén IV yleissopimuksen toinen rahoituspöytäkirja)?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 1997)

1. Komissio on tietoinen siitä, että Desi Boutersea vastaan on Alankomaissa äskettäin aloitettu syytetoimet huumekauppaan liittyen, ja hänet on samaan aikaan nimitetty Surinamin tasavallan valtiolliseksi neuvonantajaksi.

Yhteisön ja Surinamin yhteistyötä säätelee Lomé'n yleissopimus, sellaisena kuin se on muutettuna Mauritius-sopimuksella. Sopimuksen 5 artiklassa ilmaistaan selvästi, että ”ihmisoikeuksien, kansanvaltaisten periaatteiden ja oikeusvaltion kunnioittaminen...muodostaa tämän yleissopimuksen olennaisen osan”. Yhteisön ja Surinamin välisen yhteistyön uudelleenharkinnan olisi perustuttava jonkin tai kaikkien edellä mainittujen olennaisten periaatteiden rikkomiseen, jolloin aloitettaisiin 366 a artiklan mukainen menettely.

2. Saman sopimuksen 4 artiklassa määrätään, että ”AKT-EY-yhteistyö tukee....AKT-valtioiden yhteiskunnallista, sivistyksellistä ja taloudellista kehitystä ja niiden väestöjen hyvinvoinnin edistämistä.....”. Yhteisön ja Surinamin välisen yhteistyön kohteena on siis selkeästi koko väestö ja yhteistyössä käytetään samoja valvontajärjestelmiä kuin muidenkin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT-) valtioiden kanssa.

3. Komissiolla ei ole arvoisan parlamentin jäsenen ilmoituksen lisäksi muita tietoja presidentin väitetystä salaisesta pankkitilistä.

4. Komissio on tietoinen ”pankkimaisen” toiminnan aiheuttamista taloudellisista riskeistä. Niistä on myös tiedotettu Surinamin hallitukselle Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja Surinamin välisen, rahaston IV sopimusartiklan mukaisen viimeisimmän konsultaation yhteydessä.

Molemmat edellä mainitut kysymykset liittyvät moitteettomaan julkiseen hallintoon, jonka varmistaminen on Lomé'n yleissopimuksen (5 artikla) mukaan ”yhteistyötoimien erityisenä tavoitteena”. Moitteettoman julkisen hallinnon puute ei ole yksi edellä mainituista kolmesta oleellisesta periaatteesta, jotka voisivat johtaa yhteisön ja Surinamin välisen yhteistyön uudelleenharkintaan. Tästä huolimatta komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se pitää moitteetonta hallintoa 5 artiklan mukaisesti tärkeänä osana yhteistyösopimuksiaan.

(98/C 187/03)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3209/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: ”Delorsin II-paketin” määrärahojen käyttöaste

Kreikan lehdistön seuraaminen on osoittanut, että ”Delorsin II-paketista” suunnitellut tai toteutettavat hankkeet ovat vaarassa jäädä toteuttamatta, koska Kreikan käyttöaste on alhainen näiden hankkeiden osalta.

Kreikka sijaitsee unionin laita-alueella ja sen infrastruktuuri tarvitsee näiden rahastojen tukea varsinkin nyt, kun se on vuoden 2004 olympialaisten isäntämaa.

Voiko komissio kertoa:

- kuinka paljon Kreikalle alunperin myönnettiin määrärahoja absoluuttisina lukuina ja aloittain (esim. opetus, terveydenhoito, infrastruktuuri),
- sopeutettiin niitä uudelleen ja
- mitkä ovat tarkat alakohtaiset luvut, jotka tähän mennessä on käytetty?

Voiko komissio myös kertoa, aikooko se käyttää jäljellejääneitä varoja vuonna 1999 budjettinsa ylittäneiden, käynnissä olevien tai päättyneiden hankkeiden rahoittamiseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 1997)

Komissio ja Kreikan viranomaiset arvioivat parhaillaan tukikehyksen puolivälin tarkastelun yhteydessä Kreikkaa koskevan yhteisön tukikehyksen 1994–1999 alkuperäisten tavoitteiden saavuttamisen edistymistä. Jo nyt nähdään, että eräitä suuria hankkeita, kuten Ateenan ja Tessalonikin välistä rautatietä ja Rio-Antirrio-siltaa, ei saada valmiiksi meneillään olevalla ohjelmakaudella. Komissio kuitenkin vaatii, että mahdollisimman monta hanketta on saatava valmiiksi määräajassa.

Alkuperäiset määrärahat on esitetty 13. heinäkuuta 1994 hyväksytyyn yhteisön tukikehyksen sivuilla 32 (aloittain) ja 126–129 (ohjelmittain). Asiakirja lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle.

Useita toimenpideohjelmiä on sen jälkeen mukautettu rakennerahastoihin liittyvillä säännöksillä ja yhteisön tukikehyksessä määrättyillä menettelyillä. Tämänhetkinen määrärahojen käytön tilanne ohjelmittain esitetään taulukossa, joka myös lähetetään arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Meneillään olevan puolivälin tarkastelun ja yhteisön tukikehyksen toimenpideohjelmien muuttamismenettelyjen avulla varmistetaan, että määrärahat on käytetty kokonaan ennen kyseisen jakson loppumista eli ennen 31. päivää joulukuuta 2001 maksujen osalta.

(98/C 187/04)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3264/97 komissiolle

esittäjä(t): María Estevan Bolea (PPE)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Petrolikoksi ja sementtitehtaat

Petrolikoksi on raakaöljyn jalostamokäsittelyssä syntyvä jäte.

Pitääkö komissio petrolikoksia polttoaineena vai jätteenä?

Pitäisikö petrolikoksia polttaville sementtitehtaille antaa jätteidenkäsittelylupa?

Komission jäsen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Tällä hetkellä maaöljykoksia ei mainita jäteluettelossa, jonka komissio vahvisti 20 päivänä joulukuuta 1993 tehdyssä komission päätöksessä ⁽¹⁾ neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan soveltamiseksi. Maaöljykoksi mainitaan kuitenkin tariffi- ja tilastonimikkeistöä koskevassa 9 päivänä syyskuuta 1996 annetussa komission asetuksessa N:o 1734/96 (CN-koodi 2713).

Direktiivin 75/442/ETY mukaisesti laadittu jäteluettelo on parhaillaan uudelleen tarkasteltavana jäsenvaltioissa, ja lähitulevaisuudessa keskustellaan siitä, onko maaöljykoksi mainittava tässä luettelossa.

⁽¹⁾ EYVL L 5, 7.1.1994.

(98/C 187/05)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3297/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Yritykset ohittaa ympäristölainsäädäntö Kreikassa

Suuren arvovallan omaava ja luotettava ”Kreikan ornitologinen yhdistys” ilmoitti äskettäin, että Kreikan ympäristölainsäädäntöä, ja näin ollen myös maan luonnonympäristön suojelua, vastaan on hyökätty joukolla Kreikan hallituksen eri lakiehdotuksiin esittämiä muutoksia, joilla pyritään ”löysäämään” ympäristösäädöksiä, jotta päästään ohittamaan suuria hankkeita varten varattujen määrärahojen käyttöönoton tiellä olevat esteet.

Sama yhdistys mainitsee, että ”ympäristölainsäädännön viimeisten hetkien laskenta alkoi, kun lakattiin antamasta suuren taloudellisen merkityksen omaavien hankkeiden ympäristöehtoja koskevia ministeritason hyväksymispäätöksiä”.

Se, että koko tästä lähestymistavasta puuttuu avoimuus, synnyttää vakavia Kreikan luonnonympäristön tehokasta suojelua koskevia kysymyksiä, ja selkäpiitä karmiva oli se paljastus, että raskaan teollisuuden laitoksille annetaan jo perustamislupia vieläpä yhteisön lainsäädännöllä suojelluille ekologisesti herkille alueille ja jopa "Ramsar"-sopimuksen piiriin kuuluville alueille.

Haluaisin saada tietää Euroopan komission virallisen näkemyksen tästä asiasta sekä sen, miten se aikoo tehdä kreikkalaisille viranomaisille selväksi, että heidän on suojeltava luonnonympäristöä tehokkaasti.

(98/C 187/06)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3421/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpano

Kreikan hallitus yrittää joukolla tiettyihin lakeihin ja lakiehdotuksiin tekemiään muutoksia suunnitelmallisesti hyökätä Kreikan luonnonympäristöä vastaan yhteisön määrärahojen käyttöönottoasteen kohottamisen verukkeella. Aluksi lakkautettiin ministeritason hyväksymispäätösten antaminen suuren taloudellisen merkityksen omaavien hankkeiden ympäristöehdoille ja eduskunnan suorittama suurten hankkeiden rakentamista ja toimintaa koskevien ehtojen hyväksyntä suunniteltiin siten, että ympäristövaikutuksia koskevan tutkimuksen laatua eikä määrittelyjen ehtojen riittävyttä tarkasteta.

Lisäksi äskettäin voimaantulleella teollisuudenaloja koskevalla lailla kumottiin myös teollisuuslaitosten sijoittamisen vaatima ennakkohyväksyntä. Lain 2516/97 4 artiklalla siis kumottiin sijoittamisen ennakkohyväksyntä ennen teollisuuslaitoksen perustamista, mikä merkitsee käytännössä vaarallisten teollisten toimintojen toteuttamista ilman, että otetaan huomioon laajempia maankäytön suunnitteluun ja ympäristöön liittyviä tekijöitä. Lisäksi uudella syrjäseutuja koskevalla lailla kumottiin myös tärkeä laillinen velvoite, joka määrää laatimaan tutkimuksen ympäristövaikutuksista ennen hankkeen aloittamista, mukaan lukien myös jätteiden hygieeniseen hautaamiseen tarkoitettujen alueiden perustamistyöt. (Lain 2503/97 23 artikla sallii hygieenisiä jätehauta-alueita koskevien hankkeiden tarjouskilpailujen järjestämisen ilman että ympäristövaikutuksia koskevaa tutkimusta on tehty). Lopuksi todettakoon, että uudessa lakiehdotuksessa, joka on jo annettu parlamentin käsiteltäväksi, yritetään kumota ympäristö-, kaavoitus- ja julkisten töiden ministeriön rooli ja tehtävä siten, että maatalousministeriö riistää siltä sen keskeisiä tehtäviä.

Koska tämänkaltaiset toimet ovat ympäristöpolitiikan vastaisia sellaisena kuin se on perustamissopimuksen 130 r artiklassa määritelty, komissiolta kysytään, kuinka edellä mainitut teot sovitetaan yhteen rakennerahastoja koskevan asetuksen 7 artiklan kanssa, jonka mukaan rakennerahastoista rahoitettavien hankkeiden on oltava sopusoinnussa EU:n politiikkojen kanssa, erityisesti niiden, jotka koskevat ympäristönsuojelua, ja mitä toimia se aikoo toteuttaa pakottaakseen toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset kunnioittamaan nykyistä yhteisölainsäädäntöä ja ottamaan sen käyttöön?

**Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3297/97 ja E-3421/97**

(17. joulukuuta 1997)

Jäsenvaltiot ovat velvollisia ilmoittamaan komissiolle kaikista säädöksistä, joilla yhteisön lainsäädäntöä siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä niihin tehdyistä muutoksista.

Komissio ei ole tietoinen muutoksista, joita arvoisan parlamentin jäsenen mukaan Kreikan hallitus on tehnyt ympäristövaikutuksia koskevaan lainsäädäntöön ja jotka olisivat yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön vastaisia.

Arvoisan parlamentin jäsenen esiintuomat seikat ovat niin vakavia, että komissio ottaa yhteyttä Kreikan viranomaisiin varmistaakseen kaikkien ympäristöarviointia koskevien lainsäädännön muutosten ja uusien säädösten olevan yhteisön ympäristölainsäädännön ja -politiikan mukaisia.

(98/C 187/07)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3300/97 komissiolle**esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL)***(20. lokakuuta 1997)*

Aihe: Yhdistyneen kuningaskunnan asettamat tuontirajoitukset Kanarialta peräisin oleville tuotteille

Ison Britannian hallituksen lääkevalvontavirasto on ilmoittanut maansa maahantuojuille, että Kanarian saaret eivät kuulu Euroopan unioniin.

Tästä syystä Isossa Britanniassa on ryhdytty toimenpiteisiin, joilla rajoitetaan saarilta peräisin olevien lääkkeiden tuontia.

Tämä täysin luvaton toiminta on vastoin Kanarian saarten oikeutta soveltaa yhteisön vapauksia Euroopan unionin keskuksessa ja muualla EU:n alueella.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen rikkomisen suhteen alueilla, jotka molemmat samanarvoisina kuuluvat EU:hun?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(15. tammikuuta 1998)*

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämien seikkojen arvioimiseksi on tunnettava ne syyt, joiden vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan lääkevalvontavirasto (Medicines Control Agency) kieltäytyi antamasta lupaa saattaa toisesta jäsenvaltiosta rinnakkaistuotuja lääkevalmisteita Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille.

Jos luvasta kieltäydyttiin verotuksellisten syiden vuoksi, komissio pyytää, että arvoisa parlamentin jäsen tutustuu vastaukseen, jonka komissio antoi parlamentin jäsenen Sanchez Garcian esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1956/93 ⁽¹⁾.

Jos luvasta kieltäydyttiin muista syistä ja koska Kanariansaaret ovat osa yhteisön tullialuetta, brittiviranomaisten kieltäytyminen hyväksymästä lääkevalmisteita maan markkinoille voidaan katsoa yhteisön sisäkaupan esteeksi, mikä on vastoin EY:n perustamissopimuksen 30 artiklaa.

Komissio toivoo saavansa tuontikiellosta yksityiskohtaisempaa tietoa voidakseen tarkistaa asian. Se kehottaakin arvoisaa parlamentin jäsentä ottamaan komissioon yhteyttä ongelman selvittämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 219, 8.8.1994.

(98/C 187/08)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3353/97 komissiolle**esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE)***(15. lokakuuta 1997)*

Aihe: Amsterdamin sopimus: EU:n lainsäädännön laatimisen laatua koskeva julistus

1. Mihin toimenpiteisiin komissio ehdottaa ryhdyttävän yhteisön lainsäädännön laatimisen laatua koskevien suuntaviivojen luomiseksi; tähän on tehtävä, jonka Eurooppa-neuvosto Amsterdamin kokouksessaan pyysi sitä hoitamaan?
2. Mitä tarkoituksenmukaisia järjestelytoimenpiteitä komissio suunnittelee toteuttaa varmistaakseen, että suuntaviivoja noudatetaan?
3. Tuleeko sen painopistealueisiin kuulumaan henkilökunnan koulutuksen uudelleen tarkastelu, selkeän kielen tuottamisen valvontaa koskevien erityisvastuiden jakaminen henkilökunnalle kullakin osastolla ja komission oikeudellisen yksikön työn tutkiminen?
4. Koska komissio odottaa saavansa valmiiksi yhteisön lainsäädännön laatimista koskevat aloitteensa ja tuleeko se laatimaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen niiden tuloksista?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus*(5. marraskuuta 1997)*

1. Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että Amsterdamin sopimukseen liitettyssä julistuksessa n:o 39 yhteisön lainsäädännön valmistelun laadusta kehoitetaan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota määrittämään ”yhteisellä sopimuksella suuntaa-antavat ohjeet, joiden tarkoituksena on parantaa yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua”.

2. ja 4. Vastaus näihin kysymyksiin määräytyy edellä mainitun kohdan toimien perusteella. Lisäksi komissio muistuttaa tehneensä jo nyt useita aloitteita yhteisön lainsäädännön valmistelun laadun parantamiseksi. Nämä aloitteet on mainittu vuosikertomuksessa ”Parempaan lainsäädäntöön” ⁽¹⁾, jonka vuoden 1997 laitos valmistuu lähiviikkojen aikana.

⁽¹⁾ Asiak. CSE(96) 6007.

(98/C 187/09)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3361/97 komissiolle**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)***(22. lokakuuta 1997)*

Aihe: Ympäristökoulutus

Onko olemassa varoja esimerkiksi Intian, Bangladeshin ja Nepalin kaltaisissa kehitysmaissa toteutettavaan ympäristökoulutukseen, ja jos on, missä budjettikohdissa?

Jos tällaisia varoja on, mihin niitä tarkkaan ottaen käytetään?

Komission jäsenen Manuel Marin komission puolesta antama vastaus*(6. marraskuuta 1997)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-3197/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 158, 25.5.1998, s 55.

(98/C 187/10)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3384/97 komissiolle**esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE)***(23. lokakuuta 1997)*

Aihe: Euroopan ympäristökeskuksen (Kööpenhamina) hakemuslomake

Virallisessa lehdessä C 294 A, 27. syyskuuta 1997, ilmoitetaan, että Euroopan ympäristökeskus järjestää valintamenettelyn uuden varajohtajan ottamiseksi palvelukseen.

Lehden oheen liitetty hakemuslomake on vain englannin kielellä (sama toistuu virallisen lehden kaiken kielisissä versioissa).

Jos komissio todella pyrkii koko Euroopan unionin kaikkien kansalaisten tasaveroiseen kohteluun, eikä sen mielestä kaikkien tähän valintamenettelyyn osallistuvien ehdokkaiden olisi voitava osallistua omalla äidinkiellään ja eivätkö sen mielestä ehdokkaat, joiden äidinkieli on englanti, ole selvästi edullisemmassa asemassa tässä nimenomaisessa virastossa?

Onko komissio valmis toteuttamaan tehokkaita ja kouriintuntuvia toimenpiteitä estääkseen jatkossa kaikenlaisen syrjinnän, ja suunnittelee ko hakemuslomakkeiden tarjoamista kaikilla virallisilla kielillä tämän hakumenettelyn yhteydessä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Arvoisa parlamentin jäsen tietänee, että Euroopan ympäristökeskus on itsenäinen elin, joka ei ole komission suoran valvonnan alainen. Vastuu kaikista keskuksen henkilöstökysymyksistä, työhönotto mukaan lukien, kuuluu keskuksen johtokunnalle, joka on delegoinut päivittäiset tehtävät ja yleiset hallinnolliset kysymykset toimitusjohtajalle. Johtokunnassa on kaksi parlamentin nimittämää edustajaa, jotka voivat valaista asiaa tarkemmin.

Ilmoitus apulaisjohtajan virkaa koskevasta valintamenettelystä julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä kaikkina kieliversioina ympäristökeskukselta saadun aineiston perusteella. Saatuihin ja julkaistuihin teksteihin kuuluivat englanninkielinen hakulomake ja ilmoitus vapaana olevasta virasta kaikilla virallisilla kielillä. Ympäristökeskuksen tehtävä on päättää, julkaistaanko uusi hakulomake. Se on kuitenkin ilmoittanut komissiolle, että kaikille virkaa hakeville lähetetään samat hakulomakkeet hakijan omalla äidinkielellä, jotta voitaisiin varmistaa kaikkien hakemusten tasavertainen käsittely.

Yleisenä sääntönä on, että johtokuntaan kuuluvat komission edustajat kunnioittavat periaatetta, jonka mukaan virkaa hakevilla on samat mahdollisuudet hakea ja tulla valituiksi kykyjensä, tehokkuutensa ja hyvän maineensa perusteella virkaa koskevien vaatimusten mukaan.

(98/C 187/11)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3407/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(28. lokakuuta 1997)*

Aihe: Ihmisarvoa loukkaavat ja hyvän maun vastaiset mainoskampanjat

Mainostoimistot unohtavat kampanjoissaan usein täysin hyvää makua osoittavat ja ihmisarvoa kunnioittavat säännöt. Tämä ongelma koskee televisiota, radiota, lehtiä, julisteita ja tienvarsimainoksia. Kuluttajat joutuvat yksityiselämässään koko ajan tekemisiin mainosten kanssa, mutta sen lisäksi he joutuvat sietämään hävyttömiä kuvia, yleistä soveliaisuutta loukkaavia ja mieshenkilöiden sekä ennen kaikkea pelkän kulutuksen kohteeksi joutuneiden naishenkilöiden esittämiä lauseita. Vaikka parlamentti on esittänyt asiasta lukuisia kysymyksiä, mukaan lukien itse esittämäni, ja vaikka parlamentin linja on jyrkkä tämänkaltaisen mainonnan suhteen, niin ongelmaa ei ole lähestulkoonkaan ratkaistu.

Samanaikaisesti kun asiasta keskusteltiin Strasbourgissa, tunnettu vaatetusliike ”Swish Jeans” käynnisti mainoskampanjan, joka on aivan uskomaton. Kyseessä on kaksi eri mainosta, jossa sanottiin erittäin provosoivaa kuvaa tunnetusta mallista Cindy Crawfordista hyödyntäen seuraavasti: ”kampanja näkeville” ja ”jopa parlamentin jäsenet nousevat tuoleiltaan”. Sanomattakin on selvää, että tällainen mainonta, joka on epäilyttävän kaksimielinen, loukkaa vakavasti naisia ja sokeita, ja on lisäksi täysin säädytön.

Ottaen huomioon edellä mainitun, kysyn komissiolta,

1. eikö ole tullut aika ryhtyä toimenpiteisiin, joissa mennään pelkkää keskustelua tai yleisiä käyttäytymissääntöjä pidemmälle,
2. onko harkittu varsinaisia toimenpiteitä, joihin kuuluisi myös niiden yritysten rankaiseminen, jotka itsepintaisesti käyttävät ihmisarvoa loukkaavia mainosstrategioita,
3. mitä käytännön vaikutuksia yhteisön toimielinten tähän mennessä toteuttamalla toimenpiteillä on saavutettu?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Komissio on tietoinen tarpeesta suojella mainonnassa ja tiedotusvälineissä esitettävää naiskuvaa.

Komission viime vuosina tukemat eurooppalaiset tutkimukset naiskuvasta tiedotusvälineissä ovat tuoneet esille sen, miten monitahoisesti nainen esitetään tiedotusvälineissä – myös tavalla, joka loukkaa ihmisarvoa.

Televiisitoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetussa direktiivissä 89/552/ETY ⁽¹⁾ säädetään, että televisiomainonta ei saa loukata ihmisarvoa eikä sisältää sukupuoleen perustuvaa syrjintää.

Miesten ja naisten tasa-arvoisia mahdollisuuksia koskevassa yhteisön keskipitkän aikavälin kolmannessa toimintaohjelmassa (1991–1995) ⁽²⁾ komissio on määritellyt toimenpiteet, joilla edistetään myönteistä mielikuvaa naisista. Komissio korostaa erityisesti naisten paremman edustuksen edistämistä tiedotusvälinealalla ja tiedotusvälineorganisaatioiden institutionaalisessa ja ammatillisessa ympäristössä, sellaisten uutta luovien ohjelmien kehittämistä, joiden avulla asetetaan perinteiset mielikuvat kyseenalaiseksi, sekä suositusten laatimista naisten edustuksesta tiedotusvälinealalla.

Naisia ja miehiä koskevien mielikuvien käsittelemisestä mainonnassa ja tiedotusvälineissä 5 päivänä lokakuuta 1995 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽³⁾ kehoitetaan jäsenvaltioita ja muita toimivaltaisia elimiä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä ihmisarvon kunnioittamiseksi ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän ehkäisemiseksi. Lisäksi päätöslauselmassa kehoitetaan jäsenvaltioita ja muita toimivaltaisia elimiä kannustamaan mainostoimistoja ja tiedotusvälineitä edistämään vapaaehtoisten itsesääntelysääntöjen laatimista ja soveltamista.

Sen sijaan konkreettiset aloitteet, joissa annettaisiin sakkoja yrityksille, jotka pitävät itsepintaisesti kiinni ihmisarvoa loukkaavista mainosstrategioista, mitä arvoisa parlamentin jäsen ehdottaa, eivät kuulu yhteisön toimivaltaan.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989.

⁽²⁾ EYVL C 142, 31.5.1991.

⁽³⁾ EYVL C 296, 10.11.1995.

(98/C 187/12)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3428/97 komissiolle

esittäjä(t): Georg Jarzembowski (PPE)

(21. lokakuuta 1997)

Aihe: Maailmanlaajuinen satelliittinavigointijärjestelmä — GNSS

Euroopan unioni kehittää nk. Euroopan geostationaarista navigointilisäjärjestelmää (European Geostationary Navigation Overlay System, EGNOS). Kyseessä on maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS-1) eurooppalainen laajennus, millä tarkoitetaan siviilijärjestelmällä laajennettuja sotilasjärjestelmiä GPS ja GLONAS. Pidemmällä aikavälillä GNSS-1 on tarkoitus korvata maailmanlaajuisella satelliittinavigointijärjestelmällä GNSS-2:lla, johon liittyy eurooppalainen osuus, jonka käytöstä eurooppalaiset voivat vastata itsenäisesti siinä tapauksessa, ettei USA:n kanssa päästä Eurooppaa tyydyttävään ratkaisuun. Vielä tehtävän kustannus-hyöty -analyysin odotetaan lisäksi vaikuttavan komission lopulliseen päätökseen.

1. Onko nähtävissä, että USA:n kanssa päästään tyydyttävään ratkaisuun ja kuinka kauan komissio katsoo voivansa odottaa — eurooppalaisten intressejä vaarantamatta — että USA:n kanssa saadaan aikaan ratkaisu?
2. Onko komissio tietoinen siitä, että navigointipalveluja pääasiassa tarvitsevien tahojen — eli eurooppalaisten lentoyhtiöiden — näkökannalta EGNOS-hankkeen tavoite on saavutettavissa jo tänä päivänä käytössä olevan teknisen tietotaidon avulla, toisin sanoen ottamalla GSP-järjestelmä käyttöön kokonaisvaltaisesti sekä ”on-board augmentation” -menetelmän avulla. Miksi komissio pitää itsepäisesti kiinni sen kehittämisestä?
3. Miten komissio voi varmistaa sen, ettei EGNOS-hankkeen aiheuttamia kustannuksia säilytetä lentoyhtiöiden maksettaviksi, ottaen huomioon, ettei EGNOS-hanke tuo niille minkäänlaista lisähyötyä?
4. Minkä vuoksi muutenkin rajallisia taloudellisia ja teknisiä resursseja ei ole annettu jo nyt huomattavasti uudenaikaisemman ja tulevaisuuteen paremmin suuntautuneen GNSS-2:n kehittämiseen GNSS-1 -hankkeen sijasta?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(3. joulukuuta 1997)*

1. Komissio on aloittanut Yhdysvaltojen kanssa tunnustelevat keskustelut monista maailmanlaajuiseen satelliittinavigointijärjestelmään (GNSS) liittyvistä kysymyksistä ja mm. siitä, onko Yhdysvaltain GPS-satelliittijärjestelmän varaan mahdollista rakentaa tietyntasoinen palvelu. Keskustelun tuloksista on vielä liian aikaista sanoa mitään.
2. Yhdysvaltain kanssa käytävät keskustelut ovat osa uutta transatlanttista toimintaohjelmaa, ja niiden tarkoituksena on myös antaa Euroopan teollisuudelle mahdollisuus olla mukana uudella kehittyvällä alalla. Keskustelut edistävät lisäksi jo kehitteillä olevaan toisen sukupolven GNSS 2-järjestelmään liittyviä Euroopan intressejä. Komissio antaa piakkoin Euroopan laajuisen paikantamis- ja navigointijärjestelmän toteuttamisesta tiedonannon, joka sisältää GNSS:ää koskevan toimintasuunnitelman. Tiedonannossa käsitellään mm. strategisia kysymyksiä, mukaan lukien EU:n neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa.
3. Komission mielestä EGNOS tulee olemaan hyödyllinen ilmailualalla. Tutkimukset ovat osoittaneet, että nykyisestä GPS-tekniikasta on hyötyä vain joissakin navigointivaiheissa ja ennen kaikkea, että nykyisin saatavilla olevia lentokoneen GPS-laitteen valvontajärjestelmätyyppejä ei voitaisi hyväksyä lentoturvallisuuden kannalta ratkaiseviin sovelluksiin eikä ainoina navigointilaitteina. GPS-laitteiden hyväksymistä varten tarvitaan osoitus signaalin luotettavuudesta. Se on tärkein näistä laitteista puuttuva ominaisuus, jonka EGNOS puolestaan tarjoaa. Monet lentokentät, joilla ei ole huonoon säähän tarkoitettua laskeutumislaitteistoa, voivat tarjota tällaisen valmiuden EGNOSin avulla. Lento-onnettomuudet ovat onneksi harvinaisia, mutta huomattava osa niistä johtuu tavanomaisten navigointilaitteiden puutteista.
4. GNSS/EGNOS voi tarjota yhden keskitetyn navigointiratkaisun, mikä on varmasti huomionarvoinen seikka verrattuna kustannuksiin, joita aiheutuu monien lennon eri vaiheissa käytettävien järjestelmien asentamisesta lentokoneeseen. GNSS:n ansiosta on myös mahdollista luopua joistakin kalliista maanpäällisistä navigointilaitteista, kun järjestelmä on kokonaan käytössä. Lisäksi GNSS yhdistää GPS:n ja GLONASSin, ja on näin ollen luotettavampi.
5. Komissio selvittää EGNOSin (GNSS 1:n) rahoitusmahdollisuuksia. On myös huomattava, että EGNOSista kehitetään monia liikennemuotoja palveleva järjestelmä. Kustannusten jakautuminen julkisen sektorin ja käyttäjien kesken riippuu monista tekijöistä kuten siitä, kuinka paljon hyötyä EGNOSista voi olla eri aloilla. On perusteltua kehittää järjestelmä, joka on omarahoitteinen keskipitkällä aikavälillä.
6. Kuten edellä mainittiin, komissio on aloittanut läheisessä yhteistyössä Euroopan avaruusjärjestön kanssa GNSS 2:n valmistelutyöt, joihin Euroopan teollisuus osallistuu aktiivisesti. On otettava huomioon, että monia EGNOSin ratkaisuja, kuten nykyisiä geostationaarisia satelliitteja ja maa-asemia, käytetään todennäköisesti myös GNSS 2:ssa. EGNOSin kaltaisia järjestelmiä ollaan ottamassa käyttöön myös muualla maailmassa. Jos yhteisö pysyttelee sivussa ja antaa muiden laatia standardit, Euroopan teollisuuden on hyvin vaikea päästä (sekä GNSS 1:n että GNSS 2:n) markkinoille, joiden arvo pelkästään Euroopassa tulee olemaan useita miljardeja ecuja.

(98/C 187/13)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3460/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Ispran YTK

Isprassa sijaitsevan YTK:n toimintatavat eivät aina vaikuta kovin avoimilta, erityisesti siltä osin, että italialaisille työntekijöille ei anneta heille kuuluvaa asemaa. Kysyn komissiolta, eikö se pidä suotavana aloittaa tutkimusta sen selvittämiseksi, miksi Ispran YTK:ssa oleva italialainen henkilöstö on turvautunut tai turvautuu henkilöstösääntöjen 90 artiklaan tai ensimmäisen asteen tuomioistuimeen? Joillakin työntekijöillä on jopa useampia käsittelyjä meneillään.

Eikö komissiosta tunnu oudolta, että tämä kiistatilanne on koskenut ainoastaan italialaista henkilöstöä eikä lainkaan muunmaalaisia virkamiehiä?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(20. tammikuuta 1998)*

Komission tilastojen mukaan henkilöstön turvautumisessa henkilöstösääntöjen 90 artiklaan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ei ole merkittäviä määrällisiä eroja eri toimipaikkojen kesken. On luonnollista, että Isprassa useimmat tätä oikeutta käyttävät henkilöt ovat italialaisia, sillä heitä on tässä toimipaikassa enemmän kuin muiden kansallisuuksien edustajia.

(98/C 187/14)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3465/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Agenda 2000: Espanja ja Tšekin tasavalta koheesiorahastossa

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Espanjalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 Tšekin tasavalta on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon Tšekin, Espanjan ja muiden Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/15)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3466/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Agenda 2000: Espanja, Puola, Unkari ja Tsekki koheesiorahastossa

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Espanjalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 sekä Puola, Unkari että Tšekin tasavalta ovat osa Euroopan unionia, ottaen huomioon näiden maiden, Espanjan ja muiden Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/16)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3467/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Tšekin tasavalta ja koheesiorahasto

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Tšekin tasavallalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 se on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon maan sekä Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/17)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3468/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Koheesiorahaston maat vuonna 2003

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mitkä maat saisivat rahaa koheesiorahastosta ottaen huomioon tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/18)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3469/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Unkari ja koheesiorahasto

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Unkarille siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 se on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon maan sekä Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/19)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3470/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Agenda 2000: Puola ja koheesiorahasto

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Puolalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 se on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon maan sekä Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/20)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3471/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Agenda 2000: Espanja ja Puola koheesiorahastossa

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97) 2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Espanjalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 Puola on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon Puolan, Espanjan ja muiden Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/21)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3472/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Espanja ja Unkari koheesiorahastossa

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Espanjalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 Unkari on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon Unkarin, Espanjan ja muiden Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/22)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3476/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Koheesiorahasto ja uudet jäsenvaltiot

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Tarkoittaako ehdotettu "väliuudistus" että vuodesta 2003 lähtien jäsenvaltiot, jotka nykyisin saavat tukea rahastoista joutuisivat jakamaan tuen jäsenhakkaiden kanssa, jotka olisivat jo silloin liittyneet Euroopan unioniin, ja niiden kehityksen alhaisesta lähtötasosta johtuen niille keskitettäisiin suurin osa tuesta?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin
komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3465/97, E-3466/97, E-3467/97, E-3468/97, E-3469/97, E-3470/97, E-3471/97,
E-3472/97 ja E-3476/97**

(22. tammikuuta 1998)

Koheesiorahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1164/94 ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdassa säädetään välitarkistuksen suorittamisesta. Agenda 2000 -tiedonannossaan ⁽²⁾ komissio ehdottaa myös uuden rahoituskauden puolivälissä tehtävää arviointia sen varmistamiseksi, että tukea saavat jäsenvaltiot ovat edelleen tukikelpoisia, toisin sanoen että niiden bruttokansantulo on edelleen alle 90 % yhteisön keskiarvosta henkeä kohden.

Jos Euroopan yhteisön laajeneminen on toteutunut mainittuun ajankohtaan mennessä, tarvittavat laskelmat tehdään laajentunutta yhteisöä koskevien tietojen perusteella. Kun otetaan huomioon taloudellista kasvua koskevat komission nykyiset ennusteet ja oletetaan, että niistä kuudesta valtiosta, joiden kanssa komissio on ehdottanut jäsenyysneuvottelujen aloittamista, tulee jäseniä vuoteen 2003 mennessä, Espanja täyttäne edelleenkin koheesiorahaston antaman tuen edellytykset. Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksissä viitataan tilanteisiin, joissa vain yksittäisistä ehdokkaista tai pienistä ehdokkaiden ryhmistä tulisi jäseniä vuoteen 2003 mennessä. Agenda 2000 -asiakirjassa esitetyt komission taloudelliset laskelmat eivät lähde tästä olettamuksesta. Espanjan asema olisi yhtä hyvä sellaisissakin oletetuissa tilanteissa.

Komission ehdottamaan 45 miljardin ecun rakennetukeen Keski- ja Itä-Euroopan maille sisältyvä määräraha koheesiorahaston periaatteiden mukaisesti toimenpiteisiin. Siksi Agenda 2000 -asiakirjassa koheesiorahastolle ehdotettu 20 miljardin talousarvio jaettaisiin vain nykyisten tukikelpoisuusvaatimukset täyttävien jäsenvaltioiden kesken. Espanjan tuleva määräraha riippuu sen asemasta verrattuna muihin tukea saaviin nykyisiin jäsenvaltioihin.

(¹) EYVL L 130, 25.5.1994.

(²) Asiak. KOM(97) 2000 lopullinen.

(98/C 187/23)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3482/97 komissiolle

esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Yksityishenkilöiden osallistuminen yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaan

Komissio on useaan kertaan myöntänyt, että yhteisön oikeuden soveltamisessa on välttämätöntä, että yksityishenkilöt ovat valvotuneita, mikä ilmenee Euroopan unionin toimielimien suuntaan unionin toimivaltaisille yksiköille tehtäviä valituksia koskevan oikeuden käyttämisenä. Ottaen huomioon, että kun lähetettyjen valitusten lukumäärä on ollut suuri, se on aiemmin johtanut siihen, että hallinto ei ole kyennyt tutkimaan ongelmia, joista on valitettu, komissiolta kysytään, onko se suunnitellut järjestelmällisemmän menettelytavan asian hoitamiseksi, jotta tätä kansalaisten oikeutta ei heikennettäisi.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 1997)

On selvää, että kansalaisten valitukset muodostavat yhden komission toteuttamien yhteisön oikeuden soveltamisen valvontatoimenpiteiden keskeisistä alkulähteistä (minkä arvoisa parlamentin jäsen voi todeta katsomalla jokaiseen yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaa koskevaan vuosikertomukseen liittyvän liitteen I taulukkoa 1.1).

Komissio ei sitä vastoin näe, mihin asiaan arvoisa parlamentin jäsen viittaa ottaessaan esiin tilanteen, jossa komissio ”ei ole kyennyt tutkimaan ongelmia, joista [sille] on valitettu”, ja joka muodostaisi esteen kansalaisoikeuksien harjoittamiselle.

Komissio kirjaa ja käsittelee kaikki sille osoitetut valitukset.

Rikkomista koskeva menettely käynnistetään aina heti, kun komissio voi valituksen tutkittuaan olettaa jäsenvaltion rikkoneen yhteisön oikeutta. Ainoastaan päinvastaisissa tapauksissa kansalaisten valitukset eivät aiheuta toimenpiteitä, mistä valittajalle ilmoitetaan poikkeuksetta.

(98/C 187/24)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3502/97 komissiolle

esittäjä(t): Eryl McNally (PSE)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Lahjonta EU:n jäsenvaltioissa

Vuonna 1985 BT:n palveluksessa oleva brittiläinen mies murhattiin Abidjanissa. Murhaan liittyvät todisteet osoittavat, että miehen työpaikkana ollut avustushanke oli korruption kohteena.

Kun otetaan huomioon, että kaupallisiin menettelytapoihin liittyvissä normeissa on eroja EU:n sisällä, mitä unioni voi tehdä varmistaakseen, että kaikki jäsenvaltiot pyrkivät ehkäisemään rajojensa sisällä toimivien yritysten ja niiden kansainvälisten hankkeiden lahjontaa ja korruptiota? Mitä Euroopan unioni voi tehdä kannustaakseen kaikkia jäsenvaltioita käsittelemään lahjontaa rikoksena ja muuttamaan asiaa koskevaa verohelpotuskäytäntöä?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema ongelma on komission huomion keskipisteenä, ja se luovuttikin toukokuussa 1997 neuvostolle ja parlamentille tiedonannon unionin korruption vastaisesta politiikasta ⁽¹⁾. Tässä tiedonannossa pyritään muodostamaan yhteisön sisä- ja ulkopuolella toteutettavan korruption vastainen strategia. Korruptioon, rikoslainsäädäntöön sekä lahjusrahojen verovähennyskelpoisuuteen liittyviä ongelmia tutkitaan ja konkreettisia toimia ehdotetaan. Tiedonannossa otetaan myös esille ulkopuolisen avun ja yhteistyön yhteydessä ilmenevät korruptioon liittyvät erityisongelmat.

Komissio jatkaa kehitysyhteistyöpolitiikassaan korruption vastaisia toimia erityisesti valmistamalla IV Lomén sopimuksen 5 artiklan täytäntöönpanoon liittyvää tiedonantoa valtion asioiden moitteettomasta hoidosta sekä vahvistamalla korruption vastaisia lausekkeitä komission, avunsaajamaiden ja avustusohjelmia toteuttavien järjestöjen sopimussuhteiden osalta. Tätä työtä koordinoivat taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD), Maailmanpankki sekä Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF). Neuvosto määritteli yhteisen kantansa 6 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella Euroopan neuvostossa ja OECD:ssä käytävistä lahjonnan torjuntaa koskevista neuvotteluista ⁽²⁾. OECD:n sopimusneuvottelut kansainväliseen kauppaan liittyvän ulkomaisten virkamiesten korruption vastaisista toimista päättyivät 20. marraskuuta 1997.

⁽¹⁾ Asiak. KOM (97) 192 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 279, 13.10.1997.

(98/C 187/25)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3529/97 komissiolle

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Pintasilgon selonteko

Komissaari Flynn on vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni E-2402/97 ⁽¹⁾ jättänyt vastaamatta kysymyksen kohtaan 2, joka koskee Pintasilgon selonteossa tehtyjen ehdotusten konkreettista liittämistä EU:n sosiaalipolitiikan toimenpiteisiin. Voisiko komissaari Flynn vastata siihen nyt?

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 70.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 1998)

Komissio haluaa tarkentaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se pohtii edelleen vuoden 1998 kuluessa yhteisön tason perusoikeuksien tulevaisuutta. Näissä pohdintoissa otetaan varmasti huomioon Maria de Lourdes Pintasilgon johtaman komitean muotoilemat suositukset.

(98/C 187/26)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3532/97 komissiolle**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Ympäristövaikutusten arviointi

1. Onko komissio tietoinen, että ympäristövaikutusten arviointimenettelyä voidaan väärinkäyttää ja että se on näin ollen merkityksetön, jos ainoastaan kokonaisvaltaisesta aluesuunnitelmasta poikkeavat osatekijät alistetaan ympäristövaikutusten arvioinnille ja täten alkuperäiseen suunnitelmaan sisällytettyjen vaihtoehtojen ja uusien suunnitelmasta poikkeavien vaihtoehtojen ympäristövaikutuksia ei voida verrata keskenään?
2. Suunnitteleeko komissio ympäristövaikutusten arviointia koskevan EU:n direktiivin muuttamista siten, että sillä taataan ympäristövaikutusten arvioinnin alkuperäinen tarkoitus?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Komissio muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle siitä, että yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointimenettelyä ja suunnittelua ei toistaiseksi ole yhdistetty toisiinsa.

Hankkeisiin sovelletaan pakollista menettelyä, jos ne kuuluvat yhteisön direktiivin liitteessä I mainittuihin hankkeisiin tai jos jäsenvaltion mielestä kyseistä menettelyä tarvitaan hankkeen laadun, koon tai sijainnin perusteella.

Komissio ei ole tietoinen sellaisesta kyseisen menettelyn väärinkäytöstä, jota arvoisa parlamentin jäsenen tarkoittaa.

Arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin tietoinen siitä, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ muuttamista koskeva neuvoston direktiivi 97/11/EY tulee voimaan vuoden 1999 maaliskuussa. Komissiolla ei ole aikomusta muuttaa kyseistä uutta lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(98/C 187/27)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3533/97 neuvostolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(14. marraskuuta 1997)**Aihe:* Turkin hyökkävyys Kreikkaa kohtaan

Turkkilaisten jatkuvat, EU:n jäsenmaata Kreikkaa vastaan suunnatut provokaatiot menivät pidemmälle kuin koskaan aikaisemmin, kun Turkin sotilaskoneet 16. lokakuuta 1997 häiritsivät Kreikan ilmatilassa C-130-konetta, joka kuljetti Kreikan puolustusministeriä ja hänen seurueitaan Kyprokselta kohti Kreetaa.

Tällä toimenpiteellä vaarannetaan kaakkaisen Välimeren rauha, rikotaan kaikkia EU:n periaatteita vastaan ja osoitetaan välinpitämättömyyttä jo kuolleeksi kirjaimiksi muodostunutta Madridin sopimusta kohtaan sekä halveksuntaa Eurooppa-neuvoston ja Euroopan komission näiden kahden maan rauhanomaista rinnakkaiseloa koskevia kehoituksia kohtaan ja rikotaan kaikkia kansainvälisiä sopimuksia. Tällä teolla Turkki osoittaa välinpitämättömyyttä jopa lentokoneen matkustajien turvallisuutta ja henkeä kohtaan.

Neuvostolta kysytään, mitä Turkkia — EU:n kanssa assosiointisopimuksen solminutta maata — vastaan suunnattuja toimenpiteitä se aikoo toteuttaa tämän maan jatkuvan provosoivan käytöksen johdosta.

Tullaanko tästä asiasta keskustelemaan puheenjohtajan aloitteesta EU:n ulkoministerien neuvostossa tai joulukuun huippukokouksessa?

Vastaus*(17. maaliskuuta 1998)*

Turkkia koskevat asiat ovat säännöllisesti neuvoston esityslistalla. Neuvosto pitää erittäin tärkeänä Kreikan ja Turkin suhteiden parantamista ja maiden riita-asioiden ratkaisemista kansainvälisen oikeuden mukaisesti, myös Kansainvälisen tuomioistuimen kautta, sekä hyvien naapurussuhteiden edistämistä ja pidättymistä väkivallalla uhkaamisesta tai sen käyttämisestä, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa mainitaan. Neuvosto korostaa, että on tärkeää pidättäytyä kyseisen hengen vastaisista yksipuolisista toimista.

Neuvosto suhtautuu myönteisesti maiden suhteiden normalisoimisen jatkamista koskevaan päätökseen, jonka Konstantinos SIMITIS ja Mesut YILMAZ tekivät Balkanin maiden huippukokouksen yhteydessä Kreetalla marraskuun 1997 alussa. Neuvosto toivoo, että Madridissa tehtyä epävirallista periaatesopimusta sovelletaan tähän tarkoitukseen. Neuvosto myös tekee kaiken voitavansa suhteiden helpottamiseksi. Erityisesti puheenjohtajavaltio toimii yhteistyössä asiantuntijatyöryhmän kanssa laadittaessa ehdotuksia menettelytavoiksi Egeanmeren alueen ongelmien ratkaisemiseksi.

Luxemburgin Eurooppa-neuvosto muistutti, että Turkin ja Euroopan unionin suhteiden vahvistaminen riippuu muun muassa tyydyttävien ja vakaiden suhteiden luomisesta Kreikan ja Turkin välillä.

Luxemburgin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti neuvosto laatii parhaillaan Euroopan unionin strategiaa Turkkiin nähden.

(98/C 187/28)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3541/97 neuvostolle**esittäjä(t): James Moorhouse (PPE)***(14. marraskuuta 1997)*

Aihe: Euroopan unionin transseksuaalit kansalaiset

Kun otetaan huomioon Euroopan neuvoston suositus 1117 sekä transseksuaalien Euroopan kansalaisten oikeudellisessa asemassa ja kohtelussa esiintyvä suuri hajonta eri jäsenvaltioissa, onko olemassa suunnitelmia ehdotuksiksi näiden vähäosaisten ja syrjittyjen kansalaisten kansalaisoikeuksien kohentamiseksi?

Onko neuvosto tietoinen siitä syrjinnän asteesta, jota nämä ihmiset kohtaavat työpaikkaa hakiessaan, passia myönnettäessä, vankilaoikeuksien sekä adoptio- ja avioliitto-oikeuden suhteen, ja siitä, kuinka näissä tilanteissa noudatettavat erilaiset käytännöt haittaavat vakavasti monien EU:n kansalaisten hyvinvointia, taloudellista menestystä ja onnea?

Vastaus*(17. maaliskuuta 1998)*

Neuvosto on tietoinen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamasta tuomiosta, joka koskee direktiivin 76/207 tulkintaa erään transseksuaalin työnsaannista ja työehdoista ⁽¹⁾.

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei se tällä hetkellä tarkastele Euroopan unionin transseksuaaleihin kansalaisyliin liittyvää kysymystä. Lisäksi sille ei ole annettu asiaa koskevia ehdotuksia.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 30. huhtikuuta 1996 antama tuomio, P vastaan Sja Cornwallin County Council, asia C-13/94, Kok. s. I-2143.

(98/C 187/29)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3545/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Autojen rekisterikilpien yhdenmukaistamiskehitys

Symbolit ovat yksi tarkoituksenmukaisimmista tavoista saada Euroopan kansalaiset tuntemaan itsensä osaksi Euroopan yhteisöä.

Tämän vuoksi yksi näistä symboleista, autojen rekisterikilpien yhdenmukaistaminen sellaisiksi, että niissä on unionin tunnuskuvio, on ollut omiaan tekemään yhteisöajatusta suosituksi.

Kaikki maat eivät ole vielä kuitenkaan omaksuneet uutta, yhdenmukaista rekisterikilpeä, monien kansalaisten pettymykseksi.

Pitääkö komissio tarpeellisenä kannustaa maita, jotka eivät vielä ole ottaneet käyttöön yhdenmukaista yhteisön tunnuskuvalla varustettua rekisterikilpeä, tekemään niin mahdollisimman pian?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(19. joulukuuta 1997)*

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymyksen E-2574/92 ⁽¹⁾.

Sittemmin Irlannin ja Portugalin lisäksi myös Saksa ja Ranska ovat ottaneet käyttöön yhteisön rekisterikilven.

⁽¹⁾ EYVL C 86, 26.3.1993.

(98/C 187/30)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3550/97 komissiolle**esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Maantiedon opetuksen poisjääminen Italiasta

Tietääkö komissio, että Italian opetusministeriön käynnistämässä ”koehankkeessa”, joka on meneillään jo 150 koulussa kahden ensimmäisen lukiovuoden ohjelmassa, ei ole maantiedon opetusta. Tästä on lukuisia kielteisiä seurauksia ammatillisesti, sillä monien maantiedon opettajien on ollut jätettävä työnsä.

1. Eikö komissio katso, että tämä maantiedon opetuksen poisjääminen aiheuttaa vakavaa opetuksen tason ja laadun huononemista?
2. Eikö se katso, että Italian opetusministeriön päätös on ristiriidassa nykyisen suuntauksen kanssa, jonka mukaan maantiedettä ja sen kulttuurisia arvoja tuetaan kaikissa Euroopan unionin opetusohjelmissa?
3. Eikö se aio puuttua Italian hallituksen toimiin, jotta se kumoaisi tämän vakavan ja hämmentävän päätöksen?

(98/C 187/31)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3802/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(26. marraskuuta 1997)**Aihe:* Maantieteen poistaminen oppilaitosten opetusohjelmista Italiassa

Italian opetusministeri on tuonut julki aikomuksen poistaa maantiede keskiasteen oppilaitosten ja korkeakoulujen opetusohjelmista. 150 oppilaitoksessa toteutetaan jo tästä vuodesta lähtien kokeiluohjelmaa, jossa on ennalta huomioitu oppiaineen poistaminen kaksivuotisten oppijaksojen ohjelmista; joistakin teknillisistä ja ammatillisista suuntautumisvaihtoehdoista maantiede on jo viime vuosina poistettu ”kaikessa hiljaisuudessa”.

Koulutuksen alan kysymyksissä hallituksilla on itsenäinen päätävävalta; entä mikä on komission kanta tämänkaltaiseen ehdotukseen?

Eikö komissio katso, että tämän perinteisen ja tieteidenvälisen oppiaineen poistaminen on haitaksi italialaisille oppilaille ja asettaa heidät hyvin epäedulliseen asemaan, kun vertaillaan ”vieraiden maiden” tuntemusta nykymaailmassa, jossa ilmiöiden kehittyminen maailmanlaajuisiksi ja Euroopan yhdentymiskehitys sen sijaan edellyttävät, että oppilaat saavat entistä enemmän tietoa koko maapallon ja erityisesti Euroopan maantieteestä ja kansoista?

Eikö komissio katso, että ehdotus toteutuessaan merkitsee sitä, että italialaisille nuorille välittyvä kulttuuriperintö köyhtyisi, Euroopan unionin muihin samanikäisiin nuoriin verrattuna? Miten he tulevaisuudessa pystyvät hahmottamaan ja paikantamaan maanosamme eri alueet, joihin heillä saattaa olla elintärkeitä yhteyksiä joko työnsä tai matkailun ja kulttuurisuhteiden vuoksi?

**Komission jäsenen Edith Cressonin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3550/97 ja E-3802/97**

(10. joulukuuta 1997)

Komissio panee merkille, että maantiedon opetus ei sisälly kahden ensimmäisen lukiovuoden opetussuunnitelman tarkistusta koskevaan Italian opetusministeriön luonnosehdotukseen.

Komissio pyytää arvoisia parlamentin jäseniä ottamaan huomion EY:n perustamissopimuksen 126 artiklan, jonka mukaisesti yhteisö toimii koulutuksen alalla ”pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä”.

Opetussuunnitelman tarkistus, oppiaineiden valinta ja niiden jakaminen eri vuosille kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.

(98/C 187/32)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3551/97 komissiolle

esittäjä(t): Gianni Tamino (V)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Alkioilla tehdyt kokeet

Monet tiedotusvälineet ovat julkaisseet uutisen, jonka mukaan englantilainen biologi Jonathan Slaek on tuottanut päättömiä sammakoita käsittelemällä alkioita. Kyseisellä tekniikalla voidaan kehittää alkioita, joilla on vain tiettyjä ruumiinosia. Kuten Slaek itse on todennut, hän aikoo laajentaa tätä tekniikkaa nisäkkäisiin, myös ihmiseen, päämääränään kloonata eräänlainen ”elintehdas”, jota käytetään elinten siirtoja varten.

Koska monet tutkijat lukuisissa Euroopan valtioissa ovat sanoneet, että vastaavanlaisia kokeita tehdään heidän laboratorioissaan, voiko komissio sanoa, missä tutkimuskeskuksissa näitä kokeita tehdään ja ovatko nämä tutkimukset sopusoinnussa ihmisoikeuksista ja biolääketieteestä tehdyn yleissopimuksen kanssa, jonka Euroopan neuvosto hyväksyi marraskuussa 1996 ja jonka yhdeksän EU:n jäsenvaltiota (Tanska, Suomi, Ranska, Kreikka, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Portugali, Espanja ja Ruotsi) on allekirjoittanut? Onko se sopusoinnussa yleensäkin yhteisön lainsäädännön ja EP:n päätöslauselmien kanssa?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Komissio tietää, että arvoisan kysyjän mainitsemat kokeet ovat saaneet osakseen paljon huomiota joukkoviestimissä.

Tällainen tutkimus ei mitenkään sisälly yhteisön tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmiin — ei neljänteen ⁽¹⁾, joka on toteutusvaiheessa, eikä viidenteen ⁽²⁾, josta vasta tehdään päätöstä. Komissio katsoo, että mainittu tutkimus ei ole eettisten peruseriaatteiden mukaista.

Eettisiä periaatteita käsitellään viidennestä puiteohjelmasta tehdyn ehdotuksen 6 artiklassa ja niihin viitataan tutkimustoimintaan osallistumisesta annettuja sääntöjä koskevan päätösehdotuksen 10 artiklassa (130 j artikla).

(¹) EYVL L 117, 8.5.1990.

(²) Asiak. KOM(97) 142 lopullinen.

(98/C 187/33)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3552/97 komissiolle

esittäjä(t): Gianni Tamino (V)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Asetuksen ETY N:o 1318/93 mukaiset tuet Italiassa Coloradosta peräisin olevan amerikkalaisen lihan jälleenmyymiseksi

Viitaten aikaisemmin esittämiini kysymyksiin E-4101/96 (¹) ja E-0970/97 (²), jotka koskivat EU:n tukia häränlihan kulutuksen edistämiseksi Italiassa turvautumalla harhaanjohtavaan mainontaan, jonka AEEP/ EASA:n (Euroopan mainonnan etiikan liitto) jäsen l'Istituto di Autodisciplina Pubblicitaria (italialainen mainonnan itsesääntelyvirasto) tuomitsi, haluaisin tiedottaa, että "Corriere della Sera" Roomassa 21. lokakuuta 1997 julkaistussa numerossa oli "GF Commercio Carnin" (yritys, joka on allekirjoittanut edellä mainitun ilmoituksen yhdessä Italian lihakauppiaiden yhdistyksen kanssa) mainossivu, josta käy ilmi, että yrityksellä on oikeus käyttää EU-merkkiä, ETY-laatumerkintää "ensiluokkaista häränlihaa" ja että yritys pyrkii "jatkuvasti täydellisyyteen ja korkeaan laatuun, olemme hyväksyneet arvostetuimpien tuotteidemme joukkoon Coloradosta peräisin olevan 'amerikkalaisen lihan' (...)".

Katsooko komissio, että on oikein antaa rahoitusta yritykselle, joka samassa tiedotteessa kehuu saaneensa ETY-merkin ja myyvän eurooppalaisen lihan sijaan amerikkalaista lihaa?

Kuinka suuri on "GF Commercio Carnin" ja "Consorzio Italiano Macellatorin" (Italian lihakauppiaiden yhdistys) komissiolta saama osuus kokonaisuudessaan?

(¹) EYVL C 217, 17.7.1997, s. 62

(²) EYVL C 45, 10.2.1998, s. 11.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 1997)

Komissio voi kertoa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kyseinen mainossivu ei liity mihinkään yhteisön rahoitusta saavaan menekinedistämiskampanjaan.

Kyseessä on puhtaasti kaupallinen mainos. Sen takana on yritys, joka myy sekä yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukaista korkealuokkaista naudanlihaa että muuta alkuperää olevaa lihaa.

Komissio toimittaa välittömästi arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle päätöksen yhteisön osallistumisesta korkealuokkaisen naudanlihan menekinedistämishelmien rahoitukseen vuonna 1997.

(98/C 187/34)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3553/97 komissiolle

esittäjä(t): Jan Sonneveld (PPE) ja Jan Mulder (ELDR)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Geneeristen kasvinsuojeluaineiden pienet valmistajat Euroopan unionissa

Voiko komissio antaa perustellun vastauksen seuraaviin kysymyksiin?

1. Tietääkö komissio, että neuvoston direktiivin 91/414/ETY (¹) soveltamisen vuoksi geneerisiä kasvinsuojeluaineita valmistavien pienten yritysten toiminta on erittäin vaikeaa, koska niillä ei ole valmistamiensa kasvinsuojeluaineiden virallista hyväksyntää varten tarvittavia kaikkia tietoja? Tietääkö komissio myös, että suuret valmistajat estävät pieniä valmistajia saamasta käyttöönsä suurten valmistajien jo hankkimia tietoja, eikä pienillä valmistajilla ole tietojen hankkimiseen tarvittavia runsaita varoja?

2. Tietääkö komissio, että suuret valmistajat hyötyvät tästä asiain tilasta ja saavat jälleen monopoli- tai oligopoliaseman yhteisön kasvinsuojeluinemerkkinoilla, mukaan luettuna geneeriset tuotteet?
3. Tietääkö komissio, että jos pienet valmistajat saavat osallistua uudelleenarviointiohjelmaan, ne ovat valmiita maksamaan kunnollisen korvauksen siitä, että saavat käyttää suurten valmistajien tekemiä tutkimuksia?
4. Katsooko komissio, että kaikkien valmistajien olisi toimittava yhteistyössä laadittaessa luetteloa sallituista tehoaineista siten, että kustakin tehoaineesta tehdään vain yksi asiakirja?
5. Katsooko komissio, että riippumattoman elimen pitäisi välittää tässä asiassa?
6. Katsooko komissio, että mainittu järjestely säästäisi voimavaroja ja turvaisi kilpailun?
7. Tietääkö komissio, että pienet valmistajat ovat kehittäneet yksityiskohtaisia suunnitelmia mainitusta järjestelystä ja että sellainen on toiminut Yhdysvalloissa jo useita vuosia täysin tuudittavasti?

(¹) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. tammikuuta 1998)

Komissio on täysin tietoinen direktiiviin 91/414/ETY sisältyvistä huomattavista vaatimuksista, jotka koskevat sellaisten tietojen toimittamista, jotka mahdollistavat torjunta-aineiden tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden arvioinnin, ja jotka koskevat näiden tietojen suojaamista tiedot toimittaneiden yritysten hyödyksi.

Kasvinsuojeluaineita pidetään tuotteina, joihin voi liittyä suuri riski ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Tästä syystä on luonnollista, että kaikkia mahdollisia tunnettuja vaikutuksia, joita niillä voi olla ihmisten ja ympäristön turvallisuuteen, tutkitaan perusteellisesti. Tämä merkitsee sitä, että näitä tuotteita valmistavan teollisuudenalan on esitettävä yksityiskohtainen tutkimusraportti kaikista mahdollisista turvallisuusnäkökohdista, joiden käsittely on tarpeen.

Koska monet edellytetyistä tutkimusraporteista aiheuttavat suuria kustannuksia, neuvosto vahvisti direktiivin 91/414/ETY, jossa säädetään laajasta tietosuojajärjestelmästä niiden yritysten hyväksi, jotka rahoittavat tällaisia tutkimuksia. Tämän järjestelmän kautta yrityksiä kannustetaan esittämään edellytetyjä tutkimustuloksia. Tällä tavoin sellaiset uudet tai jo markkinoilla olevat tuotteet, jotka näiden tutkimusten mukaan täyttävät nykyiset korkeat terveys- ja ympäristövaatimukset, voidaan saattaa markkinoille tai pitää niillä, mikä hyödyttää yhteisön maataloutta.

Direktiivin 91/414/ETY 13 artiklan 7 kohdassa säädetään periaatteesta kannustaa tietojen haltijoita yhteistyöhön sellaisten tietojen välittämisessä, joita vaaditaan tehoaineen liittämiseksi direktiivin liitteeseen I. Tämän periaatteen mukaisesti annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3600/92, joka liittyy kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin (¹) säädetään, että kaikkien tehoaineista ilmoituksen tehneiden on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan esittämään yhteiset asiakirjat. Monien vaikka ei valitettavasti kaikkien tehoaineiden osalta tämä on johtanut työryhmien perustamiseen, joissa monet yhtiöt työskentelevät yhdessä yhteisten asiakirjojen valmistelemiseksi. Komissio antoi 27 päivänä kesäkuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 1199/97, jolla muutetaan asetusta (ETY) N:o 3600/92 kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä (²). Asetuksessa (EY) N:o 1199/97 säädetään, että niissä tapauksissa, joissa yhteisten asiakirjojen esittäminen ei ole ollut mahdollista, kyseiset ilmoituksen tekijät voivat saada varhaisessa vaiheessa tietoa niistä tutkimuksista, joiden osalta vaaditaan suojaa. Täten nämä ilmoituksen tekijät voivat toteuttaa kaikki mahdolliset toimenpiteet tarvittavien tietojen toimittamiseksi tuottamalla tutkimuksia itsenäisesti tai yhteistyössä muiden ilmoittajien kanssa.

Komissio on päättänyt tutkia direktiivin 91/414/ETY muutosehdotuksen yhteydessä mahdollisuutta tarkastella tulevaisuudessa uudelleen kyseisiä säännöksiä nykyisten säännösten avulla saatujen kokemusten perusteella sekä kaikkia kyseisen alan teollisuutta edustavien yritysten mahdollisesti esittämiä ehdotuksia.

(¹) EYVL L 366, 15.12.1992.

(²) EYVL L 170, 28.6.1997.

(98/C 187/35)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3561/97 komissiolle**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (I-EDN)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Koneita ja konehuoneita koskevat melunormit

Mistä johtuu, että kolmeen yksinkertaiseen kysymykseeni ei voida vastata kyllä tai ei?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(8. tammikuuta 1998)*

Lyhyt vastaus arvoisan parlamentin jäsenen kolmeen aiempaan kysymykseen (kirjallinen kysymys nro 2009/97 ⁽¹⁾) on ei, koska asiassa ei ole kyse komission antamasta ”luvasta”.

Komissio antoi aiemmassa vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen pyytämät tiedot Tanskaa koskevista oikeudellisista vaatimuksista ja direktiiviin sisältyvistä toimenpiteistä työntekijöiden suojelemiseksi. Komissio antoi vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen nro 2620/97 ⁽²⁾ lisää teknisiä tietoja, joiden avulla voidaan arvioida oikeudellista tilannetta.

⁽¹⁾ EYVL C 391, 23.12.1997.

⁽²⁾ EYVL C 102, 3.4.1998, s. 74.

(98/C 187/36)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3562/97 komissiolle**esittäjä(t): Allan Macartney (ARE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Ranskalaisten rekka-autojen ja kalastusalusten tiesulut – tappioita kärsineet liikennöitsijät eivät ole vielääkään saaneet korvauksia

Korvauksia ranskalaisten rekka-auton kuljettajien ja kalastusalusten järjestämien tiesulkujen vuoksi tappioita kärsineille liikennöitsijöille odotetaan edelleen kiireellisesti. Asianosaisten maantiekuljetusyhtiöiden taloudellisen selviämisen kannalta korvaukset ovat elintärkeitä, aikooko Euroopan komissio siis toimia asiassa varmistaakseen välittömän vastauksen saamisen Ranskan viranomaisilta.

Tietääkö komissio, onko Ranskan hallitus tehnyt jotain viime aikoina varmistaakseen, että vaatimuksia käsittelevät prefektinvirastot toimivat ripeästi ja tehokkaasti?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(20. tammikuuta 1998)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, komissiolla ei ole laillista valtaa puuttua Ranskan suluista aiheutuviin korvaustapauksiin, sillä korvausjärjestelyistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

Asiasta vastuussa olevat komission jäsenet ovat kuitenkin sekä kirjeitse että henkilökohtaisesti ottaneet yhteyttä Ranskan viranomaisiin muistuttaen näitä tarpeesta taata asianmukainen korvaus niille liikennöitsijöille, jotka ovat suoraan kärsineet suluista.

Ranskan viranomaiset ovat lupautuneet toimittamaan komissiolle yksityiskohtaisen raportin siitä, miten vaatimusten käsittely edistyy. Komissio järjesti 23. syyskuuta 1997 kokouksen sellaisten liikennöitsijöiden edustajien kanssa, joiden korvausvaatimusten käsittely oli vielä kesken. Lisäksi Ranskan valtuuskunta tapasi komission ennen tätä kokousta antaakseen selvityksen siitä, kuinka Ranskan viranomaiset käsittelevät vaatimuksia. Komissio on lisäksi ilmoittanut Ranskan viranomaisille saamistaan korvausvaatimusten käsittelyä koskevista valituksista ja pyytänyt näitä ottamaan valitukset huomioon sekä raporttoimaan käsittelyn edistymisestä.

Ranskan viranomaiset ilmoittivat lähettäneensä prefektuureihin (läänihallituksiin) kolme kiertokirjettä, joissa määrätään, kuinka näitä korvauksia on käsiteltävä. Sisäasiain ministeriöön on myös perustettu ryhmä varmistamaan, että kaikki vaatimusten käsittelyyn liittyvät ongelmat prefektuureissa voitaisiin ratkaista.

Komissio tekee edelleen vetoamuksia ottaen huomioon lupaukset, jotka Ranskan hallituksen jäsenet ovat antaneet muiden jäsenvaltioiden ministereille.

(98/C 187/37)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3578/97 komissiolle

esittäjä(t): Klaus Lukas (NI)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Euro ja hintojen avoimuus

Euron käyttöönottoaminen parantaa selvästi hintojen avoimuutta koko Euroopassa. Yleensä hintojen avoimuuden paranemisesta koituu seurauksia sekä kilpailukyvyille että kaupalle ja tuotannolle.

Miten komissio arvioi euron käyttöönottoa sekä siihen liittyviä työpaikkoihin kohdistuvia seurauksia?

Miten komissio arvioi kriteeriä, jossa edellytetään kahden vuoden mukana oloa Euroopan valuuttajärjestelmässä, ja millaisia vaihteluvälejä voidaan tässä yhteydessä pitää ”normaaleina”? (Tieto pyydetään ilmoittamaan prosenttiosuuksina.)

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguy'n komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 1998)

Talous- ja rahaliiton (EMU) perustamisen ja euron käyttöönoton jälkeen kuluttajien ja yritysten on helpompi vertailla tavaroiden ja palvelujen hintoja eri jäsenvaltioissa. Tämän odotetaan johtavan tuottajien välisen kilpailun lisääntymiseen ja euroalueella käytävän kaupan huomattavaan helpottumiseen.

Kilpailun lisääntyminen, rajat ylittävien liiketoimien kustannusten väheneminen ja euroalueen yhtenäisten pääomamarkkinoiden luominen, joka johtanee korkojen alenemiseen, parantavat investointiedellytyksiä Euroopassa. Yhteinen raha on näin ollen tärkeimpiä tekijöitä yhteisön strategiassa, jolla pyritään parantamaan Euroopan kilpailukykyä ja luomaan edellytykset työllisyyden parantamiselle ja kestäväälle kasvulle inflaatiota kiihdyttämättä.

Koska EMUn perustaminen edellyttää yhteistä raha- ja valuuttapolitiikkaa euroalueella, palkkatarkistusten ja työllisyyden välinen yhteys tiivistyy entisestään. Kansallisella raha- tai valuuttapolitiikalla ei enää pystytä mukauttamaan palkka- ja hintakehitystä, jos se ei noudata Euroopan talouskehitystä.

Valuuttakurssien vakautta koskevan lähentymisperusteen osalta olisi huomattava, että EY:n perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdassa määrätään Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmässä määrättyjen tavanomaisten vaihteluvälien noudattamisesta ainakin kahden vuoden ajan siten, ettei valuutan ulkoista arvoa ole alennettu suhteessa toisen jäsenvaltion valuuttaan.

Vuoden 1993 elokuussa jäsenvaltioiden valtiovarainministerit ja keskuspankkien pääjohtajat päättivät laajentaa tilapäisesti Euroopan valuuttajärjestelmän (EMS) valuuttakurssijärjestelmään (ERM) osallistuvien valuuttojen vaihteluvälejä +/- 15 prosenttiin, jonka ylittäminen johtaa automaattisesti keskuspankkien interventioihin. Samalla he ilmoittivat kannattavansa edelleen EY:n perustamissopimuksessa vahvistettuja menettelyjä ja perusteita, joiden tavoitteena on saavuttaa riittävä talouksien lähentyminen EMUn toteuttamisen mahdollistamiseksi.

Komissio arvioi tämän perusteen tältä pohjalta laatiessaan maaliskuussa 1998 luettelon jäsenvaltioista, jotka ovat saavuttaneet kestävä lähtymisen korkean tason.

(98/C 187/38)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3598/97 komissiolle**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Yhteistyöhän tarkoitettujen varojen väärinkäyttö

PO VIII myönsi vuonna 1993 noin kuusi miljardia liiraa italialaiselle, Bolognassa sijaitsevalle CESTAS-nimiselle kansalaisjärjestölle Angolassa terveydenhuollon alalla toteutettavia kiireellisiä toimenpiteitä varten. CESTASilla ei näytä vielä olevan toimintaa Angolassa, mutta järjestön puheenjohtaja on lähettänyt sen jäseniä vuosina 1993 ja 1994 useille erityisen kalliille virkamatkoille, jotta nämä ”arvioisivat” tuon kovaonnisen maan tilannetta. Näyttää myös siltä, että kyseisellä kansalaisjärjestöllä on ollut suuria ongelmia afrikkalaisen Kapverden viranomaisten kanssa vuosina 1994 ja 1995, sillä nämä valittivat, että hallinnossa ”piiloteltiin” kuukausia Aidsin torjuntahanketta, jonka toimeenpano oli annettu PO VIII:n tehtäväksi ja jonka PO VIII:n piti rahoittaa.

Voiko komissio valaista asiaa viipymättä? Voiko komissio harkita rahoituksen peruuttamista, jos sitä on saatu laittomasti? Voiko komissio tutkia huolellisesti, onko EU:n rahastojen käyttö Angolassa tehokasta? Voiko komissio arvioida, onko PO VIII ollut puolueellinen ja / tai onko sen hallinnassa ollut puutteita, joita paikan päälle virkamatojia tehneet valvonnasta vastaavat virkamiehet ovat aiheuttaneet?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(8. tammikuuta 1998)*

Komissio ei voi hyväksyä väitteitä, joiden mukaan se harjoittaisi suosintaa myöntäessään valtiosta riippumattomille järjestöille varoja kehitysyhteistyötä varten.

Komissio arvioi järjestelmällisesti eurooppalaisten valtiosta riippumattomien järjestöjen esittämät hankkeet ja ohjelmat. Erityisesti arvioidaan niiden yhteensopivuus kyseisten maiden kehitysstrategioihin. Arviointi tapahtuu ennen rahoituspäätösten tekemistä. Komissio seuraa tarkkaavaisesti täytäntöönpanoa (toimipaikassaan tai edustustoissa), koska rahoituksen saanti riippuu hankkeen säännönmukaisesta toteuttamisesta, vaikka olosuhteet joskus ovatkin vaikeat.

Paikan päällä toteutettavat hankkeiden arvioinnit ja tarkastukset ovat ammattimaisia ja täysin riippumattomia paikallisviranomaisista ja kyseisistä valtiosta riippumattomista järjestöistä. Jos todetaan yksikin sääntöjenvastaisuus, keskeytetään rahoitus välittömästi. Viimeinen maksusuosus myönnetään vasta hankkeiden täytäntöönpanosta laaditun kertomuksen perusteella. Lisäksi tarkastetaan, että kustannukset vastaavat suunniteltuja kustannuksia ja ovat rahoitukseen sovellettavien sääntöjen mukaisia.

Angolassa terveydenhuollon alalla toteutettavasta Cestas-hankkeesta voidaan todeta, että viimeistä rahoitusosuutta ei ole vielä maksettu. Koska komissio totesi, että kyseisellä valtiosta riippumattomalla järjestöllä oli vaikeuksia panna hanke täytäntöön kyseisessä vaikeuksien repimässä maassa, se pyysi järjestöä muuttamaan hankkeen painopisteitä. Tämän vuoksi hankkeen täytäntöönpano on pitkittynyt.

Cap Verdén terveysministeriö oli valittanut Cap Verdessä toteutettavan Cestas-hankkeen laitetoimitusten myöhästymisestä. Asia kuitenkin sovittiin vuonna 1993 toteutetulla arviointimatalla. Cestas-hanke saatettiin päätökseen vuonna 1994, kun kaikki sopimuksessa määrätyt toimitukset ja työsuoritukset oli toteutettu. Hanketta jatketaan nykyään suoraan yhdessä kyseisen terveysministeriön alaisena toimivan koulutusyksikön kanssa.

(98/C 187/39)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3604/97 komissiolle**esittäjä(t): Franz Linser (NI)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Euroopan laajuiset verkot – Brenner – Basis -tunneli

Itään laajentumista valmisteltaessa yksi painopisteistä näyttää olevan itä-länsi -suuntaiset Euroopan laajuiset verkot. Tämä asia tuli esille mm. Helsingissä (23. – 25. kesäkuuta 1997) järjestetyssä liikennekonferenssissa.

EU luokitteli uudestaan Euroopan laajuisien verkkojen yhteydessä Brenner – Basis -tunnelin ensisijaiseksi hankkeeksi.

Voiko komissio vahvistaa, että

1. suunnitellussa aikataulussa ei tapahdu muutoksia, ja että
2. itään laajentumisen valmistelut eivät aiheuta muutoksia rahoitussuunnitelmiin?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 1998)

München-Verona -rautatiehanke (Brenner-akseli) on osa pohjois-eteläsuuntaista suurnopeusjuna-yhdistelmäliikennehanketta, joka käsittää Berliinin ja Nürnbergin välisen sekä Münchenin ja Veronan välisen osuuden. Kokonaisuudessaan hanke on yksi niistä 14 liikenteen alan hankkeista, jotka Essenissä vuonna 1994 kokoontunut Eurooppa-neuvosto määritteli ensisijaisen tärkeiksi.

Näitä ensisijaisia hankkeita ei ole muutettu tai lykätty. Komission tietojen mukaan ei ole myöskään syytä olettaa, että itään laajentumisen valmistelut aiheuttaisivat muutoksia kyseisen hankkeen aikataulussa tai rahoituksessa.

Hankkeeseen osallistuvat jäsenvaltiot olivat alusta alkaen yksimielisiä Brenner-akselin rakennuttamisesta siten, että kapasiteetti riittää aina vastaamaan tarvetta.

Tekniset tutkimukset Itävallan Innin laakson rautatieosuuden rakentamisesta neliraitaiseksi etenevät hyvin. Alempien osuuksien esityöt aloitetaan vuonna 1998.

Suunniteltuun Brennerin solan alittavaan tunnelihankkeeseen osallistuvat jäsenvaltiot ovat jo suorittaneet kattavia taloudellisia ja teknisiä toteutettavuustutkimuksia, jotka ovat huomattavasti edistäneet päätöksentekoprosessia. Joulukuussa 1997 komissio hyväksyi yhdessä asianomaisten liikenneministereiden kanssa joukon toimenpiteitä, jotka liittyvät hankkeen valmistelujen seuraavan vaiheen käynnistämiseen.

Euroopan laajuisiin verkkoihin kuuluvien hankkeiden rahoitus on hankkeisiin osallistuvien jäsenvaltioiden vastuulla. Yhteisön tuki saa olla enintään 10 prosenttia yhdenkään hankkeen kustannuksista. Tähän päivään saakka kaikki arvoisan parlamentin jäsenen viittaamaan hankkeeseen liittyvät tekniset tutkimukset ja toteutettavuustutkimukset on toteutettu suunnitelmien mukaisesti niin aikataulun kuin sisällönkin osalta. Tätä odotetaan myös tulevilta teknisiltä tutkimuksilta sekä Itävallan Innin laakson osuudella tehtäviltä töiltä.

Euroopan yhteisö on myöntänyt taloudellista tukea tähän mennessä tehdyille teknisille tutkimuksille ja toteutettavuustutkimuksille Euroopan laajuisten liikenneverkkojen määrärahoista. Lisäksi komissio avustaa hankkeeseen osallistuvien jäsenvaltioiden yhteistyön yhteensovittamisessa Brennerin tunnelihankkeen asteittaisissa valmisteluissa ja toteuttamisessa. Komissio myös tukee tässä yhteydessä tutkimuksia mahdollisesta julkisen ja yksityisen sektorin yhteisestä rahoitus- ja kehittämissyhteistyöstä Brennerin tunnelin toteuttamiseksi.

(98/C 187/40)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3607/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Komission tiedonanto euron käyttöönoton vaikutuksista pääomamarkkinoihin (KOM(97)0337 lopullinen)

Joukkovelkakirjamarkkinoita käsiteltäessä yksi asiakirjassa ehdotetuista mahdollisuuksista velkakirjojen denominaation muuttamiseksi on denominaation muuttaminen kiinteällä vähimmäisnimellisarvolla ja rahallisilla korvauksilla ("ylhäältä alas" -malli).

Onko komissio laatinut tätä menetelmää yksityiskohtaisemmin käsittelevää työasiakirjaa?

(98/C 187/41)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3608/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Komission tiedonanto euron käyttöönoton vaikutuksista pääomamarkkinoihin (KOM(97)0337 lopullinen)

Joukkovelkakirjamarkkinoita käsiteltäessä yksi asiakirjassa ehdotetuista mahdollisuuksista velkakirjojen denominaation muuttamiseksi on denominaation muuttaminen kiinteällä vähimmäisnimellisisarvolla ja rahallisilla korvauksilla ("ylhäältä alas" -malli).

Asiakirjan mukaan yksi käteiskorvaukseen — joka on "ylhäältä alas" -mallin olennainen osa — liittyvistä epätoivottavista seurauksista on muutos kuponkimaksujen muodostamassa kassavirrassa ja velkakirjan arvossa eräpäivänä.

Voiko komissio selvittää, miksi nämä muutokset olisivat haitallisia?

Komission jäsenen**Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama
yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3607/97 ja E-3608/97***(13. helmikuuta 1998)*

Komission tiedonannossa euron käyttöönoton vaikutuksista pääomamarkkinoihin ⁽¹⁾ tutkittiin useita velkojen denominaation muuttamistapoja. Kaksi tärkeintä tutkittua mallia ovat "ylhäältä alas"— ja "alhaalta ylös"—menetelmät. Tiedonannossa pidetään parhaimpana "alhaalta ylös"—menetelmää. Tässä menetelmässä denominaation muuttaminen ei vaikuttaisi liikkeessä olevien arvopaperien kokonaismäärään ja pyörityserojen mahdollisuus olisi häviävän pieni.

"Ylhäältä alas"—menetelmässä alkuperäinen emissio pilkotaan "osuuksiin", joilla on yhtä suuret vähimmäisnimellisarvot. Kukin vähimmäisnimellisarvo muutetaan euroksi muutokertoimen avulla ja tulos pyöristetään lähimpään senttiin. Emission uusi kokonaismäärä lasketaan kertomalla euromääräinen vähimmäisnimellisarvo osuuksien lukumäärällä. Uusi kokonaismäärä on todennäköisesti — pyörityserojen vuoksi — erisuuruinen kuin jos emission alkuperäinen kokonaismäärä muutettaisiin suoraan euroiksi. Poikkeamat jouduttaisiin tasoittamaan korvauksilla.

Korvaukset olisivat tarpeellisia, jottei keinotekoisesti lisättäisi tai vähennettäisi velkakannan kokonaismäärää. Käteiskorvausten maksu altistaisi joko liikkeeseenlaskijan tai sijoittajan jälleensijoitusriskille. Käteiskorvausten johdosta kuponkimaksujen muodostama kassavirta sekä velkakirjan arvo eräpäivänä muuttuisivat hieman. Tällä voisi olla vaikutusta velkakirjaan liittyviin johdannaisiin, sillä ennen denominaation muuttamista toteutetut suojaukset perustuisivat kuponkimaksujen muodostamaan tarkasti arvioituun kassavirtaan ja velkakirjan arvoon eräpäivänä. Jos kyseinen kassavirta muuttuisi vaikka vain vähän, se ei enää vastaisi siihen liittyvää johdannaistoimenpidettä. Jos "ylhäältä alas"—menetelmä valitaan, se olisi toteutettava tavalla, jolla vältetään mahdolliset ongelmat. Kuten edellä mainittiin, mahdollinen häiriö esiintyisi kuitenkin vain silloin, kun velkakirjaan liittyy johdannaisia.

Yksityiskohtaisia esimerkkejä "ylhäältä alas"—mallista on komission tiedonannossa (sivu 12 englanninkielisessä painoksessa).

⁽¹⁾ Asiak. KOM(97) 337 lopullinen.

(98/C 187/42)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3616/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(10. marraskuuta 1997)*

Aihe: Asetuksen 3577/92 täytäntöönpano

Komission neuvostolle laatimassa kertomuksessa, joka koskee asetuksen 3577/92 ⁽¹⁾ täytäntöönpanoa, mainitaan 5.5 kohdassa, että "komissio katsoo, että (myöhemmin päätettävästä) määräpäivästä alkaen kaikessa lastiliikenteessä, jota harjoitetaan EU:n meriliikenteen kabotaasimarkkinoilla, on noudatettava lippuvaltiassa voimassa olevia miehistövaatimuksia". Vastaavanlaista järjestelyä tietyin poikkeuksin kannatetaan myös säännöllisen lauttaliikenteen kohdalla. Komissiolta kysytään:

1. Onko asetuksen 3577/92 3 artiklan muuttaminen, joka käytännössä tulee vähentämään yhteisön työntekijöiden määrää alusten miehistöissä, sopusoinnussa komission työllisyyden lisäämiseen tähtäävien suuntaviivojen kanssa?
2. Eikö komissio ota huomioon saarille koituvia erityisiä seuraamuksia, sillä suuri osa esimerkiksi kreikkalaisista merimiehistä tulee saarilta, ja Amsterdamin sopimuksen perusteella komissio tukee saaria?
3. Jättääkö komissio ottamatta huomioon sekamiehistöistä johtuvat turvallisuusongelmat matkustaja-aluksilla ja autolautoilla, vieläpä Euroopan unionissa tapahtuneiden, useista syistä johtuneiden traagisten onnettomuuksien jälkeen? Ottaako komissio kantaakseen tällaisen vastuun?
4. Miksi kertomuksessa käytetään termiä "crew" (miehistö), vaikka asetuksen 3 artiklassa käytetään termiä "manning" (varustaminen miehistöllä)?
5. Lopuksi, onko komissiolla konkreettisia ehdotuksia asetuksen 3577/92 3 artiklan muuttamiseksi ja mitä ne ovat? Aikooko komissio tukea "host state"(vastaanottava valtio) -periaatetta, joka on sopusoinnussa Euroopan unionin työttömyyden torjumisen, työllisyyden edistämisen ja kehityksen periaatteiden kanssa?

(¹) EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 1997)

Kuten parlamentin jäsen tietää, neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3577/92 vahvistetaan säännöt palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa, eikä sitä ole tarkoitettu erityiseksi työllisyysedistämistoimenpiteeksi. Parlamentin jäsenen tarkoittamassa kertomuksessa komissio on kuitenkin ottanut huomioon vaihteluille alttiin työllisyystilanteen saarialueilla. Komissio onkin ehdottanut erityistä säännöstä, joka koskee kabotaasin harjoittamista säännöllisessä matkustaja- ja lauttaliikenteessä ja jonka avulla jäsenvaltiot voivat turvata yhteisön merimiesten työllisyyden. Ottaen huomioon, että valtaosa kabotaasiin liittyvistä merimiesten työpaikoista on kyseisillä aloilla, komissio katsoo ehdotetun lähestymistavan olevan työllisyyspolitiikkansa mukainen. On myös syytä muistaa, että asetuksessa myönnetään viiden vuoden siirtymäaika Kreikan saarille, jotta niillä olisi enemmän aikaa sopeutua meriliikenteen vapauttamiseen.

Komissio on tietoinen turvallisuuden mahdollisesta vaarantumisesta matkustaja-aluksilla ja lautoilla sekamiehistöjä käytettäessä. Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta annetun neuvoston direktiivin 94/58/EY (¹) mukaan jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia yhteisen työkielen sopimisesta ja sen kirjaamisesta aluksen lokikirjaan. Edelleen direktiivissä säädetään, että tietyllä prosentiosuudella miehistöstä, erityisesti matkustajien auttamisesta hätätilanteessa vastuussa olevasta henkilökunnasta, on tehtäviinsä riittävät kommunikointitaidot, joihin voidaan katsoa kuuluvaksi tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääkansallisuuksia vastaavan kielen tai kielten hallinta. Komissio myös valmistelee paraikaa kehysdirektiiviä säännöllisen lauttaliikenteen ja suurten nopeuksien matkustaja-aluksilla harjoitettavan liikenteen turvallisuudesta yhteisössä.

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 miehitystä käsittelevä 3 artikla kattaa kaikki miehistöä koskevat näkökohdat. Mainitussa kertomuksessa näitä käsitteitä käytetään synonyymisesti. Erityisesti matkustaja- ja lauttaliikenteessä sekä risteilyaluksilla tarvittavien työpaikkojen määrää arvioitaessa matkustamo- ja ravintola-henkilökunta on katsottu osaksi miehistöä.

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 muuttamiseksi ei toistaiseksi ole tehty ehdotuksia.

(¹) EYVL L 319, 12.12.1994.

(98/C 187/43)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3621/97 komissiolle**esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Liikenneilmailu ja henkilöstön työolot

Onko komissio seurannut lähes kaikissa unionin maissa ja erityisesti Italiassa käynnissä olevaa vilkasta keskustelua liikenneilmailusta ja alan henkilöstön (lentäjien, teknikoiden ja miehistön) työoloista?

Alan työntekijät katsovat, että heidän työolonsa ovat muuttuneet erityisen raskaiksi muun muassa siksi, että lentoyhtiöiden välisen kilpailun lisääntyminen viime vuosien aikana on kiristänyt henkilöstön työtahtia. Tästä on seurauksena "elimistön vastuskyvyn heikkeneminen ja näin ollen suurempi altistuminen tulehdustaudeille, erityisesti trooppisilta alueilta peräisin oleville taudeille", kuten professori Scanon tutkimukset osoittavat.

Aikooko komissio edellä sanottu huomioon ottaen puuttua liikenneilmailun alalla työskentelevän henkilöstön työoloihin?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(21. tammikuuta 1998)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen luultavasti tietää, siviili-ilmailu on jätetty tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/ETY ⁽¹⁾ soveltamisalan ulkopuolelle.

Komissio valmistelee parhaillaan ehdotuksia työ- ja lepoaikojen säätämiseksi kyseisellä alalla. Nykyiset aloitteet perustuvat heinäkuussa 1997 julkaistun, työaikadirektiivin ulkopuolisia toimialoja koskevan komission valkoisen kirjan aiheuttamiin reaktioihin. Komission pitäisi hyväksyä ehdotukset kesään 1998 mennessä.

Neuvoston direktiivissä 89/391/ETY ⁽²⁾ toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä vaaditaan työnantajia kuitenkin velvollisuuksiensa mukaisesti toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi. Yksi yleisistä, ehkäiseviä toimenpiteitä koskevista periaatteista, joita työnantajan on noudatettava näitä toimenpiteitä toteuttaessaan, on sellaisen yhtenäisen ja kattavan ehkäisy politiikan kehittäminen, joka kattaa teknologian, työn organisoinnin, työolot, sosiaaliset suhteet sekä työympäristöön liittyvien tekijöiden vaikutukset' (6 artiklan 2 kohdan g alakohta).

Direktiivi on saatettu osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä, ja Italian viranomaisten tehtävä on päättää, miten sitä sovelletaan käytännössä.

Komissio pitää työhön liittyvän stressin ehkäisemistä tärkeänä työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyvänä kysymyksenä ja aikoo laatia työhön liittyvää stressiä koskevat ohjeet, joissa otetaan huomioon työhön liittyvää stressiä käsittelevän kertomuksen suosituksukset. Kertomuksen on laatinut työturvallisuutta, työhygieniää ja työterveydenhuoltoa käsittelevä kolmikantaan perustuva neuvoo-antava komitea, ja se lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön. Komissio uskoo, että näitä toimia voidaan soveltaa myös tiettyihin teollisuuden aloihin tai ammatteihin.

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽²⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

(98/C 187/44)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3624/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Itävallassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Itävallassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/45)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3625/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Belgiassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Belgiassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/46)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3626/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Tanskassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Tanskassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/47)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3627/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Suomessa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Suomessa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/48)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3628/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Ranskassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Ranskassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/49)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3629/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Saksassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Saksassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/50)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3630/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Kreikassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Kreikassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/51)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3631/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Irlannissa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Irlannissa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/52)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3632/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Luxemburgissa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Luxemburgissa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/53)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3633/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Hollannissa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Hollannissa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/54)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3634/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Portugalissa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Portugalissa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/55)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3635/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Isossa-Britanniassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Isossa-Britanniassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/56)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3636/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Espanjassa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Espanjassa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

(98/C 187/57)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3637/97 komissiolle**esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työllisyysaloitteeseen osallistumiseen vaadittavat takaukset Ruotsissa

Kuten aikaisemmissa kysymyksissä on jo todettu, Italian viranomaisten päätös velvoittaa voittoa tavoittelemattomat yhteisöt hankkimaan pankkitakaus, jotta ne voivat osallistua työllisyysaloitteeseen, on osoittautunut kalliiksi ja rankaisevaksi niiden yhteisöjen osalta, joiden on ilmeisen vaikea esittää asianmukaisia rahoitusta koskevia takauksia.

On tiedossa, että asiaa koskevat säännökset poikkeavat toisistaan eri unionin maissa. Voiko komissio ilmoittaa, velvoitetaanko voittoa tavoittelemattomat yhteisöt (tai yleensä sosiaalitalouden ja ”kolmannen sektorin” yhteisöt) Ruotsissa esittämään rahoitus- tai pankkitakaus, ja jos velvoitetaan, millä ehdoin?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin**komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3624/97, E-3625/97, E-3626/97, E-3627/97, E-3628/97, E-3629/97, E-3630/97,
E-3631/97, E-3632/97, E-3633/97, E-3634/97, E-3635/97, E-3636/97 ja E-3637/97***(30. tammikuuta 1998)*

Komissiolla ei ole tietoja jäsenvaltioiden asettamista vaatimuksista, joiden mukaan voittoa tavoittelemattomien organisaatioiden on toimitettava pankkitakaus saadakseen rahoitusta yhteisön eri ohjelmista. Asiasta säädetään kansallisin laein.

Emploi-aloitteesta myönnettävän tuen kohdalla kansallisten viranomaisten, jotka allekirjoittavat sopimukset hankkeiden johtajien kanssa, on pyydettävä pankkitakaus voimassaolevien kansallisten säädösten mukaisesti. Saksassa, Kreikassa, Espanjassa, Itävallassa ja Portugalissa hankkeiden johtajilta ei yleensä vaadita kyseistä takausta, jotta hankkeet pääsisivät mukaan Emploi-aloitteeseen.

Pankkitakauksen järjestäminen saattaa muodostua lisärasitteeksi erityisesti sosiaalitalouden alalla toimivissa yrityksissä. Sitä vastoin takaus on välttämätön, jos sopimusvelvoitteen täytäntöönpanon haitalliset seuraukset voivat olla suuremmat kuin velallisen varat.

Joulukuun 21. päivänä 1977⁽¹⁾ annetussa yhteisön yleiseen talousarvioon sovellettavassa muutetussa⁽²⁾ varainhoitoasetuksessa sopimuspuolia vaaditaan asettamaan vakuus, kun kyseessä on erittäin laajasta hankkeesta tehtävä sopimus tai rahamääräisesti suurten hankkeiden toteuttamiseen myönnettävä tuki. Velvoite koskee kuitenkin vain harvoin sosiaaliluonteisia yhdistyksiä, sillä kyseisten yhdistysten ehdottamat hankkeet ovat yleensä pieniä.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1997.

⁽²⁾ EYVL L 240, 7.6.1995.

(98/C 187/58)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3638/97 komissiolle**esittäjä(t): Christof Tannert (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Berliinin osavaltiossa suoritettujen sosiaalipedagogi- ja sosiaalihuoltajatuokinnon tunnustaminen koko EU:ssa

Berliinin senaatti valmistele lakiesitystä Berliinissä suoritettujen sosiaalipedagogisten ja sosiaalihuoltajatuokintojen tunnustamisesta osavaltiossa (laki sosiaalialan ammattitukintojen tunnustamisesta, Sozialberufe-Anerkennungsgesetz SozBAG). Lakiesityksen mukaan sosiaaliohjelmoijien ja sosiaalipedagogien koulutusta (nykyisin kolmevuotiset opinnot ja työharjoittelu) lyhennettäisiin ylimenokautena, enintään 31.12.2006 saakka, siten, että nykyisin 12 kuukauden pituinen työharjoittelu lyhenisi puoli vuotta ja kestäisi enää kuusi kuukautta.

Voiko Euroopan komissio ilmoittaa, tunnustetaanko Berliinin osavaltiossa suoritettut sosiaalipedagogiset ja sosiaalihoitajatutkinnot edelleen koko EU:ssa, jos koulutukseen sisältyvä harjoittelu-aika lyhennetään suunnitelmien mukaisesti 12 kuukaudesta 6 kuukauteen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämässä kysymyksessä viitataan sen kaltaiseen tilanteeseen, joka on jo tuotu esiin kirjallisessa kysymyksessä E-1936/97 ⁽¹⁾. Sellaisten tutkintotodistusten tunnustaminen, jotka antavat pätevyyden toimia sosiaalipedagogina tai sosiaalihoitajana jäsenvaltioissa, joissa nämä ovat säänneltyjä ammatteja, kuuluu tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen yhteisön direktiivien soveltamisalaan. Koulutustasosta riippuen sovelletaan joko vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettua direktiiviä 89/48/ETY ⁽²⁾ tai direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/51/ETY ⁽³⁾.

Kukin jäsenvaltio voi vapaasti määrittää pätevyystason, joka vaaditaan sen alueella sosiaalipedagogeina ja sosiaalihoitajina työskenteleviltä. Yllä mainituilla direktiiveillä ei itse asiassa ole yhtenäistetty koulutusta, vaan niiden perusteella on luotu järjestelmä, jonka mukaan jossakin jäsenvaltiossa tiettyyn ammattiin vaadittava tutkintotodistus on tunnustettava, niin että tutkinnon suorittanut voi harjoittaa samaa ammattia toisessa jäsenvaltiossa koulutusjärjestelmien eroista huolimatta. Kyseessä olevaan tutkintotodistukseen sovelletaan direktiivin 92/51/ETY mukaista tunnustamisjärjestelmää. Jos siirtotyöläisen koulutuksen pituudessa ja sisällössä on huomattavia eroja vastaanottavaan jäsenvaltioon verrattuna, kyseisen valtion viranomaiset voivat direktiivin mukaan vaatia korvaavia toimenpiteitä (sopeutumisaikaa tai kelpoisuuskoetta). Kyseisen korvaavan toimenpiteen vaatiminen voi olla oikeutettua tietyissä tapauksissa, kun otetaan huomioon uuden saksalaisen koulutuksen pituus verrattuna vastaanottavan jäsenvaltion vastaavan pätevyyden antavan koulutuksen pituuteen.

⁽¹⁾ EYVL C 21, 22.1.1998, s. 122.

⁽²⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽³⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

(98/C 187/59)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3639/97 komissiolle

esittäjä(t): David Martin (PSE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Kädellisiin kuuluvien eläinten käyttö koe-eläiminä

Voisiko komissio selventää, miten se tulkitsee direktiivin 86/609 EY ⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ("luonnosta pyydystetyillä eläimillä ei saa suorittaa kokeita, paitsi jos kokeet muilla eläimillä eivät koehennoitettujen toteuttamiseksi olisi riittäviä"), ja ilmaista, miten se aikoo sisällyttää tämän säännöksen alustavaan yhteisön politiikkaa koskevaan asiakirjaan kädellisiin kuuluvien eläinten käyttämisestä koe-eläiminä?

⁽¹⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee kädellisten käyttöä koe-eläiminä sekä kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 86/609/ETY 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan tulkintaa. EY:n perustamissopimuksen 164 artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuimien varmistaa, että perustamissopimusta tulkittaessa ja sovellettaessa noudatetaan lakia. Näin ollen lain tulkitseminen kuuluu tuomioistuimen toimivaltaan.

Edellä mainittu huomioon ottaen komissiosta vaikuttaa kuitenkin direktiivin 7 artiklan 3 kohdan, 19 artiklan 4 kohdan ja 21 artiklan perusteella siltä, että eräs direktiivin peruslähtökohdista on kasvatettujen eläinten käyttö kokeissa.

Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan silloin kun koe täytyy suorittaa, eläinlajin valintaa on harkittava huolellisesti ja valinta on tarvittaessa perusteltava viranomaiselle. Vaihtoehtoisista kokeista on valittava ne, joiden suorittamiseen tarvitaan vähiten eläimiä, joissa käytetään eläimiä, joilla on mahdollisimman alhainen neurofysiologinen herkkyytaso, ja jotka aiheuttavat vähiten kipua, tuskaa, kärsimystä tai pysyvää haittaa ja jotka todennäköisimmin antavat luotettavia tuloksia.

Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan luonnosta pyydystetyillä eläimillä ei saa suorittaa kokeita, paitsi jos kokeet muilla eläimillä eivät kokeen tavoitteiden toteuttamiseksi olisi riittäviä.

Direktiivin 19 artiklan 4 kohdan mukaan eläimiä käyttävissä laitoksissa saa kokeisiin käyttää ainoastaan niitä kasvattavista tai toimittavista laitoksista hankittuja eläimiä, paitsi milloin viranomaisen määräämin edellytyksin on myönnetty siitä yleinen tai erityinen poikkeus, ja kasvatettuja eläimiä on käytettävä aina, kun se on mahdollista.

Direktiivin 21 artiklan mukaan kokeisiin käytettävien kädellisten on oltava kasvatettuja eläimiä, paitsi milloin viranomaisen määräämin edellytyksin siitä on myönnetty yleinen tai erityinen poikkeus.

Näiden säännösten perusteella vaikuttaisi siltä, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvia kokeita saa suorittaa luonnosta pyydystetyillä kädellisillä ainoastaan silloin, kun ei ole olemassa vaihtoehtoista koetta, jossa käytettäisiin neurofysiologiselta herkkyytasoltaan alhaisempia eläimiä, ja kun kokeet kädellisillä, joita ei ole pyydystetty luonnosta, eivät olisi kokeen tavoitteiden kannalta riittäviä, ja edelleen kun viranomaisen määräämin edellytyksin on myönnetty yleinen tai erityinen poikkeus.

Tästä seuraa, että jos jäsenvaltio antaa luvan tehdä koe luonnosta pyydystetyillä kädellisillä, vaikka koe voitaisiin sen tavoitteiden toteuttamiseksi suorittaa myös muilla eläimillä kuin luonnosta pyydystetyillä kädellisillä, kyseinen jäsenvaltio rikkoo direktiivin 7 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa. Samoin luonnosta pyydystetyillä kädellisillä tehdyt kokeet, joiden osalta ei ole olemassa tieteellistä näyttöä siitä, että kokeen suorittaminen kädellisillä, joita ei ole pyydystetty luonnosta, ei olisi kokeen tavoitteiden kannalta riittävää, ovat direktiivin 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan vastaisia.

Parlamentin jäsenen esittämä kysymys koski myös sitä, miten komissio aikoo ottaa huomioon direktiivin 86/609/ETY 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan laatiessaan alustavan yhteisön politiikkaa koskevan asiakirjan kädellisiin kuuluvien eläinten käyttämisestä koe-eläiminä. Tämän kysymyksen osalta komissio viittaa vastaukseen, jonka se on antanut parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3641/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 158, 25.5.1998, s. 166.

(98/C 187/60)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3640/97 komissiolle

esittäjä(t): David Martin (PSE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Villieläinten käyttö kokeissa ja muissa tieteellisissä tarkoituksissa

Voisiko komissio selvittää, miten se ja jäsenmaat parhailaan toimivat varmistaakseen, ettei luonnosta pyydystettyjä, kädellisiin kuuluvia eläinlajeja käytetä kokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin, kun ”kokeet muilla eläimillä ovat kokeen tavoitteiden toteuttamiseksi riittäviä”?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Jäsenvaltioiden velvollisuutena on varmistaa, että niiden alueella noudatetaan kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 86/609/ETY ⁽¹⁾ säännöksiä. Muiden kuin tutkimustarkoituksiin kasvatettujen eläinten käyttöä koskeva poikkeuslupa voidaan saada "viranomaisen määräämin edellytyksin" (direktiivin 19 artiklan 4 kohta), ja jäsenvaltio ratkaisee, onko hakija esittänyt riittävät perusteet sille, että "kokeet muilla eläimillä eivät kokeen tavoitteiden toteuttamiseksi olisi riittäviä" (7 artiklan 3 kohta).

Komission velvollisuutena on tutkia, onko direktiivi siirretty asianmukaisella tavalla osaksi jäsenvaltion lainsäädäntöä ja sovelletaanko sitä jäsenvaltiossa. Komissio on aloittanut neljä rikkomisesta johtuvaa menettelyä, jotka liittyvät osittain yhteen tai useampaan muihin kuin tutkimustarkoituksiin kasvatettujen eläinten käyttöä koskevaan säännökseen, jotka ovat direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa ja 21 artiklassa. Ainoastaan yksi niistä koskee väärää soveltamista, muut koskevat kansalliseen lainsäädäntöön siirtämisen teknisiä näkökohtia.

⁽¹⁾ EYVL L 358, 18.12.1986.

(98/C 187/61)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3642/97 komissiolle**esittäjä(t): Clive Needle (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Tuberkuloositapausten lisääntyminen

Maaailman terveysjärjestö on juuri julkaissut huolestuttavan ja ennennäkemättömän selonteon tuberkuloositapausten lisääntymisestä. Tässä tutkimuksessa mainitaan nimenomaisesti joukko kehitysmaita sekä Latvia, Viro ja Venäjän federaatio "pesäkkeinä", joissa tuberkuloosi on antibiooteille vastustuskykyinen, ja hoitoa kuvataan "sekasortoiseksi".

Tällä on selvästi vaikutuksia useisiin EU:n politiikan näkökohtiin ja käytäntöihin, jotka liittyvät unionin kykyyn myötävaikuttaa ihmisten terveyden suojeluun kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 129 artiklassa on määrätty.

Laatiiko komissio näin ollen kiireisesti suunnitelman tuberkuloosiongelman hoitamiseksi ottaen erityisesti huomioon uudet jäsenmaahdokkaat, kun kansanterveysasiat tuntuvat tulevan riittämättömästi esille Agenda 2000:een sisältyvissä ehdotuksissa?

(98/C 187/62)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3643/97 komissiolle**esittäjä(t): Clive Needle (PSE)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Tuberkuloositapausten lisääntyminen

Maaailman terveysjärjestö on juuri julkaissut huolestuttavan ja ennennäkemättömän selonteon tuberkuloositapausten lisääntymisestä. Tässä tutkimuksessa mainitaan nimenomaisesti joukko kehitysmaita sekä Latvia, Viro ja Venäjän federaatio "pesäkkeinä", joissa tuberkuloosi on antibiooteille vastustuskykyinen, ja hoitoa kuvataan "sekasortoiseksi".

Tällä on selvästi vaikutuksia useisiin EU:n politiikan näkökohtiin ja käytäntöihin, jotka liittyvät unionin kykyyn myötävaikuttaa ihmisten terveyden suojeluun kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 129 artiklassa on määrätty.

Laatiiko komissio näin ollen kiireisesti suunnitelman tuberkuloosiongelman hoitamiseksi ottaen erityisesti huomioon PHARE-ohjelman piiriin kuuluvien maiden terveysohjelmien avustamisen?

(98/C 187/63)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3644/97 komissiolle**esittäjä(t): Clive Needle (PSE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Tuberkuloositapausten lisääntyminen

Maaailman terveysjärjestö on juuri julkaissut huolestuttavan ja ennennäkemättömän selonteon tuberkuloositapausten lisääntymisestä. Tässä tutkimuksessa mainitaan nimenomaisesti joukko kehitysmaita sekä Latvia, Viro ja Venäjän federaatio "pesäkkeinä", joissa tuberkuloosi on antibiooteille vastustuskykyinen, ja hoitoa kuvataan "sekasortoiseksi".

Tällä on selvästi vaikutuksia useisiin EU:n politiikan näkökohtiin ja käytäntöihin, jotka liittyvät unionin kykyyn myötävaikuttaa ihmisten terveyden suojeluun kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 129 artiklassa on määrätty.

Laatiiko komissio näin ollen kiireisesti suunnitelman tuberkuloosiongelman hoitamiseksi ottaen erityisesti huomioon kehitysmaiden terveysohjelmien avustamisen?

**Komission jäsenen Pádraig Flynnin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3642/97, E-3643/97 ja E-3644/97**

(20. tammikuuta 1998)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa Maaailman terveysjärjestön äskettäiseen lehdistötiedotteeseen. Kyseisessä tiedotteessa kerrotaan sellaisten alueiden syntymisestä, joilla on nykyään käytännössä mahdotonta suojata väestöä lääkkeille vastustuskykyisiltä kannoilta. Tiedote perustuu tutkimukseen "Anti-Tuberculosis Drug Resistance in the World", jossa selvitetään moniresistenttien tuberkuloosibasillitapausten lukumäärää useissa maissa kaikissa maanosissa. Euroopassa vaikutus tuntuu lähinnä Itä-Euroopan maiden (Venäjä, Latvia, Viro) kautta.

Komissio on rahoittanut tällä alalla jo vuodesta 1996 Euroopan tuberkuloosiseurantaverkoston (EuroTB) perustamista. Tämä verkosto ei rajoitu pelkästään jäsenvaltioihin. Tietoja kerätään Euroopan alueella 49:stä Maaailman terveysjärjestöön kuuluvasta maasta, mukaan lukien EU:n 15 jäsenvaltiosta. Tämä verkosto toimii tiiviissä yhteistyössä Maaailman terveysjärjestön sekä tuberkuloosin ja keuhkosairauksien torjuntaan tähtäävän kansainvälisen yhdistyksen kanssa.

Jotta vastuskyky useaa lääkettä kohtaan voitaisiin ottaa huomioon paremmin, EuroTB-verkostossa on vuodesta 1997 lähtien kerätty ja analysoitu myös tietoja, jotka liittyvät tuberkuloosin ehkäisyhoitoihin liittyvään vastustuskykyyn.

Yhteisön jäsenedokasmaiden osalta komissio on tehnyt alustavan arvioinnin terveystilasta ja terveydenhoitojärjestelmästä osana yhteisön jäsenyyden valmisteluja. Ensimmäisessä raportissa korostettiin komission huolta tartuntatautitapausten lisääntymisestä useissa hakijamaissa ja niitä ongelmia, joita tämä tilanne voi aiheuttaa ei pelkästään näissä maissa vaan myös yhteisössä.

Komissio aikoo sisällyttää toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa tartuntatautilanteen parantamiseksi hakijamaissa, liittymisen yhteydessä toteutettaviin, parhaillaan valmistelemiinsa yhteistyöjärjestelyihin.

Vaikka komissio ei rahoita erityistä tuberkuloosin torjuntaohjelmaa kehitysmaissa, se auttaa lukuisten tukemiensa terveysohjelmien kautta merkittävästi tämän tärkeän, useisiin kehitysmaihiin vaikuttavan kansanterveysongelman torjunnassa.

Komissio on toiminnassaan tukenut erityyppisiä projekteja, erityisesti seuraavilla aloilla: perusterveydenhoidon kehittämisprojektit ja terveydenhoitopiirien tukemiseen tähtäävät projektit, peruslääkkeiden saatavuuden parantamiseen tähtäävät ohjelmat (tuberkuloosin ehkäisyhoito on olennainen osa näitä ohjelmia) sekä immuunikatoviruksen ja hankinnaisen immuunivajavuuden (hiv/aids) alalla toteutettavat ehkäisytoimet. Hiv/aids on itse asiassa erityisesti Saharan eteläpuolisessa Afrikassa yksi tuberkuloositapausten lisääntymisen syistä. Hiv/aids-epidemian laajenemisen supistaminen auttaa pienentämään tähän epidemiaan liittyvien tuberkuloositapausten määrää.

Afrikan, Karibian ja Tyynen valtameren maille tällaisia erilaisia projekteja varten seitsemännessä Euroopan kehitysrahastosta maksettavat määrät ovat lähes 270 miljoonaa ecua. Tällä alalla myönnetään huomattavia määriä myös Välimeren, Aasian ja Latinalaisen Amerikan maille.

(98/C 187/64)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3659/97 komissiolle**esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Autottomat kaupungit

Pitääkö komissio järkevänä lausumaa, että "autottomien kaupunkien kerho" ja sen hankkeet "ovat vain sitä varten, että eräät kaupunkien johtavat virkamiehet pääsevät reissaamaan" ja "hanke merkitsee kaupungille turhaa menoerää, jonka ainoa merkitys on, että eräät kaupunkien johtavat virkamiehet saavat mainion tilaisuuden matkustella, eikä hankkeesta opita mitään uutta"?

Tällaiset väitteet vahingoittavat hyvää mainetta, joka aloitteella oli Granadassa. Mikä on komission mielipide asiasta?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(23. tammikuuta 1998)*

Autottomien kaupunkien verkostoon kuuluu tällä hetkellä noin 60 paikallishallintoaluetta eri puolilta Eurooppaa. Verkostoon kuuluvissa kaupungeissa on sitouduttu vähentämään liikenteen määrää ja edistämään ympäristöystävällisiä liikennemuotoja kaupunkialueella. Verkosto, jonka rahoitukseen komissio osallistuu, mahdollistaa näihin tavoitteisiin pyrkimisen sekä teknisesti että poliittisesti edistämällä tiedon- ja kokemustenvaihtoa, ratkaisujen löytämistä kestäväen liikkuvuuden ongelmaan ja parhaan käytännön levittämistä. Toimintaan osallistuminen edellyttää kaupunkien edustajilta jonkin verran matkustamista. Komission tietojen mukaan matka- ja majoituskuluihin on vuonna 1997 käytetty alle 12 prosenttia autottomien kaupunkien hankkeen budjetista.

Autottomien kaupunkien hankkeessa pyritään lisäämään kaupunkiliikenteestä vastaavien henkilöiden keskinäistä yhteydenpitoa. Tämä on kuuden kaupunkiliikenteen keskeisiä kysymyksiä käsittelevän työryhmän työskentelylle asetettu pääasiallinen tavoite. Työryhmien toimintaa tuetaan järjestämällä suuria tapahtumia, kuten seminaareja ja konferensseja, joihin osallistuu sekä poliittisissa että teknisissä tehtävissä toimivia paikallisviranomaisia.

Kaupungeissa kehitetyt lukuisat hankkeet ovat osoitus verkoston onnistumisesta. Nämä hankkeet ovat syntyneet joko tiedon- ja kokemustenvaihdon seurauksena tai useamman verkoston jäsenen välisenä yhteistyönä. Nykyään komission kanssa säännöllistä yhteistyötä tekevän verkoston saavutuksia ovat yksityisautoilun väheneminen, ilmanlaadun paraneminen, järkipäisempi energian käyttö ja elämänlaadun paraneminen useassa kaupungissa.

(98/C 187/65)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3679/97 neuvostolle**esittäjä(t): Patricia McKenna (V)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Valtion harjoittama sorto Burmassa

Useita ihmisiä pidettiin Burmassa 28. lokakuuta 1997, kun kansallisen demokratialiikkeen (NLD) jäsenet yrittivät kokoontua maan pääkaupungin Rangoonin esikaupungissa Mayangonessa sijaitsevaan toimistoon. Aktivistit olivat aikoneet tavata johtajansa Aung San Suu Kyin, mutta turvallisuusjoukot rakensivat barrikaadeja estämään aktivistien pääsyn hänen luokseen.

Kysymyksen kirjoittamisen aikaan kahdeksan ihmistä oli edelleen pidätettyinä. Ihmisoikeusjärjestöjen mukaan on pelättävissä, että heitä on voitu kiduttaa.

Onko neuvosto tietoinen tapauksesta? Mihin toimiin se on ryhtynyt? Aikooko se seuraavassa EU:n ja ASEANin välisessä kokouksessa nostaa esiin Burmassa ilmenneet rauhanomaisen toiminnan tukahduttamistapaukset? Jos kyseiset tapaukset jatkuvat, aikooko neuvosto harkita uusien taloudellisten pakotteiden käyttöä Burmaa vastaan?

Vastaus*(19. maaliskuuta 1998)*

Euroopan unionin neuvosto päätti 6. lokakuuta 1997 jatkaa jälleen kuudella kuukaudella Burmaa koskevaa yhteistä kantaa. Kanta vahvistettiin alun perin 28. lokakuuta 1996 ⁽¹⁾ ja se sisältää hallinnollisia seuraamuksia kuten kaikkien Euroopan unionissa olevien Burman diplomaattiedustustojen sotilashenkilöiden liikkumisen rajoittamisen, kaikkien sotilaallisten laitteiden Burmaan suuntautuvan myynnin kieltämisen, vallassa olevan neuvoston jäseniä ja heidän sukulaisiaan koskevien viisumirajoitusten määräämisen sekä kaikkien Euroopan unionin ja Burman viranomaisten välisten korkean tason neuvottelujen keskeyttämisen. Koska pidetään epätodennäköisenä, että Burman johdon joidenkin jäsenten viimeaikainen vaihtaminen, Burman valtion lain ja järjestyksen palauttamisesta vastaavan neuvoston (SLORC) lakkauttaminen sekä Burman valtion rauhan ja kehityksen neuvoston (SPDC) perustaminen johtaisivat todellisiin muutoksiin, pysyy Euroopan unionin politiikka toistaiseksi ennallaan.

Tämä politiikka on hyvin tunnettu. Euroopan unioni on useassa yhteydessä antanut voimakkaita julkisia lausumia, joissa on pahoiteltu Burman ihmisoikeustilannetta ja demokratian puutetta. Euroopan unioni on toistuvasti kehottanut SLORC:a aloittamaan vuoropuhelun kaikkien demokraattisten oppositiopuolueiden kanssa, mukaan lukien Kansallinen demokraattinen liitto, jonka jäseniä pidätettiin 28. lokakuuta 1997.

Euroopan unioni seuraa tiiviisti Burman tapahtumia ja korostaa jatkuvasti kansainvälisille vuoropuhelukumppaneilleen, erityisesti ASEANin valtioille, Burman uudistusten tarpeellisuutta ja sitä, kuinka merkittävä osuus näillä valtioilla on painostettaessa Rangoonin vallanpitäjiä hyväksymään muutos.

Neuvoston elimissä käsitellään parhaillaan uudelleen 28. lokakuuta 1996 vahvistettua yhteistä kantaa Burmasta. Yhteisen kannan jatkamisesta kuudella kuukaudella 29. huhtikuuta alkaen, jolloin yhteisen kannan voimassaolo päättyy, vallitsee laaja yhteisymmärrys. Neuvosto ei tällä hetkellä harkitse muita toimenpiteitä kuten taloudellisia pakotteita.

⁽¹⁾ EYVL L 287, 8.11.1996.

(98/C 187/66)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3692/97 komissiolle**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)***(19. marraskuuta 1997)*

Aihe: Phare-ohjelmaan tehtävien muutosten vaikutus Virossa

Euroopan unioni avustaa Keski- ja Itä-Euroopan maita Phare-ohjelmallaan. Komission suuntaviivat tuleviksi vuosiksi Phare-ohjelman osalta ovat muuttaneet avustusrakennetta jonkin verran. Kysynkin komissiolta, miten se katsoo muutosten vaikuttavan Viron avustuksiin vuonna 1998 verrattuna vuoteen 1997?

(98/C 187/67)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3699/97 komissiolle**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)***(19. marraskuuta 1997)*

Aihe: Phare-varojen käyttö Virossa

Euroopan unioni avustaa Keski- ja Itä-Euroopan maita Phare-ohjelmallaan. Tästä on ollut kaiketi paljon apua jäsenyyttä hakevien maiden kehitykselle. Pyydänkin komissiolta selvitystä vuodeksi 1997 myönnettyjen Phare-varojen käytöstä Virossa.

**Komission jäsenen
Hans Van den Broekin komission puolesta antama
yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3692/97 ja E-3699/97**

(21. tammikuuta 1998)

Komissio antaa arvoisalle parlamentin jäsenelle seuraavat tiedot Virossa vuonna 1997 toteutetuista ja vuonna 1998 toteutettavista Phare-ohjelmista:

1. Vuoden 1997 ohjelma

a) Maakohtainen ohjelma

Phare-ohjelmasta rahoitettuun vuoden 1997 maakohtaiseen toimintaohjelmaan, jonka kokonaismäärä on 29,6 miljoonaa ecua, kuuluvat seuraavat osa-alueet:

Osa-alue	Talousarvio (miljoonaa ecua)
Euroopan yhdyntyminen, mukaan lukien julkishallinnon uudistaminen, tilastolaitoksen vahvistaminen, tullitoiminta ja kolmanteen pilariin kuuluvat asiat	9,4
Alueellinen kehittäminen	3,0
Julkisen sektorin hallinto, mukaan lukien terveys, yleissivistävä koulutus, kielikoulutus, yksityistäminen ja julkinen talous	7,9
Infrastruktuuri, mukaan lukien liikenne, ympäristö ja energia	9,3

Lisäksi Tempus-ohjelmaa varten on myönnetty 1,2 miljoonaa ecua.

Vuoden 1997 koskeva rahoituspöytäkirja allekirjoitettiin helmikuussa 1997 ja sitä ollaan panemassa täytäntöön. Vaikutusten arvioinnit voidaan toteuttaa kuitenkin vasta sen jälkeen, kun yksittäiset ohjelman osa-alueet on pantu kokonaisuudessaan täytäntöön.

b) Raja-alueyhteistyöohjelmat

Raja-alueyhteistyöhön on myönnetty 3,1 miljoonaa ecua.

2. Vuoden 1998 ohjelma

Vuoden 1998 Phare-ohjelman ohjelmointi tapahtuu vasta vuoden 1998 toisen neljänneksen aikana. Ohjelmassa keskitytään kuitenkin useimpiin Viroa koskevassa komission lausunnossa mainittuihin painopistealueisiin. Noin 30 prosenttia määrärahoista käytetään toimielinten kehittämiseen ja 70 prosenttia erityisinvestointien tukemiseen erityisesti ympäristön, liikenteen ja maatalouden aloilla.

(98/C 187/68)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3693/97 komissiolle

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Phare-varojen käyttö Tšekin tasavallassa

Euroopan unioni avustaa Keski- ja Itä-Euroopan maita Phare-ohjelmallaan. Tästä on ollut kaiketi paljon apua jäsenyyttä hakevien maiden kehitykselle. Pyydänkin komissiolta selvitystä vuodeksi 1997 myönnettujen Phare-varojen käytöstä Tšekin tasavallassa.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 1998)

Phare-ohjelman hallintokomitea hyväksyi 31. lokakuuta 1997 kansallisen Phare-ohjelman perusteella ehdotetun maakohtaisen toimintaohjelman vuodelle 1997 (32 miljoonaa ecua). Määrärahat jakautuvat seuraavasti:

Numero	Alakohtaiset toimintaohjelmat/hankkeet	Määräraha (miljoonaa ecua)
9702	Toimielinten uudistaminen	18
9702-01	Tuki julkiselle hallinnolle	14,0
9702-02	Osallistuminen yhteisön ohjelmiin	3,5
9702-03	Tuki avun hallinnoinnille	0,5
9703	Kansalaisyhteiskunnan kehitys	3
9703-01	Kansalaisyhteiskunnan kehitys	2,5
9703-02	Sosiaalialan kehitys (kansalaisjärjestöt)	0,5
9704	Taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus sekä kilpailuky	11
9704-01	Alueellinen kehitys	2,0
9704-02	Tuki yrityksille	3,0
9704-03	Työmarkkinoiden kehitys	2,0
9704-04	Henkilövoimavarojen kehitys	2,0
9704-05	Ympäristö	2,0
Yhteensä	Vuoden 1997 maakohtainen toimintaohjelma	32

Tempus-ohjelmalle on lisäksi hyväksytty 3 miljoonan ecun määräraha.

Tšekin ja Saksan raja-alueyhteistyöohjelma (25 miljoonaa ecua) esitettiin 2. lokakuuta 1997 Phare-ohjelman hallintokomitealle, joka hyväksyi ohjelman. Siihen kuuluvat seuraavat toimenpiteet:

Painopistealueet/Toimenpiteet	Kokonaiskustannukset (milj. ecua)	Phare-ohjelman osuus (milj. ecua)	Vuoden 1997 hankkeiden nimet (ainoastaanhankkeet, joiden kokonaiskustannukset ovat noin miljoona ecua)
LIIKENNE	6,43	4,16	– Chomutov – kehätie ja linja-autoasema – Karlovy Vary – julkisen liikenteen terminaali
TEKNINEN INFRASTRUKTUURI	5,01	2,82	– Ostrov nad Ohří – kaupungin lämmitysjärjestelmä, I vaihe – Kru né Hory (läntinen) – maakaasun käyttöönotto
YMPÄRISTÖ	33,63	8,14	– Velký enov – jätevesien käsittely ja viemärointi – Decín – jätevesien käsittely ja viemärointi
TALouden KEHITYS	3,52	2,63	– ěleznáRuda – turistireitit, I vaihe
MAATALOUS	2,86	1,99	– Kru né Hory – metsien uudistaminen
HENKILÖVOIMA- VARAT	3,82	2,29	– Hejnice – kansainvälinen konferenssikeskus
PIENHANKKEET JA TEKNINEN APU	2,42	2,22	– Pienhankkeiden rahasto – Tekninen apu, tutkimukset, toimielinten uudistaminen
OHJELMIEN HALLINTO	0,82	0,75	– Tuki ohjelmien hallinnolle
YHTEENSÄ	58,51	25,00	

Phare-ohjelman talousarvio on näin ollen Tšekin osalta yhteensä 60 miljoonaa ecua vuonna 1997.

(98/C 187/69)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3695/97 komissiolle**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Phare-varojen käyttö Unkarissa

Euroopan unioni avustaa Keski- ja Itä-Euroopan maita Phare-ohjelmallaan. Tästä on ollut kaiketi paljon apua jäsenyyttä hakevien maiden kehitykselle. Pyydänkin komissiolta selvitystä vuodeksi 1997 myönnettyjen Phare-varojen käytöstä Unkarissa.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(21. tammikuuta 1998)*

Komissio antaa arvoisalle parlamentin jäsenelle seuraavat tiedot Unkarissa vuonna 1997 toteutetusta Phare-ohjelmasta:

1. Phare-ohjelman hallintokomitea hyväksyi 30. lokakuuta 1997 ehdotetun maakohtaisen toimintaohjelman (COP) vuodelle 1997 (65 miljoonaa ecua). Taulukossa esitetään vuoden 1997 maakohtaisen toimintaohjelman (COP 97) varojen ehdotettu kokonaisjakauma:

N:o	COP 97:n painopistealueet	COP 97 -ohjelmat (miljoonaa ecua)
9703	Euroopan yhdentymisen – Toimielinten kehittämisen ja yhteisön lainsäädäntöön liittyvien valtion elinten tukeminen	
9703-01	– Koulutus	2,000
9703-02	– Oikeus- ja sisäasiat	4,000
9703-03	– Yhteisön lainsäädännön käyttöönotto	4,000
9703-04	– Tiedonvälitys	2,000
9703-05	– Rahoituksesta ja sopimuksista vastaava keskusyksikkö	1,000
9704	Osallistuminen yhteisön ohjelmiin – Talouden rakenneuudistus	1,038
9705	Uusi alueellista kehittämistä koskeva lähestymistapa	34,000
9706	Pienten ja keskisuurten yritysten kehittäminen	2,000
9707	Liikenteen infrastruktuuri	15,000

Unkarille vuonna 1997 myönnettyyn kokonaistukeen sisältyy myös 7 miljoonaa ecua Tempus-ohjelmaa varten ja 2,962 miljoonaa ecua Unkarin osallistumiseksi kolmeen yhteisöön ohjelmaan, joista on sovittu erillisissä rahoituspöytäkirjoissa. Lisäksi myönnetään 15 miljoonan ecun suuruinen lisätuki maakohtaisen Phare-määrärahan ulkopuolella erityisesti käytävän N:o 4 rautatieosuuden parantamiseksi Slovenian kanssa.

2. Vuonna 1997 Unkarille on myönnetty 14 miljoonaa ecua raja-alueyhteistyöohjelmien yhteydessä Itävallan kanssa harjoitettavaa yhteistyötä varten. Varojen jakauma on seuraava:

Ensisijainen kohde/ hankkeen nimi	Kokonaiskustannukset (miljoonaa ecua)	Phare-ohjelman rahoitusosuus (miljoonaa ecua)	Hankkeen nimi
Alueellinen suunnittelu ja kehittäminen	0,50	0,30	Suunnittelu ja hallinto
Infrastruktuuri	5,80	3,70	Maantie N:o 84–85, Fertőszentmiklós Zalaegerszezin ohitustie Sármellékin lentokentälle johtavan tien kunnostaminen
Talouden kehittäminen ja yhteistyö	16,40	7,80	Szentgotthárdin teollisuusalue Sopronin yritysalue Szombathelyn innovaatioalue
Inhimillisten voimavarojen kehittäminen	1,30	0,98	Selvitykset ja taideyhteistyö
Ympäristö ja luonnonsuojelu	1,80	0,90	Jätevesien käsittely, luonnonpuistot
Pienten hankkeiden rahasto	0,30	0,30	Pienten hankkeiden rahasto

Phare-ohjelman kokonaistalousarvio on Unkarin osalta 104 miljoonaa ecua vuonna 1997.

(98/C 187/70)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3701/97 komissiolle**esittäjä(t): Raimo Ilaskivi (PPE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Ranskan kuljetuslakon vaikutus ulkomaisiin liikenteenharjoittajiin

Ranskan kuljetusalan lakko, jolla poliittisluonteisesti ja laaja-alaisesti pyritään vaikuttamaan ranskalaisten kuljettajien palkkaratkaisuihin, omaa mittavia ja kauaskantoisia seurauksia myös ulkomaalaisiin yrityksiin, jotka käyttävät Ranskan tieverkkoa läpikuljetuksiinsa. Näin aiheutetuilla haitoilla ei ole mitään yhteyttä Ranskan sisäisiin työmarkkinakysymyksiin.

Mitä komissio on tehnyt ja aikoo tehdä muiden EU-maiden kuljetusten sujuvuuden turvaamiseksi Ranskassa sekä aiheutuvien taloudellisten haittojen täysmittaiseksi korvaamiseksi?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(29. tammikuuta 1998)*

Komissiolla ei ole laillisia perusteita puuttua kansalliseen työnantajien ja ammattiliittojen väliseen kiistaan, jos ei ole näyttöä siitä, että jäsenvaltio laiminlöisi velvollisuutensa pitää yllä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaista tavaroiden ja henkilöiden laillista liikkumisvapautta. Myös vahinkojen korvaus kuuluu kansalliseen toimivaltaan.

Komissio on kuitenkin valmis tekemään yhteistyötä asianmukaisten viranomaisten kanssa sellaisten ratkaisujen aikaansaamiseksi, jotka tyydyttävät kaikkia osapuolia. Tämän vuoksi komission jäsenet ovat useita kertoja kirjoittaneet Ranskan ministereille kehottaen heitä palauttamaan liikkumisvapauden tieverkostossaan. Komissio on myös ottanut yhteyttä sekä Ranskan viranomaisiin että ammattia harjoittaviin tieliikennöitsijäyhtiöihin kehottaen näitä vaatimaan korvausvaatimusten viemistä eteenpäin. Komissiolla ei kuitenkaan ole laillisia valtuuksia laatia tai hoitaa korvausjärjestelyjä tai vaatia maksuja, sillä korvaussäännöksistä säädetään jäsenvaltioiden kansallisissa lainsäädännöissä.

(98/C 187/71)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3702/97 komissiolle**esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Rattijuopumusrajojen laskeminen ja harmonisointi Euroopan Unionissa

EU-maiden liikenteessä kuolee vuosittain noin 45 000 ihmistä ja yli puolitoista miljoonaa loukkaantuu. Arvioiden mukaan alkoholi on osasy vähintään puolessa kuolemaan johtaneista liikenneonnettomuuksista.

Rattijuopumuksen rajat vaihtelevat paljon EU-maiden välillä — esimerkiksi Tanskan, Italian ja Saksan lainsäädännössä raja on 0,8 promillea, kun taas tiukimmallaan raja on Ruotsissa; 0,2 promillea. Rajojen harmonisointi ja useimmissa tapauksissa promillerajojen laskeminen esimerkiksi Ruotsin 0,2 promillen tasolle vaikuttaisi väistämättä positiivisesti liikenneturvallisuuteen. Turvallisuushyötyjen maksimointi edellyttäisi luonnollisesti laaja-alaista asennemuutosta, valvonnan tehostamista ja valvontavälineistön modernisointia.

Yllä esitettyyn viitaten kysyn seuraavaa; Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä selvittääkseen promillerajojen harmonisoinnin ja niiden mahdollisen laskemisen eri jäsenmaissa? Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä selvittääkseen, millä keinoin liikennevalvontaa voitaisiin tehostaa rattijuopumuksen kitkemiseksi nykyistä tehokkaammin?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(20. tammikuuta 1998)*

Komissio teki vuonna 1988 ensimmäisen ehdotuksensa neuvoston direktiiviksi, jossa ajoneuvon kuljettajan veren alkoholipitoisuuden enimmäisrajaksi säädettäisiin 0,50 mg/ml⁽¹⁾. Parlamentti hyväksyi ehdotuksen toukokuussa 1989. Ehdotus ei kuitenkaan saanut tuolloin eikä viime aikoihinkaan asti jäsenvaltioilta riittävästi tukea, jotta se olisi edennyt osaksi yhteisön lainsäädäntöä.

Viimeaikaiset politiikan muutokset eräissä jäsenvaltiossa ovat kuitenkin kannustaneet komissiota avaamaan uudelleen keskustelun ajoneuvon kuljettajien veren alkoholipitoisuuden enimmäisrajasta. Viime lokakuussa liikenneasioita käsittelevää neuvostoa kehoitettiin ottamaan aihe uudelleen käsittelyyn. Asiaa pyritään viemään eteenpäin liikenneturvallisuuden parantamisesta ja liikenneonnettomuuksien vähentämisestä huhtikuussa 1997 annetun komission tiedonannon pohjalta.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että liikenneturvallisuuden parantamiseksi tarvitaan rattijuopumusta koskevan lainsäädännön lisäksi tehokkaita toimenpiteitä säännösten noudattamisen valvomiseksi, mistä suurin osa on oikeudellisesti jäsenvaltioiden vastuulla.

⁽¹⁾ EYVL C 25, 31.1.1989.

(98/C 187/72)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3711/97 komissiolle**esittäjä(t): José Barros Moura (PSE)***(19. marraskuuta 1997)*

Aihe: Koululaisten bussikuljetukset EU:ssa

Koululaisten bussikuljetuksissa on sattunut suuri määrä onnettomuuksia kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Syynä ovat useimmiten olleet kaluston turvallisuuden puutteet. EU:n näkyvyydelle olisi eduksi toiminta koulukuljetuksissa käytettävien ajoneuvojen ulkonäön yhdenmukaistamiseksi sopivalla tavalla (esim. väri, tunnus yms.) ja tiukkojen turvallisuuskriteerien noudattamiseksi; näin EU yhdistettäisiin kouluikäisten lasten ja nuorten turvallisuuden parantamiseen.

1. Onko komissiolle tietoja jäsenvaltioiden käytännöistä asiassa ja onko tämän tyyppisten ajoneuvojen valvonnasta ja turvallisuusmääräyksistä erityismääräyksiä?
2. Onko koulutuksen eurooppalaisen ulottuvuuden ja maantiekuljetusten sääntöjen sekä työturvallisuuden puitteissa mahdollista tarkastella, voidaanko koululaiskuljetuksista muodostaa eurooppalaisen lasten turvallisuuden ja koulutuksen symbolia?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

Komissio on luonnollisesti huolestunut koulubusseihin liittyvistä onnettomuuksista, mutta se ei voi käytettävissä olevien tietojen perusteella hyväksyä arvoisan parlamentin jäsenen väitteitä, että koululaisten bussikuljetuksissa olisi sattunut suuri määrä onnettomuuksia kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ja että koulubusseihin liittyvien onnettomuuksien syynä olisivat useimmiten olleet kaluston turvallisuuden puutteet.

Euroopan unionissa vuosittain tapahtuvista 45 000 tieliikenneonnettomuudesta vähemmän kuin prosentti liittyy busseihin tai linja-autoihin, ja koululaiskuljetukset muodostavat vain pienen osan kaikista bussi- tai linja-automatkoista. Näyttää on sen sijaan siitä, että huomattava osa kaikista tieliikenneonnettomuuksista aiheutuu inhimillisestä erehdyksestä eikä puutteellisista standardeista.

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kahteen kysymykseen ilmoitan, että komission tiedossa ei ole, että yksikään jäsenvaltio edellyttäisi tiukempia turvallisuusmääräyksiä koululaiskuljetuksessa käytetyiltä ajoneuvoilta tai että näiden ajoneuvojen ulkoasua olisi pyritty yhdenmukaistamaan. Neuvoston direktiivissä 96/96/EY⁽¹⁾ säädetään kaikkien moottoriajoneuvojen, myös koulubussien, katsastuksista. Siinä säädetään näin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista valvonta- ja turvallisuusmääräyksistä.

Vaikka helposti tunnistettavat ja erityisten turvallisuusvaatimusten mukaan rakennetut koululaiskuljetuksen ajoneuvot (kuten Yhdysvalloissa) saattaisivat lisätä turvallisuutta, komissio on havainnut, että mikään jäsenvaltio ei ole vielä valinnut tätä lähestymistapaa kansallisessa lainsäädännössään. Tällainen toimintamalli pakottaisi suunnittelemaan kahdentyyppisiä busseja — yksinomaan koululaiskuljetukseen käytettäviä ja muihin tarkoituksiin käytettäviä. Tätä ei ehkä pidetä käytännöllisenä eikä kannattavana. Komissio edistää joka tapauksessa edelleen lainsäädännöllisiä ja muita muutoksia, jotta kaikenlaisien ja kaikissa käytössä olevien bussien ja linja-autojen turvallisuus voitaisiin varmistaa.

(¹) EYVL L 46, 17.2.1997.

(98/C 187/73)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3716/97 neuvostolle

esittäjä(t): Heidi Hautala (V)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Lapsikaappaukset

Lapsia kaapataan EU:n jäsenmaissa avioeron tai muun välikon seurauksena toiseen kulttuuriin. Jäsenmaan omien viranomaisten toiminta on vaikeaa varsinkin, jos lapset on kaapattu maahan, jonka oman lainsäädännön mukaan määräysvalta on isällä ja hänen suvullaan.

Lapsikaappauksista on vähän tietoa eivätkä EU:n jäsenmaat hyödynnä toistensa kokemuksia lasten saamiseksi takaisin. Seuraako neuvosto lapsikaappauksia? Miten neuvosto seuraa Haagin sopimuksen toteuttamista? Miten arvioidaan lapsen etua, jos osoittautuu, että lapselle on enemmän haittaa kuin hyötyä Haagin sopimuksen noudattamisesta?

Vastaus

(23. maaliskuuta 1998)

1. Kuten neuvosto on useita kertoja ilmoittanut, se kiinnittää erityisesti huomiota lastensuojeluun liittyviin kysymyksiin. Useita toimenpiteitä on toteutettu lastensuojelun edistämiseksi.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen osalta neuvosto muistuttaa, että kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet lapsen oikeuksista New Yorkissa 20. marraskuuta 1989 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen. Erityisesti sen 11 artiklassa määrätään, että kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla torjutaan lasten laitonta siirtämistä ulkomaille ja palauttamatta jättämistä.

Tässä suhteessa on aiheellista huomauttaa, että lähes kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet kansainvälisestä lapsikaappauksesta Haagissa 25. lokakuuta 1980 tehdyn yksityisoikeuden alaa koskevan yleissopimuksen ja että kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet lasten huoltoa koskevien päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja lasten palauttamisesta Euroopan neuvostossa Luxemburgissa 20. toukokuuta 1980 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen.

Lisäksi kaikki jäsenvaltiot ovat olleet aktiivisesti laatimassa 19. lokakuuta 1996 Haagin konferenssin yhteydessä tehtyä yleissopimusta, joka koskee tuomioistuimen toimivaltaa, sovellettavaa lainsäädäntöä, tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa sekä yhteistyötä vanhempien vastuuta ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevis-
sa asioissa ja joka sisältää myös määräyksiä lasten kaappauksia koskevissa asioissa.

2. Neuvoston yksiköt tekevät säännöllisesti tilannekatsauksen voidakseen seurata näiden yleissopimusten ratifioinnin etenemistä jokaisessa jäsenvaltiossa.

(98/C 187/74)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3718/97 komissiolle**esittäjä(t): Stelios Argyros (PPE)***(19. marraskuuta 1997)*

Aihe: Figalian Vassesissa sijaitsevan Apollon Epikureiosille pyhitetyn antiikin temppelin säilyttäminen

Figalian kaupungin lähellä Vassesissa (Kreikka/ Peloponnesos, Iliasin lääni) on Apollon Epikureiosille pyhitetty antiikin temppeli, joka epäilemättä on merkittävä Euroopan kulttuuriperintöön kuuluva muistomerkki.

Temppeli on vaarassa kärsiä merkittäviä tuhoja. Muistomerkin säilyttämisen kannalta on ensisijaisen tärkeää ryhtyä välittömiin tukitoimiin. Tämän antiikin temppelin päätykolmiot ovat nykyään näytteillä British Museumissa Lontoossa.

Tunteeko komissio mielenkiintoa temppelin säilyttämiseen ja tietääkö se:

1. Onko Kreikan hallitus kiinnostunut asiasta, tai onko se pannut alulle prosessin päätykolmioiden palauttamiseksi sinne, mistä ne ovat peräisin, ja niiden näytteillepanemiseksi niiden luonnollisessa ympäristössä?
2. Onko Kreikan hallitus toimittanut tai aikooko se lähitulevaisuudessa toimittaa yhteisön tukikehyksen (joko Peloponnesoksen alueellisen toimintaohjelman (PEP) tai toiminta-alueen 3, matkailun ja kulttuurin alueellinen toimintaohjelma) puitteissa ehdotuksen museon rakentamisesta temppelin viereen, jotta päätykolmiot tai osa niistä sekä muita arkkitehtonisia osia, jotka tällä hetkellä ovat hajallaan ympäröivässä maastossa, sijoitettaisiin sinne?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(7. tammikuuta 1998)*

Komissio on tietoinen Vassesissa Kreikassa sijaitsevan Apollon Epikureiosille pyhitetyn antiikin temppelin suojelemisen ja säilyttämisen tärkeydestä. Niinpä komissio tuki vuonna 1984 toteuttamansa Euroopan arkkitehtuuriperinnön suojeluohjelman puitteissa vuosina 1984 ja 1985 tehtyä temppelin konservointityötä 33 000 eculla.

Lisäksi Euroopan aluekehitysrahasto yhteisrahoittaa Apollon Epikureiosin temppelin suojeluhanketta 1,6 miljoonan ecun summalla yhteisön tukikehyksestä vuosille 1994–1999 sekä toimenpideohjelmasta Länsi-Kreikan hyväksi (alaohjelma 2, toimenpide 3). Mitään avustushakemusta museon rakentamiseksi ei kuitenkaan ole jätetty enempää alueellisen toimenpideohjelman kuin yhteisön tukikehykseen kuuluvan matkailua ja kulttuuria koskevan toimenpideohjelmankaan puitteissa.

Siltä osin kuin on kyse Kreikan viranomaisten mahdollisesti osoittamasta mielenkiinnosta tai aloittamista toimenpiteistä, jotta British Museum palauttaisi temppelin friisin sen alkuperäiselle paikalle, komissio ei ole toimivaltainen puuttumaan asiaan, joka kuuluu yksinomaan asianosaisille jäsenvaltioille. Komissio ei kuitenkaan ole tietoinen mistään Kreikan viranomaisten toimenpiteistä tai pyynnöistä friisin palauttamiseksi.

(98/C 187/75)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3722/97 komissiolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(21. marraskuuta 1997)*

Aihe: Ympäristövaikutusten arviointia koskeva laki Bolzanon maakunnassa

Komissio on joutunut moneen otteeseen moittimaan Italiaa, koska ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä ei ole noudatettu Bolzanon maakunnan maakuntalaeissa. Tätä asiaa ei vielä ole ratkaistu.

Bolzanon maakunnan ajankohtaisin puheenaihe on maakuntaneuvoston päätös Bolzanon lentokentän uudistamisesta. Tähän asti kenttää ovat käyttäneet vain yksityiset pienkoneet, mutta nyt siitä on tarkoitus tehdä alueellinen kenttä, jonne voisi olla myös reittilentoja, jotka yhdistäisivät Bolzanon ja sitä ympäröivän seudun moneen Italian ja Euroopan kaupunkiin. Myös tuottoisat tilauslennot on tarkoitus aloittaa, ottaen huomioon koko alueen taloudelle jo nyt erittäin merkittävän matkailun kehitys.

Maakuntaneuvosto on päättänyt olla teettämättä laajennuksesta minkäänlaista ympäristövaikutusten arviointia, ja paikalliset asukkaat ovat esittäneet tästä vastalauseensa. Päätöksestä tehtiin valitus, jonka alueellinen hallintotuomioistuin hyväksyi, mutta Rooman korkein hallinto-oikeus hylkäsi sen. Myös toisen valituksen alueellinen hallintotuomioistuin hyväksyi ja korkein hallinto-oikeus hylkäsi.

Ottaen huomioon, että Bolzanon lentokenttä sijaitsee tiheään asutussa San Giacomon kunnassa, onko mahdollista, että pienen ja vähän käytetyn kentän laajentamistöitä sen vuoksi, että sitä voitaisiin käyttää reittilentoihin, ei ole välttämätöntä alistaa ympäristövaikutusten arvioinnille?

Onko mahdollista, että hankkeen tukijat voivat olla huomioon ottamatta laajennuksesta aiheutuvia melu- ja saastehaittoja?

Voiko komissio tehdä selväksi, mitkä edellytykset Bolzanon maakunnan ympäristövaikutuksia koskevan lain tulee täyttää, jotta se olisi unionin normien mukainen?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 1998)

Provincia Autonoma di Bolzanon toimittamista tiedoista käy ilmi, että Bolzanon lentokentän suunnitteilla olevan laajennuksen ympäristövaikutukset on arvioitu yhteisön lainsäädännön ja erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY (¹) liitteen II mukaisesti. Laajennus kuuluu mainitun direktiivin soveltamisalaan. Bolzanon Agenzia provinciale per la protezione dell'ambiente e la tutela del lavoro – Ufficio Valutazione Impatto ambientale ilmoitti 17. tammikuuta 1997 kyseiseen arviointiin perustuvan myönteisen kantansa hankkeeseen.

Ympäristövaikutusten arviointia koskeva yleinen lainsäädäntö Provincia Autonoma di Bolzanossa ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, minkä johdosta komissio on käynnistänyt (EY:n perustamissopimuksen 169 artiklaan perustuvan) rikkomisesta johtuvan menettelyn Italiaa vastaan. Huomiota on kiinnitetty muun muassa sääntelyn puuttumiseen tiettyjen direktiivin 85/337/ETY liitteessä II mainittujen hanketyyppien osalta sekä kansalaisille tiedottamista koskevien säännösten puuttumiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

(98/C 187/76)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3733/97 komissiolle

esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Elokuvan satavuotisjuhlan viettäminen

Toivoisin saavani tietää Euroopan komissiolta, kuinka Euroopan unioni on tukenut elokuvan satavuotisjuhlan viettoa taloudellisesti ja kuinka myönnetyt määrärahat jakautuvat.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 1998)

Neuvosto hyväksyi 5. marraskuuta 1993 päätöslauselman (¹), jossa komissiota pyydetään jatkamaan ja laajentamaan elokuvan satavuotispäivien viettoa vuonna 1995 koskevia toimiaan erityisesti osana elokuvafestivaalien tukemista koskevia toimenpiteitään. Päätöslauselman mukaisesti julkaistiin ehdotuspyyntö "Euroopan komission tuki elokuvan satavuotispäivien viettoa koskevalle toiminnalle". (²) Komissio vastaanotti lähes 300 taloudellista tukea koskevaa hakemusta, jotka riippumattomista asiantuntijoista koostuva komitea käsitteli tammikuussa 1995. Tuen painopiste kohdistui muutamaa laajamittaiseen ja -vaikutuksiseen hankkeeseen.

Se toteutettiin varainhoitovuoden 1995 budjettikohdan B3-2011 määrärahoista ("eurooppalainen ulottuvuus audiovisuaalisella alalla"). Luettelo valituista hankkeista lähetetään arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Satavuotispäivien viettoon liittyviä tapahtumia rahoitettiin jo vuonna 1994 osana elokuvafestivaaleille myönnettyä tukea. Määrärahoja myönnettiin tällöin 62 491 ecua (budjettikohdasta B3-2011).

(¹) EYVL C 85, 22.3.1994.

(²) EYVL C 258, 15.9.1994.

(98/C 187/77)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3747/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Kaupunkien koehankkeet

Euroopan kuntien ja alueiden neuvoston Italian osaston, AICCREN tietotoimiston sisäisessä lehdessä nimeltään Alueiden Eurooppa (no. 30, 19. syyskuuta 1997) oli kirjoitus kaupunkien köyhimpien alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä tukevista koehankkeista. Kuten tiedetään, nämä hankkeet ovat osa Euroopan aluekehitysrahaston artiklassa 10 lueteltuja innovatiivisia toimia. Kirjoituksen seurauksena komissiolle on lähetetty yli 500 hakemusta, joista on valittu 26 kaupunkien koehanketta, joista Italiassa Torinolle, Napolille, Brindisille ja Milanolle ehdotetut hankkeet.

Voiko komissio selventää:

1. Onko muissakin Italian kaupungeissa, erityisesti Roomassa tehty rahoitushakemuksia?
2. Jos on, miksi ne on hylätty?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (¹) 10 artiklan mukaisesti julkaistun kaupunkien pilottihankkeita koskevan ehdotuspyynnön (²) seurauksena komissiolle esitettiin 503 hanketta, joista 119 tuli Italian kaupungeilta. Näihin sisältyy kolme ehdotusta Roomassa toimivilta organisaatioilta. Tämä Italian osoittama suuri kiinnostus näkyi myös siinä, että koko yhteisöstä valittujen 26 kaupungin joukossa oli neljä Italian kaupunkia.

Kaikki hankkeet tutkittiin huolellisesti ja yksityiskohtaisesti ulkopuolisten asiantuntijoiden avulla. Jälkiarvioinnissa pyrittiin varmistumaan siitä, että kaikkia hankkeita oli arvioitu tasapuolisesti. Koko menettely perustui ehdotuspyynnössä esitettyihin perusteisiin, jotka olivat seuraavat:

- kyseisten kaupunkien ongelmien on oltava yhteisiä useille kaupungeille
- ehdotusten on oltava innovatiivisia ja luonteeltaan esitteleviä
- julkisen sektorin sekä muiden talouselämän toimijoiden ja työmarkkinaosapuolten välillä on oltava luja kumppanuuksuhde
- ehdotetuilla toimilla on oltava myönteinen vaikutus työllisyyteen.

Saatujen vastausten suuren lukumäärän vuoksi ei ole mahdollista antaa tarkkoja tietoja yksittäisten kaupunkien osalta, mutta talousarvion rajoitusten vuoksi ainoastaan kaikkein parhaat hankkeet voivat tulla valituiksi.

(¹) EYVL L 193, 31.7.1993.

(²) EYVL C 319, 30.11.1995.

(98/C 187/78)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3755/97 neuvostolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(17. marraskuuta 1997)**Aihe:* Kurdit ja poliittinen turvapaikka

Kurdit eivät ole roistoja eivätkä lainsuojattomia, ja Italiaan meritse tulevat pakolaiset, ainakin kurdit, aiheuttavat poliittiseen turvapaikkaan liittyviä kansainvälisiä ongelmia. Pitää muistaa, että näitä ihmisiä, joita vastaan taistellaan ja joita jahdataan salaisessa sodassa, joka valitettavasti ei ole liikuttanut kansalaisia, sorretaan usein julmalla tavalla, eikä heillä ole rauhaa Irakin hallitsemalla alueella, ei myöskään Iranin, Syyrian tai Turkin valvomilla alueilla.

Jos kurdeille ei anneta pakolaisstatusta, en ymmärrä kenelle se ylipäättään voitaisiin antaa.

On todettava, ettei yksikään kansainvälinen järjestö näytä tekevän päätöstä ensimmäisen askeleen ottamisesta edes pelkästään humanitaarisella tasolla; vaadimme, että Euroopan on oltava ensimmäisten joukossa poistamassa tätä häpeää.

Euroopan on aloitettava miettimällä, mitä ovat sivistyneessä yhteiskunnassa poliittinen turvapaikka, pakolaisten vastaanoton tarpeet ja mahdollisuus työhön Euroopan unionin maissa. Schengenin sopimuksen jälkeen Pugliaa ei enää voi pitää Italian, vaan Euroopan rajana.

Pyydän komissiota ja neuvostoa toimimaan nopeasti valtavan kurdiongelman ratkaisemiseksi Euroopan tasolla ja ottamaan ratkaisuun mukaan välittömästi myös YK:n turvallisuusneuvoston.

Korostettakoon, että kurdikysymyksen huomiotta jättämisestä voi seurata ongelman räjähtäminen käsiin: joko pakoreitit suuntautuvat muiden Euroopan maiden kautta tai syntyy vaarallinen aseellinen selkkäus, jota ei voida enää hallita, ja jolla on katastrofaaliset mittasuhteet.

(98/C 187/79)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3927/97 neuvostolle**esittäjä(t): Giampaolo D'Andrea (PPE), Pierluigi Castagnetti (PPE),
Antonio Graziani(PPE), Gerardo Bianco (PPE) ja Maria Colombo Svevo (PPE)***(10. joulukuuta 1997)**Aihe:* Laiton maahanmuutto

Laittomat maahanmuutot ovat lisääntyneet viime aikoina valtavasti. Suurin osa muuttajista on ollut kurdeja, jotka yrittävät päästä Euroopan unionin alueelle Italian kautta. Muuttaminen on kasvanut huomattavasti sisällissotien runtelemista maista, joissa ihmisoikeuksia ei kunnioiteta.

Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä hillitäkseen muuttovirtaa, mutta varmistaakseen myös, että etnisten vähemmistöryhmien oikeuksia ja siis ihmisarvoista elämää kunnioitetaan?

(98/C 187/80)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0109/98 neuvostolle**esittäjä(t): Guido Viceconte (UPE)***(23. tammikuuta 1998)**Aihe:* Pakolaistulva Euroopan unionin kaakkoisilla rannikkoalueilla

Viime kuukausien aikana unionin Välimeren rannikolle on saapunut tuhansittain pakolaisia Albaniasta ja Turkista.

Italian viranomaiset ovat järjestäneet väliaikaisen majoituksen sekä mahdollisten turvapaikkahakemusten tutkimisen Schengenin sopimuksen määräysten mukaisesti.

Kuten Roomassa vastikään pidetyn poliisipäälliköiden teknisen kokouksen aikana kävi ilmi, tilanne tulee vielä väistämättä kärjistyämään entisestään, kun otetaan huomioon kaakkoisen Välimeren alueen maissa vallitsevat väestölliset ja taloudelliset kehityssuunnat. Asian poliittinen merkitys, sen ylikansallinen ulottuvuus, rikollisjärjestöjen toiminta sekä tilanteen ilmeinen paheneminen tulevaisuudessa vaativat kiireellistä EU:n laajuista osallistumista, jonka tulee johtaa toisaalta tarvittavan yhtenäisen vastauksen aikaansaamiseen EU:n sisällä ja toisaalta politiikkaan, joka tähtää ilmiön taustalla olevien poliittisten ja yhteiskunnallisten syiden ratkaisemiseen paikan päällä.

Mitä neuvosto aikoo tehdä todellisen ratkaisun löytämiseksi tähän polttavaan ongelmaan?

Aikooko neuvosto jouduttaa kysymyksen käsittelyä ja esittää poikkeustoimia Italiaan kohdistuvan taakan jakamiseksi?

**Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin P-3755/97, E-3927/97 ja P-0109/98**

(19. maaliskuuta 1998)

Viime aikoina EU:n alueelle on saapunut yhä enemmän Irakin ja Turkin kansalaisuutta olevia kurdeja sekä vähäinen mutta kasvava samoja kauttakulkureittejä käyttävä muunmaalaisten maahanmuuttajien joukko. Vastauksena tähän neuvosto hyväksyi 6. tammikuuta 1998 laajan EU:n toimintasuunnitelman, joka koskee Irakista ja sen lähialueilta äskettäin tullessiin maahanmuuttajiin liittyviä näkökohtia.

Vaikka tämä joukko on merkittävä ongelma Euroopan unionin jäsenvaltioille ja edellyttää tiiviimpää yhteistyötä laittoman maahanmuuton ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa, neuvosto ottaa huomioon myös ongelmaan liittyvät poliittiset ja humanitaariset näkökohdat, joihin arvoisat parlamentin jäsenet kysymyksissään viittasivat.

Euroopan unioni on ryhtynyt asianmukaisiin toimiin parantaakseen alueen poliittisen, taloudellisen ja humanitaarisen tilanteen analysointia. Toimintasuunnitelman puitteissa Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasioiden päävaltuutetun (UNHCR) kanssa jatketaan tiivistä vuoropuhelua, jotta saataisiin lisätietoja humanitaarisesta tilanteesta ja tutkittaisiin mikä tehtävä UNCHR:llä voisi alueella olla turvapaikkakysymysten käsittelyssä, joka sisältää mahdollisten paikallisten ratkaisujen löytämisen. Toimintasuunnitelmaan kuuluu Irakin kansan tarpeiden seuraaminen humanitaarisen avun antamiseksi sekä Euroopan unionin tasolla että kahdenvälisellä tasolla samoin kuin vuoropuhelun jatkaminen alueen valtioiden kanssa, jotta korostettaisiin sitä, että Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen ja valtioista riippumattomien järjestöjen on päästävä Pohjois-Irakiin aiempaa helpommin.

Lisäksi neuvosto on tietoinen, että merkittävä osa maahanmuuttajista on asianmukaisesti määritelty pakolaisiksi pakolaisten oikeusasemaa koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1951 yleissopimuksen mukaisesti tai heille on jäsenvaltioissa myönnetty humanitaarisista syistä jokin muu asema. Tässä suhteessa on korostettava, että pakolaisaseman myöntäminen yksittäistapauksissa Geneven yleissopimuksen merkityksen mukaisesti, samoin kuin muunlaisen suojelun antaminen humanitaarisin perustein, on jäsenvaltioiden päätettävissä. Näin ollen neuvosto tunnustaa täysin sen, että humanitaariset näkökohdat on jatkossakin otettava asianmukaisesti huomioon, ja että jäsenvaltiot täyttävät edelleen velvoitteensa antaa suojelua kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseinen tunnustaminen on olennainen toimintasuunnitelman osa mutta silti on varmistettava, että henkilöt, jotka eivät tarvitse tällaista suojelua, eivät voi käyttää väärin turvapaikan hakemiseen ja myöntämiseen sekä muihin suojelutoimiin liittyviä menettelyjä.

Neuvosto työskentelee parhaillaan toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

Neuvosto ei toistaiseksi katso tarpeelliseksi esittää poikkeustoimenpiteitä maahanmuuttajien virran yksittäisiin jäsenvaltioihin kohdistuvan kustannusten jakamiseksi. On kuitenkin korostettava, että neuvosto on hyväksynyt kaksi säädöstä siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanotosta ja väliaikaisesta oleskelusta aiheutuvien kustannusten jakamisesta (neuvoston päätöslauselma 25. syyskuuta 1995, EYVL C 262, 7.10. 1995, s. 1 ja neuvoston päätös 4. maaliskuuta 1996, EYVL L 63, 13.3. 1996, s. 10). Lisäksi kustannusten jakamista koskeva kysymys jäsenvaltioiden keskuudessa sisältyy komission ehdotukseen siirtymään joutuneiden henkilöiden tilapäistä suojelua koskevasta yhteisestä toiminnasta (EYVL C 106, 4.4. 1997, s.13), jota asianmukainen neuvoston työryhmä parhaillaan tarkastelee.

(98/C 187/81)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3761/97 neuvostolle

esittäjä(t): Patricia McKenna (V)

(24. marraskuuta 1997)

Aihe: Ihmisoikeusaktivistin pidätys Etelä-Koreassa

Etelä-Korean poliisi pidätti 4. marraskuuta 1997 Suh Jun-sikin, joka on yksi Sarangbangin ihmisoikeuselokuvajuhlien järjestäjistä.

Suh Jun-sik oli aikaisemmin kärsinyt vankeusrangaistuksen rauhanomaisesta toiminnasta ihmisoikeuksien puolesta. Hänen viimeisin pidätysmääräyksensä liittyi hänen järjestämäänsä elokuvajuhlaan. Siinä häntä syytettiin Pohjois-Korean tukemisesta ja siitä, ettei hän ilmoittautunut poliisille säännöllisesti niiden ehtojen mukaisesti, jotka hänelle asetettiin viimeisen vapauttamisen yhteydessä.

Viisi muuta järjestäjää oli aikaisemmin pidätetty Seoulissa lokakuussa järjestettyjen elokuvajuhlien aikana, koska he olivat kieltäytyneet antamasta elokuviaan hallituksen sensuroitavaksi.

Voisiko neuvosto ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä Suh Jun-sikin tapauksessa ja sananvapauden puolustamiseksi Etelä-Koreassa?

Vastaus

(19. maaliskuuta 1998)

Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan ihmisoikeustilanteesta. Hänen kysymyksessään mainitsemaansa tapauksen — kuten kaikkiin muihin tapauksiin, joissa yksilön oikeuksia ei ilmeisesti ole kunnioitettu — on ehdottomasti kiinnitettävä huomiota. Jos tapaus voidaan näyttää toteen, se voitaisiin luonnollisesti ottaa esille Etelä-Korean hallituksen ja Euroopan unionin välisissä säännöllisesti käytävissä keskusteluissa.

(98/C 187/82)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3762/97 komissiolle

esittäjä(t): Allan Macartney (ARE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Lampailla käytettävien orgaanisia fosforyyhdisteitä sisältävien desinfiointiaineiden hävittäminen ja pohjaveden pilaantuminen

Viitaten komission kirjeeseen P1242/90 (PO XI), mitä menettelyjä komissio on aloittanut Isoa-Britanniaa vastaan pohjavesidirektiivin rikkomisen johdosta?

Onko mihinkään sellaisiin toimiin ryhdytty, jotka koskevat erityisesti Skotlantia ja lampailla käytettävien orgaanisia fosforyyhdisteitä sisältävien desinfiointiaineiden käytöstä johtuvaa pohjaveden pilaantumista?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 1998)

Komissiossa numerolla P1242/90 rekisteröidylle kanteelle on käsittelyvaiheessa annettu viitenumero 90/5242. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kanssa käymänsä lisäkirjeenvaihdon perusteella komissio on EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla katsonut aiheelliseksi toimittaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle lausunnon perusteluineen. Päätöstä pannaan paraikaa täytäntöön.

Komissio katsoo, että pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi 80/68/ETY⁽¹⁾ on saatettu epätäydellisesti osaksi Yhdistyneen kuningaskunnan (Skotlanti mukaan lukien) lainsäädäntöä. Erityinen esimerkki tästä on se, että kaikissa direktiivin edellyttämässä tilanteissa ei vaadita ennakkolupaa eikä hävittämistavan tutkimista. Samoin komissio katsoo, että lampaankasvatuksessa käytettävien epäorgaanisia fosforyyhdisteitä sisältävien desinfiointiaineiden hävittämisessä direktiivin vaatimuksia on sovellettu puutteellisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Skotlanti mukaan lukien).

⁽¹⁾ EYVL L 20, 26.1.1980.

(98/C 187/83)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3764/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI), Gastone Parigi (NI)
ja Amedeo Amadeo (NI)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Ylipaineisia huoneita koskevien turvallisuusstandardien yhtenäistäminen

Viitataan Milanon Galeazzi-instituutissa ylipaineisessa huoneessa sattuneeseen traagiseen onnettomuuteen, jossa 11 henkilöä sai surmansa, ja totean, että vaikka terveydenhuolto kuuluu jäsenvaltioiden toimivallan piiriin, Maastrichtin sopimuksen jälkeen Euroopan unionilla on mahdollisuuksia vaikuttaa alaan.

Pyydän, että komissio valmistelee direktiivin sen varmistamiseksi, että kaikkialla Euroopan unionin alueella ylipaineisiin huoneisiin pääsy on mahdollista vasta sen jälkeen, kun potilaat ovat riisuneet omat vaatteensa ja pukeneet ylleen suoja-asun tai muun soveltuvan asun hoitoa varten, ja jotta lääketieteellisessä käytössä oleviin ylipaineisiin huoneisiin sovellettavat turvallisuusstandardit yhtenäistettäisiin kaikkialla yhteisössä.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(21. tammikuuta 1998)*

Ylipainekammioita käytetään sairaaloissa tiettyjen sairauksien hoitamiseen korkeassa ilmanpaineessa ja yleensä hyvin runsashappisessa ilmassa. Ne ovat lääkinnällisistä laitteista 14. kesäkuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/42/EY⁽¹⁾ tarkoitettuja ”lääkinnällisiä laitteita” ja kuuluvat siten mainitun direktiivin soveltamisalaan.

Direktiivissä säädetään laitteiden markkinoille saattamisen ja käyttöönoton yhteydessä noudatettavista teknisistä vaatimuksista. Ylipainekammioiden riskit luokitellaan huomattaviksi, joten niille vaaditaan riippumattoman kolmannen osapuolen (ilmoitetun laitoksen) varmennus suunnittelun ja valmistuksen osalta.

Terveyden ja turvallisuuden suojeluvaatimukset koskevat ylipainekammioiden käyttöturvallisuuteen liittyviä tunnettuja tekijöitä, erityisesti riskejä, jotka liittyvät tulipaloon tai räjähdykseen laitteiden normaalikäytön aikana sekä ylipainekammioiden ja muiden lääkinnällisten laitteiden yhteensopivuuteen hyvin runsashappisessa ilmassa. Lisäksi käyttäjille on annettava asiaankuuluvat tiedot laitteiden käytöstä ja tarvittavista varotoimenpiteistä.

Paineistukseen liittyvien vaarojen vuoksi ylipainekammioihin sovelletaan lisäksi suojeluvaatimuksia, joista säädetään painelaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29. toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/23/EY⁽²⁾, jota on sovellettava marraskuusta 1999 lähtien. Siihen asti paineistuksen vaarat kuuluvat kansallisen lainsäädännön piiriin.

Komissio on antanut Euroopan standardisointikomitealle (CEN) tehtäväksi laatia lääkinnällisen välineistön ja hapen yhteensopivuutta koskevan standardin.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava paitsi ylipainekammioiden suunnitteluun ja valmistukseen liittyvistä turvallisuusnäkökohdista, joihin käyttöohjeet kuuluvat, myös siitä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat käytännön toimenpiteet käyttöolosuhteiden asianmukaisuuden varmistamiseksi, ja että henkilöt, jotka ovat vaaralle alttiina, noudattavat muun muassa vaatetuksen ja ylipainetiloihin vietävien esineiden osalta varovaisuutta.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993.

⁽²⁾ EYVL L 181, 9.7.1997.

(98/C 187/84)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3769/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Asianajajan ammatin harjoittamista koskevat rajoitukset

Komissio toteuttaa laiminlyönnin johdosta menettelyn Italian hallitusta vastaan, joka yhteisön direktiivien vastaisesti tosiasiassa kieltäytyy tutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja estää näin palveluiden vapaata tarjoamista, kieltää muiden maiden kansalaisilta toimiston avaamisen sekä vaikeuttaa asianajajarekisteriin kirjoittautumista ja tutkintojen tunnustamisen hallinnollista käsittelyä.

Paradoksaalinen on asianajaja Giovanni Clementen tapaus; hän oli kirjoittautunut asianajajakunnan jäseneksi Saarlandin osavaltiossa muutettuaan asuinpaikkansa Saksaan, jolloin hänet poistettiin asianajajarekisteristä San Remossa, ja tämän vuoksi Saarbrückenin tuomioistuin puolestaan kieltäytyi antamasta hänelle hyväksyntäänsä.

Miten komissio aikoo huolehtia siitä, että italialaisille lakimiehille annetaan edellytykset hyödyntää olemassa olevia rakenteita ulkomailla?

Miten komissio aikoo huolehtia siitä, että ulkomaiden kansalaiset voivat harjoittaa asianajajan ammattia Italiassa?

Mitä komissio aikoo tehdä saadakseen tutkintojen tunnustamista koskevat, nykyisin sekavat säännöt ja hallinnolliset menettelyt yksinkertaistetuksi?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(6. tammikuuta 1998)*

Yhteisön lainsäädännössä on runsaasti säädöksiä, joilla asianajajien vapaa liikkuvuus taataan ja sitä parannetaan. Tällaisia ovat etenkin neuvoston direktiivi 77/249/ETY asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta ⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivi 89/48/ETY vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä ⁽²⁾ ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklat, etenkin 52 ja 59 artikla palvelujen tarjoamisvapaudesta ja sijoittautumisvapaudesta sellaisina kuin Euroopan yhteisön tuomioistuin on niitä tulkinnut lukuisissa tuomioisissaan. Näiden säädösten täydennykseksi on tulossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu ⁽³⁾.

Yhtenäismarkkinoiden tehokkaan toiminnan saavuttamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltioissa noudatettavat säännökset ja käytänteet ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia. Komission näkemyksen mukaan Italian säännökset ja hallinnossa noudatettavat käytänteet, jotka koskevat asianajajien palvelujen tarjoamisvapautta ja asettautumismvapautta, ovat monilta osin yhteisön lainsäädännön vastaisia. Tämän vuoksi komissio on lähettänyt Italialle huomautuksen asiasta. Huomautus on ensimmäinen vaihe Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 169 artiklassa määrätystä menettelystä, jos jäsenvaltio ei täytä velvoitteitaan.

Komissio on huomauttanut Italian hallitukselle, että esimerkiksi vaatimus siitä, että asianajajan on asuttava jossain Italian tuomiopiirissä saadakseen oikeuden esiintyä italialaisessa tuomioistuimessa, on perusteeton haitta muista jäsenvaltioista oleville asianajajille, jotka haluavat harjoittaa ammattiaan Italiassa kuitenkin luopumatta toiminnastaan kotimaassaan, ja italialaisille asianajajille, jotka haluavat asettautua johonkin toiseen jäsenvaltioon sillä perusteella, että heillä on oikeus esiintyä italialaisessa tuomioistuimessa. Komissio onkin kehottanut Italiaa saattamaan säännöksensä yhteisön lainsäädännön mukaisiksi ja ennen säännösten muutosten muodollista voimaantuloa valvomaan, että italialaiset viranomaiset toimivat yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Lisäksi komissio kehotti Italiaa ryhtymään toimenpiteisiin, joilla taataan asianajajien tutkintojen tunnustamista koskevien yhteisön säännösten tehokas ja asianmukainen noudattaminen Italiassa.

Menettelyn seuraava vaihe riippuu Italian viranomaisten vastauksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 78, 26.3.1977.

⁽²⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu.

(98/C 187/85)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3781/97 komissiolle

**esittäjä(t): Reimer Böge (PPE), Lutz Goepel (PPE), Agnes Schierhuber (PPE),
Honor Funk (PPE), Christa Klauß (PPE), Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
ja Xaver Mayer (PPE)**

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Direktiivi 91/628/ETY eläinten suojelusta kuljetuksen aikana, siitoseläinten pysähdyspaikkojen käytössä esiintyvät hygieniaongelmat

Eläinlääkintään tai terveyteen liittyvät vaatimukset ovat paljon tiukemmat siitoseläinten kuin teurastettavaksi tarkoitettujen eläinten kohdalla, vaikka siitoseläinten ja teurastettavaksi tarkoitettujen eläinten nk. ruokinta- ja pysähdyspaikkojen käyttöön pätevät samanlaiset säännöt.

Direktiivin 91/628/ETY ⁽¹⁾ muuttamiseksi annetun direktiivin 95/29/EY ⁽²⁾ perusteella komissio on ehdottanut yhteisön edellytyksiä, "jotka pysähdyspaikkojen on täytettävä vastaanottajien, ruokinnan, juottamisen, lastaamisen, lastin purkamisen, tarvittaessa tietynlajisten eläinten majoittamisen sekä terveysviranomaisten pysähdyspaikkoihin soveltamien vaatimusten osalta" (muutetun direktiivin 91/628/ETY 13 artiklan 2 kohta). Neuvosto hyväksyi nämä toteuttamista koskevat määräykset 25.6.1997 antamalla asetuksella 1255/97, mutta viittasi ylimääräisessä liitteessä siitoseläinten terveyttä ja hygieniaa koskeviin ongelmiin.

Voisiko komissio ilmoittaa:

1. Riittävätkö terveyttä koskevat vaatimukset sen takaamiseen, että teurastettavaksi tarkoitettujen eläinten sairaudet eivät siirry siitoseläimiin ruokinta- ja pysähdyspaikoilla?
2. Otetaanko direktiivin 91/628/ETY toteuttamista koskevissa määräyksissä huomioon se, että eläinten kuljetuksessa itse matka aiheuttaa eläimille vähemmän stressiä kuin lastaaminen ja lastin purkamisen pysähdyspaikoilla?
3. Mitä säännöksiä on nykyisin tai harkitseeko komissio sellaisia säännöksiä, joiden avulla ylimääräistä lastaamista ja lastin purkamista voitaisiin vähentää ottamalla käyttöön juoma-tai ruokintamahdollisuuksilla varustettuja kuljetusajoneuvoja ottaen huomioon eläinten suojelun kuljetuksessa ja kuljetusajan rajoittamisen? Näin voitaisiin ainakin vähentää edellä mainituissa kysymyksissä esitettyjä ongelmia.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

1. Pysähdyspaikkoja koskevat yhteisön perusteet on määritelty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/97 ⁽¹⁾. Tässä asetuksessa, joka noudattelee kuljetettavien eläinten hyvinvoinnille aiemmassa yhteisön lainsäädännössä asetettuja periaatteita, ei ole eroteltu siitoseläimiä ja muuta tarkoitusta varten kuljetettavia eläimiä. Pysähdyspaikkoja koskevat hygieniavaatimukset ovat korkeita sairauksien leviämisen estämiseksi. Lainsäädännössä ei estetä pysähdyspaikkojen perustamista vain tiettyjä eläintyyppiä varten.

2. Komissio on täysin tietoinen siitä, että eläin voi kärsiä stressistä lastauksen tai lastin purkamisen aikana. Kuitenkin myös tiiviisti lastatun karjan jättäminen paikallaan seisovaan kuljetusautoon voi aiheuttaa stressiä ja olla eläimen kannalta epämiellyttävää. Eläinten ruokinta ja juottaminen on myös hankalaa kuljetusajoneuvossa, ja kuivikkeiden vaihtaminen on mahdotonta.

Komissio valmistelee neuvoston aloitteesta sikoja koskevaa ehdotusta neuvoston päätökseksi, jonka nojalla sellaisissa sikojen kuljetuksissa, joissa on huolehdittu erityisen hyvin eläinten hyvinvoinnista, eläimet voitaisiin pysähdyspaikalla jättää kuljetusajoneuvoon.

3. Eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa direktiivissä 95/29/EY säädetään, että perusvarustelluissa kuljetusajoneuvoissa kuljetusaika voi olla enintään kahdeksan tuntia. Direktiivissä säädetään myös lisävarustelluissa kuljetusajoneuvoissa tapahtuvasta kuljetuksesta, joissa kuljetus voi kestää jopa 28 tuntia riippuen eläinlajista ja eläinten iästä. Tässä direktiivissä ei säädetä purkamisen edellytyksiä koskevasta poikkeuksesta silloin kun enimmäisaika on täyttynyt. Komissio on jo antanut neuvostolle ehdotuksen lisävarusteltuja kuljetusajoneuvoja koskeviksi yksityiskohtaisiksi normeiksi.

(¹) EYVL L 174, 2.7.1997.

(98/C 187/86)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3790/97 komissiolle

esittäjä(t): Ian White (PSE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Jätteenkäsittelylaitos Casaresissa

Onko komissio harkinnut Casaresiin (Malagaan), Andaluciaan Espanjaan suunnitellun jätteenkäsittelylaitoksen kokoa, sijaintia ja sen käyttämiä menetelmiä ottaen huomioon alueen asukkaiden komissiolle toimittaman vaihtoehdoisen ympäristövaikutusten arvioinnin, jonka mukaan ehdotetusta kaatopaikasta liukenevat aineet saastuttavat vesiväyliä erittäin paljon?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 1997)

Espanjan Casaresiin suunniteltua jätteenkäsittelylaitosta koskeva vetoamus toimitettiin virallisesti Euroopan parlamentille ja edelleen komissiolle vuonna 1996 viitenumerolla 1026/96.

Komissio pyysi 30. heinäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessään Espanjan viranomaisilta lisätietoja edellä mainitusta vetoamuksesta. Komissio pyysi tietoja suunnitelluista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että Casaresin jätteenkäsittelylaitokseen ja kaatopaikalle toimitettavat jätteet käsitellään niin, ettei niistä aiheudu vaaraa terveydelle ja ympäristölle. Toimenpiteitä toteutettaessa olisi noudatettava soveltuvaa yhteisön lainsäädäntöä, kuten jätteistä annettua direktiiviä 75/442/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY (²), ja yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä annettua direktiiviä 89/369/ETY (³). Komissio ei ole vielä saanut vastausta Espanjan viranomaisilta.

Kuten parlamentin jäsen mainitsee, komissio on saanut asiakirjoja paikallisilta asukkailta. Komissio tutkii näitä asiakirjoja samoin kuin Espanjan viranomaisten vastausta sen saatuaan.

(¹) EYVL L 194, 15.7.1975.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991.

(³) EYVL L 163, 14.6.1989.

(98/C 187/87)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3793/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: vahinkojen arviointimenettely

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa. Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Tähän mennessä Ranskan viranomaiset eivät ole puuttuneet lakkoon ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamien tiesulkujen lopettamiseksi. Tiesulkuihin liittyy usein hyökkäyksiä Espanjasta hedelmiä ja vihanneksia kuljettavia rekka-autoja vastaan. Mutta Ranskan viranomaiset ovat kuitenkin luvanneet, että vahinkoa kärsineille maksetaan korvauksia.

Tästä lupauksesta huolimatta brittien, espanjalaisten, saksalaisten, portugalilaisten ja belgialaisten syyskuuhun 1997 mennessä esittämistä 2 749 korvausvaatimuksesta on käsitelty vain 737 (26,8 %), joista 124 on saanut myönteisen päätöksen (4,51 %). Espanjan kansalaisten Ranskan tuomioistuimissa esittämästä 500 vaatimuksesta vain yksi on saanut myönteisen päätöksen.

Ranskan viranomaiset puolustelevat tätä oikeuden päätösten hitautta sillä, että maan oikeusjärjestyksen mukaan tuomioistuimien voi myöntää korvauksia vain niissä tapauksissa, joissa voidaan esittää kirjallisia todisteita autoille tai kuormille aiheutetuista vahingoista. Näitä todisteita ei ole helppo koota. Näin ollen ei ole todellista mahdollisuutta arvioida niitä suuria kustannuksia, jotka kuljetusten estäminen rajoilla aiheuttaa, vaikka niihin ei olekaan liittynyt fyysistä väkivaltaa.

Aikooko komissio käynnistää arviointijärjestelmän, joka mahdollistaisi aiheutettujen vahinkojen puolueettoman arvioimisen ja sen, että vahinkoa kärsineet saisivat korvauksensa viipymättä?

(98/C 187/88)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3794/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: vahinkojen arviointi

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa. Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Tähän mennessä Ranskan viranomaiset eivät ole puuttuneet lakkoon ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamien tiesulkujen lopettamiseksi. Tiesulkuihin liittyy usein hyökkäyksiä Espanjasta hedelmiä ja vihanneksia kuljettavia rekka-autoja vastaan. Mutta Ranskan viranomaiset ovat kuitenkin luvanneet, että vahinkoa kärsineille maksetaan korvauksia.

Tästä lupauksesta huolimatta brittien, espanjalaisten, saksalaisten, portugalilaisten ja belgialaisten syyskuuhun 1997 mennessä esittämistä 2 749 korvausvaatimuksesta on käsitelty vain 737 (26,8 %), joista 124 on saanut myönteisen päätöksen (4,51 %). Espanjan kansalaisten Ranskan tuomioistuimissa esittämästä 500 vaatimuksesta vain yksi on saanut myönteisen päätöksen.

Ranskan viranomaiset puolustelevat tätä oikeuden päätösten hitautta sillä, että maan oikeusjärjestyksen mukaan tuomioistuimien voi myöntää korvauksia vain niissä tapauksissa, joissa voidaan esittää kirjallisia todisteita autoille tai kuormille aiheutetuista vahingoista. Näitä todisteita ei ole helppo koota. Näin ollen ei ole todellista mahdollisuutta arvioida niitä suuria kustannuksia, jotka kuljetusten estäminen rajoilla aiheuttaa, vaikka niihin ei olekaan liittynyt fyysistä väkivaltaa.

Onko komissio aikonut toteuttaa perinpohjaisen selvityksen kustannuksista, joita nämä tiesulut aiheuttavat Euroopan talouksille?

(98/C 187/89)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3795/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: korvausten kiirehtiminen

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa. Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Tähän mennessä Ranskan viranomaiset eivät ole puuttuneet lakkoon ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamien tiesulkujen lopettamiseksi. Tiesulkuihin liittyy usein hyökkäyksiä Espanjasta hedelmiä ja vihanneksia kuljettavia rekka-autoja vastaan. Mutta Ranskan viranomaiset ovat kuitenkin luvanneet, että vahinkoa kärsineille maksetaan korvauksia.

Tästä lupauksesta huolimatta brittien, espanjalaisten, saksalaisten, portugalilaisten ja belgialaisten syyskuuhun 1997 mennessä esittämistä 2 749 korvausvaatimuksesta on käsitelty vain 737 (26,8 %), joista 124 on saanut myönteisen päätöksen (4,51 %). Espanjan kansalaisten Ranskan tuomioistuimissa esittämästä 500 vaatimuksesta vain yksi on saanut myönteisen päätöksen.

Aikooko komissio käynnistää arviointijärjestelmän, joka mahdollistaisi aiheutettujen vahinkojen puolueettoman arvioimisen ja sen, että vahinkoa kärsineet saisivat korvauksensa viipymättä?

(98/C 187/90)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3796/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: ajankohtaiset aloitteet sosiaalialan lainsäädännössä

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa. Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien 3. marraskuuta 1997 aloittaman lakon aikana useat maat ovat pyytäneet Ranskan hallitusta puuttumaan siihen vapaiden markkinoiden takaamiseksi perustamalla käytäviä, joita pitkin rekka-autot voisivat kulkea maan läpi. Ranskan hallitus on kieltäytynyt tästä vetoamalla siihen, että Euroopan sosiaalialan lainsäädäntöä ei ole yhtenäistetty.

Missä vaiheessa ovat sosiaalialan lainsäädäntöaloitteet henkilöiden ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteiden poistamiseksi?

(98/C 187/91)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3797/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: aukko sosiaalialan lainsäädännössä

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa. Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien 3. marraskuuta 1997 aloittaman lakon aikana useat maat ovat pyytäneet Ranskan hallitusta puuttumaan siihen vapaiden markkinoiden takaamiseksi perustamalla käytäviä, joita pitkin rekka-autot voisivat kulkea maan läpi. Ranskan hallitus on kieltäytynyt tästä vetoamalla siihen, että Euroopan sosiaalialan lainsäädäntöä ei ole yhtenäistetty.

Onko sosiaalialan lainsäädännössä todella aukko, joka voi asettaa esteitä Euroopan unionin tavoitteiden täyttymiselle?

(98/C 187/92)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3798/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: toimenpiteet Ranskan valtiota vastaan

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa.

Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien 3. marraskuuta 1997 aloittaman lakon aikana useat maat ovat pyytäneet Ranskan hallitusta puuttumaan siihen vapaiden markkinoiden takaamiseksi perustamalla käytäviä, joita pitkin rekka-autot voisivat kulkea maan läpi. Ranskan hallitus on kieltäytynyt tästä vetoamalla siihen, että Euroopan sosiaalialan lainsäädäntöä ei ole yhtenäistetty.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä velvoittaakseen Ranskan viranomaiset takaamaan yhteisön määräysten kunnioittamisen?

(98/C 187/93)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3799/97 komissiolle

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Ranskan tiesulut: lailliset keinot yhtenäismarkkinoiden suojelemiseksi

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien toteuttamat tiesulut alkavat olla toistuva ilmiö, joka on vastoin yhteisön määräyksiä vapaasta kilpailusta, sillä se estää tavaroiden vapaan liikkumisen Euroopan unionissa. Euroopan sisäiselle kaupalle aiheutetut vahingot ovat erittäin suuria, minkä vuoksi jotkut maat kuten Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Alankomaat ovat valittaneet asiasta. Espanjalaiset kuljetusalan järjestöt arvioivat, että jokainen tiesulkupäivä maksaa alan yrityksille yli 2,5 miljardia pesetaa.

Ranskalaisten rekka-autonkuljettajien 3. marraskuuta 1997 aloittaman lakon aikana useat maat ovat pyytäneet Ranskan hallitusta puuttumaan siihen vapaiden markkinoiden takaamiseksi perustamalla käytäviä, joita pitkin rekka-autot voisivat kulkea maan läpi. Ranskan hallitus on kieltäytynyt tästä vetoamalla siihen, että Euroopan sosiaalialan lainsäädäntöä ei ole yhtenäistetty.

Onko unionilla käytettävissä mitään lain suomia keinoja, joilla velvoittaa Ranskan hallitus puuttumaan lakkoon tavaroiden vapaan liikkuvuuden takaamiseksi sisämarkkinoilla?

**Komission jäsenen Neil Kinnockin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-E-3793/97, E-3794/97, E-3795/97, E-3796/97,
E-3797/97, E-3798/97 ja E-3799/97**

(30. tammikuuta 1998)

Komissiolla ei ole oikeusperustaa puuttua työnantajien ja ammattijärjestöjen väliseen kansalliseen kiistaan. Komissio tosin toteaa, että lakko-oikeus määritellään sosiaalisesti perusoikeudeksi vuonna 1989 annetussa työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevassa yhteisön peruskirjassa (13 kohta).

Perustamissopimusten noudattamisen valvojana komissio huolehtii siitä, että tavaroiden ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta ei estetä perusteettomasti siten, että se häiritsisi vakavasti sisämarkkinoiden toimintaa. Komissio voi kuitenkin toimia vain, jos jäsenvaltio todistettavasti laiminlyö velvollisuuttaan pitää yllä lakisääteistä tavaroiden ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta perustamissopimuksessa määrättyllä tavalla.

Myös vahingonkorvaukset kuuluvat kansalliseen toimivaltaan, ja vaikka komissio on hyvin huolissaan kuljetustyöläisten ilmoittamista vaikeuksista, se ei kykene takaamaan muutosta.

Komissio ei suunnittele tekevänsä tutkimusta siitä, millaiset kustannukset tiesuluista aiheutuu Euroopan taloudelle. Se on kuitenkin aina valmis tekemään yhteistyötä asianomaisten viranomaisten kanssa yrityksissä löytää kaikkia osapuolia tyydyttäviä ratkaisuja. Tämän johdosta komission jäsenet kirjoittivat useaan otteeseen Ranskan ministereille ja kehottivat heitä tekemään kaikkensa taatakseen vapaan liikkuvuuden tieverkostossaan. Lisäksi komissio on ottanut yhteyttä sekä Ranskan viranomaisiin että tieliikennealan ammatillisiin liittoihin, jotta ne pyrkisivät edistämään korvaushakemuksien käsittelyä.

Yhteisön sisäisen tieliikenteen sosiaalisia näkökohtia käsitellään tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetussa asetuksessa (ETY) N:o 3820/85 ⁽¹⁾ sekä yhdenmukaisista menettelyistä pantaessa täytäntöön tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annettu asetus (ETY) N:o 3820/85 ja tieliikenteen valvontalaitteista annettu asetus (ETY) N:o 3821/85 annetussa neuvoston direktiivissä 88/599/ETY ⁽²⁾. Lisäksi tietyt aiheet kuuluvat kansallisen lainsäädännön piiriin. Tämänhetkisten sääntöjen ja täytäntöönpanokäytänteiden moninaisuus yhteisössä aiheuttaa merkittäviä eroja kilpailun suhteen.

Valkoisessa kirjassa työaikadirektiivin ulkopuolisista toimialoista ⁽³⁾ hahmotellaan komission aikomusta tehdä vuoden 1998 alkupuolella ehdotus asetuksen (ETY) N:o 3820/85 muuttamiseksi siten, että siihen otettaisiin mukaan työajan käsite lisäämällä säännöksiä lastauksesta ja purkamisesta sekä muista kuskien suorittamista töistä. Sen yleinen tavoite olisi yhdenmukaistaa sekä sääntöjä että täytäntöönpanojärjestelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985.

⁽²⁾ EYVL L 325, 29.22.1988.

⁽³⁾ Asiak. KOM (97) 334 lopullinen.

(98/C 187/94)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3800/97 komissiolle

esittäjä(t): Gianni Tamino (V)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Laseraseiden käyttö Euroopan kaupungeissa luonnonvaraisten eläinten ”hillitsemiseen”

Laseraseiden käyttöä kottaraisten häätämiseen Modenan kaupungissa koskeneeseen kirjalliseen kysymykseen E-3175/96 ⁽¹⁾ komissio antoi 28.1.1997 vastauksen, jossa se totesi odottavansa tietoja siitä, miten on sovellettu Italian hallituksen neuvoston direktiiviin 79/409/ETY ⁽²⁾ tekemiä poikkeuksia vuosina 1995, 1996 ja 1997.

Asiakirjassa, joka on otsikoitu ”Vuonna 1918 kaasu...1990-luvulla laseraseet?” Kansainvälinen Punainen Risti selvittää, että tämän tyyppiset aseet tulevat tulevaisuudessa kuulumaan aseistukseen sodankäynnissä, ja toteaa, että näiden kannettavien aseiden ominaisuuksien, alhaisten kustannusten ja hyökkäystehon vuoksi niistä saattaa tulevaisuudessa tulla myös terroristiryhmien ja järjestäytyneen rikollisuuden käyttämiä aseita.

Italian sisäministeriö lähetti 12.5.1997 prefektuurille ja poliisilaitokselle Modenessa laseraseiden käyttöä koskevan asiakirjan, jonka mukaan on välttämätöntä huolehtia seuraavista toimista: ”laseraseita on käytettävä asutuskeskusten ulkopuolella ja kaukana niistä... vaarallinen alue on määriteltävä ja rajattava ja on huolehdittava väestön poistumisesta alueelta tiedottamalla laservaarasta erityisillä julisteilla...lasersädetä ei saa suunnata ihmisten silmiä kohti...on vältettävä lasersäteiden suuntaamista kohteisiin, joissa on heijastavia pintoja (kuten ikkunalasit).. on varmistauduttava siitä, että mahdolliset havainnoijat tai katselijat käyttävät suojalaseja, ja heitä on kiellettävä katsomasta lasersäteiden lähdettä suurentavia optisia laitteita käyttäen...on annettava määräys riittävien turvaetäisyyksien noudattamisesta lasersäteiden lähteen ja havainnoijien/katsojien välillä...”

Consortio di solidarietà sociale di Modena, joka Modenan kunnassa toteuttaa nämä toimenpiteet, on kuitenkin ilmeisesti suorittanut noin viisikymmentä tällaista toimenpidettä vuosina 1996 ja 1997 ”kottaraisten lukumäärän hillitsemiseksi” keinona ”viikottaiset toimenpiteiden sarjat toreilla ja puistokaduilla, näiden lintujen tärkeimmissä oleskelupaikoissa (Piazza Mazzini, Piazza Matteotti, Piazza Dante, Viale V. Emanuele, Viale Gramsci, Viale Verdi, Viale Berengario jne); klo 21.00 — 01.00 tai 01.30 välisenä aikana suoritettujen toimenpiteiden kesto on ollut n. 4 tuntia kerrallaan..”, tässä ei ole kuitenkaan lainkaan noudatettu sisäministeriön määräysten mukaisia varotoimenpiteitä, toisin sanoen kaupungin asukkaiden tai välineiden käyttäjien turvallisuutta ei ole millään tavoin varmistettu, ja kaikki toimenpiteet on toteutettu heinä-, elo-, syys-, loka- ja marraskuun aikana eli kuukausina, jolloin usein myös iltayön aikaan kyseisten kaupunkikortteleiden asukkaat (keskustassa on tiheä asutus) voivat liikkua kaduilla tai tulla ikkunoiden ääreen ja siis lähelle ikkunalasien heijastavia pintoja. Lisäksi kyseinen Consortio vahvistaa, että samaa laservälineistöä on jo... muun muassa sekä Ranskassa että Espanjassa käytetty säännöllisesti karkotuskeinona sellaisia lintulajeja vastaan, joita kaupungeissa halutaan välttää; tällaisia ovat muun muassa kottaraiset, kyyhkyset, varpuset, tunturikyyhkyt ja lokit.

Pyydän, että komissio toimittaa saataville lisätiedot, kuten se 28.1.1997 antamansa vastauksen 1 ja 2 kohdassa mainitsee.

Eikö komissio katso, että näiden uusien tietojen perusteella näyttää siltä, että aiemmin esitetystä kysymyksestä mainittuja direktiivejä on rikottu; entä onko näitä aseita käytetty Euroopan muissa maissa tavalla, joka ei ole yhteisön direktiivien mukainen?

(¹) EYVL C 186, 18.6.1997, s. 41.

(²) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 1997)

Vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen ja Carlo Ripa di Meanan samaa aihetta koskevaan aikaisempaan kirjalliseen kysymykseen N:o 3175/96 komissio huomautti, että Italian viranomaisilta odotettiin neuvoston direktiivin 79/409/ETY (¹) 9 artiklan mukaista kertomusta.

Tämä ajanjakson 1995–1996 kattava kertomus esitettiin lopulta toukokuun 1997 lopussa, ja sitä on äskettäin täydennetty. Kertomuksessa ei mainita arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa toimintaa. Tästä syystä komissio pyytää Italian viranomaisilta lisätietoja.

Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamiin tietoihin ei sisälly kertomuksia sellaisten laseraseiden käytöstä, jotka eivät ole direktiivin 79/409/ETY määräysten mukaisia.

Jos Consorzio di solidarietà sociale di Modenan työntekijät ovat joutuneet käsittelemään vaarallisia työvälineitä kuten laseraseita ilman asianmukaista suojausta, asia olisi saatettava tarkastuksista ja valvonnasta vastaavan Italian viranomaisen tietoon, kuten toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY (²) 4 artiklan 2 kohdassa määrätään, tai tarvittaessa alueellisesti toimivaltaiselle työsuojeluviranomaiselle.

(¹) EYVL L 103, 24.5.1979, muutettuna Itävallan jäseneksi liittymisen johdosta (EYVL L 1, 1.1.1995).

(²) EYVL L 183, 29.6.1989.

(98/C 187/95)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3801/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Tutkintojen vastaavuus

Tutkintojen osalta rajat avautuivat vuonna 1993, kuitenkin joissakin maissa, erityisesti Italiassa, on tutkintoja, joita ei tunnusteta Euroopan unionin muissa jäsenvaltioissa. Aikooko Euroopan komissio kehottaa vai ei jäsenvaltioita noudattamaan tutkintojen vastaavuuden vaatimuksia, jotta työvoiman liikkuvuus voisi viimein toteutua Euroopassa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämäänsä kirjalliseen kysymykseen E-85/95 (¹).

(¹) EYVL C 190, 24.7.1995.

(98/C 187/96)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3803/97 komissiolle**esittäjä(t): José Apolinário (PSE)***(26. marraskuuta 1997)**Aihe:* KOR ja matkailu

Viitaten komission vastaukseen kysymykseeni E-2036/97 ⁽¹⁾, joka koski EAKR:n toimien jakautumista jäsenvaltioiden kesken, voisiko komissio ilmoittaa myös KOR:iin liittyen, paljonko määrärahoja on osoitettu matkailulle eri toimintaohjelmissa jokaisessa yhteisön tukikehyksessä ja jokaisessa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL C 391, 23.12.1997, s. 151.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(27. tammikuuta 1998)*

Kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) rahoitetaan ainoastaan kalastusalalla toteutettavia hankkeita. Matkailualan hankkeita tuetaan Euroopan aluekehitysrahastosta.

(98/C 187/97)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3804/97 komissiolle**esittäjä(t): José Apolinário (PSE)***(26. marraskuuta 1997)**Aihe:* Euroopan sosiaalirahasto ja matkailu

Viitaten komission vastaukseen kysymykseeni E-2036/97 ⁽¹⁾, joka koski EAKR:n toimien jakautumista jäsenvaltioiden kesken, voisiko komissio ilmoittaa myös Euroopan sosiaalirahastoon liittyen, paljonko määrärahoja on osoitettu matkailulle eri toimintaohjelmissa jokaisessa yhteisön tukikehyksessä ja jokaisessa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL C 391, 23.12.1997, s. 151.

Komission jäsenen Pádriag Flynnin komission puolesta antama vastaus*(30. tammikuuta 1998)*

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydytiedot sisältävän taulukon.

(98/C 187/98)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3805/97 komissiolle**esittäjä(t): José Apolinário (PSE)***(26. marraskuuta 1997)**Aihe:* EMOTR:n ohjausosasto ja matkailu

Viitaten komission vastaukseen kysymykseeni E-2036/97 ⁽¹⁾, joka koski EAKR:n toimien jakautumista jäsenvaltioiden kesken, voisiko komissio ilmoittaa myös EMOTR:n ohjausosastoon liittyen, paljonko määrärahoja on osoitettu matkailulle eri toimintaohjelmissa jokaisessa yhteisön tukikehyksessä ja jokaisessa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL C 391, 23.12.1997, s. 151.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Maaseutu- ja maatilamatkailun edistäminen on toimenpide, jonka yhteisrahoituksesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosasto vastaa tavoitteita 1 ja 5 b koskevien useimpien toimintaohjelmien ja Leader-yhteisöaloitteen puitteissa sekä maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 950/97 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisissa kehittämissuunnitelmissa.

Matkailutoimet kuuluvat kuitenkin useita toimenpiteitä (erityisesti monipuolistaminen, maaseudun kehittäminen) yhdistäviin alaohjelmiin, joten matkailuun tarkoitettuja määrärahoja ja niiden jakaantumista jäsenvaltioiden kesken ei voida määrittää yhtä jäsenvaltiota kohti.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997.

(98/C 187/99)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3806/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberto Mezzaroma (UPE)***(17. marraskuuta 1997)*

Aihe: Messinan sillan rakentaminen

Pyydän komissiolta tietoja Messinan salmen sillan rakennuttamisen nykytilanteesta, varsinkin seuraavissa kysymyksissä:

1. Mitä varoja EU on myöntänyt ja kuinka monelle vuodelle?
2. Onko hankkeesta tehty suunnitelma, jos on, mikä konsulttitoimisto sen on tehnyt, paljonko hanke maksaa, ketkä rahoittavat sen?
3. Onko takeita siitä, että hanke voidaan toteuttaa ympäristön, geologian sekä mantereen ja Sisilian välisen yhdistämisen kannalta järkevästi?
4. Onko EU:n ohjeita noudatettu?
5. Mitkä yhtiöt osallistuvat tarjouskilpailuun hankkeen toteuttamisesta?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(30. tammikuuta 1998)*

Yhteisö ei rahoita Messinan salmen sillan rakentamista.

Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että hankkeen suunnittelun ja toimeenpanon myöntämistä koskeva menettely kuuluu vielä hyväksymistä vaille olevan uuden lain soveltamisalaan. Alustava suunnittelu on myönnetty Stretto di Messina S.p.A -nimiselle yhtiölle 17. joulukuuta 1971 säädetyin lain nro 1158 sekä 27. joulukuuta 1985 säädetyin ministeriöiden yhteisen asetuksen nro 3437 mukaisesti.

(98/C 187/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3811/97 komissiolle**esittäjä(t): Hilde Hawlicek (PSE)***(26. marraskuuta 1997)*

Aihe: Tuloliitännällä varustettujen videokameroiden epäoikeudenmukainen tullikohtelu

Euroopan elokuva- ja videoalan amatöörit katsovat luovan toimintansa kärsivän. Videokameroita, jotka on varustettu tuloliitännällä, kohdellaan EU:n tullipolitiikassa tavallisten videonauhureiden tapaan. Epäoikeudenmukaisen tullikohtelun välttämiseksi valmistajat jättävät laitteista tärkeitä liitäntöjä pois. Näin ollen videoamatöörit eivät pääse hyödyntämään uusimman tekniikan mukaisia jälkikäsittelemahdollisuuksia. Videoamatööri tuskin tulee ajatelleeksi lähetysten tallentamista videokameralla.

Koska EU:n alueella ei ole lainkaan videokameroiden tuotantoa eikä siis myynnissäkään ole täysin varusteltuja laitteita ja koska tästä aiheutuu se vaara, että laitteiden luvaton maahantuonti lisääntyy, kysyn seuraavaa: Miksi tuloliitännällä varustettuja videokameroita kohdellaan tullissa täsmälleen samalla tavalla kuin tavallisia videonauhureita?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Ennen 1. tammikuuta 1996 videokamerat luokiteltiin yhdistetyn nimikkeistön (harmonoidusta tavarankuvaus ja -koodausjärjestelmästä tehdyn sopimuksen liitteessä määrätyn nimikkeistön mukaisesti) CN-koodiin 8521 10 31, johon kuuluvat videosignaalien tallennus- tai toistolaitteet. Näin ollen liitännät televisio-ohjelmien nauhoittamista varten sisältävät videokamerat luokiteltiin videonauhureiksi, ja ne saivat tällaisille tuotteille myönnetyn tullikohtelun (14 %) yhteisön yhteisen tullitariffin mukaisesti.

Kun harmonoitu tavarankuvauksen ja -koodausjärjestelmän nimikkeistö uudistettiin 1. tammikuuta 1996, nimikkeeseen 8525 sisällytettiin myös "yksittäisiä kuvia ottavat videokamerat ja muut videosignaalien tallennuslaitteet". Tämä muutos käsitti erilaisia laitteita, kuten televisiovastaanottimesta ohjelmia tallentamaan pystyvät laitteet eli videonauhurit. Yleisesti myönnettiin, että tämän tiettyjä sopimuspuolia, kuten yhteisöä, koskevan muutoksen myötä videokamerat siirtyivät nimikkeestä 8521 nimikkeeseen 8525. On siis syytä vahvistaa, että videokamerat voidaan luokitella CN-koodiin 8525 40 99.

Kun tuote siirretään toisesta nimikkeestä toiseen, yhteisö sitoutuu myöntämään sille nimikkeeseen kuuluvan tullikohtelun. Näin ollen videokameroihin sovelletaan edelleen 14 % suuruista tullitariffia. Yksipuolisia tullitariffivähennyksiä kulutuselektronikan tuotteille ei ole suunnitteilla. Tällaiset tuotteet jätettiin pois tietotekniikkasopimuksesta, jossa useat maat, kuten Yhdysvallat, Japani ja yhteisö sopivat tullien poistamisesta tietotekniikkatuotteilta.

(98/C 187/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3829/97 komissiolle

esittäjä(t): Wilfried Telkämper (V)

(28. marraskuuta 1997)

Aihe: Elinympäristön sekä villien eläinten ja luonnonvaraisten kasvien suojelua koskevan direktiivin täytäntöönpano Söllingenin lentokentän läheisyydessä

1. Mihin toimiin Saksan osavaltioiden viranomaiset ovat velvolliset ryhtymään yllä mainitun direktiivin nojalla, kun direktiiviä ei vielä ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, mutta sen tarkoittamat suojeluehdot, kuten "ensisijaiset elinympäristötyypit" täytyvät useiden satojen hehtaarien alueella? Millä edellytyksin osavaltion viranomaiset voivat pidättäytyä kyseisistä toimista, ja kuka päättää, onko tällaisiin toimiin ryhdyttävä vai ei?

2. Miten on meneteltävä tapauksissa, joissa liittovaltio, osavaltiot ja kunnat kilpailevat keskenään sellaisten alueiden suunnittelusta, joilla elinympäristöjä olisi suojeltava. Mitä elinympäristön suojelua koskevia oikeudellisia seuraamuksia siitä on, jos suunnittelijat eivät noudata asianmukaista menettelyä ja

- a) elinympäristöt edelleen ovat olemassa, mutta niitä varten on tehty niin paljon suunnitelmia, että ne tulevat häviämään
- b) elinympäristöt hävitetään?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 1998)

Komissio on tietoinen siitä, että Söllingenin lentokentän alueesta keskusteltiin Baden-Württembergin maapäivillä (Landtag) ja että vastuullisten viranomaisten mukaan kyseisessä Saksan osavaltiossa ei ole sedo-scleranthetea -elinympäristötyyppien suojelun kannalta muita yhtä merkittäviä alueita. Komissio tutkii asiaa tarkemmin siitä tehdyn valituksen vuoksi.

Tällä hetkellä näyttäisi siltä, että kyseisen alueen merkittävyyden takia Saksan viranomaiset saattavat sisällyttää alueen siihen kansalliseen luetteloon, joka vaaditaan esitettäväksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Saksa ei kuitenkaan vielä ole esittänyt täydellistä kansallista luetteloa (koska täydellinen luettelo oli esitettävä kesäkuuhun 1995 mennessä, komissio on aloittanut yleisen rikkomismenettelyn), eikä kyseinen alue esiinny siinä osittaisessa luettelossa, jonka Saksa on jo toimittanut. Alueen lopullinen sisällyttäminen joko kansalliseen luetteloon tai myöhemmin tehtävään yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luetteloon on tästä johtuen epävarmaa.

Näissä olosuhteissa komission on vaikea neuvoa parlamentin jäsentä seuraamuksista direktiivin 92/43/ETY nojalla kyseisen alueen osalta eritoten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen erityisen oikeuskäytännön puuttuessa. Seuraavassa esitetyt havainnot voivat kuitenkin olla avuksi.

Direktiivin 92/43/ETY 6 artiklassa asetettuja alueiden suojelua koskevia ehtoja sovelletaan yleisesti vasta siitä alkaen, kun alue lisätään yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luetteloon, mistä nyt ei ole kysymys. Poikkeuksen muodostavat tapaukset, joissa komissio turvautuu direktiivin 5 artiklaan, jolloin neuvoston päätöstä odottaessa sovelletaan direktiivin 6 artiklan 2 kohdan säännöksiä. Jos yhteisön luettelo ei ole vielä käytettävissä ja direktiivin 5 artiklaan ei ole turvauduttu, toimivaltaiset viranomaiset saattavat kaikesta huolimatta joutua ottamaan huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklan, jossa määrätään muun muassa, että jäsenvaltioiden on pidäyttyvä kaikista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Merkittävien luonnonsuojelualueiden tuhoaminen ilman riittävää ennakkokäsittelyä voi nostaa esiin kysymyksen siitä, noudatetaanko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklaa, jos toimenpiteiden seurauksena direktiivin 92/43/ETY tavoitteiden saavuttaminen estyy.

Mahdollisesti voidaan soveltaa myös muuta yhteisön lainsäädäntöä. Jos alue on merkittävä, hankkeen ympäristövaikutusten arviointi voi olla tarpeen tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ mukaisesti. Alueen merkittävyyden mukaan kysymykseen saattaa myös tulla Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen 4 artiklan soveltaminen. Siinä vaaditaan sopimuspuolia (joihin sekä Saksa että yhteisö kuuluvat⁽³⁾) suunnittelu- ja kehityspolitiikoissaan estämään tai rajoittamaan mahdollisimman vähäiseksi uhanalaisten luonnonalueiden pilaantuminen. Komission näkemyksen mukaan kyseisiä säännöksiä noudattamalla varmistettaisiin se, ettei direktiivin 92/43/ETY tavoitteiden saavuttamista vaaranneta ennen yhteisön luettelon valmistumista.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992.

(²) EYVL L 175, 5.7.1985.

(³) Neuvoston päätös 82/772/ETY Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen tekemisestä, EYVL L 38, 10.2.1982.

(98/C 187/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3831/97 komissiolle

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (GUE/NGL)

(28. marraskuuta 1997)

Aihe: Pegon ja Oliven kosteikko

Pegon ja Oliven kosteikko on jo ollut komission huomion kohteena, koska tämän kysymyksen esittäjä on tehnyt siitä kirjallisen kysymyksen E-1387/96⁽¹⁾. Kyseinen alue on toiseksi tärkein kosteikko Valenciassa ja on julistettu erityissuojelualueeksi (SPA) villoista linnuista annetulla direktiivillä 79/409/ETY⁽²⁾. Vuodesta 1992 Life-luonnonsuojelu -rahoitusvälineellä on rahoitettu toimenpiteitä alueen luonnonrikkauksien suojelemiseksi. Viime vuonna komissiolle ilmoitettiin oletettavasti laittomista töistä, joita Pegon kunnanhallitus suorittaa. Komissio otti yhteyden toimivaltaisiin viranomaisiin ja ilmoitti näille aikeestaan keskeyttää rahoituksen Life-rahoitusvälineestä, jos epäselvyydet jatkuvat. Äskettäin komission edustajat vierailivat alueella.

1. Mihin johtopäätöksiin komissio tuli vierailun johdosta?
2. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa sen turvaamiseksi, että yhteisön säännöksiä noudatetaan?
3. Onko komissio valmis käynnistämään kannamenettelyn EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan noudattamatta jättämisen johdosta. Jos menettely on jo käynnistetty, missä vaiheessa se on?
4. Käytetäänkö yhteisön tukikehyksestä vuosille 1994-1999 Espanjalle myönnettyjä määrärahoja kyseisellä alueella luonnonvarojen suojeluperiaatteiden mukaisesti siten, kuin luonnonelin ympäristöjen suojelusta annettussa direktiivissä 92/43/ETY⁽³⁾ säädetään?

(¹) EYVL C 356, 25.11.1996, s. 33.

(²) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(³) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

1. Komission tiedot perustuvat suojelualueelle syyskuussa 1997 tehtyyn tutustumiskäyntiin sekä Valencian alueviranomaisten komissiolle lähettämiin selontekoihin. Näiden mukaan tärkeimmät Pegon ja Oliven kosteikkoalueen suojelemiseksi toteutetut toimenpiteet ovat seuraavat:

- Suojelualueen johtaja on nostanut kanteen Pegon kunnanjohtajaa vastaan. Generalitat de Valencia on osallistunut suoraan tähän oikeustoimeen määräämällä oikeudellisen osastonsa avustamaan johtajaa.
- Consejería de Medio Ambiente (alueellinen ympäristövirasto) on määrännyt, että kaikki toiminta kosteikkoalueella on keskeytettävä.
- Kannetta käsittelevä tuomari on samoin kieltänyt kaiken toiminnan kosteikkoalueella ja määrännyt Guardia Civilin (poliisiviranomaiset) valvomaan kiellon täytäntöönpanoa.

Havaitut toimintakiellon rikkomukset on saatettu tuomarin käsiteltäväksi. Kesäkuun 1997 jälkeen ainakin kuusi yritystä tai yksityishenkilöä on haastettu oikeuteen.

Lisäksi suojelualueen johtaja ilmoitti 4. marraskuuta 1997 Guardia Civilille kosteikkoalueella tapahtuvista laittomista töistä.

2. Komissio katsoo, että Espanjan viranomaiset ovat tähän asti toimineet asianmukaisesti kosteikkoalueella tapahtuneen laittoman toiminnan lopettamiseksi ja lintujen erityissuojelualueen suojelemiseksi. Komissio seuraa tilanteen kehittymistä tarkkaavaisesti. Jos se katsoo, että laitonta toimintaa alueella ei enää pystytä tehokkaasti estämään, se tekee asianmukaiset päätökset varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

3. Mahdollisia toimenpiteitä olisivat LIFE-Luonto -rahoitusvälineestä maksettavan yhteisrahoituksen jäädyttäminen ja valitusmenettelyn käynnistäminen Espanjaa vastaan.

4. Komissio valvoo toimivaltansa rajoissa ja kaikin käytössään olevin keinoin, että vuosien 1994-1999 yhteisön tukikehyksen mukaista rahoitusta käytetään asianomaisella kosteikkoalueella ja koko Espanjassa siten, että noudatetaan yhteisön direktiivejä sekä luonnonvarojen suojelun ja kestävä kehityksen periaatteita.

Komissio toteuttaa ja hallinnoi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmia, jotka jäsenvaltiot toteuttavat käytännössä erilaisina hankkeina. Osallistuessaan tähän toimintaan komissio seuraa aina valppaasti ongelmia, jotka tulevat sen tietoon hankkeiden toteutuksen yhteydessä.

Nyt kyseessä olevassa tapauksessa komissio antaa Espanjan viranomaisille teknistä apua, jos ne katsovat tarvitsevansa sitä alueen arvokkaan luonnon suojelemiseksi.

(98/C 187/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3832/97 komissiolle**esittäjä(t): Jean-Pierre Bébéar (PPE)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* Evin-laki ja vapaan liikkuvuuden rajoitukset

Kiitän komissiota sen hiljattain antamasta vastauksesta kirjalliseen kysymykseeni E-2105/97 ⁽¹⁾. Minun on kuitenkin pahoitellen todettava, että komission vastaus ei ole sellaisenaan tyydyttävä. Toivon, että komissio selvittäisi nykyistä kantaansa vastaamalla seuraaviin kysymyksiin:

1. Jos komissio on soveltanut vihreässä kirjassa esitettyä käsittelytapaa, miten voidaan selittää se, että yhä korkea kansanterveyden suojelun taso saavutetaan sekä suurimmassa osassa kaikista jäsenvaltioista, joissa alkoholijuomien valmistajien mahdollisuuksia toimia urheilutapahtumien sponsoreina ei ole rajoitettu, kuin niissä jäsenvaltioissa, joissa tämä sponsorointi on kielletty kokonaan?
2. Voidaanko yleisesti ajatella, että rajoitusten suhteellisuuden arviointi on erilainen eri jäsenvaltioiden tapauksessa, kun kuitenkin sovelletaan samaa käsittelytapaa?
3. Voiko komissio vahvistaa, että kyseessä olevassa tapauksessa on nojaututtu suhteellisuuden periaatteeseen asianomaisen jäsenvaltion soveltaman rajoituksen arvioinnissa?
4. Viitataan vihreässä kirjassa puollettuun avoimuuden periaatteeseen ja parlamentin lausunnossaan korostamaan koordinoinnin tarpeeseen, ja kysyn, voiko komissio täsmentää, onko se aloittanut jäsenvaltioiden ja erityisesti julkisen terveydenhuollon kansallisten viranomaisten kanssa keskustelut alkoholijuomien mainontaan liittyvistä aiheista ja aikooko se antaa tästä tiedot parlamentille?
5. Kun otetaan huomioon tulevaisuudessa todennäköisesti esille tulevien uusien vastaavien tapausten arvioinnin tarve, sekä se mahdollisuus, että tuodaan ilmi kyseiseen valitukseen liittyviä uusia näkökohtia tai tietojen täsmennyksiä tai että valituksen esittäjän ja jäsenvaltion väliset neuvottelut katkeavat, voiko komissio näillä perusteilla ottaa tämän tärkeän asian uudelleen käsiteltäväksi?

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 29.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen pyytää selvennystä hänen aiempaan kirjalliseen kysymykseensä E-2105/97 annettuun vastaukseen, jossa käsiteltiin rikkomisesta johtuvan menettelyn päättämistä asiassa, joka koski Ranskassa vuonna 1998 järjestettävien jalkapallon maailmanmestaruuskilpailujen rajat ylittävän sponsoroinnin kieltämistä eräältä alkoholijuomien valmistajalta Ranskan Evin-lain perusteella.

Kaupallisesta viestinnästä annetussa vihreässä kirjassa ⁽¹⁾ ehdotettu suhteellisuuden arviointimenetelmä on tarkoitus hyväksyä komission tiedonannossa, joka annetaan ensi vuoden alussa. Tämän vuoksi ei ole aiheellista keskustella kyseisen menetelmän (taikka minkään muunkaan kyseiseen asiakirjaan tehdyn ehdotuksen) soveltamisesta asiaan, jota komissio on tutkinut aiemmin tänä vuonna.

Kuten edellisestä vastauksesta kävi ilmi, komissio katsoo, että kyseessä olevaan asiaan liittyvä rajoitus on oikeassa suhteessa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tämänhetkessä lainsäädännössä ei ole yhteisiä ja yhdenmukaistettuja sääntöjä, joilla säännellään alkoholijuomien mainontaa yleisesti. Kukin jäsenvaltio voi päättää kansalaistensa kansanterveyden suojelun tasosta sekä siitä, miten tämä suojelu toteutetaan edellyttäen, että toiminta tapahtuu perustamissopimuksen asettamissa rajoissa. Kuten Euroopan parlamentti on ehdottanut, komissio aikoo tarkastella sponsoripalveluja kaupallista viestintää koskevan vihreän kirjan seurantaan koskevassa tiedonannossa. Tässä yhteydessä on mahdollista käydä keskustelua asiasta kaikkien jäsenvaltioiden kanssa, kuten kysyjä ehdottaa.

Kantaja ei ole tehnyt toista valitusta kyseisen asian käsittelyn lopettamisen jälkeen, eikä komissiolla tämän vuoksi ole syytä arvioida kyseistä erityisrajoitusta.

⁽¹⁾ Asiak. KOM (96) 192.

(98/C 187/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3833/97 komissiolle**esittäjä(t): Hedy d'Ancona (PSE)***(28. marraskuuta 1997)*

Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan

Miksi komissio käyttää yhä paikan päällä olevaa eurooppalaista välittäjäjärjestöä, kun on kyse hollantilaisen Novib-järjestön ja paikallisen kansalaisjärjestön REST:in kautta tapahtuvasta yhteistoiminnasta, vaikka viime vuosina REST on jakanut ja hankkinut elintarvikkeita erittäin hyvällä menestyksellä, mikä todetaan myöskin erään sosiaalitutkimukseen erikoistuneen instituutin huhtikuussa 1997 julkaisemassa Novibin ja REST:in elintarvikkeiden hankintaa käsittelevässä seurantaraportissa ("Novib/REST Internal Food Purchase Policy, An Independent Evaluation Report", Institute of Social Studies)?

(98/C 187/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3834/97 komissiolle**esittäjä(t): Hedy d'Ancona (PSE)***(28. marraskuuta 1997)*

Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan

Miten komissio selittää vuonna 1996 määriteltyä Etiopian elintarvikehankintoihin sovellettavaa ehtoa, jonka mukaan Euroopan unioni myöntää taloudellista tukea ainoastaan eurooppalaisen Euronaid-järjestön kautta tapahtuviin elintarvikehankintoihin, kun kuitenkin aiemmin on tunnustettu paikallisten kansalaisjärjestöjen kehittämisen merkitys elintarviketurvan takaamisessa (neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ⁽¹⁾)?

⁽¹⁾ EYVL L 166, 5.7.1996, s. 1.

(98/C 187/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3835/97 komissiolle**esittäjä(t): Hedy d'Ancona (PSE)***(28. marraskuuta 1997)*

Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan

Miten komissio aikoo panna täytäntöön neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96 ⁽¹⁾, jossa todetaan paikallisten kansalaisjärjestöjen kehittämisen merkitys elintarviketurvan takaamisessa?

⁽¹⁾ EYVL L 166, 5.7.1996, s. 1.

(98/C 187/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3836/97 komissiolle**esittäjä(t): Hedy d'Ancona (PSE)***(28. marraskuuta 1997)*

Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96 ja velvoite toimittaa Euronaidin kautta hätäelintarvikeapua Etiopiaan

Miten komissio selittää sitä vakavaa päätöksenteon viivästymistä, joka liittyy kansalaisjärjestöjen tekemiin ehdotuksiin Etiopiaan toimitettavan hätäavun elintarvikehankinnoista?

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron
komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3833/97, E-3834/97, E-3835/97 ja E-3836/97**

(30. tammikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksissä viitataan elintarvikeavun ja elintarviketurvan takaaviin ohjelmiin, joita on toteutettu Etiopiassa erityisesti Tigrayn alueella vuodesta 1995 lähtien sekä hollantilaisen kehitysyhteistyöjärjestön (Novib) ja Tigriksen avustusjärjestön (Rest) laatimaan elintarvikkeiden hankintaa käsittelevään seurantaraporttiin ("Internal Food Purchase Policy, an Independent Evaluation Report 1997"). Perusteellisen tarkastelun jälkeen komissio ei voi hyväksyä tämän tutkimuksen tuloksia, jotka sitovat vain tutkimuksen tekijöitä.

Vuonna 1995 Etiopia sai erittäin hyvät sadot hyvien sadekausien ansiosta. Siten se pystyi toteuttamaan yhteisön tukemaa elintarviketurvaan liittyvää talousuudistuspolitiikkaa, jonka ansiosta tuotanto kasvoi.

Vaikka maan sato onkin kokonaisuudessaan ylijäämäinen, tietyt alueet, kuten Tigris, ovat edelleen alijäämisiä. Haavoittuvimmassa asemassa olevia ihmisiä, joiden ostovoima on riittämätön tai olematon, on siis edelleen autettava.

Komissio päätti Etiopian viranomaisten suostumuksella ostaa paikallisesti 110 000 tonnia viljaa. Komissio osti itse suoraan 75 000 tonnia viljaa, jonka tarkoituksena oli laajentaa hätäelintarvikkeidenvaraston (Emergency food security reserve, EFSR) voimavaroja. Euronaid osti komission pyynnöstä ja Etiopian viranomaisten suostumuksella tehtävänsä mukaisesti 35 000 tonnia viljaa, joka ohjattiin Tigriksen Rest-järjestön elintarviketurvaohjelmille.

Kansalaisjärjestöjä, jotka pystyisivät ostamaan paikallisesti ja kuljettamaan yhtä suuria määriä viljaa, ei ole Etiopiassa nykyään enempää kuin marraskuussa 1995. Komission valtuuskunta rohkaisee eurooppalaisten ja etiopialaisten kansalaisjärjestöjen välisiä yhteistyöhankkeita antaakseen niille paremmat mahdollisuudet elintarviketurvaan liittyvien hankkeiden suunnitteluun ja hoitoon. Voidakseen ottaa hankkeet kokonaan omaan hoitoonsa etiopialaiset kansalaisjärjestöt osallistuivat seminaariin, jossa käsiteltiin komission kehitysohjelmissa ja -hankkeissa käyttämää hankkeiden kiertävän hoidon mallia. Komission tarkoituksena on antaa suoraa rahoitusta Restin vuoden 1998 elintarviketurvaan liittyville ohjelmille suoraa rahoitusta, jonka mahdollistaa heinäkuussa 1996 voimaan tullut 27 päivänä kesäkuuta 1996 elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1292/96. Rest saa tätä tarkoitusta varten teknistä apua.

Edellä mainitun asetuksen 9 artiklassa (2 kohta, b alakohta) säädetään, että kansalaisjärjestöt, joiden kotipaikka on yhdessä edunsaajamaista, voivat saada yhteisön rahoitusta toimenpiteisiin elintarviketurvan hyväksi.

Saman asetuksen 9 artiklassa (2 kohta, c alakohta) täsmennetään selvästi, että eurooppalaiselta kansalaisjärjestöltä edellytetään läsnäoloa edunsaajamaassa, jotta se voisi saada yhteisön rahoitusta. Jos Novib-kansalaisjärjestö ei ole fyysisesti paikalla Etiopiassa varmistamassa Tigriksen elintarviketilanteen ja Restin (jonka yhteyksiä Eurooppaan se haluaa hoitaa) ohjelmien seurantaa, sitä ei voida selvien syiden vuoksi valita elintarviketurvaan ja elintarvikeapuun liittyviin tehtäviin.

Komission tiedossa ei ole, että kansalaisjärjestöjen elintarvikeostojen koskeviin ehdotuksiin liittyvät päätösmenettelyt olisivat viivästyneet huomattavasti.

Komission Etiopiassa oleva valtuuskunta on tutkinut alustavasti kansalaisjärjestöjen esittämiä rahoituspyyntöjä. Tutkimukselle on pyydetty aikaa enintään yksi kuukausi hankkeen virallisesta jättöpäivästä. Tänä aikana asiakirjoja voidaan käsitellä ja tarkastella yhdessä kansalaisjärjestöjen kanssa, ja hankkeen aiheellisuutta voidaan arvioida paikan päällä. Kansalaisjärjestöt ovat tietoisia tästä menettelystä.

(98/C 187/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3842/97 komissiolle

esittäjä(t): Enrique Barón Crespo (PSE)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Ericsson S.A:n lakkauttaminen Espanjassa

EU:n televiestintämarkkinoiden vapauttamisen innoittamana monikansallinen Ericsson aikoo jakaa tuotantotointansa Espanjassa ja siirtää 1 545 työntekijää työpaikaltaan toiseen yritykseen, jonka taloudellinen tilanne on epävakaa ja joka ei ole työehtosopimusten piirissä.

Telefonaktiebolaget LM Ericsson on monikansallinen, eurooppalainen yhtiö.

1. Katsooko komissio, että yritys on noudattanut työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan annetun direktiivin (eurooppalainen yritysneuvosto) säännöksiä?
2. Onko yritys noudattanut yhteisön lainsäädäntöä?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(4. helmikuuta 1998)*

Komissiolla ei ole tarkkoja tietoja asiasta, eikä se siksi pysty päättämään, onko monikansallinen yhtiö Ericsson noudattanut eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY ⁽¹⁾ säännöksiä arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman yrityksen uudelleenjärjestelyn yhteydessä.

Komissio puuttuu tämällyyppisiin toimenpiteisiin vain mikäli yhteisön lainsäädännön säännöksiä ei ole noudatettu tai jos niiden täytäntöönpanossa ilmenee puutteita. Jäsenvaltiolla on ensisijainen vastuu asiaankuuluvien kansallisten säädösten noudattamisesta, eli näin ollen myös yhteisön säädösten noudattamisesta, silloin kun niitä sovelletaan erikoistapauksissa.

⁽¹⁾ EYVL L 254, 30.9.1994.

(98/C 187/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3844/97 komissiolle**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)***(5. joulukuuta 1997)*

Aihe: Unionin myöntämä poikkeuslupa Suomen alkoholituonnille

Suomi on saanut poikkeuslupan rajoittaa alkoholin tuontiaan EU-alueelta vuoden 2003 loppuun asti, minkä jälkeen tuonnin tulisi noudattaa EU:n olemassa olevia normeja. Suomessa käydään edelleenkin kovaa poliittista debattia siitä, onko oikein, että unioni sanelee Suomen alkoholituonnin määrää. Nykyinen hallitus on kaiketi kuitenkin sitoutunut noudattamaan unionin kanssa tekemäänsä sopimusta. Aikooko komissio seurata tuontirajoitusten purkuun tähtäviä toimenpiteitä Suomessa ja jos aikoo, miten?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Suomi ei itse asiassa ole saanut poikkeuslupaa rajoittaa alkoholin tuontia yhteisöstä vuoden 2003 loppuun asti. Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY muuttamisesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/99/EY ⁽¹⁾ nojalla Suomi sai Tanskan ja Ruotsin tavoin oikeuden soveltaa poikkeusta alkoholijuomiin, joita yhteisön alueelta tulevat matkailijat tuovat matkatavaroissaan. Poikkeuksen nojalla Suomi saa kantaa tietyt määrät ylittävistä alkoholijuomista valmisteveroa, vaikka juomat olisi tarkoitettu kyseisten matkailijoiden omaan käyttöön.

Tämän vuoksi yhteisö ei mitenkään ”sanele Suomen alkoholituonnin määrää”. Suomi saa vapaasti luopua poikkeuksesta ja sallia matkailijoille täydet oikeudet milloin tahansa. Rajoitusten purkamisen osalta Suomi on direktiivin mukaisesti sitoutunut väljentämään rajoituksia asteittain ja poistamaan ne kokonaan vuoden 2003 lopussa. Komission on esitettävä asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus ennen 30. kesäkuuta 2000.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 11.1.1997.

(98/C 187/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3850/97 komissiolle**esittäjä(t): Jean-Pierre Bébéar (PPE)***(5. joulukuuta 1997)**Aihe:* BSE ja talin käyttö teollisuudessa

Euroopan komission 20. heinäkuuta 1997 tekemällä päätöksellä 97/534/EY ⁽¹⁾ kielletään 1. tammikuuta 1998 alkaen Euroopan unionin jäsenvaltioissa sellaisen naudasta, lampaasta ja vuohesta peräisin olevan aineksen käyttö, johon liittyy tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden riski.

Euroopan unionissa yritykset valmistavat petrokemiallisia tuotteita, joiden pohjana käytetään talista valmistettuja tuotteita ja joita käytetään esimerkiksi pyykinhuuhteluaineissa, maalien lisäaineissa, painomusteissa tai teiden asfalttipinnoitteen emulgaattoreissa.

Päätöksen 97/534/EY seurauksena pitäisi olla, että ostajat asettavat kyseenalaisiksi kaikki näitä tuotteita koskevat hyväksymis- ja vastaavuudenvahvistamispäätökset.

Olisiko mahdollista täsmentää komission päätöstä määräyksin, jotka koskevat sellaista tuontia kolmansista maista, joka on tarkoitettu muun kuin lääke- ja kosmeettisten aineiden teollisuuden sivutuotteiden valmistukseen?

⁽¹⁾ EYVL L 216, 8.8.1997, s. 95.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(5. helmikuuta 1998)*

Riskiaineiden käytön kieltämisestä tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vuoksi 30. heinäkuuta 1997 tehdyllä komission päätöksellä 97/534/EY kielletään erikseen määritellyn riskiaineiden käyttöä kaikkiin tarkoituksiin yhteisössä 1. huhtikuuta 1998 lähtien. Päätöksessä määritellään ”erikseen määritelty riskiaines” seuraavasti:

- a) seuraavien eläinten kallo, mukaan lukien aivot ja silmät, nielurisat ja selkäydin:
- yli 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet
 - yli 12 kuukauden ikäiset lampaan- ja vuohensukuiset eläimet sekä ne lampaan- ja vuohensukuiset eläimet, joiden ikenistä on puhjennut pysyvä etuhammas
- b) lampaan- tai vuohensukuisten eläinten pernat.

Päätös vaikuttaa talintuotantoon yhteisössä siten, että raaka-aineena käytetty teurastamojäte ei saa sisältää mainittuja kudoksia. Nämä kudokset eivät kuitenkaan ole huomattava raaka-aineen osa. Lisäksi kuolleita eläimiä ei saa käyttää talin raaka-aineena, mutta tällaiset ruhot vastaavat vain hyvin pientä osaa raaka-aineesta. Näin ollen päätöksen 97/543/EY vaikutus yhteisön talintuotantoon on mitätön.

Kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta päätöksessä edellytetään ainoastaan, että ravinnoksi tai rehuksi tarkoitettujen tuotteiden, lääkkeiden ja farmaseuttisten tuotteiden mukana on oltava todistus, joka osoittaa, etteivät ne sisällä erikseen määriteltyä riskiainesta. Päätös ei vaikuta teollisuuskäyttöön tarkoitettuihin talituotteisiin.

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemasta huolesta, että päätöksen sanamuoto antaa mahdollisuuden tulkita sitä eri tavoin. Komissio aikookin selkiyttää tekstiä samalla, kun päätöstä muutetaan uuden tieteellisen tiedon huomioon ottamiseksi. Tällöin tehdään selväksi, ettei päätöstä sovelleta tuotteisiin, jotka eivät aiheuta vaaraa terveydelle.

(98/C 187/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3851/97 komissiolle**esittäjä(t): Rijk van Dam (I-EDN)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Uskonvapaus Marokossa

Kirjallisen kysymykseeni nro E-3136/97 ⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa komissio ilmoitti, että se ei voi vahvistaa tietoja kahden kristityn laittomasta karkottamisesta Marokosta. Kuitenkin erilaiset järjestöt, kuten

"Jubilee Campaign", "Open Doors" ja amerikkalainen lehdistöpalvelu "Compass Direct" vahvistavat, että maastakarkotukset ovat todellakin tapahtuneet. Lisäksi "Jubilee Campaign" -järjestö ilmoitti minulle jopa kolmannelta pidätys- ja maastakarkotustapauksesta. Tapaus koskee egyptiläistä kristittyä, Tharwat Yousef Malek Khalia, joka karkotettiin Marokosta 30. maaliskuuta 1997 koska hän oli hakeutunut muiden ulkomaalaisten kristittyjen seuraan rukoillakseen heidän kanssaan.

1. Voiko komissio ilmoittaa, millä tavoin se on tarkastanut Marokkoa koskevia tietoja sekä sen, minkä vuoksi se ei pysty vahvistamaan edellä mainittuja maastakarkotustapauksia, vaikka kolme riippumatonta järjestöä pystyvät vahvistamaan niiden paikkansapitävyyden?

2. Aikooko komissio tiedustella Marokon viranomaisilta kahdesta edellä mainitusta tapauksesta sekä kolmannelta, Tharwat Yousef Malek -tapauksesta ja vedota heihin kyseisten henkilöiden oikeuksien suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että karkotettujen henkilöiden on mahdollista palata takaisin Marokkoon ilman, että heidän takaisinpaluulle asetetaan esteitä?

3. Aikooko komissio tuoda keskusteluissaan Marokon viranomaisten kanssa ilmi huolestumisensa sen johdosta, että kristittyjä henkilöitä voidaan vangita ja karkottaa maasta ilman minkäänlaista oikeudenkäyntiä sekä vastoin Marokon lainsäädäntöä ja perustavia ihmisoikeuksia?

(¹) EYVL C 117, 16.4.1998, s. 154.

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 1998)

Komissio merkitsee muistiin arvoisan parlamentin antamat lisätiedot uskonnon harjoittamisesta Marokossa.

Arvoisan parlamentin jäsenen kannattaa tutustua komission antamaan vastaukseen Leen van der Waalin kirjalliseen kysymykseen E-1759/96 (¹) saadakseen tietoja neuvoston ja komission toimista tässä asiassa.

(¹) EYVL C 345, 15.11.1996.

(98/C 187/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3855/97 komissiolle

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Teknologiakeskusten tulevaisuus Euroopan unionissa

Yhteisön alueella sijaitsevat teknologiakeskukset ovat arvioimassa työnsä tuloksia ja tekemässä katsausta tulevaisuuteen. Tässä yhteydessä eräät teknologiakeskusten johtajat ovat ilmaisseet, että teknologiakeskusten tarjoamat palvelut eivät aina vastaa keskusten asiakkaina olevien yritysten tarpeita. Teknologiakeskusten tehtävä on ilmeisesti määriteltävä uudelleen.

Katsooko komissio, että nyt olisi sopiva hetki harkita yhteisesti kyseisten teknologiakeskusten tulevaisuutta ottaen huomioon myös yhteisön ulkopuoliset kokemukset ja arviot?

Komission jäsenen Martin Bangemanin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 1998)

Komissio on jo useamman vuoden ajan seurannut tiiviisti teknologiakeskusten kehitystä Innovaatio-ohjelman ja aluepolitiikkojensa yhteydessä. Teknologiakeskukset ovat juuri niitä välineitä, joiden tarkoituksena on edistää sekä teknologiaa että aluepolitiikan kehittämisen tukirakenteita.

Viimeisten viidentoista vuoden aikana kaikkiin jäsenvaltioihin on syntynyt teknologiakeskuksia ja nyt ne ovat saavuttaneet kehityksessään tietyn kypsyyssasteen vaikka alueelliset erot ovat merkittäviä. Kuten arvoisa parlamentin jäsen korostaakin kyseinen konsepti kehittyi erityisesti teknologian ja varsinkin tieto- ja viestintäteknologioiden kehittymisen vaikutuksesta. Niinpä perusteilla on monialaisia teknologiakeskuksia tai "virtuaalikeskuksia"

Teknologiakeskukset ovat yhdistyneet kansallisiksi yhdistyksiksi, jotka järjestävät säännöllisesti tilaisuuksia, joissa vaihdetaan kokemuksia toiminnan kehittymisestä, olemassaolevista rakenteista ja yritysten käytössä olevista työvälineistä.

Tiedekeskusten kansainvälinen yhdistys, johon kuuluu suuri osa eurooppalaisista keskuksista sekä keskuksia muualta maailmasta, järjestää foorumeita, jotka muodostavat oivalliset puitteet teknologiakeskusten tulevaisuutta koskevalle pohdinnalle. Komissio seuraa kiinnostuneena näitä pohdintoja.

(98/C 187/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3857/97 komissiolle

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Sevillan teknologisen tulevaisuustutkimuksen instituutti (IPTS) on ollut vuoden ilman johtajaa

Vuoden 1996 lopussa Herbert J. Allegeier jätti IPTS:n johtotehtävän, jota hän oli hoitanut elokuusta 1994. Lähes vuotta myöhemmin laitokselle ei ole vielä kukaan nimitetty johtajaa. Se on erityisen huolestuttavaa kun otetaan huomioon, että tämä YTK:n (Yhteinen tutkimuskeskus) erikoisyksikkö aloitti toimintansa Sevillassa vasta syyskuussa 1994 ja sai vuotta myöhemmin, sen jälkeen kun uudet komission jäsenet oli nimitetty virkaansa, toimintaohjelmansa komission jäsen Edith Cressonilta. Milloin komissio aikoo täyttää kyseisen avoimen viran?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 1998)

Komissio päätti 16. joulukuuta 1997 pidetyssä 1367. kokouksessaan nimetä yhteisen tutkimuskeskuksen Sevillassa sijaitsevan Teknologian alan ennusteita laativan tutkimuslaitoksen (IPTS) johtajaksi Jean-Marie Cadioun.

(98/C 187/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3859/97 komissiolle

esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Parlamentin toimintojen hajasijoittaminen

EU-tuomioistuin päätti Ranskan hyväksi siten, että Euroopan parlamentilla tulee olla 12 istuntoviikkoa vuodessa Strasbourgissa. Tämä päätös tehtiin parlamentin tiedossa olevasta kielteisestä suhtautumisesta huolimatta. Päätös perustuu ministerineuvoston päätöksien tulkintaan.

Unioni perustettiin alun perin kuuden maan yhteenliittymäksi, joka hajasijoitti toimintojaan eri puolille aluettaan Brysseliin, Luxemburgiin ja Strasbourgisiin. Nytemmin unioni on kuitenkin laajentunut käsittämään 15 jäsenmaata ja tulevaisuudessa jäsenmaita tulee vielä lisää. Tällöin nykyisenlainen (erittäin kalliiksi veronmaksajille käyvä) hajasijoittaminen ei ole hajasijoittamista lainkaan vaan mitä suurimmassa määrin keskittymistä.

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta joko tehtäisiin periaatepäätös parlamentaarikkojen toimimisesta yhdessä paikassa eli Brysselissä tai sitten hajasijoitettaisiin kunnolla unionin nykyistä kokoonpanoa vastaavaksi? Esimerkiksi pohjoisen ulottuvuuden huomioonottaminen siten, että Ouluun rakennettaisiin parlamentille istuntotilat muutamaksi istutokerraksi vuodessa olisi yksi aivan yhtä relevantti vaihtoehto kuin nykyinenkin käytäntö.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(15. tammikuuta 1998)*

Asiat, joihin arvoisa Euroopan parlamentin jäsen viittaa, eivät kuulu komission toimivaltaan. Jäsenvaltioiden hallitukset vahvistivat parlamentin istuntopaikan Edinburghin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 1992. Tämä päätös vahvistettiin äskettäin yhteisöjen tuomioistuimen päätöksellä, johon arvoisa Euroopan parlamentin jäsen viittaa.

(98/C 187/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3865/97 komissiolle**esittäjä(t): José Valverde López (PPE)***(5. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kaasujohto Maghreb-Eurooppa

Maghrebien ja Euroopan välisen kaasujohdon käyttöönotto merkitsee virstanpylvästä Andalucian teollisuuden historiassa. Olisi erittäin asianmukaista, että tämä kiinteä yhteys kirjattaisiin Euroopan energiaperuskirjaan, mikä kasvattaisi alueen taloussuhteiden geopoliittista pysyvyyttä.

Mihin aloitteisiin komissio voi ryhtyä taatakseen tämän lisäyksen Euroopan energiaperuskirjaan?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus*(21. tammikuuta 1998)*

Energiaperuskirja on laillisesti sitova asiakirja, joka velvoittaa hallituksia suojelemaan ulkomaisia investointeja ja varmistamaan energia-alan materiaalien ja tuotteiden avoimen kaupan. Koska peruskirjassa ei viitata mihinkään tiettyyn hankkeeseen, siinä ei olisi myöskään mahdollista viitata Maghreb-maiden ja Euroopan väliseen kaasujohtoon.

Tästä huolimatta komissio katsoo, että energiaperuskirja on yksi sen Välimeren maita koskevan politiikan peruste. Tämän vuoksi komissio järjesti Välimeren maille tiedotustilaisuuden energiaperuskirjasta marraskuussa 1996.

Maghreb-maat ovat alusta lähtien osallistuneet tarkkailijoina energiaperuskirjaan liittyviin neuvotteluihin. Tähän mennessä yhdestäkään niistä ei ole tullut energiaperuskirjan sopimuspuolta, mutta niillä on tarkkailija-asema kyseiseen asiakirjaan liittyvässä kokouksessa.

(98/C 187/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3867/97 komissiolle**esittäjä(t): José Valverde López (PPE)***(5. joulukuuta 1997)**Aihe:* Oliiviöljyn vienti

Oliiviöljyn vienti on nykyisin riippuvainen GATT-sopimusten vientitukirajoituksista, jotka merkitsevät 20 % vähennystä määrän ja 36 % vähennystä arvon osalta vuoteen 2000 mennessä.

Mihin toimenpiteisiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä näiden menetyksien korvaamiseksi ja uusien vientimarkkinoiden avaamisen tukemiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(7. tammikuuta 1998)*

GATT-sopimuksissa määrätään yhteisön vientitukea saavan viennin kiintiöksi 145 000 tonnia. Määrä supistetaan 115 000 tonniin vuonna 2000. Voimassa olevien määräysten mukaisesti komissio hoitaa tätä kiintiötä ja valvoo Uruguay'n kierroksen sopimuksen asianmukaista soveltamista.

Komissio ei yhdy arvoisan parlamentin jäsenen näkemykseen, että nämä rajoitukset aiheuttaisivat markkina-osuuksien menetyksiä. Tosiasiassa ainoastaan vientitukea saava vienti on kiintiöity. Tuoreimmat tiedot osoittavat, että kiintiöstä huolimatta vientiin tarvittavan tuen taso on laskenut: markkinointivuoden 1996/1997 alun 40 ecusta 100 kilolta se laski 18,50 ecuun 100 kilolta markkinointivuoden loppuun. Tämä osoittaa, että kolmansien maiden markkinat ovat valmiit maksamaan hinnan, joka ei edellytä merkittäviä vientitukia.

Uusien markkinoiden avaamiseen yhteisö puolestaan osallistuu rahoittamalla yhteisön myynninedistämiserästä suurta osaa kansainvälisen oliiviöljyneuvoston myynninedistämisperästä.

(98/C 187/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3871/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(5. joulukuuta 1997)*

Aihe: Euroopan teollisuuden kilpailukyky

Kysymykseni koskee komission tiedonantoa ”Esikuva-analyysi – väline taloudellisten toimijoiden ja viranomaisten käyttöön” (KOM(97)153 lopull.).

Pyydän Euroopan komissiota ottamaan yleisen kilpailukykyyn osalta huomioon alueellisen ulottuvuuden, joka mahdollistaa kilpailutekijöiden paremman yksilöinnin eri aloilla: innovoinnin tukeminen, henkilövoimavarojen kehittäminen, tietoliikennetekniikoiden levittäminen ja käyttö.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(30. tammikuuta 1998)*

Komission näkemyksen mukaan talouden yleistä esikuva-analyysiiä (benchmarking) voidaan harjoittaa usealla eri tasolla, kuten yhteisön tasolla ja kansallisella tai alueellisella tasolla. On kuitenkin huomattava, että useat kilpailukykyyn vaikuttavat politiikan alueet – erityisesti alueellisten kysymysten osalta – kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Tästä syystä pilottihankkeita innovaatioiden rahoituksen, henkilöresurssien kehittämisen sekä tietotekniikan levittämisen ja käytön alalla toteutetaan jäsenvaltioiden johdolla ja läheisessä yhteistyössä komission kanssa.

Taloudellisen ja sosiaalisen koheesion osalta alueellisissa kehitysohjelmissa, joiden rahoitukseen komissio osallistuu, asetetaan jo nykyäänkin periaatteessa määrällisiä tavoitteita, jotka perustuvat analyysiin alueiden välisistä taloudellisista ja kilpailukykyä koskevista eroavaisuuksista. Näiden ohjelmien tehokkuutta arvioidaan jälkikäteen vertaamalla tuloksia alkuperäisiin tavoitteisiin.

(98/C 187/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3884/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) ja Spalato Belleré (NI)***(5. joulukuuta 1997)*

Aihe: Vaarallisten aineiden tiekuljetuksiin tarkoitetut moottoriajoneuvot

Kysymyksemme koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvoista ja niiden perävaunuista vaarallisten aineiden tiekuljetuksissa ja direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksynnän osalta (KOM(96)555 lopull. – 96/0267 COD) ⁽¹⁾.

Suhtaudumme myönteisesti komission ehdotukseen antaa säännökset moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan lainsäädännön lähentämisestä muuttamalla direktiiviä 70/156/ETY⁽¹⁾ ja antamalla uusi direktiivi, joka koskee moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää vaarallisten aineiden tiekuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen valmistamisen osalta.

Ottaen huomioon, että neuvosto on tällä välin hyväksynyt jo yli 36 direktiiviä N-luokan ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä, pyydämme ottamaan huomioon myös kysymyksen vaarallisten aineiden kuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen tyyppihyväksynnästä.

⁽¹⁾ EYVL C 29, 30.1.1997, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 1998)

Komissio vahvistaa, että ehdotetun direktiivin tavoitteena on asettaa vaarallisten aineiden tiekuljetuksissa käytetyille moottoriajoneuvoille ja niiden perävaunuille tekniset vaatimukset.

Kaikkien tämän direktiivin asiaankuuluvien teknisten vaatimusten noudattaminen takaa hyötyajoneuvojen (luokka N) ja niiden perävaunujen (luokka 0) vapaan liikkuvuuden yhteisön sisämarkkinoilla.

Kun ajoneuvotyyppille annetaan tämän direktiivin mukainen tyyppihyväksyntä, jäsenvaltiot eivät voi kieltää ajoneuvon myymistä, rekisteröimistä tai käyttöönottoa sen rakenteeseen liittyvien syiden vuoksi.

Edellä mainittu direktiivi on yksi niistä erityisdirektiiveistä, jotka liittyvät moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/53/ETY⁽¹⁾ (kehysdirektiiviin).

⁽¹⁾ EYVL L 225, 10.8.1992.

(98/C 187/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3885/97 komissiolle

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) ja Spalato Belleré (NI)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Vaarallisten aineiden tiekuljetuksiin tarkoitettut moottoriajoneuvot

Kysymyksemme koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvoista ja niiden perävaunuista vaarallisten aineiden tiekuljetuksissa ja direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksynnän osalta (KOM(96)555 lopull. — 96/0267 COD)⁽¹⁾.

Direktiivillä 94/55/ETY⁽²⁾ on saatettu yhteisön oikeuteen ADR-sopimuksen määräykset, mukaan lukien määräykset vaarallisten aineiden tiekuljetuksissa käytettävien ajoneuvojen rakentamisesta. Tässä direktiivissä ei kuitenkaan säädetä, että vaarallisten aineiden kuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen rakenteelliset ominaisuudet tulisi hyväksyä kaikissa jäsenvaltioissa. Jotta näin olisi, on hyväksyttävä eurooppalaisen tyyppihyväksyntäjärjestelmän osalta erityinen direktiivi, jolla taataan ajoneuvojen vapaa liikkuvuus unionissa yhdenmukaistettujen rakenteellisten ominaisuuksien perusteella.

Pyydämme komissiota ja etenkin PO VII:ää toimimaan siten, että tästä direktiivistä, direktiivistä 94/55/ETY ja sitä muuttavasta direktiivistä 96/86/EY⁽³⁾ koituvia etuja ei kumota ajoneuvojen rakentamisanalan toimivaltaisten viranomaisten tai muiden organisaatioiden antamalla poikkeavilla määräyksillä.

⁽¹⁾ EYVL C 29, 30.1.1997, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 335, 24.12.1996, s. 43.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(29. tammikuuta 1998)*

Komissio on samaa mieltä siitä, että direktiivissä 94/55/EY, sellaisena kuin se on muutettuna vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämistä käsittelevällä 13 päivänä joulukuuta 1996 annetulla direktiivillä 96/86/EY, esitetyt vaatimukset riittävät takaamaan vaarallisia aineita kuljettavien ajoneuvojen vapaan liikkuvuuden Euroopan yhteisön alueella mutta eivät kyseisten ajoneuvojen rekisteröintiä jäsenvaltioissa.

Edellä mainitussa direktiivissä ei ole yhdenmukaistettuja teknisiä määräyksiä, jotka koskisivat tällaisten ajoneuvojen rakennetta ja joiden perusteella niille voitaisiin myöntää tyyppihyväksyntä ja ne voitaisiin rekisteröidä muussa jäsenvaltiossa.

Kanta-ajoneuvon vapaan liikkumisen ja rekisteröinnin varmistamiseksi yhteisön alueella komissio on esittänyt Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen direktiiviksi, joka koskee vaarallisten aineiden tiekuljetuksissa käytettävien moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää.

Kun ehdotus on hyväksytty, kaikille ajoneuvoille, jotka täyttävät direktiivissä esitetyt vaatimukset, myönnetään yhteisön tyyppihyväksyntä, jonka perusteella ne voidaan rekisteröidä kaikissa jäsenvaltioissa.

(98/C 187/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3889/97 komissiolle**esittäjä(t): Marlene Lenz (PPE)***(5. joulukuuta 1997)*

Aihe: Neuvoston 29.7.1991 antaman direktiivin 91/439/ETY täytäntöönpano Italiassa

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta neuvoston 29.7.1991 antama direktiivi 91/439/ETY⁽¹⁾, jonka mukaan ajokorttia ei enää tarvitse vaihtaa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, välittömästi pannaan täytäntöön?

Erästä saksalaista, jolle tammikuussa 1997 myönnettiin vakinainen asuinpaikka "residenza" Pantasinassa Imperiassa ja joka tämän jälkeen rekisteröitytti Italiassa olevan ajoneuvonsa Imperian asianomaisilla viranomaisilla, kehoitettiin vaihtamaan saksalainen ajokorttinsa vuoden kuluessa italialaiseen.

Kysyttäessä, onko yllä mainittu direktiivi jo pantu täytäntöön Italiassa, hän sai vaikutelman, että italialaiset viranomaiset eivät edes tienneet direktiivistä.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(29. tammikuuta 1998)*

Yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/439/ETY tuli voimaan 1. heinäkuuta 1996. Italia saattoi tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä 8. elokuuta 1994 (Gazzetta Ufficiale, Serie Generale 193 del 19.8.1994, s. 13-34).

Roomassa sijaitsevien kansallisten viranomaisten ja edellä mainitun lain täytäntöönpanosta vastaavien paikallisten toimistojen välisestä kirjeenvaihdosta ilmeni, että direktiivin saattaminen osaksi Italian lainsäädäntöä ei ollut direktiivin 91/439/ETY joidenkin säännösten mukainen. Tätä käsitystä vahvistivat useat kansalaisilta saadut valitukset. Vuoden 1996 heinäkuun 1. päivästä alkaen Italian viranomaiset ovat rajoittaneet ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen koskemaan ainoastaan ajokortteja, jotka ovat direktiivin 91/439/ETY liitteessä I esitetyn mallin mukaisia. Tämä tarkoittaa sitä, että jos ajokortti on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa ennen 1. päivää heinäkuuta 1996 ja jos se ei ole direktiivin liitteen I mukainen, kortin haltijan on muutettava ajokorttinsa vuoden kuluessa siitä, kun hän on asettunut asumaan vakituisesti Italiaan.

Sen jälkeen, kun Italian viranomaisia oli useita kertoja pyydetty soveltamaan direktiiviä asianmukaisesti eivätkä pyynnöt olleet tuottaneet tulosta, komissio lähetti Italian viranomaisille virallisen ilmoituksen 29. heinäkuuta 1997. Italia vastasi 31. lokakuuta 1997 päivätyllä kirjeellä, jossa se ilmoitti, että se mukauttaisi lainsäädäntönsä direktiiviin 91/439/ETY. Koska Italiassa asuvilta on tullut lukuisia valituksia, komissio aikoo seurata tätä asiaa tarkasti ja jatkaa rikkomisesta johtuvaa menettelyä odottaessaan, että muutetut säännökset, joilla Italian lainsäädäntö mukautetaan direktiiviin 91/439/ETY, tulevat voimaan.

(98/C 187/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3891/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* EMOTR:n tukiosaston menojen käsittelystä huolehtivat elimet

Voisiko komissio toimittaa meille yksityiskohtaisia tietoja niistä (maksamisesta ja koordinoinnista huolehtivista sekä todistuksen myöntävistä) elimistä, jotka kukin jäsenvaltio on hyväksynyt neuvoston asetuksen N:o 1287/95 ⁽¹⁾ ja komission asetuksen N:o 1663/95 ⁽²⁾ mukaisesti käsittelemään EMOTR:n tukiosaston menoja (mitä tuotetta varten ne on valittu, mikä on niiden oikeudellinen luonne, onko niillä tekninen pätevyys vai käyttävätkö ne teknisessä tarkastuksessa apunaan muita elimiä tai yksiköitä jne.)?

⁽¹⁾ EYVL L 125, 8.6.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 158, 8.7.1995, s. 6.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(21. tammikuuta 1998)*

Parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle toimitetaan pyydetty yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21. huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan ja tämän asetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7. heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1663/95 1, 2 ja 3 artiklan mukaisesti perustettuja maksamisesta ja koordinoinnista huolehtivia sekä todistuksen myöntäviä elimiä. Jäsenvaltiot vahvistivat omaksutun kannan oikeaksi 1. toukokuussa 1997. Tietoja aiotaan tarkistaa ja saattaa ajan tasalle huhtikuussa 1998 varainhoitovuoden 1997 tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen jälkeen.

Kaikki maksamisesta huolehtivat elimet käyttävät joko omia teknisiä asiantuntijoita tai siirtävät tehtävät muille kansallisille viranomaisille. Tulliviranomaiset suorittavat yleensä vientitukea koskeviin vaateisiin liittyvät fyysiset tarkistukset. Muita toimenpiteitä koskevien teknisten tehtävien siirtämisessä noudatetaan jäsenvaltioiden kansallisia hallintorakenteita. Kaikissa teknisissä toimenpiteissä – huolimatta siitä, onko ne tehty itse vai teetetty muilla – on noudatettava asetuksen (ETY) N:o 1663/95 liitteen 4 kohdassa tarkoitettuja asianmukaisia hyväksymisperusteita.

Komissio on jo arvioinut tärkeimpien maksamisesta huolehtivien elinten toiminnan asetuksen (ETY) N:o 1663/95 liitteessä tarkoitettujen hyväksymisperusteiden mukaisesti ja tehnyt parannuksia puutteita havaitessaan. Arviointia jatketaan tekemällä tarkastuksia paikalla. Lisäksi todistusten myöntämisestä vastaavat elimet laativat vuosittain tarkastuskertomukset, jotka komissio arvioi. Havaitut ongelmat ratkaistaan tarkoituksenmukaisella tavalla.

⁽¹⁾ EYVL L 94, 28.4.1970.

(98/C 187/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3892/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Romanian syrjintä Tšekin tasavallassa

Viime kuukausina on saatu useita huolestuttavia raportteja Tšekin tasavallassa vallitsevasta laajamittaisesta romanien syrjinnästä, ja tšekin kansalaisuuden laittomasta eväämisestä monilta romaneilta. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä painostaakseen Tšekin hallitusta tunnustamaan näiden ryhmien oikeudet?

Onko komissio sitä mieltä, että tyydyttävän ratkaisun löytyminen tähän ongelmaan on olennainen ehto Tšekin tasavallan jäsenyydelle Euroopan unionissa?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Tšekin tasavallan jäsenyyshakemuksesta heinäkuussa 1997 antamassaan lausunnossa komissio totesi, että Tšekin viranomaisten olisi muiden asioiden ohella ratkaistava romanien tilanne maassaan. Komissio teki samat johtopäätökset useita muita hakijamaita koskevilla lausunnoissaan.

Komissio auttaa assosioituneita maita valmistautumaan jäsenyyttä varten unioniin liittymistä valmistelevalle strategiansa avulla. Phare-ohjelmalla on keskeinen rooli tässä strategiassa. Ohjelmassa on useita hankkeita, joissa nimenomaisesti keskitytään vähemmistöjen, kuten romanien, tilannetta sekä ihmisoikeuksia koskeviin kysymyksiin.

Komissio seuraa jatkossakin tarkasti ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen tilanteen kehittymistä kussakin assosioituneessa maassa. Tšekin tasavallan osalta tämä tarkoittaa myös Tšekin tasavallan 29. lokakuuta 1997 käyttöön ottaman, romanien tilanteen parantamiseen tähtäävän ohjelman valvomista. Samanaikaisesti komissio jatkaa näiden maiden auttamista Phare-ohjelmalla, jotta näillä aloilla havaitut ja maalausunnoissa yksilöidyt puutteet voitaisiin ratkaista tehokkaasti.

(98/C 187/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3893/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Euroopan unionin metsästrategia

Eri kansallisten toimien yhteydessä esitetään metsän julkisen omistamisen laajentamista ja yksityisten omistajien avustamista rahallisesti, jotta kannustettaisiin metsien kestäväan säilyttämiseen. Näin pyritään kasvattamaan huomattavasti Euroopan metsävaroja.

Huolimatta hyvistä yrityksistä on kuitenkin muistettava, että metsät pysyvät monissa maissa hengissä sattumalta, koska niiden säilyttämistä koskeva lainsäädäntö on vanhanaikaista. Tämän vuoksi uudessa yhteisön metsästrategiassa olisi hyvä pyrkiä metsiä suojelemaan lainsäädäntöön, jolla ajoissa kannustetaan niin julkisessa kuin yksityisessäkin omistuksessa olevien metsien uudistamiseen yhteisön tasolla.

Voiko komissio kertoa, missä vaiheessa on tämänhetkinen yhteisön metsästrategian vakauttaminen ja mitä tällä hetkellä suunnitellaan yhteisön julkisten ja yksityisten metsien säilyttämiseksi ja metsäpinta-alan laajentamiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(13. tammikuuta 1998)*

Komissio kiinnittää paljon huomiota yhteisön metsävarojen säilyttämiseen ja suojelemiseen ja vakuuttaa kysyjälle, että asia on keskeisessä asemassa tulevaa metsästrategiaa koskevilla ehdotuksissa.

On kuitenkin otettava huomioon, että metsälainsäädäntö kuuluu jäsenvaltioiden päätäntävaltaan.

(98/C 187/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3894/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe:* Komission toimeksiantamien erityistutkimusten edistäminen

Erityistutkimusten toteuttaminen on yksi tärkeimmistä tekijöistä, joiden tuloksiin tietyt yhteisön politiikat perustuvat oman toimintansa. Näiden tutkimusten laatiminen kuuluu monissa tapauksissa tiettyjen valintakriteerien pohjalta valituille komission ulkopuolisille laitoksille tai ryhmille.

Tietämättömyys näiden tutkimusten laadinnasta voi olla syy siihen, että niin yritykset kuin yksityisetkään eivät voi hyötyä niiden tuloksista. Tämän vuoksi olisi toivottavaa, että saatavilla olisi opaskirja, joka käsittelee komission toimeksiantamia tutkimuksia ja niiden saatavuutta.

Voiko komissio kertoa, millä kriteereillä konkreettisia aiheita koskevat tutkimukset annetaan toimeksi komission ulkopuolisille laitoksille tai henkilöille? Kuka hyötyy näiden tutkimusten tuloksista? Katsooko komissio, että olisi asianmukaista keskittää näiden tutkimusten toimeenpano, valvonta ja saatavuus EU:n alaiseen, yhteisön tutkimusta käsittelevään instituuttiin?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Arvoisa parlamentin jäsen korostaa aivan oikein, että monet tutkimukset suoritetaan komission ulkopuolella. Tämä johtuu ennen kaikkea ulkopuolisen asiantuntemuksen tarpeesta käsiteltäessä tiettyjä, komissiolta puuttuvaa korkean tason teknistä tai tieteellistä pätevyyttä vaativia aiheita.

Komission toteuttamista tutkimuksista ei tähän mennessä ole laadittu luettelo, mutta ADAM-tietokantaan sisällytettiin syyskuussa 1997 joitakin tietoja komission tutkimuksista. Tähän tietokantaan voivat tutustua Europa-palvelimen kautta kaikki kansalaiset (eivät pelkästään eurooppalaiset). Jokaisesta tutkimuksesta mainitaan nimi, esitetään tiivistelmä ja päätelmät, ilmoitetaan mikä yksikkö siitä vastaa sekä annetaan muita hyödyllisiä tietoja. Tietokanta sisältää tiedot vuoden 1987 jälkeen suoritetuista tutkimuksista.

Osoittaakseen avoimuutta ulkomaailmaa ja unionin kansalaisia kohtaan komissio teki 8.2.1994 päätöksen n:o 94/90/EHTY/ETY/Euratom yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista ⁽¹⁾. Tämän päätöksen nojalla kaikki luonnolliset ja juridiset henkilöt voivat kääntyä komission puoleen tutustuakseen sen asiakirjoihin, myös sen teettämiin tutkimuksiin. Asiakirjoihin saa tutustua, ellei niitä koske jokin poikkeus, josta on säädetty tiettyjen julkisten tai yksityisten etujen suojaamiseksi tai komission neuvottelujen luottamuksellisuuden takaamiseksi.

Edellä olevan johdosta komissio katsoo, että yhteisötutkimuksen eurooppalaisen instituutin perustaminen ei ole tällä hetkellä tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 18.2.1994.

(98/C 187/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3899/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Kansainvälinen RAI ja tietosuojaja

Pyrkiessään varmistamaan uutisten ja ohjelmien lähettämisen merentakaisille italialaisille Italian televisio on jonkin aikaa käyttänyt palvelumuotoa, jolla ohjelmia lähetetään Rooman studioissa luodun italiankielisen käsikirjoituksen pohjalta.

Näissä ohjelmissa ei kuitenkaan täytetä olennaisen tärkeitä kohtuullisuuden ja moniarvoisuuden vaatimuksia, joiden pitäisi olla julkisen palvelun tunnuspiirre, ja kun ohjelmia lähetetään valtamerten taakse, niin parlamentaarisen valvontakomitean ei ole mahdollista harjoittaa institutionaalista tehtäväänsä.

Aikooko komissio laatia direktiivin, jolla määrätään, että palvelujen tarjoajat ja yleispalveluista vastaavat ottavat huomioon objektiivisuuden, kohtuullisuuden, riippumattomuuden ja moniarvoisuuden vaatimukset?

Aikooko komissio laatia myös direktiivin, jolla yhteisön palveluiden käyttäjää suojellaan puolueellisen tiedon aiheuttamilta vääristymiltä ja jolla hänelle taataan riippumaton ja monipuolinen tiedonsaanti?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Yhteisön oikeuteen ei sisälly televisiopalveluiden sisäistä moniarvoisuutta koskevia säännöksiä, sillä kyseinen aihe kuuluu — ainakin periaatteessa — jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Amsterdamin sopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa yleisradiotoiminnasta vahvistetaan jäsenvaltioiden toimivalta myöntää lupia yleisradiotoimintaa varten sekä määritellä ja organisoida kyseistä toimintaa. Muun muassa Radio Televisione Italianalla (RAI) on lupa harjoittaa tätä toimintaa.

Riippumatta mielipiteestään parlamentin jäsenen mainitsemien toimenpiteiden tarpeellisuudesta, komissio ei aio tässä vaiheessa ehdottaa parlamentille ja neuvostolle tätä asiaa sääntelevien lainsäädäntötoimenpiteiden hyväksymistä, sillä EY:n perustamissopimukseen ei sisälly tätä asiaa sääntelevää asianmukaista oikeusperustaa.

(98/C 187/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3903/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(11. joulukuuta 1997)*

Aihe: Saaristoalueita koskevat erityistoimenpiteet

Hallitusten välisessä konferenssissa Amsterdamissa hyväksyttiin erityinen julistus EU:n saaristoalueista ja siinä mainitaan, että: ”Konferenssi on tietoinen siitä, että saaristoalueet kärsivät saaristoasemaansa liittyvistä rakenteellisista puutteista, joiden pysyvyys vaikeuttaa näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Konferenssi on niin ikään tietoinen siitä, että nämä puutteet on otettava yhteisön lainsäädännössä huomioon, ja että perustelluissa tapauksissa voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä näiden alueiden hyväksi, jotta ne voitaisiin yhdentää paremmin oikeudenmukaisin edellytyksin sisämarkkinoihin.”

Euroopan parlamentti on lisäksi 16.5.1997 antamassaan päätöslauselmassa pyytänyt EU:n saaristoalueiden erityisluonteeseen sovitettua yhtenäistä politiikkaa. Edellä mainittujen seikkojen perusteella ja ottaen huomioon saaristoalueiden kehityksen suuren merkityksen Kreikalle, komissiolta kysytään: Mitä se aikoo tehdä Amsterdamin julistuksen ja Euroopan parlamentin 16.5.1997 antaman päätöslauselman (B4-0375/97⁽¹⁾) sisällön toteuttamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 167, 2.6.1997, s. 249.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(13. helmikuuta 1998)*

EY:n perustamissopimukseen sisällytetään Amsterdamin perussopimuksella uusia määräyksiä, jotta voitaisiin ottaa huomioon saarien erityistilanne:

- 130 a artikla muutetaan, ja siihen sisältyy vastaisuudessa nimenomainen viittaus saariin
- perussopimukseen liitetään saaristoalueita koskeva julistus, jossa todetaan, että saaristoalueet kärsivät rakenteellisista puutteista, joiden pysyvyys vaikeuttaa näiden alueiden taloudellista kehitystä, ja niiden hyväksi on toteutettava erityistoimenpiteitä, jotta ne voitaisiin yhdentää paremmin sisämarkkinoihin.

Komissio on aina yhtynyt saaristoalueiden toiveisiin, jotka koskevat johdonmukaisen lähestymistavan omaksumista niiden suhteen. Tällä hetkellä rakennerahastoista voidaan antaa tukea suurimmalle osalle yhteisön alueen suurista saarista etenkin tavoitteen 1 kohdealueilla. Rakennerahastojen tuen osuus on melkein 7 000 miljoonaa ecua ohjelmien toteuttamiseksi näillä alueilla kautena 1994—1999. Näiden määrärahojen avulla on voitu varmistaa liikenneinfrastruktuurin yhteisrahoitus, tukea alkutuotannon ja teollisuussektorin kohdealoja, parantaa ympäristöä ja kehittää laatumatkailua sekä ehkäistä maaltapakoa parantamalla asukkaiden elinoloja.

Nykyinen lainsäädäntö on suotuisaa etenkin Kreikan syrjäseutusaarille, joita suuret välimatkat haittaavat. Yhteisön osuus voi itse asiassa olla 85 prosenttia näihin alueisiin sovellettavien toimenpiteiden kokonaiskustannuksista, kun se on 75 prosenttia tavoitteen 1 kohdealueilla.

Kreikan saaria koskevan tilanteen kehityksestä tulevaisuudessa komissio haluaa muistuttaa, että rakennerahastojen ohjelmat laaditaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jotka esittävät komissiolle aluekehityssuunnitelmansa. Hyväksytyissä asiakirjoissa on siten kunkin jäsenvaltion itsensä alunperin vahvistamat valinnat ja toimintalinjat.

Komission käytettävissä olevien tilastojen perusteella (vuosien 1992—1994 bruttokansantuotteen keskiarvo) Kreikan saarien kuulumista tavoitteen 1 kohdealueisiin ei ole asetettu kyseenalaiseksi. Lisäksi komission parhaillaan valmistelemissa asetusluonnoksissa suunnitellaan, että jatketaan mittavamman yhteisön yhteisrahoituksen myöntämistä Kreikan syrjäseutusaarille, joita suuret välimatkat haittaavat.

(98/C 187/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3905/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Malpensas lentoasema (Milano)

Malpensas hanke kuuluu tärkeimpiin ensisijaisiin hankkeisiin Euroopan unionissa.

Valitettavasti Malpensasta ei ole vielä kukaan riittävästi yhteyksiä Pohjois-Italian tärkeimpään kaupunkiin Milanoon, joka suuntaa taloudelliset toimensa Eurooppaa kohti.

Italian liikenneministerin Burlandon kerrotaan sanoneen, että ensi lokakuusta lähtien Milanon Linate-lentoasemalta lähtisi vain maan sisäisiä lentoja, kun taas kaikki lennot Euroopan unioniin lähtisivät Malpensas lentoasemalta.

Virka-aikana matka Milanon keskustasta Malpensas lentoasemalle kestää noin 1 1/2 tuntia ja taksimaksu on noin 200 000 liiraa.

1. Aikooko komissio kehottaa Italian hallitusta varmistamaan, että Malpensa on täysin toimiva ennen kuin päätetään, mistä päivämäärästä alkaen lisätään tältä lentoasemalta lähtevää liikennettä?
2. Aikooko komissio ryhtyä toimiin varmistaakseen, että ei peruta Linaten lentoasemalta lähteviä lentoja, jotka yhdistävät Milanon muuhun Euroopan unioniin ja erityisesti Brysseliin, sillä jos lennot Milanosta Roomaan (Italian pääkaupunkiin) säilytetään, niin myös lennot Milanosta Brysseliin (Euroopan pääkaupunkiin) on säilytettävä?

(98/C 187/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3956/97 komissiolle

**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI), Amedeo Amadeo (NI)
ja Carlo Secchi (PPE)**

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Malpensas lentoasema (Milano)

- Malpensas hanke kuuluu suurimpiin ensisijaisiin hankkeisiin Euroopan unionissa.
- Valitettavasti Malpensasta ei ole vielä kukaan riittävästi yhteyksiä Pohjois-Italian tärkeimpään kaupunkiin Milanoon, joka suuntaa taloudelliset toimensa Eurooppaan.
- Italian liikenneministerin Burlandon kerrotaan sanoneen, että ensi lokakuusta lähtien Milanon Linate-lentoasemalta lähtisi vain maan sisäisiä lentoja, kun taas kaikki lennot Euroopan unioniin lähtisivät Malpensas lentoasemalta.

Virka-aikana matka Milanon keskustasta Malpensas lentoasemalle kestää noin 1 1/2 tuntia ja taksimaksu on noin 200 000 liiraa.

Aikooko komissio kehottaa:

1. Italian hallitusta varmistamaan, että yhteydet Malpensaan toimivat moitteettomasti ennen kuin päätetään, mistä päivämäärästä alkaen lisätään tältä lentoasemalta lähtevää liikennettä?
2. Aikooko komissio ryhtyä toimiin varmistaa, että Milanon muuhun Euroopan unioniin ja erityisesti Brysseliin yhdistäviä lentoja ei peruta Linaten lentoasemalta, sillä jos lennot Milanosta Roomaan (Italian pääkaupunkiin) säilytetään, niin myös lennot Milanosta Brysseliin (Euroopan pääkaupunkiin) on säilytettävä?

**Komission jäsenen Neil Kinnockin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3905/97 ja E-3956/97**

(29. tammikuuta 1998)

1. Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 ⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltiot voivat säännellä liikenteen jakamista samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvien lentoasemien välillä, kunhan tällä sääntelyllä ei syrjitä lentoliikenteen harjoittajia niiden kansallisuuden tai identiteetin mukaan ja sääntelyssä noudatetaan muuten yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita. Komissio tutkii joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tällaiset liikenteen jakamista koskevat säännöt ja päättää, voiko jäsenvaltio soveltaa niitä edelleen.

Lisäksi Alitalialle myönnetyn valtiontuen hyväksymistä koskevan, 15. heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen mukaisesti Italian viranomaiset ovat sitoutuneet siihen, etteivät ne anna Alitalialle etusijaa muihin yhteisön yhtiöihin nähden. Tämä periaate soveltuu myös liikenteen jakamista saman lentoasemajärjestelmän sisällä koskevien sääntöjen soveltamiseen tai muuttamiseen.

Komissio on yhteydessä sekä Italian viranomaisiin että Linaten lentoasemalta liikennöiviin lentoyhtiöihin varmistaa, että Milanon liikenteen jakamissääntöjä koskevat kriteerit ja sääntöjen täytäntöönpanolle suunniteltu ajankohta täyttävät edellä mainitun yhteisön oikeuden vaatimukset.

2. Mitä tulee laaja-alaisempaan kysymykseen Malpensan lentokentälle pääsystä, sekä komissio että Euroopan investointipankki ovat johdonmukaisesti korostaneet, että on varmistettava, että lentoasemalle pääsy on järjestetty riittävän hyvin. Italian viranomaiset vakuuttivat tie- ja rautatieviranomaisten, komission edustajien, lentoaseman johdon ja muiden asiaan liittyvien osapuolten kokouksessa lokakuussa 1997, että jäljellä olevat tietyt saataisiin ajallaan valmiiksi, minkä jälkeen avattaisiin asteittain rautatieyhteydet lentoasemalle. Kokouksessa kerrottiin myös, että Lombardian alueellinen hallinto on ottanut käsiteltäväkseen Malpensan lentoaseman ja Milanon kaupungin välisen taksiliikenteen ja taksimaksut ja että julkisen liikenteen saatavuudesta yleisesti ottaen on parhaillaan vireillä lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992.

(98/C 187/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3906/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Toscanaa varten perustetut rakennerahastot ja maanjärjestyksistä annetun lainsäädännön rikkominen

Yleisesti luullaan, että Toscanan alue saa paljon yhteisön rahoitusta. Kuitenkin voidaan havaita, että työttömyyden torjuntaa ja teollisuuden kehittämistä on laiminlyöty vakavasti, vaikka nämä kaksi tavoitetta ovat rahoituksen kohteina. Mainittakoon esimerkkinä eräs tehdas (korkean hienomekaniikan tuottamiseen tarkoitettu), jonka rakentaminen aloitettiin 14 vuotta sitten, mutta tuotantoa ei ole aloitettu vielä, sillä alueen siviili-insinööri ei onnistunut toteamaan maanjärjestyksistä annetun lainsäädännön rikkomista. Poliittinen ja byrokraattinen vehkeily aluejohtajan (joka ei määrää tehtaan rakennuttajaa noudattamaan lakia) ja Pisan kunnanjohtajan (joka on sanonut tehtaan olevan uhka julkisille ja yksityisille henkilöille) välillä, on estänyt 14 vuotta tuotannon aloittamista ja työvoiman palkkaamista.

1. Voiko komissio vahvistaa, miten paljon Toscana saa yhteisön rahoitusta teollisuuden kehittämiseen ja työttömyyden torjuntaan?
2. Eikö komissio katso, että julkisen vallan olisi toimittava yhteistyössä yhteisen edun turvaamiseksi ja siis sellaisten ratkaisujen tekemiseksi, joiden avulla maanjärjestyksistä annettua lainsäädäntöä noudatetaan ja työttömyyttä torjutaan?
3. Voiko se selvittää, mitä menettelyitä sovellettiin valvontatoimissa, jotka koskivat yhteisön varojen käyttöä Toscanassa ottaen huomioon, että Toscanan alue on pitänyt varsin käsittämättömistä syistä suljettuna 14 vuotta tehdasta, joka voisi välittömästi palkata työvoimaa ja aloittaa tuotannon?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 1998)

Toscanan alueelle on määrä myöntää yhteisön rakennerahastoista 500 miljoonaa ecua vuosina 1994 – 1999. Tarkoituksena on tukea taantuvia teollisuusalueita ja maaseutualueita sekä kehittää asukkaiden voimavaroja.

Kyseisten ohjelmien seurannasta vastaavat seurantakomiteat, joissa on mukana komission edustajia. Varainhoidon valvonnan osalta on todettava, että jäsenvaltioiden on määrääjain varmistettava rahoitettavien toimenpiteiden asianmukainen toteuttaminen. Komission virkamiehet voivat tehdä paikalla pistokokeita.

Komissio ei tunne parlamentin jäsenen mainitsemaa Pisan tehdasta koskevaa asiaa. Tuntuu kuitenkin erittäin epätodennäköiseltä, että yhteisö tukisi kyseistä toimintaa, koska Pisan alueelle alettiin myöntää yhteisön tukea vasta vuoden 1994 tammikuussa. Parlamentin jäsenen esittämät poliittiset ja byrokraattiset ongelmat ovat kuitenkin ensisijaisesti Italian viranomaisten toimivaltaan kuuluva asia.

(98/C 187/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3911/97 komissiolle

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Seveso direktiivi

Seuraavilla direktiiveillä on merkittävä asema tuotantolaitosten turvallisuuden ja ympäristönsuojelun kannalta:

- 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu direktiivi tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (85/337/ETY) ⁽¹⁾
- 24. syyskuuta 1996 annettu direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (96/61/EY) ⁽²⁾
- 9 päivänä joulukuuta 1996 annettu direktiivi vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta (96/82/EY) ⁽³⁾.

Jäsenvaltioiden on pantava kaksi viimeksi mainittua direktiiviä täytäntöön viimeistään vuoteen 1999 mennessä. Tässä yhteydessä käydyissä keskusteluissa on tuotu esiin tiettyjä näkökantoja, jotka antavat aiheita esittää komissiolle seuraavat kysymykset:

Direktiivin 96/61/EY mukaan direktiivin soveltamisalaan kuuluvia laitoksia on käytettävä siten, että kaikkiin asiaankuuluviin ympäristön saastumista estäviin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, käyttäen erityisesti hyväksi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Lisäksi on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi (3 artiklan a ja e kohdat).

Onko jäsenvaltioiden pantava täytäntöön direktiivit 96/61/EY ja 96/82/EY siten, että molempien direktiivien sovellusalaan kuuluvissa laitoksissa on välttämättä käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa myös onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi ja että toiminnanharjoittajien on osoitettava tämä toteen direktiivin 96/82/EY 9 artiklan mukaisen turvallisuus selvityksen avulla?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

(³) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käsitettä ei nimenomaisesti mainita ns. Seveso II -direktiivissä (vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/82/EY). Sen sijaan direktiivin 5 artiklassa veloitetaan toiminnanharjoittajat ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi.

Toisaalta IPPC-direktiivin 2 artiklan 11 kohdan mukaan parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla tarkoitetaan tietyn toiminnan ja siinä käytettävien tapojen tehokkainta ja edistyneintä astetta, jolla voidaan osoittaa olevan sellaiset tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat periaatteessa käytännön pohjaksi raja-arvoille, joiden tarkoitus on estää, ja milloin se ei ole mahdollista, vähentää yleisesti päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön. Tämä määritelmä ei sulje pois päästöjä eikä suuronnettomuuden ympäristöseurauksia.

IPPC-direktiivin liitteessä IV olevan 11 kohdan mukaan on yleisesti tai yksittäistapauksissa parhaista käytettävissä olevista teknisistä keinoista päätettäessä, kun otetaan huomioon toimenpiteestä mahdollisesti aiheutuvat kustannukset ja edut sekä varovaisuuden ja ennaltaehkäisyn periaatteet, otettava huomioon myös onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten minimoimisen tarve.

Näin ollen laitoksissa, jotka kuuluvat sekä IPPC- että Seveso II -direktiivin sovellusalaan, on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi.

(98/C 187/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3912/97 komissiolle

esittäjä(t): **Hiltrud Breyer (V)**

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Seveso direktiivi

Seuraavilla direktiiveillä on merkittävä asema tuotantolaitosten turvallisuuden ja ympäristönsuojelun kannalta:

- 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu direktiivi tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (85/337/ETY) (¹)
- 24. syyskuuta 1996 annettu direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (96/61/EY) (²)
- 9 päivänä joulukuuta 1996 annettu direktiivi vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta (96/82/EY) (³).

Jäsenvaltioiden on pantava kaksi viimeksi mainittua direktiiviä täytäntöön viimeistään vuoteen 1999 mennessä. Tässä yhteydessä käydyissä keskusteluissa on tuotu esiin tiettyjä näkökantoja, jotka antavat aiheita esittää komissiolle seuraavat kysymykset:

Direktiivin 96/61/EY 14 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiivin säännösten soveltamisalaan kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittaja täyttää laitoksessaan lupahdot. Direktiivin 96/82/EY 18 artiklassa vaaditaan, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suorittavat kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitoksien järjestelmällisen tarkastuksen.

Onko jäsenvaltioiden velvollisuuksiin kuuluvaa tarkastusten suorittamista koskevien direktiivin 96/82/EY 18 artiklan säännösten yhteydessä otettava huomioon myös direktiivin 96/61/EY 13 artikla, jos laitos kuuluu molempien direktiivien sovellusalaan? Tarkoittaako direktiivin 96/82/EY 18 artiklan 2 kohdan määritelmä ”Ohjelmaan on kuuluttava ainakin yksi toimivaltaisen viranomaisen vuosittain kussakin 9 artiklassa tarkoitettua tuotantolaitoksessa paikan päällä suorittaman tarkastus...” sitä, että tällaisen tarkastuksen voi suorittaa ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vai onko mahdollista, että tarkastuksen suorittamisesta vastaisi joko yksityinen järjestö tai toiminnanharjoittajalle kuuluva taloudellinen yksikkö?

Onko jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti paikan päällä suorittamassa tarkastuksessa tarpeellista tarkastaa kulloisenkin laitoksen tekninen varustelu ja laitoksen organisaatio, vai voiko toimivaltainen viranomainen rajoittaa tarkastuksen laajuutta siten, että sen piiriin kuuluisi ainoastaan asianomaiset asiakirjat, kuten turvallisuus selvitys, ja hallinto- ja sosiaalikäyttöön tarkoitettujen rakennusten paikan päällä tapahtuva tarkastus?

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa, jotta jäsenvaltiot voivat kehittää ja soveltaa käytäntöön 18 artiklan 2 kohdan mukaisten tarkastusohjelmien arviointiin liittyviä yhdenmukaisia kriteerejä?

Ovatko direktiivin 96/82/EY 18 artiklan 2 kohdassa mainitut kertomukset katsottava osaksi 19 artiklassa mainittua tietojen vaihtoa?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

(³) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 1998)

Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY (Seveso II) 18 artiklassa velvoitetaan jäsenvaltiot huolehtimaan siitä, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat käyttöön tarkastusjärjestelmän tai muita kyseessä olevaan tuotantolaitostyyppiin soveltuvia valvontakeinoja.

Tämä väljästi muotoiltu säännös antaa viranomaisille tiettyä liikkumavaraa veloitteen täyttämiseksi. On aivan hyvin ajateltavissa, että toimivaltaiset viranomaiset eivät itse tekisi tarkastuksia, vaan valtuuttaisivat tehtävään riippumattomia yksityisiä tarkastuslaitoksia. Tässä tapauksessa viranomaisten olisi tosin varmistettava, että Seveso II -direktiivin 18 artiklassa mainitut tarkastuksen tavoitteet toteutuvat.

Tarkastusten ja muiden valvontatoimenpiteiden on oltava sellaisia, että voidaan tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset, organisatoriset ja johtamiseen liittyvät järjestelmät. Siten itse paikalla tehtävät tarkastukset eivät voi rajoittua asiaankuuluvien asiakirjojen tai pelkästään hallintorakennusten ja sosiaalilaitosten tarkastuksiin. On kuitenkin hyväksyttävää, että yksittäisissä tarkastuksissa keskitytään tiettyihin seikkoihin, esimerkiksi tuotantolaitoksen organisaatioon.

Taatakseen, että jäsenvaltiot noudattavat 18 artiklan säännöksiä yhdenmukaisesti, komissio perusti jo vuoden 1997 keskivaiheilla (siis hyvissä ajoin ennen kuin Seveso II -direktiivin soveltaminen tulee pakolliseksi helmikuussa 1999) yhteisymmärryksessä jäsenvaltioiden kanssa teknisen työryhmän, jonka tehtävänä on laatia suuntaviivat tarkastuksille ja tarkastusjärjestelmille sekä tehdä ehdotuksia jäsenvaltioiden välisestä alan yhteistyöstä ja kokemusten vaihdosta.

Sellaisten laitosten osalta, joita kummankin direktiivin säännökset koskevat, Seveso II -direktiivin 18 artiklan mukaiset tarkastukset sekä IPPC-direktiivin 13 artiklan mukainen lupaehtojen tarkastaminen ja ajanmukaistaminen voidaan toteuttaa yhtä aikaa. Kuten edellisestä käy ilmi, näin voidaan yksinkertaistaa menettelyä huomattavasti ja samalla säästää sekä tuotantolaitoksen että valvontaviranomaisten kustannuksia.

Niitä tietoja, jotka on annettava 18 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laadittavissa kertomuksissa, voidaan vaihtaa 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti sikäli kuin niitä ei ole voimassaolevien säännösten perusteella käsiteltävä luottamuksellisia.

(98/C 187/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3914/97 komissiolle**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)***(11. joulukuuta 1997)**Aihe: Seveso direktiivi*

Seuraavilla direktiiveillä on merkittävä asema tuotantolaitosten turvallisuuden ja ympäristönsuojelun kannalta:

- 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu direktiivi tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (85/337/ETY) ⁽¹⁾
- 24. syyskuuta 1996 annettu direktiivi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (96/61/EY) ⁽²⁾
- 9 päivänä joulukuuta 1996 annettu direktiivi vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta (96/82/EY) ⁽³⁾.

Jäsenvaltioiden on pantava kaksi viimeksi mainittua direktiiviä täytäntöön viimeistään vuoteen 1999 mennessä. Tässä yhteydessä käydyissä keskusteluissa on tuotu esiin tiettyjä näkökantoja, jotka antavat aiheita esittää komissiolle seuraavat kysymykset:

Direktiivin 96/82/EY 13 artiklan 4 kohdan mukaan väestöllä on oltava mahdollisuus tutustua turvallisuusselvitykseen. Samassa kohdassa sanotaan kuitenkin, että toiminnanharjoittaja voi pyytää, etteivät toimivaltaiset viranomaiset antaisi yleisön tietoon tiettyjä selvityksen osia. Tällöin toiminnanharjoittajan on itse välitettävä yleisölle muutettu selvitys.

Voidaanko 13 artiklan 4 kohta panna täytäntöön sopuoinnussa ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta annetun direktiivin (90/313/ETY) kanssa?

Onko direktiivin 96/82/EY 19 artiklan 4 kohdassa mainitun väestön turvallisuusselvityksiin tutustumista koskevan rajoituksen yhteydessä otettava huomioon direktiivissä 90/313/ETY mainitut säännökset, joissa säädetään rajoituksista yleisölle tiedottamisen yhteydessä?

Voiko toiminnanharjoittaja vaatia, että osina, joita ei anneta yleisön tietoon, pidettäisiin kokonaisia direktiivin 96/82/EY liitteen II mukaisesti selvityksessä vaadittuja vähimmäistietoja vai onko toiminnanharjoittajalla ainostaan oikeus siihen, että osina, joita ei anneta yleisön tietoon, pidetään ainoastaan sellaisia yksittäisiä tietoja, joiden osalta toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen tai tehdä uskottavaksi tarpeen suojella kyseisiä tietoja?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY (ns. Seveso II -direktiivi) säännökset tietojen antamisesta yleisölle on pantava täytäntöön sopuoinnussa ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY ⁽¹⁾ kanssa, jossa annetaan yleiset säännöt viranomaisten hallussa olevan ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta ja määrittellään perusedellytykset, joilla kyseiset tiedot on annettava yleisön käyttöön. Direktiivit eivät ole ristiriidassa keskenään, vaan täydentävät toisiaan.

Seveso II -direktiivin 13 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on huolehdittava paitsi siitä, että väestöllä on mahdollisuus tutustua turvallisuusselvityksiin, avoimuuden takaamiseksi myös siitä, että kaikki direktiivin mukaisesti saadut tiedot annetaan kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden käyttöön, jotka niitä pyytävät.

Tiedon saannin vapauden rajat tulevat vastaan, kun on suojeltava liike- tai teollisuussalaisuutta, yksityishenkilöitä koskevia tietoja, yleistä turvallisuutta tai maanpuolustusta tai kun tietoja on pidettävä luottamuksellisina oikeustutkinnan tai meneillään olevan oikeuskäsittelyn takia.

Tietojen luottamuksellisuus voi koskea joko kokonaisia turvallisuusselvityksen osia tai ainoastaan yksittäisiä tietoja. On toiminnanharjoittajan asia osoittaa täsmällisesti, mitä tietoja on pidettävä luottamuksellisina.

Tietojen luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä sovelletaan myös Seveso II -direktiivin täytäntöönpanoa ja soveltamista koskeviin selvityksiin, jotka komission on julkaistava joka kolmas vuosi 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(¹) EYVL L 158, 23.6.1990.

(98/C 187/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3915/97 komissiolle

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Orgaaninen psykosyndrooma

Varsinkin maalausalan yrityksissä, mattoliikkeissä, autokorjaamoissa ja graafisella alalla käytetään yhä vahingollisia liuotinaineita. Näiden liuotinaineiden parissa työskenteleminen saattaa aiheuttaa orgaanisen psykosyndrooman (OPS) eli sairauden, jonka seurauksina voi olla muistinmenetystä ja kroonista väsymystä.

1. Onko Euroopan komissio tietoinen orgaaniseen psykosyndroomaan liittyvistä ongelmista?
2. Katsooko komissio, että vahingollisten liuotinaineiden käytön on loputtava, ja että niitä yhä käyttävien yritysten täytyy korvata vahingolliset liuotinaineet myrkyttömällä vaihtoehdoilla?
3. Onko komissio myöskin sitä mieltä, että tätä ongelmaa pitäisi sekä ympäristöllisistä että terveydellisistä syistä käsitellä eurooppalaisella tasolla?
4. Mitä komissio on aikeissa tehdä OPS:n torjumiseksi eurooppalaisella tasolla? Mitkä ovat toimintamahdollisuudet tässä suhteessa?
5. Aikooko komissio ryhtyä tutkimaan orgaanisen psykosyndrooman alkuperää ja seurauksia ja auttaa siihen sairastuneita?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

1. Komissio on tietoinen siitä, että eräissä jäsenvaltioissa käytetään termiä ”orgaaninen psykosyndrooma” (OPS). OPS:ää ei mainita nimeltä ammattitautena koskevasta eurooppalaisesta luettelosta annetun komission suosituksen 90/326/ETY (¹) liitteenä olevassa luettelossa. Kyseisen suosituksen liitteeseen I tosin sisältyy useita liuottimista, kuten bentseenin homologeista aiheutuvia sairauksia.

2. Komissio on sitä mieltä, että periaatteessa kutakin ainetta olisi käsiteltävä yksilöllisesti päätettäessä siitä, olisiko ne korvattava vai olisiko niiden valvottu käyttö mahdollista, kun terveydestä ja turvallisuudesta annetaan asianmukaista tietoa.

Uusi ehdotus kemikaaleja koskevaksi neuvoston direktiiviksi (²) on tällä hetkellä parlamentin toisessa käsittelyssä. Ehdotuksessa säädetään, että vaarallisen kemiallisen tekijän käytön välttämiseksi se on korvattava työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle vähemmän vaarallisella kemiallisella tekijällä tai menetelmällä, jos se on teknisesti mahdollista.

Lisäksi arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin tietoinen siitä huomattavasta lainsäädännön määrästä, joka koskee markkinoille saatettujen vaarallisten valmisteiden luokittelua, pakkaamista ja pakkausmerkintöjä ja jossa säädetään terveyttä ja turvallisuutta koskevien tietojen antamisesta käyttäjille.

3. Tämä lähestymistapa on jo osa komission toimintalinjaa, sillä se liittyy kaikkiin markkinoilla oleviin kemikaaleihin.

4. ja 5. Komissio on tarkistamassa ammattitaituja koskevaa eurooppalaista luetteloa. Se suunnittelee vuonna 1998 tutkivansa tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen sekä epidemiologiseen analyysiin perustuvia tietoja. Tämän tarkistustyön yhteydessä voidaan perehtyä uusiin ammattitaituihin.

Sairastuneille tarjottava apu kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1990.

(²) EYVL C 375, 10.12.1997.

(98/C 187/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3916/97 komissiolle

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: WTO-paneelin hormoneja koskeva päätös

Euroopan parlamentti ja komissio järjestivät 3. ja 4. marraskuuta 1997 elintarvikelainsäädäntöä käsittelevän konferenssin, jossa eräs puhujista väitti, että Euroopan yhteisö ei ollut pystynyt puolustamaan kantaansa hormoneja käsitelleessä WTO-paneelissa puutteellisesti laaditun EU-lainsäädännön vuoksi.

Oli erityisen vaikeaa käyttää perusteluna sitä, että eurooppalainen kuluttaja ei hyväksy hormonien käyttöä ihmisravinnoksi tarkoitettun karjan kasvatuksessa, koska tätä ei mainita kyseisen direktiivin johdanto-osassa.

Yhtyykö komissio tähän kantaan?

Eikö komission mielestä olekin täysin välttämätöntä tarkistaa eurooppalaista elintarvikelainsäädäntöä ja mahdollisesti muuttaa sitä, jotta vastaavanlaisilta vaikeuksilta vältyttäisiin tulevaisuudessa?

Onko komissio jo tehnyt tai onko se aikeissa tehdä aiheesta aloitteen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

Maaillan kauppajärjestön (WTO) paneelin tehtävänä oli tutkia yhteisön toimenpiteitä, jotka koskivat hormonien käyttöä karjataloudessa kasvun lisäämiseen. Paneeli esitti kertomuksensa 18. elokuuta 1997. Yhteisö valitti tästä kertomuksesta WTO:n valituselimeen, joka antoi kertomuksensa 16. tammikuuta 1998.

Arvoisan parlamentinjäsenen mainitsema perustelu, että Euroopan kuluttajien on mahdotonta torjua hormonien käyttöä, koska hormonien torjumista ei mainittu kyseisen direktiivin johdanto-osassa, ei esiinny sellaisenaan paneelin laatimassa kertomuksessa. Paneeli katsoi, että johdanto-osassa olisi pitänyt viitata niihin tutkijoihin ja tieteellisiin tutkimuksiin, joihin tuontikielto perustui. WTO:n valituselin on nyt kuitenkin kumonnut paneelin kannan.

(98/C 187/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3917/97 komissiolle**esittäjä(t): José Apolinário (PSE)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* INTERREG II C -aloitteesta mahdollisesti rahoitettavat toimenpiteet

Euroopan parlamentin täysistunnossa 20. marraskuuta 1997 yksimielisesti hyväksytyn päätöslauselman (B4-0932/97) sekä komission kysymykseeni H-853/97 ⁽¹⁾ antaman selvästi pelkästään teknisluonteisen vastauksen johdosta kysyn, aikooko komissio ehdottaa INTERREG II C -aloitteeseen kuuluvien määrärahojen myöntämiskriteerien tarkistamista niin, että myös Portugali ja Espanja voisivat muiden unionin jäsenvaltioiden tavoin saada tukea myrskyjen ja tulvien eikä vain kuivuuden vuoksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin keskustelut (marraskuu 1997).

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Komissio ei aio muuttaa yhteisön Interreg II C -aloitteen määrärahojen myöntämisperusteita kolmesta syystä.

Ensinnäkin tämän aloitteen tarkoitus on tukea aluesuunnitteluun liittyvää valtioidenvälistä yhteistyötä. Tukea myönnetään yksinomaan rakenteelliseen tai ennaltaehkäisevään toimintaan, ja toimenpiteiden on liityttävä kyseisen alueen taloudelliseen kehitykseen. Interreg II C -aloitteen osana ei ole ollut tarkoitus rahoittaa luonnonmullistuksiin tai suuronnettomuuksiin liittyvää tukea.

Toiseksi on otettava huomioon, että komissio hyväksyi Interreg II C -aloitteen toukokuussa 1996, ja sen suuntaviivat julkaistiin heinäkuussa 1996 ⁽¹⁾. Espanjalle tai Portugalille ei myönnetty vuosina 1997 – 1999 tukea tulvien ennaltaehkäisyyn, koska kumpikaan niistä ei pyytänyt tällaista tukea. Toimintaohjelmia koskevat ehdotukset jätettiin komissiolle vuoden 1997 alkupuolella. Portugalissa toteutettava kuivuusohjelma hyväksyttiin 29. syyskuuta 1997, ja Espanjan ohjelma hyväksytään todennäköisesti lähiaikoina. On syytä todeta, että tulvia koskevat ohjelmat ovat yhteisiä valtioidenvälisiä ohjelmia, kun taas kuivuusohjelmat ovat luonteeltaan kansallisia ohjelmia.

Olemassa olevat kuivuusohjelmat voivat lisäksi edistää (joskin välillisesti) vesistöjen hoidon parantamista ja siten myös tulvien ennaltaehkäisyä. Niistä nimittäin tuetaan muun muassa jokien valuma-alueiden hydrologista tutkimusta, vesivarojen ja tiettyjen alueiden ekologista tasapainoa koskevia tutkimuksia, strategioiden kehittämistä, kaavoitusta sekä maankäyttöön ja kestävään vesivarojen hoitoon liittyviä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL C 200, 10.7.1996.

(98/C 187/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3919/97 komissiolle**esittäjä(t): Edouard des Places (I-EDN)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* Elintarviketeollisuuden kuivattujen kasvien tilanne

Rehuvirmalle (lat. *Vicia Sativa*) myönnetään tukea kasvien viljelyjärjestelyistä annetun asetuksen perusteella. Asetus julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 19. syyskuuta 1996 ja siinä tuotteen yhteisen tullitariffin mukainen viitenumero on 0713 90 90.

Kyseiseen tullitariffin otsakkeeseen sisältyy muu ”kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu”, ja se on osa ihmisten syötäviksi tarkoitettuja tuotteita sisältävää lukua.

Virna on kuitenkin yksinomaan eläinravinnoksi tarkoitettu rehukasvi, ja se luokitellaankin myös tullitariffin 1214 otsakkeeseen "Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sini- eli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, luppini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistetut". Rehuvirna kuuluu siis koodin 1214 90 99 alle, ei koodin 0713 90 90 alle.

Tällä hetkellä kuivattujen kasvien viljely on lisääntynyt Euroopassa merkittävästi. Se on johtanut asetuksessa määritellyn MGA:n (maximum guarantee area — taattu enimmäispinta-ala) huomattavaan ylittämiseen, ja vaikuttaa siltä, että tämä ylitys aiheutuu nimenomaan virnojen viljelyaloista.

Koska ryhmään 0713 90 90 kuuluvia virnoja ei ole olemassa, on ilmeisen epäloogista, että linssejä ja kahviherneitä koskevien tukien vähentämistä perustellaan virnan viljelystä aiheutuvalle MGA:n ylittämisellä.

Aikooko komissio täsmentää kuivattuihin kasviksiin liittyvää asetusta tämän alan elintarvikkeiden tuottajia ja teollisuutta suuresti rasittavan tilanteen selvittämiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Tiettyjä palkoviljoja koskevasta erityistoimenpiteestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1577/96 ⁽¹⁾ 1 artiklassa on määritelty, mille virnoille voidaan myöntää tuotantotukea. Kyseessä ovat CN-koodiin (yhdistetty nimikkeistö) ex 0713 90 90, *Vicia sativa* L. ja *Vicia ervilla* Willd. -lajiin kuuluvat virnat. Komissio aikoo tutkia perusteellisesti näiden kahden virnalajin luokittelua ja tarvittaessa antaa ehdotuksen voimassa olevan lainsäädännön muuttamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 16.8.1996.

(98/C 187/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3922/97 komissiolle

esittäjä(t): Paul Lannoye (V)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Kasvinsuojeluaineet

Kasvinsuojeluaineita koskeva komission politiikka on epäselvää. Kasvinsuojeluaineiden myyminen tai lahjoittaminen liittyy varsinkin PO:n I, III ja VIII toimintaan. Euroopan parlamentti ei pysty valvomaan tätä laajaksi paisunutta kasvinsuojeluaineiden liikennettä. Pääosastojen esittämien tarjouspyyntöjen laatiminen tapahtuu usein ilman tiukkoja teknisiä sääntöjä, joita tarvittaisiin kasvinsuojeluaineiden asianmukaisen kuljetuksen, hallussapidon, varastoinnin ja käytön turvaamiseksi.

Komissio tekee kasvinsuojeluaineiden ostamista koskevat tarjouspyynnöt itse tai teettää ne konsulttiyrityksillä, itsenäisillä asiantuntijoilla tai yliopistoilla, koska ostettavan tuotteen määrittelemiseen, tarjouspyyntöön liitettävän teknisen liitteen laatimiseen, tarjousten arviointiin, laadun valvontaan ja sen valvontaan, että ostot vastaavat tarjousta, kohteena olevissa maissa tapahtuvaan varastoinnin, käytön ja jätteiden käsittelyn valvontaan, varsinkin kun on kysymys lahja-avusta tai muusta Euroopan yhteisön antamasta avusta, tarvitaan monimutkaista teknistä tietoa.

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 1998)

Kaksi vuotta sitten komissio alkoi tutkia torjunta-aineiden hankintaa koskevia tarjouskilpailumenettelyjään sekä mahdollisuuksia edistää tuholaisen integroidun torjunnan järjestelmää. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle lähetetään kaksi asiakirjaa, i) kehittyvä tuholaisen torjunta ja ii) viimeisin tarjouskilpailuasiakirja, jota käytettiin äskettäin Ruandassa.

Kehittyvää tuholaiten torjuntaa koskeva aloite on ensimmäinen tulos tutkimuksesta, jossa käsiteltiin torjunta-aineiden aiheuttamia laajempia ongelmia ja tuholaiten integroidun torjunnan järjestelmän käyttöönottamista asteittain maatalouden hankkeissa ja ohjelmissa.

Ruandassa äskettäin torjunta-aineiden hankinnassa kahvialalla käytetty tarjouskilpailuasiakirja on neuvottelujen ja kuulemisten tulos ja sen myötä komissio tiukentaa merkittävästi menettelyjään tällä alalla. Kyseistä asiakirjaa muutetaan parhaillaan torjunta-aineiden valmistuksessa käytettävien liuottimien myrkyllisyyden aiheuttaman lisäongelman huomioon ottamiseksi. Se tulee myös sisältämään täydellisemmän ehdotuksen torjunta-aineiden käyttäjien kouluttamisesta.

Torjunta-aineiden käyttäjät ovat ottaneet myönteisesti vastaan Ruandassa käytetyn tarjouskilpailuasiakirjan ja ne ovat myös olleet epäsuorasti mukana torjunta-aineiden valvontaa ja tuholaiten integroidun torjunnan järjestelmää koskevissa neuvotteluissa. Komission tarkoituksena on kuluvan vuoden loppuun mennessä laatia komission torjunta-aineiden hankintaa ja tuholaiten integroidun torjunnan järjestelmää koskeva virallinen lähestymistapa.

(98/C 187/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3923/97 komissiolle

esittäjä(t): Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Koululaisille COMENIUS-ohjelmasta myönnettävä tuki

Euroopan unionin COMENIUS-ohjelma tarjoaa lukuisia yhteistyömahdollisuuksia eurooppalaisille kouluille. COMENIUS-ohjelmassa käytetään muun muassa hyväksi kokemuksia, joita on saatu jäsenvaltioissa toteutetuista pilottihankkeista, joita kehitettiin eurooppalaisen ulottuvuuden vahvistamiseksi opetuksessa. Toimenpiteestä 1 tuetaan koululaisia, jotka työskentelevät yhdessä ”eurooppalaisessa koulutushankkeessa”. Valitettavasti tietyt säännöt ja määräykset estävät ohjelman menestyksekkään toteutuksen.

1. Kouluilla oli pilottihankkeiden toteuttamisvaiheessa mahdollisuus käyttää myönnettyjä varoja aina tarpeen mukaan, myös koululaisten matkakulujen kattamiseen. Nyt matkakulujen korvaus on nimenomaisesti kielletty. Voiko komissio ilmoittaa miksi?
2. Onko komissio tietoinen siitä, että tämä päätös saattaa johtaa monien hankkeiden epäonnistumiseen, koska koululaiset eivät pysty itse huolehtimaan aiheutuvista kuluista?
3. Miten komissio selittää sen, että koulujen johtajien matkakulut korvataan?
4. Onko komission mielestä mahdollista, että hankkeisiin osallistuvat koulut voisivat itse päättää siitä, mihin myönnettyjä varoja käytetään?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 1998)

Sokrates-ohjelman Comenius-osan tavoitteena on antaa mahdollisimman monille oppilaille mahdollisuus hyötyä eurooppalaisesta yhteistyöstä. Koska Sokrates-ohjelman käyttöön osoitetut varat ovat rajoitetut, oppilaiden matkoja ei voida rahoittaa. Itse asiassa koulujen osallistumishalukkuus ylittää jo joissakin maissa huomattavasti käytettävissä olevat varat. Tämän vuoksi ei ole ollut mahdollista jatkaa oppilaiden matkoja ohjelman pilottivaiheen jälkeen. Eurooppalaisen koulutushankkeen tarkoituksena on saada useiden jäsenvaltioiden koululaiset työskentelemään yhdessä osallistumalla ohjelmaan säännöllisesti ja ainakin yhden lukuvuoden ajan. Opettajien ja oppilaiden tulee siksi olla hyvin säännöllisesti yhteydessä toisiinsa lukuvuoden aikana, erityisesti sähköisiä välineitä käyttämällä. Koska oppilaiden matkustaminen ei ole mahdollista, opettajilta vaaditaan merkittävää pedagogista panosta, jotta projekteista saadaan houkuttelevia ja eläviä antamalla niille enemmän sisältöä kuin perinteisille oppilasvaihtoon keskittyneille projekteille.

Yhteisön tuen avulla voidaan rahoittaa eurooppalaiseen koulutushankkeeseen osallistuvien opettajien ja oppilaitosten johtajien matkoja, jotta he voivat kehittää yhteistä työohjelmaa ja vahvistaa projektin sisältöä. Juuri sen vuoksi, että käytettävissä olevilla varoilla ei voida rahoittaa oppilaiden matkoja, on tärkeää, että opettajat voivat tavata toisiaan ja antaa projektille todellisen eurooppalaisen ulottuvuuden. Tätä kautta oppilaat hyötyvät opettajiensa osallistujamaissa tekemän työn tuloksista.

On tärkeää, että komissio määrittelee yhdessä ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa tavat, joilla koulut käyttävät yhteisön tukea, jotta taataan paras mahdollinen yhteisön varojen käyttö samoin kuin toiminnan yhtenäisyys eri valtioissa. Yhteisten perussääntöjen määrittäminen on tärkeää, koska eurooppalaisissa koulutushankkeissa useat koulut useista jäsenvaltioista työskentelevät yhdessä.

(98/C 187/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3925/97 komissiolle

esittäjä(t): Graham Mather (PPE)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Lampaiden teurastaminen uskonnollisiin tarkoituksiin Ranskassa

Viime vuosina eri puolilla unionia asuvat televisionkatsojat ovat joutuneet todistamaan ahdistavia kuvauksia lampaiden teurastamisesta uskonnollisiin tarkoituksiin Ranskan pelloilla. Se, että tällaisia asioita voi ylipäättään tapahtua, on täysin vastoin Amsterdamin sopimuksen henkeä, johon sisältyy eläinten suojelua ja hyvinvointia koskeva pöytäkirja. Koska eläinten hyvinvointia käsittelevän lainsäädännön toimeenpaneminen kuuluu Ranskan viranomaisille, komission velvollisuuksiin kuuluu tämän toimeenpanon valvonta.

1. Millaisia valvontamenettelyjä komissio soveltaa voidakseen kontrolloida lampaiden harkitsematonta teurastusta Ranskassa?
2. Onko komissio tyytyväinen niihin toimenpiteisiin, joita tähän mennessä on toteutettu ja toimeenpantu Ranskassa?
3. Millä tavoin komissio aikoo varmistaa eläinten ehdottoman suojelun tällaiselta teurastukselta parhaillaan käynnissä olevissa ja tätä asiaa koskevissa neuvotteluissa Ranskan viranomaisten kanssa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä annetun direktiivin 93/119/EY ⁽¹⁾ 14 artiklassa todetaan, että komission asiantuntijat voivat, siinä määrin kuin se on tarpeen direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, suorittaa tarkastuksia paikan päällä. Kuten eläintensuojelulainsäädännön osalta yleensäkin, myös tämän direktiivin täytäntöönpano ja päivittäinen valvonta on kuitenkin jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla.

Edellä mainitun direktiivin mukaisesti rituaaliteurastuksen on tapahduttava teurastamossa ja siinä on noudatettava yhteisön muita kansanterveyttä, eläinten terveyttä ja niiden hyvinvointia koskevia vaatimuksia.

Komissio ei ole tyytyväinen siihen, että Ranska on tietyissä tilanteissa sallinut rituaaliteurastukset teurastamoiden ulkopuolella. Tämän vuoksi komissio on valmistelemassa Ranskan viranomaisille esitettävää pyyntöä, jossa näitä pyydetään vahvistamaan, että rituaaliteurastukset järjestetään ensi vuonna täysin asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Jos tällaista vahvistusta ei saada, komissio aloittaa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993.

(98/C 187/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3928/97 komissiolle**esittäjä(t): Giampaolo D'Andrea (PPE), Pierluigi Castagnetti (PPE),
Antonio Graziani (PPE), Gerardo Bianco (PPE) ja Maria Colombo Svevo (PPE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Laiton maahanmuutto

Laittomat maahanmuutot ovat lisääntyneet viime aikoina valtavasti. Suurin osa muuttajista on ollut kurdeja, jotka yrittävät päästä Euroopan unionin alueelle Italian kautta. Muuttaminen on kasvanut huomattavasti sisäilissotien runtelemista maista, joissa ihmisoikeuksia ei kunnioiteta.

Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä hillitäkseen muuttovirtaa, mutta varmistaakseen myös, että etnisten vähemmistöryhmien oikeuksia ja siis ihmisarvoista elämää kunnioitetaan?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus*(10. helmikuuta 1998)*

Luxemburgin Eurooppa-neuvoston päätelmissä viitattiin erityisesti Irakista saapuvien maahanmuuttajien suureen määrään. ⁽¹⁾ Neuvostoa pyydettiin laatimaan ja toteuttamaan toimintasuunnitelma, jossa otettaisiin huomioon myös joukkopakolaisuuden syyt, joista humanitaariset seikat ja ihmisoikeuskysymykset muodostavat olennaisen osan. Suunnitelmassa määritellään ulkosuhteita koskevat toimenpiteet, joihin Euroopan unionin on ryhdyttävä. Siihen kuuluu myös oikeus- ja sisäasioita koskeva osa, jossa käsitellään erityisesti turvapaikka- ja maahanmuuttokysymyksiä.

Komissio osallistuu aktiivisesti toimintasuunnitelman valmisteleeseen kaikissa asianomaisissa toimielimissä. Se teki vuonna 1997 kaksi tähän kysymykseen liittyvää ehdotusta, jotka ovat edelleen neuvoston tutkittavana. Maaliskuussa 1997 tehty ehdotus koski yhteistä toimintaa siirtymään joutuneiden henkilöiden väliaikaiseksi suojelemiseksi. ⁽²⁾ Euroopan parlamenttia kuultiin tästä ehdotuksesta, joka tarjoaisi asianmukaisen oikeudellisen viitekehyksen väliaikaista kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden osalta. Heinäkuussa 1997 komissio teki ehdotuksen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan sekä ulkorajojen ylittämisen alan koulutus-, vaihto- ja yhteistyöohjelmaa (Odysseus) koskevasta yhteisestä toiminnasta. ⁽³⁾ Parlamenttia kuultiin myös tästä ehdotuksesta, jonka perusteella voidaan ottaa käyttöön suunnattuja toimenpiteitä sekä jäsenvaltioiden että kauttakulkumaiden välillä.

⁽¹⁾ Kohta 64.

⁽²⁾ EYVL C 106, 4.4.1997.

⁽³⁾ EYVL C 267, 3.9.1997.

(98/C 187/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3929/97 komissiolle**esittäjä(t): Florus Wijsenbeek (ELDR)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Euroopan rahtiliikenteen valtaväylät

Onko komissio tietoinen siitä, että kuudessatoista Euroopan maassa on nykyisellään voimassa viisikymmentä erilaista ajokieltojärjestelmää ja siitä, että nämä aiheuttavat kuljetus- ja huolintaliikenteille paljon kuluja?

Katsooko komissio, että monet näistä kieltojärjestelyistä ovat usein syrjiviä ja että ne saattavat olla esteenä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle Euroopan unionissa?

Jos komissio katsoo näin, aikooko se ponnistella eurooppalaisten ajokieltojärjestelmien yhdenmukaistamiseksi tekemällä sopimuksia, joilla alueellisten ja kansallisten järjestelyjen epätoivottua rönsyilyä rajoitetaan?

Katsooko komissio edelleen, että ajokieltojen lisäksi myös viimeaikaiset tiesulut aiheuttavat eurooppalaiselle liike-elämälle erittäin kielteisiä seurauksia ja että tämän vuoksi olisi välttämätöntä saada aikaan maanteitse kuljetettavalle rahdille samantyyppinen eurooppalainen valtaväyläverkosto ("European freeways" tai "E-ways") kuin mikä rautateitse kulkevalla rahdilla on?

Jos komissio katsoo näin, aikooko se tehdä lähiaikoina ehdotuksen näistä Euroopan rahtiliikenteen valtaväylistä?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 1998)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemista ongelmista, jotka aiheutuvat maanteiden tavaraliikennettä koko unionin alueella häiritsevistä koordinoimattomista ajokieltomääräyksistä. Komissio on ilmoittanut huolestumisestaan neuvostolle.

Komissio aikoo näin ollen esittää lainsäädäntöehdotuksen tämän vuoden keväällä sellaisten selkeiden ja yhteisten sääntöjen aikaansaamiseksi, joita jäsenvaltioiden olisi noudatettava ajokieltoja soveltaessaan.

(98/C 187/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3932/97 komissiolle

esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

(4. joulukuuta 1997)

Aihe: Lis ja Sciça jokien vesistöalueet — Portugal/koheesiorahasto

Vaikeista ympäristöongelmista kärsivällä Lis, Lena, Sciça ja muiden jokien valuma-alueella vesistön puhdistaminen on ensiarvoisen tärkeää.

Paikallisviranomaiset ja keskushallitus ovat tunnustaneet tämän tarpeen, mikä oikeuttaa koheesiorahastolle jätetyn hakemuksen 7 miljardin escudon investoinnista tämän laajan vesistöalueen puhdistamiseksi.

Milloin kyseinen hakemus esitettiin komissiolle, miten hakemuksen käsittely on edennyt ja onko mahdollista saada jonkinlaisia viitteitä arvioinnin ja päätöksenteon aikataulusta?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Komissio sai 20. marraskuuta 1997 osarahoituspyynnön, joka koskee Pinhal Litoral ja Médio Tejon alueilla sijaitsevien (Leirian ja Santarém hallintopiirit) Lis ja SeiHa -jokien valuma-alueen puhdistamiseen liittyvän hankkeen ensimmäisen vaiheen rahoittamista koheesiorahastosta. Alta Estremaduran alueen kuntien yhdistys on tukenut kyseistä hanketta.

Tämä pyyntö koskee useita osahankkeita, joiden tarkoituksena on kuuden jätevesipuhdistamon sekä yhteensä noin 200 viemärikilometrin rakentaminen tai uudistaminen 31. joulukuuta 1999 mennessä.

Komissio ottaa pyyntöä tarkastellessaan huomioon teknisen ja taloudellisen arvion hankkeesta, koheesiorahastoon Portugalia varten varatut määrärahat sekä komission ja jäsenvaltioiden määrittelemät ensisijaiset tavoitteet.

(98/C 187/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3933/97 komissiolle**esittäjä(t): Sören Wibe (PSE)***(4. joulukuuta 1997)**Aihe:* Virheelliset eläinlääkärintodistukset

Ruotsin elintarvikevirasto on tutkinut 569 EU:n jäsenvaltioista tuotua lihalähetystä, joista 75 prosentilla oli eläinlääkärintodistus siitä, että lähetys ei sisällä salmonellaa. Kun 57 eläinlääkärintodistuksen kattamasta lähetyksestä otettiin näytteet, kaksitoista lähetystä oli salmonellan saastuttama. Ranskasta tuoduista kahdeksasta testatusta lähetyksestä seitsemän sisälsi salmonellaa.

Vähimmäisvaatimus on, että jäsenvaltioissa myönnettävät eläinlääkärintodistukset ovat virheettömiä. Neuvosto viittasi 19. marraskuuta 1997 käydyssä keskustelussa komissioon, jotta se ryhtyisi toimiin tässä asiassa. Voiko jäsenvaltio tehdä toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien lihalähetysten rutiin tarkastuksia, jos edellä mainittujen kaltaisia vakavia virheitä tapahtuu? Voiko Ruotsi ryhtyä toimenpiteisiin rajoittaakseen elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta suojellakseen maansa kansalaisia salmonellatartunnalta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Yhteisön sisäisessä kaupassa eläimistä peräisin olevia tuotteita, kuten tuoretta lihaa, koskevista alkuperämaassa tapahtuviin tarkastuksiin liittyvistä toimenpiteistä, määräpaikassa tehtävistä tarkastuksista ja epäedullisten tarkastustulosten mahdollisista jatkotoimenpiteistä säädetään eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten annetussa direktiivissä N:o 89/662/ETY ⁽¹⁾.

Alkuperämaassa tapahtuviin tarkastuksiin liittyvät toimenpiteet kuuluvat direktiivin 89/662/ETY 3 artiklan soveltamisalaan. Artiklassa tarkennetaan erityisesti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kauppaa varten tarkoitettuja tuotteita ovat ainoastaan ne tuotteet, jotka on hankittu ja tarkastettu yhteisön sääntöjen mukaisesti kyseistä määräpaikkaa varten. Tässä suhteessa vaatimukset, jotka koskevat tuoreen lihan lähetystä Ruotsiin, on sisällytetty yhteisön sääntelyyn liittymissopimuksella.

Määräpaikassa tehtävistä tarkastuksista säädetään direktiivin 5—8 artiklassa. Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkennetaan kyseisten tarkastusten periaate: tarkastukset on tehtävä pistokokeina ketään syrjimättömällä tavalla. Direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, mitä tuotteille tehdään, jos ne eivät vastaa yhteisön sääntelyssä asetettuja vaatimuksia, sekä vaaditaan alkuperämaana olevan jäsenvaltion lupa palauttamista varten. Lisäksi 8 artiklassa säädetään, että tässä tapauksessa määrävaltiona olevan jäsenvaltion on otettava viipymättä yhteyttä lähettäjänä olevan jäsenvaltion viranomaisiin. Jos määrävaltiona oleva jäsenvaltio epäilee alkuperämaassa tapahtuviin tarkastuksiin liittyvien toimenpiteiden olevan riittämättömiä, molempien jäsenvaltioiden on yhdessä etsittävä tapa ja keinot tilanteen korjaamiseksi käymällä tarvittaessa paikan päällä. Jos edellä mainittuja säännöksiä ei ole sovellettu, 8 artiklassa todetaan, että määränpäänä oleva jäsenvaltio ilmoittaa tästä komissiolle, joka voi aloittaa tutkimukset.

Ruotsin viranomaisten on toteutettava 1 kohdassa kuvailut menettelyt. Komission on tällä hetkellä vaikea ottaa lopullisesti kantaa arvoisan parlamentin jäsenen esittämään perusongelmaan, joka koskee Ruotsissa tehtyä havaintoa, jonka mukaan ruhoista löytyi salmonellaa huolimatta alkuperätakeita koskevasta erityistodistuksesta. Tilanteeseen voi itse asiassa olla monta syytä, esimerkiksi virheet alkuperämaassa tapahtuvissa tarkastuksissa, saastuminen kuljetuksen aikana ja käsittelyssä tai tarkastusmenetelmien yhteensopimattomuus.

Komissio katsoo, että sisämarkkinoiden yhteydessä on toteutettava yhteisön säännösten mukaiset tarkastustoimenpiteet ennen kuin jäsenvaltio toteuttaa yksipuoliset toimenpiteet. Tämä sääntö koskee myös salmonellan torjuntaa.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989.

(98/C 187/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3934/97 komissiolle**esittäjä(t): Reimer Böge (PPE)***(4. joulukuuta 1997)**Aihe:* BSE: Jäsenvaltioiden luokittelu eriasteisiksi riskialueiksi

Voko komissio ilmoittaa, miten Euroopan unionin jäsenvaltiot sen mielestä pitäisi OIE-kriteerien perusteella jakaa alueiksi, joilla BSE:n riskiä ei ole, alueisiin, joilla riski on pieni, ja alueisiin, joilla riski on suuri.

Mitä puutteita komission mielestä niissä jäsenvaltioissa on, jotka OIE-standardien perusteella on luokiteltu alueiksi, joilla BSE:n riski on vähäinen, ja joita komissio siksi ei voi pitää riskittöminä alueina?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Kansainvälisen eläintautiviraston (IOE) säännösten BSE-tautia koskevassa 3.2.13 luvussa viitataan kolmenlaisiin valtioihin, eli sellaisiin maihin, joissa BSE-tautia ei esiinny lainkaan, maihin, joissa sitä esiintyy paljon ja maihin, joissa sitä esiintyy vähän. Tässä luvussa ei luokitella valtioita riskin perusteella.

BSE-taudin esiintyvyys tietyssä valtiossa ei ole sama kuin BSE-taudin riski. Esiintyvyyteen vaikuttaa se, miten tarkkaan tartunnan saaneet eläimet yksilöidään ja miten tartunnoista ilmoitetaan, kun taas tartunta- tai leviämiskäsi määräytyy taudin ennaltaehkäisyyn ja hävittämiseen liittyvien toimenpiteiden perusteella. Näin ollen sellainen valtio, jossa ei ole ponnisteltu riittävästi tautia kantavista eläimistä valmistetun rehun käytön ehkäisemiseksi ja jossa ei ole tehokkaita BSE-taudin valvontamenettelyjä, ei ole ehkä ilmoittanut yhtäkään tartuntatapausta, mutta tällaisessa valtiossa riskit voivat olla suuremmat kuin sellaisessa maassa, joka on ilmoittanut muutamasta tapauksesta mutta joka toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä taudin torjumiseksi.

Eläinlääkintäalan tiedekomitea ilmoitti 21. lokakuuta 1996 antamassaan lausunnossa, että sen mielestä riski altistua BSE-taudille on paljon alhaisempi muissa jäsenvaltioissa kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta tämä ei merkitse sitä, että riskiä ei olisi lainkaan. Jos jäsenvaltiot haluavat osoittaa oman BSE-tilanteensa olevan erityisen suotuisa, ne voivat toimittaa komissiolle tätä väitettä tukevaa aineistoa. Useat valtiot ovat jo tehneet tämän, ja niiden huomautukset käsitellään asianomaisessa tiedekomiteassa.

Komissio ei voi muodostaa kantaansa yhdenkään jäsenvaltion tilanteesta, ennen kuin se on saanut asiantuntijoiden lausunnot. Ensi töikseen tiedekomitea valmistelee parhaillaan yhdenmukaista luetteloa aineiston arvioinnissa käytettävistä perusteista.

(98/C 187/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3936/97 komissiolle**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Elintarvikehygieniä

Nyt kun komissio on saanut organisoitua elintarvikehygieniää koskevan vastuun uudelleen vastauksena parlamentin painostukseen BSE-taudista aiheutuvan kriisin vuoksi, eikö komissio ole samaa mieltä siitä, että sen on aika tehdä kauan kaivattu ehdotus elintarvikehygieniää koskevaksi puitedirektiiviksi? Milloin komissio aikoo tehdä sen?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(27. tammikuuta 1998)*

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan elintarvikehygieniästä 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettuun neuvoston direktiiviin 93/43/ETY⁽¹⁾, jonka 1 artiklan 1 kohdassa ”vahvistetaan elintarvikehygieniää koskevat yleiset säännöt”.

Komissio tutkii mainitun direktiivin 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tapoja ja keinoja, joiden avulla tämä direktiivi ja joihinkin elintarvikeluokkiin sovellettavat yksityiskohtaisemmat säännöt saataisiin yhdenmukaisemmiksi. Komission on tarkoitus saattaa työnsä päätökseen vuoden 1998 aikana.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 19.7.1993.

(98/C 187/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3937/97 komissiolle

esittäjä(t): Gordon Adam (PSE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Ison-Britannian jääkiekkoliiton (BIHA:n) ja kansainvälisen jääkiekkoliiton (LIHF:n) asettamat rajoitukset pelaajien siirroille

Ison-Britannian jääkiekkoliitto, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan jääkiekkoliiton kattojärjestö, on määrännyt kansainvälisen jääkiekkoliiton — jonka jäsen se on — valtuuttamana maksuja niiden pelaajien rekisteröinnistä, jotka ovat muista kuin Yhdistyneen kuningaskunnan jääkiekkoseuroista. Näitä maksuja peritään niiden maksujen lisäksi, joita on maksettava Yhdistyneen kuningaskunnan pelaajien rekisteröinnistä.

Muista kuin Euroopan unionin maista tulevien pelaajien maksua on korotettu sen mukaan, missä maassa heidät on ensin rekisteröity.

BIHA vaatii myös kansainvälistä siirtokorttimaksua (ITC), jonka suuruus vaihtelee pelaajan alkuperämaassa perityn maksun mukaan.

Onko nämä maksut Rooman sopimuksen mukaisia, sillä ne rajoittavat muista Euroopan unionin maista peräisin olevia nuoria pelaamasta harrastelija- ja ammattijääkiekkoa Yhdistyneessä kuningaskunnassa?

Vaikuttaako Bosmanin tapaus muihin urheilulajeihin kuin jalkapalloon, erityisesti jääkiekkoon?

(98/C 187/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3950/97 komissiolle

esittäjä(t): Gordon Adam (PSE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Britannian jääkiekkoliiton (BIHA) ja Kansainvälisen jääkiekkoliiton (IIHF) määräämät pelaajien siirtoja koskevat rajoitukset

Britannian jääkiekkoliitto (BIHA), joka on Yhdistyneen kuningaskunnan jääkiekkourheilusta päättävä elin, on Kansainvälisen jääkiekkoliiton valtuuttamana ja sen jäsenjärjestönä määrännyt erilaisia maksuja Britannian ulkopuolisten jääkiekkoliittojen pelaajien rekisteröimiselle. Nämä maksut veloitetaan brittipelaajista perittyjen maksujen lisäksi.

Muista Euroopan unionin jäsenvaltioista tulevia pelaajia koskevaa maksua korotetaan sen perusteella, missä maassa heidät on ensimmäisen kerran rekisteröity.

BIHA vaatii myös kansainvälistä siirtokorttia (International Transfer Card) koskevaa maksua, joka vaihtelee pelaajan alkuperämaan perimän korvauksen perusteella.

Ovatko nämä määrätyt maksut Rooman sopimuksen mukaisia, koska ne rajoittavat muista Euroopan unionin jäsenvaltioista tulevia nuoria pelaajia pelaamasta harrastus- tai ammatillaistasoista jääkiekkoa Britanniassa?

Koituuko Bosmanin tapauksesta seuraamuksia muille urheilulajeille kuin jalkapallopelle, ja mikä on tilanne erityisesti jääkiekon suhteen?

**Komission jäsenen Pádraig Flynnin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3937/97 ja E-3950/97**

(30. tammikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella komissio katsoo, että kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva jääkiekkoseura värvää jääkiekkoilijoita, jotka eivät ole Yhdistyneen kuningaskunnan jääkiekkoliiton jäseniä, erikoismaksujen määrääminen näille pelaajille on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen vastaista syrjintää.

Jos kyseiset jääkiekkoilijat haluavat harjoittaa jääkiekkoa ammattinaan, estävät siirto- ja rekisteröintimaksut Bosmanin asiaa koskevan tuomion mukaisesti työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, jolloin ne ovat suoraan ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan kanssa. Lisäksi, jos Euroopan työntekijän perheenjäsen tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuva Euroopan kansalainen pelaa jääkiekkoa harrastusmielessä, muille kuin oman maan pelaajille määrättävät maksut ovat Euroopan kansalaisten syrjintää ja ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen kanssa.

Lopuksi komissio haluaa vahvistaa, että Bosmanin asiassa annettu tuomio ei koske ainoastaan ammattimaista jalkapalloa, vaan kaikkea ammattimaista tai puoliammattimaista urheilutoimintaa.

(98/C 187/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3943/97 komissiolle

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Villit korkeakoulututkinnot

Euroopassa on yhä enemmän ns. ”villejä korkeakoulututkintoja”, jotka lupaavat katteettomasti arvostettuja akateemisia oppiarvoja. Viimeaikaisessa keskustelussa ovat nousseet esiin eräät brittiyliopistot, joiden on rahapulassa pakko houkuttaa ”kirjekurssiopiskelijoita” ympäri maailmaa. Suurin osa eurooppalaisista yliopistoista on tunnustettuja ja tasokkaita oppilaitoksia, mutta osalla niistä ei ole virallista asemaa minkään maan koulutusjärjestelmässä. Yllä mainittuun viitaten kysyn:

Miten komissio aikoo puuttua näiden ns. villien korkeakoulujen toimintaan unionin alueella, jotta niiden toiminta ei häiritse pyrkimyksiä päästä tutkintojen vastaavuuteen unionin eri jäsenmaissa? Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen ns. villejä korkeakouluja jakamasta katteettomia tutkintotodistuksia ja oppiarvoja, jotka ovat sisällöltään ristiriidassa eri jäsenmaiden kansallisen lainsäädännön, esim. Suomessa tutkintoasetuksen, kanssa?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 1998)

EY:n perustamissopimuksen 126 artiklan mukaan yhteisö myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemalla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimintaa pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellistä ja kielellistä monimuotoisuutta.

Jäsenvaltioiden tutkintojen ja oppilaitosten vahvistaminen kuuluvat näin ollen kansallisten viranomaisten toimivaltaan. Kaikilla jäsenvaltioilla on periaatteessa käytössään menetelmät, joilla pyritään estämään sellaisten tutkintojen leviäminen, joita ei ole hyväksytty tai joiden laatu on epäilyttävä.

Kaikki kansalaiset, jotka haluaisivat saada lisää tietoja jonkin kotimaassaan tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan oppilaitoksen asemasta, voivat kääntyä tutkintotodistusten tunnustamisen kansallisten tiedotuskeskusten (NARIC) puoleen. Nämä keskuksat muodostavat yhteisön alueella komission aloitteesta perustetun verkoston. Näiden keskusten yhteystiedot sisältävä luettelo toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

(98/C 187/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3945/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(4. joulukuuta 1997)**Aihe:* Valtion tuet epäsuotuisten kaupunkialueiden yrityksille

Komissio vahvisti lokakuussa 1996 uuden viitekehysten epäsuotuisten kaupunkialueiden yrityksille myönnettävistä valtion tuista. Kuten tiedetään, aikaisempi lainsäädäntö ei mahdollistanut sitä, että jäsenvaltiot olisivat ottaneet täysin tyydyttävästi huomioon ne lukuisat sosiaaliset ja taloudelliset ongelmat, jotka koskettavat Euroopan suurkaupunkien laita-alueita. Tuen ylärajaksi oli vahvistettu 26 prosenttia sijoituksista ja 10 000 ecua kutakin luotua työpaikkaa kohti. Komission tarkoituksena oli, että tällaisella aloitteella vaikutettaisiin myönteisesti työpaikkojen luomiseen syrjäisissä kaupunginosissa, joissa työttömyysaste on yleensä korkea.

Vaikka komissio on kehottanut jäsenvaltioita hyödyntämään tätä uutta, viisi vuotta voimassa olevaa lainsäädäntökehystä erityisillä tukiohjelmilla, niin yli vuoteen Italian hallitus ei ole ryhtynyt kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin ohjelmien käynnistämiseksi.

Ottaen huomioon edellä mainitun, kysyn komissiolta,

1. miten se suhtautuu Italian hallituksen viivyttelyyn yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanossa, erityisesti kun otetaan huomioon, että uusien määräysten voimassaoloaika on vain viisi vuotta vuodesta 1996 lähtien,
2. mitkä ovat ne yhteisön jäsenvaltiot, jotka komission tiedonannon mukaisesti ovat aloittaneet suurkaupunkien laita-alueiden tukemiseksi toteutettavat ohjelmat?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(13. tammikuuta 1998)*

Kuten komissio on jo maininnut vastatessaan arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen P-2628/97 ⁽¹⁾, yhteisön puitteet kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävälle valtion tuelle, jotka komissio hyväksyi 2. lokakuuta 1996 ⁽²⁾, on tarkoitettu täsmentämään kaupunkien ongelma-alueiden määrittelyssä noudatettavia sääntöjä, joiden perusteella näille alueille voidaan myöntää valtion tukea tiettyillä edellytyksillä ja tiettyjen enimmäismäärien rajoissa, jolloin näitä tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina. Kyseiset puitteet tarjoavat jäsenvaltioille selventävää tietoa, eikä niitä tule pitää kehotuksena myöntää kyseisen kaltaista tukea. Näitä päätöksiä tekevät jäsenvaltiot, ja jos ne niitä tekevät, on niiden ilmoitettava komissiolle hyväksymistä varten tätä asiaa koskevista hankkeistaan.

Komission tietojen mukaan jäsenvaltioista ainoastaan Ranska on tähän mennessä myöntänyt tällaisia tukia.

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 117.

⁽²⁾ EYVL C 146, 14.5.1997.

(98/C 187/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3946/97 komissiolle**esittäjä(t): Johannes Swoboda (PSE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kroatian Open Society -instituutin mielipiteenvapaus

Lehdistä saatujen tietojen mukaan Kroatian Open Society -instituutti on joutunut presidentti Tudjmanin ja hallituksen harjoittaman ankaran painostuksen kohteeksi (International Herald Tribune, 25.11.1997, s. 6 "Tudjman's Vendetta"):

Missä määrin tämä tieto pitää paikkansa ja mitä toimenpiteitä Euroopan komissio aikoo toteuttaa parantaakseen edellä mainitun instituutin sekä myös muiden instituuttien toiminnan- ja mielipiteenvapautta?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 1998)

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen sekä Euroopan neuvoston ja kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen huoleen sanan- ja yhdistymisvapauden kunnioittamisesta Kroatiaassa. Komission mielestä Kroatian hallituksen viimeaikainen lainsäädännöllinen ja oikeudellinen toiminta kansalaisyhteiskuntaa ja ihmisoikeusjärjestöjä, kuten Open Society -instituuttia, sekä riippumattomia tiedotusvälineitä vastaan hankaloittaa suuresti moniarvoisen yhteiskunnan kehittämistä ja ihmisoikeuksien turvaamista.

Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on yksi Kroatian ja yhteisön suhteiden kehittymisen edellytyksistä. Sanan- ja yhdistymisvapaus mainitaan nimenomaisesti neuvoston 29. huhtikuuta 1997 tekemissä päätelmissä, joissa vahvistetaan edellytykset kahdenvälisen suhteiden kehittämiseksi niiden maiden kanssa, jotka kuuluvat yhteisön Kaakkois-Eurooppaa koskevan alueellisen lähestymistavan piiriin. Kroatian suhtautuminen ihmisoikeuksia ja sananvapautta edistäviin kansalaisjärjestöihin on merkityksellistä tässä yhteydessä.

(98/C 187/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3953/97 komissiolle

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Alue- ja tutkimusohjelmien tukihakemukset

Komissiolle 17.9.1997 tekemässäni kirjallisessa kysymyksessä (E-2961/97) ⁽¹⁾ peräänkuulutin byrokratian vähentämistä EU:n tutkimus- ja aluepolitiikassa. Komission vastauksen saatuani haluan esittää lisäkysymyksen.

Mitkä ovat yleisimmät syyt projektien hylkäämiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 134, 30.4.1998, s. 44.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 1998)

Yhteisön tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevien ohjelmien hanke-ehdotusten tärkeimmät arviointiperusteet ovat korkea tieteellinen ja tekninen laatu, innovatiivisuus, kansalliset rajat ylittävä yhteistyö (eurooppalaisuuden lisäarvo), kustannustehokkuus, hanketta ehdottavien henkilöiden pätevyys sekä tulosten levittämisen ja hyödyntämismahdollisuudet. Lisäksi kunkin ohjelman työohjelmassa määritellään tärkeimmät vaatimukset ohjelman erityistavoitteiden saavuttamiseksi. Koska käytettävissä olevat varat ovat rajallisia ja varoista käydään kovaa kilpailua, yhdenkin vaatimusten täyttämiseksi vaadittavan perusteen (jotka ovat kaikki julkisia) täyttämättä jättäminen johtaa yleensä ehdotuksen hylkäämiseen. Yleisin syy ehdotusten hylkäämiseen useimpien ohjelmien osalta on riittämätön tieteellisen ja teknisen innovatiivisuuden laatu.

Rakennerahastojen ohjelmien tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevien hankkeiden hylkäämisten yleisimmät syyt olisi varmistettava jäsenvaltioilta, koska ne soveltavat omia erityismenettelyjään hankkeiden valitsemisvaiheessa valvontakomiteoissa. Hankkeiden valintaperusteet voivat vaihdella myös kyseessä olevan ohjelman erityisten painotusten mukaan.

(98/C 187/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3957/97 komissiolle**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Ihmisoikeudet Burmassa

Alankomaiden ulkoministeri Van Mierlo on ilmoittanut Alankomaiden parlamentille aikomuksestaan pyytää EU:ta huomioimaan, että 15. elokuuta langetettiin burmalaisessa ammattiyhdistyksessä johtavassa asemassa olleelle U Myo Aung Thantille elinkautinen vankeustuomio räjähdyksineiden salakuljetuksesta. Samassa oikeudenkäynnissä tuomittiin myöskin kolme burmalaista ihmisoikeusaktivistia kymmeneksi vuodeksi vankeuteen. Tuomiot langetettiin suljetuin ovin käydyssä oikeudenistunnossa.

Onko komissio jo vastaanottanut tämän Alankomaiden ministerin esittämän pyynnön? Miten komissio voi ja aikoo toimia näiden tuomioiden johdosta, jotka ihmisoikeusjärjestöjen ja kansainvälisen ammattiyhdistysliiton mukaan langetettiin epärehellisessä oikeuskäsittelyssä ja puutteellista todistusaineistoa käyttäen?

Miten komissio yleisesti suhtautuu Burman ihmisoikeustilanteeseen? Onko tilanne huononemaan päin?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(23. tammikuuta 1998)*

Komissio ei ole ollut tähän asti tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta kirjeestä. Joka tapauksessa asian esille ottaminen YUTP-neuvotteluissa, joita tavanomaisesti käydään vastaavissa tapauksissa, on kyseisen jäsenvaltion tehtävä.

Komissio on ottanut sopivissa tilanteissa esille yksittäisiä mielipidevankeja tai mielipidevankien luetteloita keskusteluissaan eri hallitusten kanssa. Myös jäsenvaltiot tekevät samoin aina kun sen on mahdollista korkean tason tapaamisissa kyseisten hallitusten kanssa.

Unionilla ei ole syvemmän vuoropuhelun mahdollistavia korkean tason yhteyksiä Burman sotilasjuntaan (aiemmin valtion lain ja järjestyksen palauttamisneuvosto SLORC). Unioni on yrittänyt useaan otteeseen aloittaa kriittisen vuoropuhelun Burman kanssa, mutta Burman haluttomuuden vuoksi se on toistaiseksi epäonnistunut tässä yrityksessä.

Neuvosto vahvisti 23. lokakuuta 1996 yhteisen kannan, jossa kielletään poliittinen yhteydenpito SLORCiin. Kannan voimassaoloa on pidennetty kahdesti kuudella kuukaudella.

Mahdollisuudet ottaa esille mielipidevankiongelmia rajoittuvat näin ollen unionin julistuksiin tai toimiin sekä Yhdistyneiden kansakuntien (YK) ihmisoikeustoimikunnan ja yleiskokouksen jatkuvaan työhön. Komissio tukee säännönmukaisesti viimeksi mainittujen elinten aloitteita tuomita Burman ihmisoikeusrikkomukset ja parantaa yleistä ihmisoikeustilannetta.

Komissio pitää luonnollisesti mielessään tapauksen, johon arvoisa parlamentin jäsen on pyytänyt sitä kiinnittämään huomiota. Komissio käyttää ensimmäistä mahdollista tilaisuutta huomion kohdistamiseksi U Myo Aung Thantin tapaukseen.

Burman kokonaistilanteesta komissio toteaa jakavansa YK:n erityisraportoijan kannan, että joistakin myönteisistä merkeistä huolimatta kokonaistilanne Burmassa ei ole parantunut. Edistyksen puute huolestuttaa suuresti komissiota.

(98/C 187/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3960/97 komissiolle**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE) ja Rijk van Dam (I-EDN)***(12. joulukuuta 1997)**Aihe:* Valko-Venäjän uskonvapauslaki

Onko komissio tietoinen, että Valko-Venäjän hallitus on julkistanut ehdotuksen muuttaa voimassa olevaa uskonvapauslakia ja että tähän ehdotukseen sisältyy suuri uskonvapauden sekä uskonnon harjoittamisen ja tunnustamisen rajoittamiseen liittyvä vaara?

Onko komissio tietoinen, että tästä laista seuraa, että

- a) kirkollisten laitosten, kuten kirkolliskokousten muodostaminen estyy ja tulee rajoitetummaksi, ja että julkinen evankelioimistyö kielletään,
- b) raamattuopintoihin liittyvät kokoontumiset täytyy rekisteröidä ja että ne sallitaan vain viranomaisten luvalla,
- c) määräysten mukaan kirkollisessa yhteisössä täytyy olla vähintään 25 jäsentä ja että kaikki nk. ”turmiolliset kirkkokunnat ja järjestöt” kielletään hallintoelimen päätöksellä?

Onko komissio lisäksi tietoinen, että Valko-Venäjän hallitus on perustanut valtiollisen uskontoasian valiokunnan? Onko komissio tietoinen tämän valiokunnan tehtävistä ja valtuuksista?

Mitä EU:n ja Valko-Venäjän yhteistyötä rajoittavia toimenpiteitä on nykyisellään voimassa, ja aikooko komissio vahvistaa niitä Valko-Venäjän rajoittaessa uskonvapautta?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Komissio tietää, että Valko-Venäjän hallitus aikoo muuttaa voimassa olevaa uskonnonvapauslakia. Koska muutoksia valmistellaan parhaillaan, käytettävissä ei ole yksityiskohtaista tietoa asiasta.

Vaikka Valko-Venäjän perustuslaissa määrätään uskonnonvapaudesta sekä vapaudesta harjoittaa uskontoa ja tehdä evankelioimistyötä, Valko-Venäjällä on jo havaittu useita uskonnonvapauden ja uskonnollisten ammattien harjoittamisen rajoituksia. Heinäkuussa 1995 annetulla hallituksen säädöksellä rajoitettiin jyrkästi ulkomaisten uskonnollisten työntekijöiden toimintaa. Se tulkittiin keinona lujittaa ortodoksisen kirkon asemaa suhteessa nopeammin kasvaviin katoliseen kirkkoon ja protestanttisiin kirkkoihin; ortodoksisen kirkon johtajalla on läheiset suhteet presidenttiin. Presidentti on myöntänyt ortodoksiselle kirkolle verohelpotuksia ja muita taloudellisia etuja, joista muut kirkkokunnat eivät nauti. Presidentti totesi, että ortodoksikristillisyyden säilyttäminen ja kehittäminen on ”moraalinen velvollisuus”. Valko-Venäjän yleisradio lopetti vuonna 1996 Minskissä sijaitsevan katolisen Pyhän Simonin kirkon ja Pyhän Helenan kirkon sunnuntaimessujen radioinnin, ja Valko-Venäjän viranomaiset eivät ole antaneet monille ulkomaisille katolisille papeille virallista toimilupaa papiston toimintaa koskevan uuden lain perusteella.

Uskonnonvapaus on osa Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimusta. Havaittuja uskonnonvapauden rajoituksia sekä Valko-Venäjän uskonnonvapautta edelleen rajoittavan lain mahdollista säätämistä on tarkasteltava suhteessa siihen, että Valko-Venäjä on ilmoittanut haluavansa tulla Euroopan neuvoston täysjäseneksi.

Yhteisön ja Valko-Venäjän yhteistyötä on arvioitu uudelleen marraskuun 1996 jälkeen. Kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen sekä väliaikaisen sopimuksen tekoa on siirretty ja Tacis-ohjelman toteuttaminen on pääosiltaan keskeytetty. Lisäksi jäsenvaltioiden kahdenvälisiä avustusohjelmia on supistettu ja kahdenväliset yhteydet on minimoitu. Vaikka yhteisö ei aio eristää Valko-Venäjää, kahdenvälisten suhteiden kehittäminen ei ole mahdollista nykyisten ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden, joihin uskonnonvapaus kuuluu, loukkausten vuoksi.

(98/C 187/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3966/97 komissiolle

esittäjä(t): Reimer Böge (PPE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Vauvanruokien raja-arvot

Voiko komissio ilmoittaa, onko EU:n tasolla tai kansainvälisellä tasolla saavutettu uusia tieteellisiä tuloksia tai tehty uusia arvioita vauvanruokien raja-arvoista esim. lindaanin osalta?

Mitä johtopäätöksiä komissio tekee tieteellisten tutkimusten tämänhetkisten tulosten perusteella?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(6. helmikuuta 1998)*

Elintarvikealan tiedekomiteaa SCF:ää pyydettiin hiljattain tarkastamaan 23. syyskuuta 1994 antamaansa lausuntoa lindaanista vauvanruoassa. Komitealle ilmoitettiin suullisesti sen 10. marraskuuta 1997 pitämässä kokouksessa, että Elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n ja Maailman terveysjärjestön WHO:n yhteisessä torjunta-ainejäätymäaiheisessa kokouksessa (JMPR) 22.9.–1.10.1997 oli arvioitu lindaani uudelleen ja alennettu huomattavasti suositeltavaa päivittäisannosta. Komitea saavutti yksimielisyyden siitä, että sen aikaisemman lausunnon ei enää voitu katsoa olevan voimassa, mutta se ei pystynyt muotoilemaan uutta lausuntoa, sillä taustatietoa suositeltavan päivittäisannoksen pienentämisestä ei ollut saatavilla. Sittenkin komitean sihteeri on ilmoitettu, että JMPR:n lausunto lindaanista julkaistaan helmi- tai maaliskuussa 1998. Komissio on hiljattain pyytänyt SCF:ää ilmoittamaan, onko 0,03 milligrammaa lindaania yhdessä kilogrammassa vauvanruokaa vaarallinen pitoisuus kansanterveydelle JMPR:n käytössä olleiden tietojen mukaan ja mikä olisi kansanterveyden kannalta hyväksyttävä lindaanin enimmäispitoisuus vauvanruoassa. Komitea totesi 15. tammikuuta 1998, että ”lindaanin enimmäispitoisuutta 0,02 mg/kg vauvoille ja pikkulapsille tarkoitetuissa elintarvikkeissa voidaan pitää kansanterveydellisesti hyväksyttävänä”. Kyseinen lausunto on saatavilla Internetissä.

(98/C 187/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3970/97 neuvostolle**esittäjä(t): James Nicholson (I-EDN)***(15. joulukuuta 1997)**Aihe:* AHN Jae-Ku

AHN Jae-Ku pidätettiin kesäkuussa 1994 ja häntä vastaan nostettiin syyte Etelä-Korean kansallista turvallisuutta koskevan lain perusteella. Hänet tuomittiin elinkautiseen vankeusrangaistukseen marraskuussa 1994. Eri ihmisoikeusryhmät väittävät, että AHN Jae-Ku vangittiin väkivallattoman mielipiteen ilmaisemisen sekä kokoontumisvapauden mukaisen toiminnan vuoksi.

Mitä mieltä neuvosto on AHN Jae-Kun vangitsemisesta, kun otetaan huomioon, että Etelä-Korea on ratifioinut useita kansainvälisiä sopimuksia ja yleissopimuksia, joilla taataan ihmisoikeudet?

Vastaus*(17. maaliskuuta 1998)*

Neuvosto pitää erittäin tärkeänä, että kaikki valtiot kunnioittavat tinkimättä ihmisoikeuksia. Valtiot, jotka ovat allekirjoittaneet kansainvälisiä yleissopimuksia ja sopimuksia, joilla taataan ihmisoikeudet, ovat julkisesti sitoutuneet näiden oikeuksien puolustamiseen.

Neuvosto on tietoinen, että Etelä-Korean kansallista turvallisuutta koskevan lain perusteella suoritetaan pidätyksiä. Tämä laki, josta neuvosto on yhä uudelleen esittänyt vastalauseensa, voidaan nähdä osoituksena Korean niemimaan historiallisesti jännittyneestä tilanteesta. Neuvosto toivoo, että voitaisiin löytää ratkaisu neljän osapuolen välisten keskustelujen käynnistyttyä Genevessä.

Neuvostolla ei ole Ahn Jae-Kun vangitsemiseen erityistä kantaa, koska neuvosto ei ole saanut tietoja häntä vastaan nostetuista syytteistä tai hänen vangitsemistaan koskevista olosuhteista.

(98/C 187/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3971/97 komissiolle**esittäjä(t): Paul Lannoye (V)***(12. joulukuuta 1997)*

Aihe: Lentoturvallisuus ja kaupunkien sekä esikaupunkialueiden elinympäristön laatu

Useilla Euroopan lentokentillä koulutetaan uusia lentäjiä. Eräät näistä lentokentistä sijaitsevat suurten asutuskeskusten läheisyydessä ja kaiken lisäksi erittäin tiheästi asutuilla esikaupunkialueilla.

Aikooko komissio pyytää Euroopan unionin jäsenvaltioita ryhtymään toimiin, joilla kuljetuskoneiden lentäjien koulutus lopetetaan näiden alueiden yläpuolella erityisesti viikonloppuisin?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(23. helmikuuta 1998)*

Lentäjien koulutusta annetaan monilla pienkentillä ja lentoasemilla, joilla kaupallisen lentoliikenteen suorituskykyyn kohdistuvat paineet sen sallivat.

Koulutus- ja kokeiluohjelmat jatkuvat yleensä lentäjien koko ammattiuran ajan. Suuri osa koulutuksesta tapahtuu nykyään kehittyneen simulaatiotekniikan avulla. Se on halvempaa kuin lentokoneessa annettava koulutus ja sen avulla voidaan myös antaa koulutusta realistisesti simuloiduissa tilanteissa, joita olisi liian vaarallista harjoitella lennon aikana.

Lentokoulutusjärjestelyjen sääntely lentoasemilla ja niiden lähetyvillä kuuluu nykyään yksinomaisesti jäsenvaltioille. Paikallisviranomaiset rajoittavat joskus lentoliikennettä enimmäkseen harjoitteluun tarkoitetuilla lentokentillä maankäytön sääntelyyn liittyvien valtuuksiensa turvin, mutta tiettyjen alueiden yli suoritettavien lentojen kieltämistä sääntelevät yleensä teknisellä tasolla kansalliset ilmailuviranomaiset.

Komissio ei aio tällä hetkellä toissijaisuusperiaatteen vuoksi puuttua tällä alalla tapahtuvaan toimintaan.

(98/C 187/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3973/97 komissiolle**esittäjä(t): Anneli Hulthén (PSE)***(12. joulukuuta 1997)*

Aihe: Laiton hormonien käyttö lihantuotannossa

Säännöllisin väliajoin tiedotusvälineissä kerrotaan EU:n alueella ilmenevästä laittomasta hormonien käytöstä lihantuotannossa. Mitä mieltä komissio on näistä tiedoista ja eivätkö tällaiset löydökset vähennä yhteisön uskottavuutta sen neuvotellessa USA:n kanssa hormoneista?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Tiedotusvälineiden säännöllisesti uutisoimat tapaukset kasvuhormonien laittomasta käytöstä ovat seurausta jäsenvaltioiden vakaasta pyrkimyksestä taata, että eurooppalaisille kuluttajille tarjotaan lihaa, jonka tuotannossa ei ole käytetty hormoneja. Uutisointi on myös osoitus siitä, että jäsenvaltioiden toiminta on tehokasta, eikä se voi vahingoittaa yhteisön uskottavuutta jäsenvaltioiden silmissä.

Jäsenvaltiot ovat toteuttaneet elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta annetussa direktiivissä 96/23/EY ⁽¹⁾ säädetyjä valvontatoimenpiteitä ja määränneet ankaria sakkoja säännösten rikkomisesta, minkä pitäisi johtaa keskipitkällä aikavälillä kiellettyjen aineiden laittoman käytön huomattavaan vähenemiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996.

(98/C 187/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3974/97 komissiolle

esittäjä(t): Anneli Hulthén (PSE)

(12. joulukuuta 1997)

Aihe: Vaarallisia tuotteita koskeva varoitusjärjestelmä

Euroopan unionin alueella on käytössä vaarallisia tuotteita koskeva varoitusjärjestelmä RAPEX. Valitettavasti unionissa ei ole velvollisuutta ilmoittaa markkinoilta löytyvistä vaarallisista tuotteista eikä myöskään velvollisuutta ilmoittaa vaarallisen tavarain tai tuotteen nimeä. Katsooko komissio, että tämä on kuluttajien kannalta tyydyttävää? Jos ei katso, mitä komissio aikoo tehdä tilanteen korjaamiseksi.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 1998)

Kulutustavaroiden käytöstä aiheutuvia vaaroja koskeva valvontajärjestelmä (RAPEX) perustettiin komission päätöksellä 84/133/ETY ja on nyt sisällytetty yleisestä tuoteturvallisuudesta annettuun direktiiviin 92/59/ETY ⁽¹⁾. Järjestelmä on yleinen ja horisontaalinen valvontaa ja varhaista varoittamista varten perustettu järjestelmä, joka on suunniteltu auttamaan jäsenvaltioita hoitamaan kiireellisiä tilanteita.

Järjestelmän keskeisenä tavoitteena on tarjota tietoa tuotteen kaikista saatavilla olevista yksityiskohdista, tuotteeseen liittyvistä vaaroista ja ilmoituksen tehneen jäsenvaltion päättämistä toimenpiteistä kansalaisten suojelusta vastuussa oleville julkisille viranomaisille, jotta he voisivat ryhtyä välittömiin ja vaadittaviin toimenpiteisiin silloin, kun joku heistä havaitsee kulutustavarasta aiheutuvan vakavan ja välittömän vaaran.

Toimenpiteet, joihin järjestelmän kautta ryhdytään ja joista sen avulla ilmoitetaan, muodostuvat usein varoitusten julkaisemisesta tai muista toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että henkilöille, jotka voivat altistua jostakin tuotteesta aiheutuvalla vaaralla, ilmoitetaan hyvissä ajoin vaarasta. Jäsenvaltioiden hyväksymät tai päättämät vaarallisia aineita koskevat toimenpiteet ovat hallinnollisia päätöksiä, jotka tavallisesti julkaistaan myös kansallisella tasolla.

Komissio on kuitenkin samaa mieltä siitä, että järjestelmää pitäisi tarkastaa, jotta sen tehokkuutta voitaisiin kohentaa ja jotta sen toimintaa voitaisiin tehdä avoimemmaksi. Tämä on yksi niistä tekijöistä, joita komission tulee harkita työstäessään ehdotustaan direktiivin 92/59/ETY muuttamiseksi. Komissio esittää ehdotuksensa ensi vuoden loppupuolella.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

(98/C 187/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3976/97 komissiolle

esittäjä(t): Xavier Mayer (PPE)

(9. joulukuuta 1997)

Aihe: Propoliksien (mehiläisvaha) myynti

Propolista luonnehditaan lääketieteellisessä kirjallisuudessa luonnonaineeksi, joka vahvistaa kehon omaa puolustusjärjestelmää. Propolista käytetään raaka-aineena lääkeaineiden valmistuksessa.

Saksassa Propolis-tuotteiden valmistukseen, jakeluun ja myyntiin sovelletaan lääkeaineita koskevaa lainsäädäntöä. Tästä syystä näitä tuotteita saa myydä ainoastaan apteekkeissa.

1. Voiko komissio kertoa, missä Euroopan unionin jäsenvaltioissa mehiläistarhan hoitajat voivat myydä Propolista suoraan tarhoilta?
2. Onko tämä kyseisten tuotteiden saatavuudessa ilmenevä ero sisämarkkinoita koskevien määräysten mukainen?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 1998)

Komissiolla ei ole tietoa mehiläishoitajien harjoittaman propoliksen myynnin sääntelystä eri jäsenvaltioissa.

Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26. tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa määriteltyjen lääkkeiden myynti kuluttajille on edelleen jäsenvaltioiden itsensä säädeltävissä, eikä asiasta ole yhteisön lainsäädäntöä. Näin ollen jäsenvaltiot voivat EY:n perustamissopimuksen 30-36 artiklan mukaisesti pitää voimassa säännöksiä, joiden perusteella lääkkeitä saavat myydä kuluttajille ainoastaan apteekit, sekä kieltää muut myyntikanavat alueellaan.

⁽¹⁾ EYVL 22, 9.2.1965.

(98/C 187/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3986/97 neuvostolle

esittäjä(t): Georges Berthu (I-EDN)

(15. tammikuuta 1998)

Aihe: Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit

Euroopan rahapoliittisen instituutin (ERI) neuvosto omaksui 3. joulukuuta 1996 kannan, että euro-setelien olisi oltava kaikissa valtioissa samanlaisia ja ilman mitään kansallisia tunnusmerkkejä. Tämä kanta aiheuttaa äkillisesti suuren ongelman: jos setelit ovat kaikkialla samanlaisia ja jos järjestelmää uhkaa vakava kriisi, mitään valtiota ei käytännössä voi "irrottaa". Täten kasvaa yleinen räjähdyksivaara joissakin ääritapauksissa.

Katsooko neuvosto, että omaksumalla tämän poliittisen kannan, joka yhteisön asiakirjoissa esitellään usein lopullisena päätöksenä, ERI:n neuvosto on ylittänyt perustamissopimuksen 109 f artiklan 3 kohdassa sille annetun vallan valvoa tulevan setelin "teknistä valmistelua"?

(98/C 187/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3987/97 neuvostolle

esittäjä(t): Georges Berthu (I-EDN)

(15. tammikuuta 1998)

Aihe: Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit

ERI:n neuvoston 3. joulukuuta 1996 omaksumasta kannasta, jolla kielletään kansalliset tunnusmerkit tulevissa euro-seteleissä, ei ole ollut todellista demokraattista keskustelua. Dublinin Eurooppa-neuvosto (13. — 14. joulukuuta 1996) vain "ilmoitti" asiasta, mutta sen johtopäätöksissä ei ole jälkeäkään nimenomaisesta hyväksymisestä tai edes mainintaa tästä yksityiskohdasta.

Tämä täydellinen demokraattisen valvonnan puute on tosin omituisella tavalla määrätty itse perustamissopimuksessa, aivan toisin kuin mitä tulevasta metallirahoista määrätään. Katsooko neuvosto kuitenkin, että näin tärkeässä asiassa jäsenvaltioiden pitäisi olla mukana päätöksenteossa tavalla tai toisella? Onko mahdollista, että ei ole minkäänlaista parlamentaarista valvontaa?

(98/C 187/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3988/97 neuvostolle**esittäjä(t): Georges Berthu (I-EDN)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Eurosetelit ja kansalliset tunnusmerkit

ERI:n neuvosto omaksui 3. joulukuuta 1996 kannan, että tulevissa euro-seteleissä ei saa olla mitään kansallisia tunnusmerkkejä.

Voiko neuvosto ilmoittaa, mitkä syyt ovat tämän seteleitä koskevan ratkaisun taustalla ja mistä syistä, jotka ovat ilmeisesti erilaisia kuin setelien kohdalla, neuvosto itse valitsi toisenlaisen ratkaisun metallirahoille?

(98/C 187/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3989/97 neuvostolle**esittäjä(t): Georges Berthu (I-EDN)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit

ERI:n neuvosto omaksui 3. joulukuuta 1996 kannan, että tulevissa euro-seteleissä ei saa olla mitään kansallisia tunnusmerkkejä.

Tämä kanta, jonka väitetään olevan perustamissopimuksen 109 f artiklan 3 kohdan soveltamista, esitetään milloin lopullisena milloin tilapäisenä. Toisaalta sanotaan, että 105 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan keskuspankilla (EKP) on yksinoikeus antaa lupa setelien liikkeeseen laskemiseen yhteisössä. EKP:n olisi siten, sitten kun se on perustettu, pakko vahvistaa ERI:n päätös.

Tämä 105 a artiklan 1 kohdan tulkinta on kuitenkin monen mielestä liian laaja, koska sillä sisällytetään ”setelien liikkeeseen laskemiseen”, joka on rahapoliittinen käsite, kysymys kansallisista tunnusmerkeistä, joka on luonteeltaan aivan erilainen kysymys. Katsooko myös neuvosto, että tällainen tulkinta on liian laaja? Eikö tulkinta sitä paitsi aiheuttaisi vakavan periaateongelman epädemokraattisessa elimessä, jollainen EKP on?

(98/C 187/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3990/97 neuvostolle**esittäjä(t): Georges Berthu (I-EDN)***(15. tammikuuta 1998)**Aihe:* Euro-setelit ja kansalliset tunnusmerkit

ERI:n neuvosto omaksui 3. joulukuuta 1996 kannan, että tulevissa euro-seteleissä ei saa olla mitään kansallisia tunnusmerkkejä. Mikäli tämä kysymys ylittää laajasti toimivallan ”setelien teknisestä valmistelusta” (109 f artiklan 3 kohta), on kysymys aivan eri asiasta kuin ”setelien liikkeelle laskemisesta” (105 a artiklan 1 kohta). Olisiko neuvoston mielestä aiheellista löytää asialle uusi oikeudellinen perusta? Voidaanko katsoa, että kyseinen päätös liittyy 109 l artiklan 4 kohtaan, jossa määrätään, että ”neuvosto toteuttaa samaa menettelyä noudattaen myös muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen otettaessa ecu (euro) nopeasti käyttöön näiden jäsenvaltioiden yhtenäisvaluuttana”?

Eikö tämä tulkinta olisi sitä paitsi ainoa tapa säilyttää jäsenvaltioiden valvonta tässä mitä suurimmassa määrin poliittisessa päätöksessä?

**Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3986/97, E-3987/97, E-3988/97, E-3989/97 ja E-3990/97***(19. maaliskuuta 1998)*

Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätyn jaetun toimivallan mukaisesti Euroopan keskuspankilla on yksinoikeus antaa lupa euron setelien liikkeeseen laskemiseen setelin ulkoasuun liittyvät kysymykset mukaanluettuna. (EY:n perustamissopimuksen 105 a artikla ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 16 artikla).

Eurooppa-neuvosto oli 13. ja 14. joulukuuta 1996 Dublinissa pitämässään kokouksessa tyytyväinen Euroopan rahapoliittisen instituutin sille esittämiin euron setelien malleihin.

Euroopan keskuspankki tekee päätöksen asiassa sitten, kun se on perustettu EY:n perustamissopimuksen mukaisesti.

(98/C 187/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3994/97 komissiolle

esittäjä(t): Eva Kjer Hansen (ELDR)

(11. joulukuuta 1997)

Aihe: Eurooppalaisen ankeriaan pyyntiä ja kasvatusta koskevan asetuksen käyttöönotto

Voiko komissio ilmoittaa, milloin se aikoo antaa esityksen eurooppalaisen ankeriaan (*Anguilla anguilla* L.) pyyntiä ja kasvatusta koskevaksi asetukseksi?

Voiko komissio myös kuvata mahdollisen uudelleenistutusohjelman sisältöä?

Voiko komissiota myös ilmoittaa, harkitseeko se vientikiellon asettamista Euroopan markkinoiden vakauttamiseksi?

(98/C 187/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4001/97 komissiolle

esittäjä(t): Rijk van Dam (I-EDN)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Ankeriaanpyynti Euroopassa

Eräs tutkijaryhmä (EY:n yhtenäinen toiminta AIR A94-1939) on äskettäin kuvaillut Euroopan ankeriaskannan laajuutta ja tilaa. Loppuraporttinsa johtopäätöksissä tutkijaryhmä totesi, että Euroopan ankerioiden tila on huolestuttava. Tämä johtuu muun muassa siitä, että lasiankeriaan kulkeutuminen merestä vähenee voimakkaasti. Lisäksi tutkijat tähdentävät, että 97 prosenttia nuorista lasiankeriaista pyydetään heti niiden saavuttua Euroopan vesille enimmäkseen Kiinaan suuntautuvaa myyntiä varten.

1. Katsooko myös komissio Euroopan ankeriaskannan tilan olevan huolestuttava?
2. Yhtyykö komissio kantaani, jonka mukaisesti ankeriaisiin liittyvien ongelmien kansainvälisen luonteen vuoksi Euroopan tasolla on ryhdyttävä koordinoiviin toimenpiteisiin?
3. Katsooko komissio myöskin, että lasiankerioiden laajamittainen vienti kolmansiin maihin muodostaa uhan Euroopan ankeriaskannalle?
4. Jos komission mielestä tällainen uhka on olemassa, onko se jo lyhyellä tähtäimellä halukas hillitsemään lasiankerioiden myyntiä kolmansiin maihin ja lisäämään lasiankerioiden määrää Euroopan vesistöissä?

**Komission jäsenen Emma Bonninon
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin P-3994/97 ja E-4001/97**

(30. tammikuuta 1998)

Komissio on tietoinen siitä, että ankerioiden kasvatuksella on suuri ja yhä kasvava merkitys Euroopan vesiviljelyalalle ja että ankeriaan kasvattamot ovat tärkeitä monille jäsenvaltioille. Luonnossa eläviä ankeriaanpoikasia tarvitaan niin kauan kuin tämä laji ei pysty elämään koko elämänsä vankeudessa. Nuorta ankeriasta käytetään myös kannan uusimiseen ja se on tärkeä kaupallisille kalankasvattamoille.

Japaninankeriaat pyydetään niiden vaellusreitien viimeisellä osuudella niiden vaeltaessa Sargassomereltä jokia ylös. Japaninankeriaankasvattamoiden hallinnointi on tähän asti kuulunut ensisijaisesti jäsenvaltioille, ja sitä varten on olemassa useita kansallisia valvontamenetelmiä, jotka vaihtelevat ankerioiden perinteisten käyttötöpojen mukaan. Viisi jäsenvaltiota on kieltänyt japaninankerioiden ja ankeriaanpoikasten kaupallisen kalastuksen, ja lisäksi yhdessä jäsenvaltiossa niiden kalastus on kielletty tietyillä alueilla. Eteläisissä jäsenvaltioissa, jossa ravinnoiksi on perinteisesti käytetty pieniä ankerioiden, japaninankeriaan kalastus on sallittu, mutta pyydyksiä, pyyntiaikoja tai kalastus- ja myyntilisenssejä valvotaan.

Äskettäin valmistui kertomus ankerioiden nykytilasta Euroopassa (maatalouden ja maatalouteen liittyvän teollisuuden sekä kalastuksen tutkimusohjelman (AIR) A94-1939 mukainen yhteinen toiminta). Kertomuksessa todetaan, että japaninankeriassaaliit ovat pienentyneet. Tämä on huolestuttavaa, ja komissio pyysi syyskuussa 1997 kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES) auttamaan sitä hoitotoimenpiteiden laatimisessa, jotta voitaisiin varmistaa ankeriaan kasvatuksen kestävä kehitys yhteisön alueella. ICES:n lausunnon on määrä valmistua vuonna 1998, ja mahdollisista ehdotuksista, kuten japaninankeriaskannan uusimisesta, päätetään vasta tämän jälkeen.

Komissio tekee tarvittavat aloitteet muista asioista, kuten ankerioiden ulkomaankaupan mahdollisesta rajoittamisesta, ottaen huomioon Maailman kauppajärjestön WTO:n säännöt sekä edellä mainitut selvitykset ja kaikki muut tarpeelliset arviot.

(98/C 187/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4013/97 komissiolle

esittäjä(t): Patricia McKenna (V)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Dublinin kevytraitotiejärjestelmä Luas

Kuinka paljon EU:n varoja on myönnetty Dubliniin suunnitellun kevytraitotiejärjestelmä Luasin Ballymunlinjan valmisteluihin?

Kuinka paljon EU:n varoja on kaiken kaikkiaan myönnetty koko Luas-projektin valmisteluihin?

Aikooko EU myöntää lisää varoja näitä valmisteluja varten lähitulevaisuudessa?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 1998)

Osana liikenteen toimintaohjelmaa (1994–1999) on tarkoitus antaa yhteisrahoitusta 216 miljoonan ecun arvoiselle LUAS-hankkeelle. Yhteisön rahoitusosuus olisi 65 prosenttia (140 miljoonan ecun tuki Euroopan aluekehitysrahastosta). Lisäksi äskettäisen Irlantia koskevan yhteisön tukikehyksen (YTK) väliarvioinnin jälkeen päätettiin myöntää vielä 10 miljoonaa ecua LUAS-kevytraitotiejärjestelmän kolmannen linjan eli Ballymunin linjan valmisteluihin.

Tätä hanketta koskevissa viimeisimmissä laskelmissa on otettu huomioon kustannukset 5. lokakuuta 1997 saakka. Mainittuun päivään mennessä koko LUAS-hankkeesta oli aiheutunut yhteisrahoitettavia kustannuksia 20 471 miljoonaa ecua, joista 45 000 ecua liittyy Ballymunin linjaan. Lisäksi Sandyfordin linjan valmisteluihin liittyy 82 000 ecun kustannukset, joihin ei myönnetä yhteisrahoitusta.

Väliarvioinnin jälkeen sovittiin, että YTK:n seurantakomitea tekee lopullisen päätöksen hankkeesta keväällä 1998. Näin ollen LUAS-hankkeen valmistelu- ja suunnittelutöiden rahoittamista jatketaan, kunnes hanke arvioidaan ja päätös tehdään.

(98/C 187/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4017/97 komissiolle**esittäjä(t): Niels Sindal (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Salamatkustajat (liikenne)

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, kun on kyse salamatkustajien kohteluun Euroopan laivaliikenteessä liittyvistä ongelmista?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 1998)*

Komissio on perehtynyt salamatkustajia koskeviin ongelmiin sekä merikuljetuksia koskevan politiikan että nykyään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoon kuuluvien kysymysten yhteydessä.

Koska neuvosto ei ole vahvistanut ehdotusta jäsenvaltioiden ulkorajoilla tapahtuvia henkilötarkastuksia koskevaksi yleissopimukseksi ⁽¹⁾, ei tältä osin ole olemassa sitovaa lainsäädäntöä.

Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen ulkorajojen ylittämistä koskevat kysymykset sisällytetään ensimmäiseen pilariin. Niistä määrätään erityisesti 73 j artiklan 2 kohdan a alakohdassa, joka koskee niitä vaatimuksia ja menettelyjä, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ulkorajoilla tapahtuvissa henkilötarkastuksissa. Täsmennettäköön kuitenkin, että Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen neuvosto säätää tätä alaa koskevista kysymyksistä viisi vuotta kestäväen siirtymäkauden aikana yksimielisesti komission ehdotuksen perusteella tai jonkin jäsenvaltion aloitteesta, Euroopan parlamenttia kuultuaan.

Ratkaisuissa on myös pyrittävä yhdenmukaisuuteen ja yhteensopivuuteen kansainvälisen merioikeuden kanssa. Laivojen salamatkustajista on olemassa kansainvälisiä säädotuksia. Italia onkin jättänyt Kansainväliselle merenkulkujärjestölle luonnoksen säädöstekstiksi, jonka tarkoituksena on estää meriteitse tapahtuva laiton maahanmuutto. Komissio osallistuu kyseisen järjestön toimintaan.

⁽¹⁾ EYVL C 128, 9.5.1994.

(98/C 187/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4023/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Psykkisesti sairaiden kohtelu Kreikassa

Euroopan unionin tavoitteisiin kuuluu korkeatasoisen ihmisten terveyden suojelun takaaminen, ja tämä tavoite vahvistettiin Amsterdamin sopimuksessa. Kreikassa ilmenee tiettyjä toimintahäiriöitä psyykkisesti sairaiden kohtelussa, muun muassa potilaiden yksityistä hoitoa pyritään vähentämään. Nimitäin kun julkisen sektorin laitoshoidossa hoitomaksujen yläraja on määrätty 14 000 drakman suuruiseksi, yksityisillä klinikoilla hoitomaksu ei saa nousta yli 7 000 drakman päivässä, mikä johtaa yksityisten klinikoiden toiminnan kuihtumiseen. Näin siitä huolimatta, että 50 % psyykkisesti sairaista on hoidettu tällä tavoin toiminnan lakkauttamisuhan alle joutuneilla psykiatrisilla klinikoilla, joista osa on jo suljettu.

Komissiolta kysytään, mitä toimenpiteitä se voi ja aikoo toteuttaa psykiatrisen terveydenhoidon parantamiseksi Kreikassa.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(25. helmikuuta 1998)*

Terveydenhuolto, mukaan lukien mielenterveyshuolto, kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tilanne ei muutu sittenkään, kun Amsterdamin sopimus on ratifioitu.

Arvoisan parlamentin jäsenen olisi tämän vuoksi osoitettava kysymyksensä Kreikan viranomaisille.

(98/C 187/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4028/97 komissiolle**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE)***(14. tammikuuta 1998)*

Aihe: Maamiinat ja EU:n kehitysapu

Pitääkö komissio myönteisenä Ison Britannian päätöstä tarkistaa kehitysavun tasoa niiden avunsaajamaiden osalta, jotka eivät allekirjoita maamiinon kieltämistä koskevaa Ottawan sopimusta?

Eikö näin ollen olisi asianmukaista, että komissio antaisi suosituksen, jonka mukaan EU:n on noudatettava samanlaista syrjäntäpolitiikkaa niitä EU:n kehitysapua vastaanottavia maita kohtaan, jotka jatkavat maamiinon tuotantoa ja vientiä?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(2. helmikuuta 1998)*

Komissio suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden toimenpiteisiin, joilla pyritään välttämään monissa kehitysmaissa käytettävien jalkaväkimiinon vastuuttoman ja mielivaltaisen käytön aiheuttamat seuraukset ja joilla rohkaistaan liittymistä jalkaväkimiinon kieltävään sopimukseen, jonka allekirjoittaminen aloitettiin Ottawassa 3. joulukuuta 1997.

Komissio on tyytyväinen siihen, että monet kehitysmaat allekirjoittivat Ottawan sopimuksen 3. ja 4. joulukuuta 1997.

Komissio haluaa kuitenkin korostaa, että yhteisössä sovelletut kehitysyhteistyöpolitiikat eivät sisällä avunsaajamaiden asenteesta jalkaväkimiinon riippuvia ehtoja.

Kehitysiain neuvoston 22. päivänä marraskuuta 1994 tekemässä päätöksessä yhdennetystä ja koordinoitusta lähestymistavasta toimet jalkaväkimiinon poistamiseksi eivät luonnollisestikaan koske maita, jotka jatkavat jalkaväkimiinon myyntiä, valmistamista ja varastointia. Tutkimushankkeita sekä humanitaaristen ja haavoittuvassa asemassa olevien yhteisöjen hyväksi aloitettuja hankkeita näissä maissa kuitenkin jatketaan.

Tämän päätöksen säännöksiä soveltamista koko yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaan voidaan harkita kehityksuhteiden tulevaisuudesta käytävissä keskusteluissa, joissa pyritään rohkaisemaan näitä maita lopettamaan jalkaväkimiinon valmistus, varastointi, kauppa ja käyttö.

(98/C 187/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4029/97 komissiolle**esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE)***(14. tammikuuta 1998)*

Aihe: Rekkakuormien varmistaminen

Katsooko komissio, että olosuhteet vaativat rekkakuormien yleistä varmistamista koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, vai katsooko komissio, että yhteisö voi jättää kansallisten viranomaisten toimivaltaan sen, millaisia yleisiä rekkakuormien varmistamista koskevia turvallisuusvaatimuksia ne katsovat tarpeelliseksi sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön, vaikka vaarallisten aineiden kuljetuksia säännelläänkin yhteisön lainsäädännöllä?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

On äärettömän monta tapaa lastata ajoneuvo sekä lukematon määrä erityyppisiä ja -muotoisia ajoneuvoihin lastattavia tavaroita. Sen vuoksi komissio on sitä mieltä, että yhteisön lainsäädäntö tällä alalla olisi kaikki vaihtoehdot kattaakseen joko niin yleistä, että sillä ei olisi käytännön merkitystä, tai niin yksityiskohtaista, että se edellyttäisi tuhansia sivuja lakeja. Siksi komissio ei aio laatia ehdotusta tällaiseksi lainsäädännöksi.

Komissio ei ole tietoinen perusteista asettaa kyseenalaiseksi kansallinen lainsäädäntö kuorma-autojen lastin varmistamisesta, eikä tällä hetkellä ole suunnitelmia komission toimiksi tällä alalla. Tietenkin on jatkuvasti tarvetta soveltaa asianmukaisesti tämän alan kansallisia lakeja ja panna ne täytäntöön tehokkaasti.

(98/C 187/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4030/97 komissiolle

esittäjä(t): Bryan Cassidy (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita (pakkausjäte) koskevat Ison Britannian säännökset vuodelta 1966

Katsooko komissio, että Iso Britannia on vietävä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen sen toteamiseksi, estävätkö Ison Britannian pakkaussäännökset kaupan vapautta EU:ssa?

(98/C 187/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4034/97 komissiolle

esittäjä(t): Bryan Cassidy (PPE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita (pakkausjätteet) koskevat Ison Britannian säännökset vuodelta 1996

Onko komissio kanssani samaa mieltä siitä, että tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita (pakkausjätteet) koskevat asetukset, joilla direktiivi 94/62/EY⁽¹⁾ sisällytetään Ison Britannian lainsäädäntöön, sulkevat muissa maissa toimivat yritykset Ison Britannian markkinoilta ja estävät kaupan vapautta EU:ssa?

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.

**Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4030/97 ja E-4034/97**

(23. helmikuuta 1998)

Komissio tutkii parhaillaan Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittamia säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön pakkausista ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/62/EY⁽¹⁾. Parlamentin jäsenelle voidaan taata, että komissio ryhtyy tarvittaviin toimiin, jos tämä perusteellinen tarkastelu paljastaa vapaan kaupan esteitä. Komissio ottaisiikin parlamentin jäseneltä mielellään vastaan lisätietoja väitetyistä kaupan esteistä.

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31. 12. 1994.

(98/C 187/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4040/97 komissiolle**esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Ehdokkaat Euroopan kulttuuripääkaupungiksi

Mitkä kaupungit ovat esittäneet tähän mennessä ehdokkuutensa Euroopan kulttuuripääkaupungiksi vuoden 2000 jälkeen?

(98/C 187/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4041/97 komissiolle**esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Euroopan kulttuuripääkaupunkien kriteerit

Aikooko komissio esittää ehdotuksen kriteereistä, joiden mukaan Euroopan unionin kulttuuriministerien neuvosto nimittää kaupungin, joka täyttää, tai kaupunkeja, jotka täyttävät Euroopan kulttuuripääkaupungin edellytykset vuoden 2000 jälkeen?

**Komission jäsenen Marcelino Orejan
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4040/97 ja E-4041/97***(6. helmikuuta 1998)*

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumaa koskevan yhteisön aloitteen perustamisesta ⁽¹⁾ ja erityisesti kyseisen päätöksen 2 ja 3 artiklaan.

⁽¹⁾ EYVL C 362, 28.11.1997.

(98/C 187/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4043/97 komissiolle**esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Kuubalaisten toisinajattelijoiden vapauttaminen vankilasta

Onko komissio ottanut yhteyttä Kuuban viranomaisiin Kuuban kansalaisten Marta Beatriz Roquen, René Gómezin, Vladimiro Rocan ja Félix Bonnen vapauttamiseksi vankilasta? Heidät vangittiin vain siksi, että he kuuluivat Kuuban sisällä toimiviin toisinajattelijaryhmiin.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(29. tammikuuta 1998)*

Euroopan unioni esitti vuoden 1997 heinäkuussa puheenjohtajamaansa Havannassa olevan edustajansa välityksellä kaksi virallista vetoomusta arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien neljän toisinajattelijan vapauttamiseksi. Komissio tuki kyseisiä vetoomuksia, jotka tehtiin sen puolesta osana unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa.

Komission edustajat ovat viime aikoina tehneet selväksi Kuuban viranomaisille, että kyseiset neljä toisinajattelijaa on vapautettava ja yleensäkin viranomaisten asenteen muututtava opposition suhteen sananvapautta ja yhdistymisvapautta koskevien perusoikeuksien kunnioittamiseksi ennen kuin Euroopan unioni voi harkita yhteistyösuhteiden tiivistämistä Kuuban kanssa.

(98/C 187/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4044/97 komissiolle**esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Ajoverkkoikiellon siirtäminen

Miksi komissio on siirtänyt ajoverkkojen kieltämistä tonnikalan pyynnissä koskevan uuden ehdotuksen esittämistä?

Miksi komission jäsen Bonino on perunut lupauksensa esittää ehdotus ennen vuoden 1997 loppua?

Tietääkö komissio, että sen vuonna 1994 tekemä ehdotus on juuttunut neuvostoon?

Miksi komissio hyväksyy sen, että asia ei etene neuvostossa ja mukautuu siihen?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(27. tammikuuta 1998)*

Komissio oli sitoutunut etsimään neuvoston puheenjohtajamaan ja asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa parasta tapaa saada ajoverkkoalastusta koskevat asiakirjat etenemään neuvostossa.

Asiakirjojen jumiutuminen neuvostoon ei johtunut komissiosta, joka ilmaisi useaan otteeseen toiveensa osallistua ratkaisun syntymiseen. Määräenemmistöä ei kuitenkaan syntynyt. Yhdistynyt kuningaskunta on ilmaissut aikomuksensa esittää puheenjohtajakaudellaan kompromissiehdotuksen neuvostolle ja komissio toivoo, että tämä esitys mahdollistaa kestävä ja tasapainoisen ratkaisun löytämisen ja pyrkii omalta osaltaan tähän yhdessä neuvoston puheenjohtajamaan kanssa.

(98/C 187/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4046/97 komissiolle**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Euroopan julkisia tarjouskilpailuja koskevien säädösten rikkominen

Voitettuaan tarjouskilpailun Mauritaniassa italialainen yhtiö ITAMSIDER toimitti Lomé sopimuksessa esitetyn, julkisia tarjouskilpailuja koskevan sopimusmenettelyn mukaisesti materiaalia kyseiselle, avustusta saavalle maalle. Viimemainittu kieltäytyi pyytämästä Euroopan komissiolta maksua materiaalista vedoten perusteettomiin ja todistamatta jääneisiin teknisiin ongelmiin, vaikka se oli saanut materiaalin sopimuksen mukaisesti.

Todellisuudessa kieltäytyminen johtui siitä, että ITAMSIDER oli kaikessa rehellisyydessään kieltäytynyt maksamasta vaadittua lahjusta, jotta komissiolle voitaisiin toimittaa tarvittavat asiakirjat eräntyneiden maksujen vapauttamiseksi.

Tämän lisäksi Euroopan komission paikallinen edustaja antoi asiasta pikaisen ja samansuuntaisen asiantuntijalausannon, jollaisen yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin Luxemburgissa myöhemmin julisti lainvastaiseksi (asia T-7/96, tuomio 25.6.1997).

Tutkittuaan asiaa Euroopan unionin tuomioistuin kieltäytyi kuitenkin ottamasta huomioon nauhoitettua puhelinkeskustelua, joka selvästi vahvisti, että mauritanialaisen yhtiön edustajat olivat pyytäneet lahjusta.

Kaikesta edellä esitetystä käy ilmi, että italialainen yhtiö on joutunut rikollisen toiminnan kohteeksi. Mauritaniassa siitä ei joudu syytteeseen, sillä se näyttää olevan maassa ”yleinen käytäntö”. Toisin sanoen, tällainen toiminta näyttää jäävän rankaisematta, mikä väistämättä estää Euroopan unionin toimielinten asianmukaisen toiminnan. Kaiken edellä mainitun perusteella tiedustelin komissiolta seuraavaa:

1. Mihin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä tällaisten ongelmien ratkaisemiseksi, sillä DG XX:n esittämät toimenpiteet petosten tehokkaammaksi torjumiseksi ja yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi näyttävät olevan tehotomia edellä kuvatun toiminnan ollessa kyseessä?
2. Mitä mieltä komissio on tästä asiasta ja mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä varmempien takuiden tarjoamiseksi eurooppalaisille yritysille?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(23. helmikuuta 1998)*

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan kehitysrahaston (EKR) rahoittamiin työsuoritus-, tavaranhankinta- ja palveluhankintasopimuksiin sovellettavat yleiset tarjouseritelvät sisältävät kyseisten sopimusten täytäntöönpanon aikana ilmenevää lahjontaa ja petoksia koskevia määräyksiä.

Komissio on aina ollut valmis käsittelemään yritysten sille osoittamia valituksia EKR:n rahoittamien sopimusten täytäntöönpanon yhteydessä edellä mainittujen määräysten noudattamista koskien ja yleisemmin kaikkiin yhteisön rahoittamien sopimusten yhteydessä esiintyneisiin lahjontatapauksiin liittyen.

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota siihen, että erityistapauksessa, johon hän kirjallisessa kysymyksessään viittaa, yritys tai kyseisen valtion viranomaiset eivät ilmoittaneet komissiolle mistään erityisestä seikasta, mistä voidaan päätellä yrityksen ottaman kannan olevan perusteltu. Samaa kantaa komissio puolusti myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

(98/C 187/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4051/97 komissiolle**esittäjä(t): Monica Baldi (UPE)***(15. joulukuuta 1997)**Aihe:* Fondiaria Assicurazioni

Italialainen Fondiaria Assicurazioni -vakuutusyhtymä on järjestämässä uudelleen toimintaansa ja suunnittelee seuraavien viiden vuoden aikana noin 2000 leikkausta, 900 irtisanomista, johtajien ja työntekijöiden määrän vähentämistä sekä asiamiesten palkkioiden voimakasta vähentämistä.

Asiamiehet ovat joutuneet valitsemaan mandaattinsa uusimisen ja tappioksi työskentelemisen välillä, ja he valitsivat mandaattinsa uusimisen, mikä aiheutti asiamiestoimistojen välittömän sulkemisen Italiassa ja uhkasi niiden työntekijöiden työpaikkoja.

Tämä valitettava tilanne koskee tuhansia asiamiehiä, yli 10 000 työntekijää ja yhteistyökumppania sekä miljoonia vakuutettuja. Seuraukset ovat erittäin negatiivisia sekä työllisyyden että koko vakuutusalan kannalta.

Vain kolmen kuukauden sisällä on erotettu 39 päällikkötason henkilöstöön kuuluvaa ja irtisanottu 240 000 vakuutusta, mikä vastaa viittä prosenttia koko yhtymän vakuutuksista. Tämä on aiheuttanut kestämatöntä vahinkoa käyttäjille, jotka ovat yllättäen huomanneet jäävänsä ilman palveluja, joihin heillä on ollut oikeus.

1. Miten komissio aikoo toimia, Luxemburgissa 20. – 21. marraskuuta pidetyn työllisyshuippukokouksen huomioon ottaen, suojellakseen satoja työntekijöitä, jotka odottamatta jäävät työttömiksi?
2. Miten komissio aikoo varmistaa, että odotettavissa oleva valtava irtisanomisten määrä ja asiamiestoimistojen sulkeminen eivät enempää pahenna jo vaikeaa työllisyystilannetta alalla ja asianomaisten työntekijöiden perheissä?
3. Mitä komissio voi tehdä, jotta vältettäisiin kielteiset vaikutukset työllisyyden lisäksi myös vakuutusalaan?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(30. tammikuuta 1998)*

Kesäkuussa 1997 tehtyyn Amsterdamin sopimukseen sisällytetyllä uudella työllisyyttä koskevalla osastolla ja hiljattain Luxemburgissa pidetyn työllisyysasiain huippukokouksen päätelmillä pyritään vahvistamaan kansallisten työllisyyspolitiikkojen yhteensovittamista siten, että määritellään yhteiset suuntaviivat.

Tällä tavoin jäsenvaltiot voivat tarkastella vuosittain työllisyystilannetta yhtenäisesti ja kokonaisvaltaisesti, niin että tarkastelussa otetaan huomioon myös terve makrotalouspolitiikka, tyydyttävällä tavalla toimivat yhtenäismarkkinat ja työllisyys kaikessa yhteisöpolitiikassa.

Työllisyyspolitiikka sekä työttömyyden ehkäisy- ja hoitotoimenpiteet kuuluvat kuitenkin jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan. Italian työllisyysjärjestelmässä on paljon välineitä, joilla voidaan ehkäistä työttömyyttä ja suojella työttömyyden uhkaamia ihmisiä. Kyseessä ovat lähinnä sosiaaliset suojaustoimenpiteet, joita ollaan järjeistämässä. Ne liittyvät entistä enemmän ”aktiivisiin toimenpiteisiin”, joiden avulla etuudensaajat voivat osallistua alakohtaisten sopimusten sääntelemiin uudelleen kouluttautumistoimiin. Toimilla pyritään helpottamaan heidän pääsyään jälleen työmarkkinoille.

Eurooppa-neuvosto totesi 21. marraskuuta antamissaan päätelmissä, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä aloihin, joilla tapahtuu suuria teollisia muutoksia. Se pyysi komission alaisena toimivaa korkean tason asiantuntijaryhmää tutkimaan tulevia teollisia muutoksia yhteisössä sekä keinoja, joilla ne voitaisiin paremmin ennakoita, niin että voitaisiin varautua niiden taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin EY:n perustamissopimuksen periaatteiden mukaisesti. Ensimmäinen kertomus esitetään neuvostolle työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen ja annetaan Cardiffin Eurooppa-neuvoston käsiteltäväksi.

(98/C 187/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4053/97 komissiolle

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE)

(15. joulukuuta 1997)

Aihe: Vaarallisten kiinalaisten ilotulitteiden tuonti

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-0102/95 ⁽¹⁾ komissio hylkäsi ajatuksen ilotulitteiden turvallisuutta koskevan ehdotuksen tekemisestä. Perusteena oli, että yleinen turvallisuus voidaan varmistaa tehokkaasti yleisellä tuoteturvallisuusdirektiivillä. Tämän jälkeen kiinalaisten räjähtävien ilotulitteiden käytöstä johtuvien onnettomuuksien ja tapaturmien määrä on lisääntynyt. Tämä antaa olettaa, että tuoteturvallisuusdirektiivi ei pysty takaamaan kuluttajille sitä turvallisuustasoa, jota he voisivat kohtuudella odottaa (että tuotetta voidaan käyttää vaaratta asianmukaisissa olosuhteissa).

Onko komissio sitä mieltä, että nämä ilotulitteet ovat merkki siitä, että niissä tarkastuksissa on puutteita, joita tehdään tuotteiden saapuessa yhteisöön sen varmistamiseksi,

1. että tuote on perustavien turvallisuusstandardien mukainen? Jos on, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä tuontituotteiden turvallisuustarkastusten parantamiseksi?
2. vai onko komissio sitä mieltä, että näiden ilotulitteiden tuonti yhteisöön on merkki yleisemmästä puutteesta yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä, jonka tarkoituksena on varmistaa ilotulitteiden turvallisuus? Jos on, tuleeko komissio harkitsemaan uudestaan lainsäädäntöä koskevaa kantaansa ilotulitteiden turvallisuuden parantamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 145, 12.6.1995, s. 28.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 1998)

Komissio on edelleen sitä mieltä, että ilotulitteita koskevasta erityisestä sääntelystä ei ole tarpeen tehdä ehdotusta yhteisön tasolla.

Komissio on huolissaan ilotulitteiden käytöstä johtuvista onnettomuuksista erityisesti, jos niiden määrä on viime aikoina lisääntynyt, mutta onnettomuuksien määrä ja vakavuus riippuvat suuresti ilotulitteiden julkisen käytön paikallisista tavoista, jotka laajalti eroavat jäsenvaltioiden välillä. Kaikissa jäsenvaltioissa saatetaan voimaan ilotulitteita koskevia turvallisuusmääräyksiä niin, että ne istuvat paikallisiin tapoihin. Komission mielestä ilotulitteita koskeva direktiivi ei estäisi onnettomuuksia kyseisiä kansallisia turvallisuusmääräyksiä paremmin.

Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden olisi valvottava kolmannesta maasta (kuten Kiinasta) peräisin olevien ilotulitteiden turvallisuutta jäsenvaltioiden omien määräysten mukaisesti ennen kuin ilotulitteet voidaan asettaa markkinoille yhteisössä. Kyseisten tarkastusten voimaan saattaminen kuuluu pikemminkin jäsenvaltioiden kuin komission tehtäviin.

Komissio ei usko, että yleinen tuoteturvallisuusdirektiivi ⁽¹⁾ ei täyttäisi sille asetettuja tavoitteita tässä suhteessa. Kyseisellä direktiivillä ei erityisesti säännellä ilotulitteita, mutta se sisältää onnettomuuksien ennaltaehkäisyyn tähtääviä ohjeita kansallisille viranomaisille. On olemassa todisteita siitä, että kansallisten tai paikallisten viranomaisten toteuttamat ennaltaehkäisy- ja tietokampanjat voivat myös tehokkaasti vähentää onnettomuuksien määrää erityisesti, jos kampanjat edeltävät ajanjaksoa, jolloin ilotulitteita käytetään runsaasti (kuten uutenavuotena).

(1) EYVL L 228, 11.8.1992.

(98/C 187/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4056/97 komissiolle

esittäjä(t): Yiannis Roubatis (PSE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Irakiin kohdistetut rangaistukset ja niiden vaikutukset Irakin väestöön

Yleisesti tiedetään, että Saddam Husseinin hallintoa vastaan suunnattu rankaisupolitiikka vaikuttaa traagisella tavalla tämän maan väestöön ja erityisesti lapsiin, jotka kärsivät aliravitsemuksesta ja lääkepulasta.

Ottaen huomioon, että on epäilyksenalaista, missä määrin rankaisupolitiikka on aikaansaanut odotettuja tuloksia, kun taas väestön tila on ajautunut sellaiseen pisteeseen, ettei mikään sivistynyt valtio voi sitä sietää, komissiolta kysytään:

1. Mikä on sen kanta edellä mainittuun kysymykseen?
2. Aikooko se toteuttaa mitään toimenpiteitä koetellun väestön tilanteen helpottamiseksi, erityisesti lasten, jotka kärsivät aliravitsemuksesta ja lääkepulasta?

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 1998)

Irakin vastaisesta kauppasaarosta huolimatta lääkkeitä ja elintarvikkeita on pystytty viemään Irakiin tietyin rajoituksin vuoden 1990 elokuun ja vuoden 1991 toukokuun välisenä aikana. Toukokuusta 1991 lähtien lääkkeitä ja elintarvikkeita on pystytty viemään Irakiin periaatteessa rajattomia määriä, mutta kyse on ollut lähinnä Irakin hallituksen halukkuudesta käyttää rahavarojaan näiden tavaroiden maahan tuomiseen.

Ihmisten kärsimysten helpottamiseksi komissio on toimittanut vuodesta 1991 lähtien Irakiin humanitaarista apua 200 miljoonan ecun arvosta, aluksi lähes yksinomaan kurdien hallinnoimalle Pohjois-Irakille. Yhteisön 22 miljoonan ecun arvoinen ohjelma jaettiin vuonna 1997 tasavertaisesti kurdien asuttaman Pohjois-Irakin ja Irakin hallinnon valvomien alueiden välillä. Tästä rahoituksesta noin kaksi miljoonaa ecua on suunnattu kansalaisjärjestöille, jotka toimittavat lääkevarastoja kurdeille. Komissio on myöntänyt kymmenen miljoonaa ecua vuoden 1998 toimien rahoittamiseksi.

Verrattuna Keski- ja Etelä-Irakiin, Pohjois-Irakissa vierailleet asiantuntijat arvioivat humanitaarisen tilanteen siellä tyydyttäväksi. Ruoan jakaminen näyttää toimivan suhteellisen tehokkaasti ja aliravitsemus ei ole aikaisemmasta ilmoituksesta poiketen merkittävä ongelma. Lääketarvikevarastot ovat vielä riittämättömiä, mikä johtuu pääasiassa jakelujärjestelmästä. Kansalaisjärjestöt ja kurdiviranomaiset pyrkivät löytämään keinoja jakelukanavien toiminnan parantamiseksi.

Yhdistyneiden kansakuntien (YK) öljyn vaihtamista elintarvikkeisiin koskevien päätöslauselmien kahden ensimmäisen vaiheen aikana (10. joulukuuta 1996 / 4. joulukuuta 1997) Pohjois-Irakille (3 miljoonaa ihmistä) jaettiin 470 miljoonaa ecua, joista 70 miljoonaa ecua myönnettiin terveyssektorille (tähän sisältyy 50 miljoonaa ecua lääkevarastojen ja 19 miljoonaa ecua terveyspalvelujen parantamiseksi), 200 miljoonaa ecua ruokaan ja lisäksi 13,5 miljoonaa ecua ravitsemukseen.

Jos öljyn vaihtamista elintarvikkeisiin koskevat hankinnat lisääntyvät huomattavasti, yhteisön apu tulevaisuudessa riippuu öljyn vaihtamista elintarvikkeisiin koskevan järjestelyn soveltamisen tehokkuudesta ja mahdollisesti kasvavasta öljyn myynnistä sekä sitä seuraavista lääke- ja elintarvikehankinnoista. YK:n pääsihteeristö harkitsee Irakin öljyn myynnin kasvattamista koskevan ehdotuksen esittämistä YK:n turvallisuusneuvostolle.

(98/C 187/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4060/97 komissiolle**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Ehdotettu tavoitteiden 2 ja 5b yhdistäminen

Komissio on ehdottanut nykyisten tavoitteiden 2 ja 5b yhdistämistä vuoden 2000 jälkeisellä kaudella uudeksi tavoitteeksi 2, joka on omistettu teollisten alueiden, maaseutu- ja kaupunkialueiden sekä kalastuksesta riippuvaisten alueiden rakennemuutokselle.

Voiko komissio vahvistaa, että uuden tavoitteen jokaista osa-aluetta varten varataan erilliset, nimenomaan sen rahoitukseen tarkoitetut määrärahat? Ja edelleen, että kukin osa-alue tulee varmasti saamaan ohjelmilleen rahoitusta seuraavien rahoitusnäkyvien kattamat täydet seitsemän vuotta? Voiko komissio vakuuttaa minulle, että siirtymäjärjestelyt entisille tavoitteiden 5b ja 2 alueille ovat samat kuin tavoitteen 1 alueille?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(5. helmikuuta 1998)*

Komissio ehdottaa Agenda 2000 -asiakirjassa ⁽¹⁾, että uuden tavoitteen 2 kohteena pitäisi olla ”elinkeinoelämän (teollisuus ja palvelut) rakennemuutosalueet, taantuvat maaseutualueet, kalastuksesta riippuvaiset kriisialueet tai vaikeuksissa olevat kaupunkialueet”.

Kaikki uuden tavoitteen 2 aluetyypit olisi määriteltävä taloudellis-yhteiskunnallisten kriteerien avulla. Komissio ei kuitenkaan pidä tarpeellisena ottaa käyttöön niin joustamatonta menettelyä, että kullekin aluetyypille määrättäisiin erilliset ja tiukkarajaiset määrärahat.

Tavoitteena on, että uusien ohjelmien suunnitteluaika olisi samanpituisen kaikkien alueiden osalta.

Komissio ehdottaa entisille tavoitteen 1 ja entisille tavoitteen 2 sekä tavoitteen 5b kohdealueille siirtymäjärjestelyjä, joissa otetaan huomioon niiden erilaiset olosuhteet. Määräraha henkilöä kohti on huomattavasti pienempi tavoitteeseen 2 ja 5b kuuluvilla alueilla kuin tavoitteeseen 1 kuuluvilla alueilla, jotka vähiten kehittyneinä ovat yhteisön rakennepolitiikan ensisijaisia kohteita.

Näin ollen komissio ehdottaa Agenda 2000 -asiakirjassa, että entisille tavoitteiden 2 ja 5b kohdealueille ”olisi myönnettävä siirtymäkauden ajan rajoitettua taloudellista tukea”.

⁽¹⁾ Asiak. KOM(97) 2000 lopullinen.

(98/C 187/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4066/97 komissiolle**esittäjä(t): Nel van Dijk (V)***(15. joulukuuta 1997)**Aihe:* Kansalaisetkin myrkkynuiskutuksen alla

Etelä-Espanjassa sijaitsevassa Granadan maakunnan Orgivan kylässä suoritetaan oliivipuuviljelmien tuholaismyrkytyksiä lentokoneesta käsin. Kyseessä on dimetoaatti-niminen tuholaismyrky, joka on fosforihappesteri.

Salliiko eurooppalainen lainsäädäntö tämän fosforihappoesterin käytön? Onko maatalouden hyvää käytäntöä koskevien toimintasääntöjen mukaista ruiskuttaa tätä ainetta lentokoneesta oliivipuiden ohella myöskin Orgivan kylän asukkaiden eli miesten, naisten, lasten, vauvojen sekä satunnaisten turistien päälle? Mitä Euroopan komissio aikoo tehdä tämän epäkohdan poistamiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

Dimetoaatti on tuhohyönteisten torjuntaan käytetty tehoaine, jonka käytölle kasvinsuojeluaineissa useimmat jäsenvaltiot antoivat luvan ennen kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15. heinäkuuta 1991 annetun direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾ täytäntöönpanopäivää (25. heinäkuuta 1993). Näin ollen jäsenvaltiot voivat edelleen sallia sen käytön mainitun direktiivin 8 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla.

Direktiivin 91/414/ETY mukaan jäsenvaltion on kasvinsuojeluaineen salliessaan varmistuttava siitä, että tuotteella ei missään tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ole haitallisia vaikutuksia ihmisen tai eläinten terveyteen joko suoraan tai epäsuorasti. Direktiivin 3 artiklassa säädetään myös, että kasvinsuojeluaineita on käytettävä asianmukaisesti. Asianmukaisella käytöllä tarkoitetaan edellä mainittujen turvallisuusvaatimusten täyttämistä ja hyvän kasvinsuojelukäytännön periaatteiden noudattamista.

Parlamentin jäsenen mainitsemat seikat näyttävät viittaavaan tilanteeseen, jossa mainittuja säännöksiä ei noudateta. Komissio pyytää Espanjan viranomaisilta lisätietoja asiasta ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu mainittujen säännösten noudattamiseksi lentokoneruiskutusten yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991.

(98/C 187/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4070/97 komissiolle

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Tuoteselosteet

Onko komissio samaa mieltä siitä, että EU:n tulevassa elintarvikepolitiikassa — esimerkiksi mahdollisesti laadittavassa puitedirektiivissä, jossa viedään vihreän kirjan tavoitteita eteenpäin — on otettava huomioon ravinnon merkitys ja kuluttajien tarve saada ravitsevaa ja terveellistä ruokaa?

(98/C 187/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4072/97 komissiolle

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE)

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Tuoteselosteet

Onko komissio samaa mieltä siitä, että tällä hetkellä käytössä olevat ristiriitaiset ja epäselvät elintarvikkeiden tuoteselosteiden maininnat kuten ”kevyt” ja ”vähärasvainen” aiheuttava sen, että kuluttajien on vaikeaa luottaa tällaisiin mainintoihin, vaikka sisältöä koskevat maininnat voisivat olla hyödyllisiä kuluttajille, jos niitä kontrolloitaisiin tiukemmin? Suunnittelee komissio, että tällaisten sisältöä koskevien mainintojen kontrollointi otettaisiin käsiteltäväksi tulevan tuoteselostusten uudelleentarkastelun yhteydessä?

**Komission jäsenen Martin Bangemannin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4070/97 ja E-4072/97**

(30. tammikuuta 1998)

Komissio katsoo, että yhteisössä on nykyään riittävä määrä turvallisia ja monipuolisia elintarvikkeita kuluttajien saatavilla. Yhteisön politiikka, toimenpiteet ja toimet ovat omalta osaltaan johtaneet tähän tilanteeseen. Elintarvikkeiden merkintöjä koskevat asianmukaiset ja yhdenmukaiset tiedot ovat tärkeitä tekijöitä, jotka auttavat kuluttajia valitsemaan heidän yksilöllisiin tarpeisiinsa parhaiten sopivat elintarvikkeet.

Ravintoarvot ovat elintarvikkeiden merkintöjen tärkeä osa. Komissio tutkii parhaillaan huomioita, joita se on saanut vastauksena vihreään kirjaan Euroopan unionin elintarvikelainsäädännön yleisistä periaatteista ⁽¹⁾, ja päättää mahdollisista toimenpiteistä vasta tämän jälkeen.

⁽¹⁾ Asiak. KOM(97) 176 lopullinen.

(98/C 187/186)

**KIRJALLINEN KYSYMYS E-4071/97 komissiolle
esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE)**

(14. tammikuuta 1998)

Aihe: Tuoteselostukset

Koska valmispakkauksissa myytävien ruokien prosentuaalinen osuus on muutamissa maissa erittäin suuri, onko komissio samaa mieltä siitä, että — jos kuluttajat haluavat valita terveellistä ruokaa — valmispakkauksissa myytävissä ruokatarvikkeissa on oltava täydellinen tuoteseloste ja että tällaisissa tuoteselostuksissa on mainittava ainakin seuraavat aineet: energia, valkuaisaineet, hiilihydraatit, sokerit, rasvat, kyllästysaineet, ravintokuidut ja natrium.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Voimassa olevassa elintarvikkeiden ravintoainemerkinnöistä annetussa direktiivissä 90/496/ETY ⁽¹⁾ säädetään, että mainittuja kahdeksaa osatekijää koskevat tiedot voidaan antaa vapaaehtoisesti ja että ne on annettava tietyissä direktiivissä säädettyissä tapauksissa.

Komissio on ottanut asian esille ja pyytänyt toukokuussa 1997 julkaistussa Euroopan unionin elintarvikelainsäädännön yleisiä periaatteita koskevassa vihreässä kirjassaan ⁽²⁾ toimittamaan huomioita elintarvikkeiden ravintoainemerkinnöistä annetun direktiivin uudelleen tarkastelusta. Komissio arvioi tällä hetkellä näitä huomioita, mutta ei ole tehnyt mitään päätelmiä esille nostetusta erityiskysymyksestä.

⁽¹⁾ EYVL L 276, 6.10.1990.

⁽²⁾ Asiak. KOM (97) 176, lopullinen.

(98/C 187/187)

**KIRJALLINEN KYSYMYS P-4080/97 komissiolle
esittäjä(t): Luigi Florio (UPE)**

(18. joulukuuta 1997)

Aihe: Italian finanssipolitiikka ja Maastrichtin kriteerit

Italian hallitus aikoo määrätä finanssilain kehyksessä vuodesta 1998 lähtien uudesta verosta, jota kutsutaan tuotantotoiminnasta maksettavaksi alueelliseksi veroksi.

Tämä vero vahingoittaa erityisesti fyysisiä ja juridisia henkilöitä, jotka ovat työnantajia ja jotka ovat ottaneet velkaa (työntekijöille maksettavat korvaukset ja velkojen korot eivät kyseisessä verotuksessa ole vähennyskelpoisia). Tämä vero ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

Tällä uudella verolla kiristetään entisestäänkin verotusta Italiassa, jossa jo puolentoista vuoden ajan on tehty pääasiassa uusiin tuloihin perustuvia rahoitussiirtoja kaikkiaan 100 000 miljardin liiran edestä.

Katsooko komissio, että tällainen politiikka on sen omien suositusten mukaista, joilla pyritään julkisten kulujen vähentämiseen ja näin ollen myös erityisesti työntekoa rasittavan verotuksen keventämiseen?

Miten komissio suhtautuu Italian hallituksen sosiaaliturva-asioissa harjoittamaan politiikkaan, jossa ei näytetä pystyvän toteuttamaan tehokkaasti kansallisen sosiaalihuollon tilien tervehdyttämistä, mistä on usein puhuttu?

Katsooko komissio vielä nämä valinnat huomioon ottaen, että Italia voi noudattaa vuoden 1998 jälkeenkin Maastrichtin talous- ja rahoituskriteerejä?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 1998)

Italian verouudistus hyväksyttiin vasta äskettäin ja tässä vaiheessa on äärimmäisen vaikeaa arvioida uudistuksen täsmällisiä taloudellisia vaikutuksia alueille, veronmaksajille ja toimialoille. Toistaiseksi asiasta on olemassa ainoastaan Italian hallituksen tekemät arviot, joista käy ilmi, että uudella järjestelmällä ei lisätä verotaakkaa. Vaikutuksista työvoimakustannuksiin voidaan todeta, että työvoima sisältyy uuden veron perusteeseen, mutta toisaalta vero korvaa sairausvakuutusmaksut, joita myös perittiin työvoiman perusteella. Nettovaikutus voi vaihdella eri yritysten välillä, mutta se ei välttämättä tarkoita, että työvoiman verotus kohoaisi. Vaikka komissio onkin kiinnostunut uudistuksen muodosta ja vaikutuksista talousarvioon, kansallisten hallitusten soveltaman veropolitiikan arviointi ei kuulu komission toimivaltaan.

Vuosina 1992 ja 1995 tehdyt uudistukset vaikuttivat Italian eläkejärjestelmään, ja sitä on edelleen tarkistettu vuoden 1998 talousarviolain antamisen yhteydessä. Nämä toimenpiteet ovat muokanneet perusteellisesti eläkejärjestelmää, ja eläkemenot on saatu niiden avulla kuriin keskipitkällä aikavälillä. Eläkemenojen suhde bruttokansantuotteeseen (BKT) pysyy todennäköisesti vakaana seuraavien kymmenen vuoden ajan. Lisäkorjaukset voivat tulla ajankohtaisiksi, kun suuret ikäluokat jäävät eläkkeelle. Nopeampi siirtyminen vuoden 1995 uudistuksella luotuun uuteen järjestelmään olisi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä vapauttanut enemmän resursseja sosiaalipalvelujen parantamiseksi sellaisilla aloilla, joilla sosiaalimenot ovat selvästi yhteisön keskiarvon alapuolella.

Komissio ja neuvosto pitivät vuosiksi 1998–2000 laaditun lähentymisohjelman sisältämiä sitoumuksia myönteisinä. Komissio tutkii parhaillaan vuoden 1998 budjettilakia voidakseen arvioida toteutettujen toimenpiteiden laatua ja niiden yhdenmukaisuutta lähentymisohjelman sisältämien sitoumusten kanssa.

(98/C 187/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4081/97 komissiolle

esittäjä(t): Lutz Goepel (PPE)

(18. joulukuuta 1997)

Aihe: Maatilojen rakenteet EU:ssa

Maatalouspolitiikan kehittämiseksi komissio ehdottaa Agenda 2000:ssa muiden muassa erillisiä ylärajoja yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti maksettaville korvauksille. Tällaisten ylärajojen vaikutukset eri jäsenvaltioissa riippuvat hyvin suuresti maatilojen rakenteesta.

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa (C 343/97) kiinnitetään huomiota kolmeen suurimpaan avustusten saajaan viidessä suurimmassa jäsenvaltiossa pitäen niitä keskimääräistä suurempina tukien saajina. Niiden maatilojen lukumäärä, joiden maatalouspinta-ala on suurempi kuin jäsenvaltioissa yleensä, ei käy ilmi kertomuksesta. Tämän lisäksi maatalouden tilannetta EU:ssa koskevassa kertomuksessa on vain vähän tietoa jäsenvaltioiden rakenteellisesta lähtökohtatilanteesta suurten maatilojen osalta.

Voisiko komissio antaa Euroopan parlamentille uusimmat tilastotiedot

1. 15 jäsenvaltiota käsittävän EU:n maataloista hehtaareina lasketun käytössä olevan maatalousmaan mukaisesti seuraavasti: alle 15 ha, 5-50 ha, 50-100 ha, 100-200 ha, 200-300 ha, 300-500 ha, 500 ha ja enemmän, ja
2. karjojen suuruuksista ja mahdollisesti eri lajien lukumääristä (lypsylehmät, sonnit/härät, lampaat ja vuohet) jäsenvaltioiden tasolla?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 1998)

Soveltaessaan maatalojen rakennetta vuosien 1988 ja 1997 välillä koskevien yhteisön tilastotietojen keruun järjestämisestä 29. helmikuuta 1988 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 571/88⁽¹⁾ jäsenvaltiot keräävät säännöllisesti maatalojen rakennetta koskevia tilastotietoja yhteisön käyttöön, viimeksi vuosilta 1989–1990, 1993, 1995 ja 1997. Vuoden 1997 tiedonkeruun tulokset eivät kuitenkaan ole vielä käytettävissä.

Maatalojen rakennetta koskevia tilastotietoja kerätään muun muassa viljellyistä kasveista, kotieläinten määrästä ja maatalouden työvoimasta. Eurostat kokoaa nämä tiedot ja tallentaa ne Eurofarm-tietopankkiin, josta niitä voidaan käyttää yhteisön tarpeisiin ja jossa ne ovat käyttäjien saatavilla standardoitujen taulukkojen muodossa. Standarditaulukkojen sisältö, esimerkiksi maatalojen luokittelu koon mukaan, määritellään komission päätöksellä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Maatalojen jakaminen kokoluokkiin tilan koon ja kotieläinten määrän perusteella ilmenee näistä taulukoista, ja ne toimitetaan suoraan kysymyksen esittäneelle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle. Taulukoissa esiintyvät kokoluokat vastaavat edellä mainitulla komission päätöksellä vahvistettua Eurofarm-luokitusta. Myös muita luokitteluja voidaan toimittaa pyynnöstä; tämä edellyttää kuitenkin erityistoimenpiteitä (ad hoc -taulukko), jotka tulisi toteuttaa yhteistyössä jäsenvaltioiden tilastolaitosten kanssa. Koska tietoja joudutaan pyytämään jäsenvaltioilta, ad hoc -taulukot voivat olla käytettävissä aikaisintaan 4–6 viikon kuluttua.

Kaikkia Eurofarmiin tallennettuja taulukkotietoja, kuten myös tilastotietoja muista maatalouteen kuuluvista ja kuulumattomista aloista, voidaan pyytää suoraan Eurostatin data shopista Brysselistä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 2.3.1988.

(98/C 187/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4084/97 komissiolle

esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden kartoitus Amazonasin alueella

Euroopan komission toimeksiannosta käynnistetään erilaisia hankkeita alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden ja suojelualueiden kartoittamiseksi Amazonasin alueella.

Onko komissio sitä mieltä, että alkuperäiskansojen suojelu on kansainvälinen tehtävä? Pitääkö komissio periaatteessa tarkoituksenmukaisena sitä, että laaditaan katsaus alkuperäisille asukkaille kuuluvista alueista ja suojelualueista – etenkin, kun otetaan huomioon uusi trooppisia sademetsiä koskeva direktiivi?

(98/C 187/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4085/97 komissiolle

esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden kartoitus Amazonasin alueella

Euroopan komission toimeksiannosta käynnistetään erilaisia hankkeita alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden ja suojelualueiden kartoittamiseksi Amazonasin alueella.

Missä maissa on jo kartoitettu alkuperäisille asukkaille kuuluvia alueita ja suojelualueita ja miten täydellisiä nykyiset kartat ovat? Missä puitteissa on suunniteltu täydentäviä hankkeita ja missä määrin niihin osallistuu yksityisyrityksiä? Vallitseeko mainittujen kartoitushankkeiden ja PPG7-pilottihankkeen välillä jokin yhteys?

(98/C 187/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4086/97 komissiolle**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)***(16. tammikuuta 1998)*

Aihe: Alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden kartoitus Amazonasin alueella

Euroopan komission toimeksiannosta käynnistetään erilaisia hankkeita alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden ja suojelualueiden kartoittamiseksi Amazonasin alueella.

Millaisia yhteyksiä komission hankekumppaneiden ja kyseisten Amazonasian alueen valtioiden kansallisten instituuttien välillä on alkuperäisille asukkaille kuuluvien alueiden ja suojelualueiden kartoittamista varten? Miten komissio arvioi tätä yhteistyötä?

**Komission jäsenen Manuel Marínin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4084/97, E-4085/97 ja E-4086/97**

(3. helmikuuta 1998)

Yhteisö on rahoittanut trooppisia metsiä koskevasta budjettikohdasta lukuisia Amazoniassa toteutettavia alkuperäiskansojen alueiden kartoitukseen liittyviä hankkeita. Näillä hankkeilla pyritään määrittelemään alkuperäiskansojen alueiden rajat, ja niiden ensisijaisena tarkoituksena on tukea trooppisten metsien säilyttämistä ja kestäväää kehitystä, jotta alkuperäiskansoilla olisi mahdollisuus pitää yllä perinteisiä elintapojaan siellä missä siihen on toteutettavissa olevat ja kestävät mahdollisuudet, ottaen huomioon muiden maan käyttäjien kilpailevat vaatimukset.

Komissiota pyydettiin auttamaan kehitysmaita luomaan tarkka kokonaiskuva alkuperäiskansojen maa-alueista kyseisten maiden alueilla. Komissio valmistelee parhaillaan aiheeseen liittyvää alustavaa asiakirjaa, joka koskee kehitysyhteistyötä alkuperäiskansojen tukemiseksi.

Komissio on auttanut Brasiliassa Instituto socio-ambientalia (ISA) laatimaan tarkkoja, ajan tasalla olevia karttoja Brasilian alkuperäiskansojen alueista sekä luomaan Latinalaisessa Amerikassa sijaitsevien samanlaisten järjestöjen verkoston, jonka avulla voidaan jakaa kokemuksia ja koordinoita maiden rajat ylittävää toimintaa. Tämän työn toinen vaihe on juuri aloitettu. Sen aikana yhteen ainoaan maantieteellisen tietojärjestelmään sisällytetään muutakin maantieteellistä tietoa, kuten kasvillisuustyyppit. ISA:sta on näin ollen tullut kansallinen, Brasilian alkuperäiskansojen alueita koskevien tietojen säilytyspaikka siinä määrin, että julkiset organisaatiot, kuten kansallinen alkuperäiskansojen tukisäätiö (FUNAI), kääntyvät ensin ISA:n puoleen saadakseen karttoja ja auttaakseen ratkaisemaan alkuperäisiä asukkaita koskevat maakonfliktikysymykset. ISA:lla on myös vahvat yhteydet G7-pilottiohjelmaan, erityisesti ”alkuperäiskansojen maa-alueet” -hankkeeseen, jonka avulla Brasilian Amazonian tunnustetuille alkuperäiskansoille on määrätty lailliset rajat Saksan hallituksen ja yhteisön (sademetsärahostosta myönnetyllä) avustuksella.

ISA:lla on Brasiliassa hyvin läheiset suhteet hallitukseen, erityisesti FUNAI:hin, alkuperäiskansojen asioista vastaavaan liittovaltion elimeen.

(98/C 187/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4088/97 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kakkalmanis (UPE)***(16. tammikuuta 1998)*

Aihe: Täydelliset tiedot Välimeren maille annetusta taloudellisesta tuesta

Pyydän asiasta vastaavia Euroopan komission yksikköjä toimittamaan minulle tilastot, jotka sisältävät yksityiskohtaiset tiedot kaikesta siitä rahoitustuesta, jota on tähän mennessä (vuodesta 1977 alkaen, jos tiedot ovat käytettävissä; tuolloin tehtiin yhteisön ensimmäiset sopimukset) annettu Israelille, Libanonille, Syyrialle, Jordanielle, Turkille, Kyprokselle, Maltalle, Egyptille, Tunisialle, Algerialle, Marokolle ja Palestiinalle.

Toivon, että tiedoista käy ilmi kullekin valtiolle myönnetyn rahoitustuen kokonaismäärä ja että kaikki mahdolliset rahoituslähteet mainitaan (yhteisön talousarvio, horisontaaliset toimet, bilateraaliset sopimukset ja rahoituspöytäkirjat, Euroopan investointipankki sekä kaikki yhteisön aloitteet).

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 1998)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(98/C 187/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4091/97 komissiolle

esittäjä(t): Peter Truscott (PSE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Hertfordshiren rahoitus vuosina 1994 – 1997: metsätalouden ohjausrahasto ja YMP

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon rahoitusta Hertfordshire on saanut metsätalouden ohjausrahastosta sekä osana yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 1998)

Komissio ei pysty antamaan pyydettyä tietoa, koska sen käytettävissä ei ole menojen jakaumaa kreivikunnittain.

(98/C 187/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4110/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Patraksen kaupungin biologinen jätteenpuhdistus

Paralia Patron -kunnan Kokkinos Milos -nimisellä alueella rakennetaan Patraksen kaupungin jätevesien puhdistuslaitosta (biologinen puhdistus). Alueen asukkaat ovat esittäneet valituksia hankkeen toteutuksessa mahdollisesti tapahtuneista rikkeistä ja niiden ympäristövaikutuksista.

Komissiolta kysytään, tietääkö se näistä valituksista, onko asianmukainen ympäristövaikutusten arviointi suoritettu ja, lopuksi, onko olemassa vaihtoehtoisia ratkaisua?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Komissio rahoittaa koheesiorahaston kautta Patraksen jätteenpuhdistuslaitoshanketta (hanke N:o 94/09.61.029)-1).

Kreikan viranomaisten komissiolle toimittamien tietojen mukaan ympäristövaikutusten arviointi on toteutettu ja saatettu päätökseen 20 päivänä heinäkuuta 1994 annetulla ministeriön päätöksellä N:o 30339. Mahdollisia vaihtoehtoisia ratkaisuja on tarkasteltava kyseisen arvioinnin perusteella. Kansalliset viranomaiset tekevät kuitenkin laitoksen sijaintipaikkaa koskevat päätökset.

Komissio ei ole tähän mennessä saanut kyseistä hanketta koskevia valituksia.

(98/C 187/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4111/97 komissiolle**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)***(16. tammikuuta 1998)**Aihe:* Eliölaajien elinympäristöä koskevan direktiivin toimeenpano

Miksi erityissuojelualueiden verkoston (Natura 2000) perustamisessa edistytään niin hitaasti, vaikka jäsenvaltioiden piti laatia kesäkuuhun 1995 mennessä luettelo suojeltavista alueista, jotta nämä sisällytettäisiin tähän verkostoon?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(4. helmikuuta 1998)*

Vuoden 1995 kesäkuu on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY ⁽¹⁾ (ns. luontotyyppidirektiivi) vahvistettu määräaika, johon mennessä jäsenvaltioiden piti toimittaa komissiolle luettelo alueista, joita ne ehdottavat liitettäväksi Natura 2000 -verkostoon.

Kunkin jäsenvaltion on selvitettävä, miksei se ole noudattanut sovittua aikataulua. Komissio on puolestaan aloittanut valvontamenettelyn niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole toimittaneet täydellisiä kansallisia alueluetteloita.

Luontotyyppidirektiivissä säädetään lisäksi toisesta kolmen vuoden ajanjaksosta, jonka aikana komission on laadittava jäsenvaltioiden toimittamien luetteloiden pohjalta ehdotus yhteisölle tärkeistä alueista. Komissio aikoo omasta puolestaan noudattaa tätä kolmen vuoden määräaika.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(98/C 187/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4112/97 komissiolle**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)***(16. tammikuuta 1998)**Aihe:* Rajoitukset espanjalaisille sijoituksille, jotka kohdistuvat Ranskassa rekisteröityihin kalastusaluksiin

Ranskan parlamentti hyväksyi viime marraskuun 18. päivänä uuden merikalastusta koskevan lain, johon sisältyy rajoituksia, jotka koskevat miehistöjen asumista Ranskan alueella sekä lastin purkamista Ranskan satamiin, joista myös suurimman osan kalastusmatkoista on alettava.

Onko komissio virallisesti tietoinen uudesta ranskalaisesta säädöksestä?

Katsooko komissio, että tämä säädös on yhteensopiva yhteisön oikeuden peruseriaatteiden, erityisesti sijoittautumisvapauden sekä henkilöiden ja tavaran vapaan liikkuvuuden kanssa?

Voiko komissio joka tapauksessa ilmoittaa mielipiteensä tästä säädöksestä yhteisöjen tuomioistuimen asiasta äskettäin antamien päätösten valossa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(9. helmikuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen tarkoittaa ilmeisesti merikalastuksen ja vesiviljelyn suuntaviivoista 18. marraskuuta 1997 annettua Ranskan lakia nro 97-1051.

Kyseisen lain 6 artiklan mukaan Ranskan lipun alla purjehtiva kalastusalus saa kalastaa kansallisista kiintiöistä tai saa kalastusoikeuden vain, jos sillä on tosiasiallinen taloudellinen yhteys Ranskan tasavallan alueeseen ja sitä johtaa ja valvoo Ranskan alueella sijaitseva vakaavarainen yritys.

Komissio pitää tätä säännöstä yhteisön lainsäädännön mukaisena, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut, jos sen käytännön soveltamisessa noudatetaan täysin suhteellisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta.

Komission tietoon ei ole tullut parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään tarkoittamia rajoituksia, jotka koskevat Ranskan lipun alla purjehtivien alusten miehistön asuinpaikkaa ja lastin purkamista.

Merikalastuksen ja vesiviljelyn suuntaviivoista annetussa Ranskan uudessa laissa N:o 97-1051 ei mainita tällaisia rajoituksia.

Jos Ranskan viranomaiset antavat lisäsäännöksiä, komissio valvoo, että ne ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut.

(98/C 187/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4115/97 komissiolle

esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)

(16. tammikuuta 1998)

Aihe: Kansalaisyhteiskunnan kiinteämpi mukaantulo EU:n ja AKT-valtioiden kumppanuussuhteeseen

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle, millaista politiikkaa ja mitä toimia komissio aikoo kehittää edistääkseen kansalaisyhteiskunnan osallistumista yhteiskunnan toimintaan AKT-maissa. Tässä on otettava huomioon, että kansalaisyhteiskunta on laajempi käsite kuin hallituksista riippumattomat järjestöt, ja että kansalaisyhteiskunnan käsite kattaa kaikilla aloilla, niin julkisilla kuin yksityisilläkin aloilla, kansalaisten järjestäytyneen osallistumisen koko yhteiskunnan toimintaan.

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 1998)

Viimeisten 15 kuukauden aikana komissio on ottanut osaa vilkkaaseen keskusteluun yhteisön ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-maat) kumppanuussuhteiden haasteista ja vaihtoehdoista neljännen Lomén yleissopimuksen seuraavaa tarkistusta varten. Keskustelun tuloksena painotetaan kansalaisyhteiskunnan roolin vahvistamista tekemällä ”osallistumismahdollisuudesta” yksi kumppanuuden peruseräaatteista, joka tarjoaa valtion ja kansalaisyhteiskunnan toimijoille tilaisuuden osallistua poliittikkoja koskevaan vuoropuheluun sekä kehitysyhteistyötoimiin.

Uuden kumppanuuden poliittista ulottuvuutta korostetaan, ja keskeisinä osa-alueina ovat ihmisoikeuksien kunnioittaminen, kansanvallan periaatteet sekä oikeusvaltio ja hyvä hallinto, jonka ansiosta kansalaiset voivat olla mukana kaikessa yhteiskunnallisessa toiminnassa, puolustaa etujaan, osallistua päätöksentekoon ja julkisten varojen hallintoihin sekä kehittää toimivaa ja järjestäytyneitä kansalaisyhteiskuntaa. Kumppanuus olisi ulotettava Lomén yleissopimuksen nykyisiä määräyksiä laajemmalle niin, että osallistuva kumppanuus toteutuisi päätöksenteossa.

Yhteisön kahtena tärkeimpänä tavoitteena kaikilla yhteistyön aloilla on osapuolten vastuun kasvattaminen päätöksenteossa ja yhteistyön hallinnoinnissa sekä heidän toimintakykynsä tehostaminen. Pyrkimyksenä on keskittyä demokraattisten ja yhteistyötä painottavien rakenteiden vahvistamiseen sekä yleisesti taloudellisten ja yhteiskunnallisten toimijoiden sekä kansalaisyhteiskunnan toimijoiden organisointiin kansallisella, paikallisella ja alueellisella tasolla.

Tukea on tarkoitus myöntää sellaisten AKT-valtioiden kasvu- ja työllisyysstrategioiden laatimiseen ja toteuttamiseen, joissa asianomaisten taloudellisten ja yhteiskunnallisten toimijoiden panos on merkittävä. Tarkoitus on tukea henkilöresurssien parantamista, vuoropuhelun edistämistä hallituksen, liike-elämän yhteisöjen sekä yhteiskunnallisten ja muiden kansalaisyhteisöjen välillä, osallistumista sekä tarkemmin kohdennetun yhteiskunnallisen vuoropuhelun kehittämistä työmarkkinaosapuolten välille.

Kansalaisjärjestöjä ja olemassa olevia yhteiskunnallisia toimijoita tuetaan vahvistamalla sosiaalis-taloudellisia instituutioita sekä vapaita ja riippumattomia tiedotusvälineitä, laatimalla yksityisiä aloitteita edistäviä lakeja ja määräyksiä, lisäämällä poliittista moniarvoisuutta sekä tukemalla ihmisoikeuksien puolustamiseen liittyvien instituutioiden ja kansalaiskasvatusohjelmien säilymistä ja tehostumista. Instituutioita aiotaan tukea ja yhteistyösopuolten kykyjä ja taitoja kehittää järjestelmällisesti erityisesti taloudellisten ja yhteiskunnallisten toimijoiden edustuksen, kansalaisyhteiskunnassa tehtävän yhteistyön, kansalaisyhteiskunnan päätöksentekijöiden kouluttamisen ja koulutusmahdollisuuksien luomisen osalta.

(98/C 187/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4122/97 komissiolle**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)***(16. tammikuuta 1998)**Aihe:* Ekotuotemerkit

Onko komissio tutkinut sitä, kuinka hyvin kuluttajat kussakin EU:n jäsenvaltiossa tuntevat EU:n ekotuotemerkin? Jos on, mitä tutkimuksissa kävi ilmi?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 1998)*

Komissio ei ole tutkinut yhdessäkään jäsenvaltiossa sitä, miten hyvin kuluttajat tuntevat yhteisön ekotuotemerkin.

Tällaisen tutkimuksen tekeminen vaikuttaa tässä vaiheessa ennenaikaiselta.

(98/C 187/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4126/97 komissiolle**esittäjä(t): Claude Desama (PSE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Eurocontrolin tilanne

Kansainvälisen julkisoikeudellisen organisaation piirteet ovat häviämässä Eurocontrolista. Se perustettiin useiden Euroopan maiden vuonna 1963 allekirjoittamalla yleissopimuksella kansainväliseksi julkisoikeudelliseksi organisaatioksi. Kyseisten perustamisasiakirjojen tarkistaminen on kuitenkin johtanut siihen, että organisaation päivittäinen hoito on nyt aivan tuuliajolla.

Pyrittäessä mukautumaan nykytilanteen asettamiin vaatimuksiin on ajauduttu siihen, että yksityiset yritykset ovat kertakaikkiaan ottamassa vallan organisaatiossa, mikä on täysin vastoin Eurocontrolin perinteitä ja sen tehtävää kansainvälisenä julkisoikeudellisena organisaationa.

Eurocontrolin tavoitteiden määrittely ja sen määrärahojen toteutuminen on itse asiassa jo useiden vuosien ajan ollut ulkopuolisten asiantuntijoiden ja muiden sopimusosapuolien käsissä (joita on yhteensä noin 400!). Kyseiset tahot eivät ole lentoliikenteen asiantuntijoita ja niiden ainoana motiivina on sellaisten kalliiden, usein hyödyttömien, selvitysten tuottaminen, jotka eivät edistä lentoliikenteen toimivan ja yhtenäisen valvonta- ja hallintajärjestelmän luomista.

Tilanne on jo johtanut monien Eurocontrolin työntekijöiden irtisanomiseen ja aiheuttanut lisäksi 400 miljoonan euron velat viidessä vuodessa.

Aikooko komissio tehdä aloitteen tilanteen tervehtyttämiseksi estääkseen organisaation perikadon, sillä nyt yksityiset tahot haaskaavat Eurocontrolin asiantuntemusta ja muita resursseja Eurocontrolin itsensä, jäsenvaltioiden ja EU:n kansalaisten turvallisuuden kustannuksella?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(9. helmikuuta 1998)*

Komissio pitää ilmatilan vapauttamista koskevan yhteisön politiikan kitkattoman kehityksen kannalta välttämättömänä, että Euroopan ilmatilaa varten tarvittava lennonjohtokapasiteetti on riittävä, jotta kasvava ilmaliikenne voidaan hoitaa tehokkaasti ja turvallisesti. Tätä varten komissio hyväksyi maaliskuussa 1996 ilmaliikenteen hallintaa käsittelevän valkoisen kirjan ⁽¹⁾, jossa se kehottaa uudistamaan lennonjohtopalvelujen tarjoamisen rakenteita.

Komissio on ehdottanut operatiivisten ja sääntelytehtävien erottamista toisistaan. Lisäksi komissio on ehdottanut sääntelytehtävien antamista uudistetulle Eurocontrolille, jotta kyseiset tehtävät pystyttäisiin suorittamaan tehokkaasti ja eri tahojen eduista riippumatta. Parlamentti on tukenut tätä lähestymistapaa erityisesti päätöslauselmassaan komission valkoisesta kirjasta ⁽²⁾.

Komissio on pyrkinyt vaikuttamaan kaikkiin keinoin nykyisiin Eurocontrolin yleissopimuksen tarkistamista koskeviin aloitteisiin näiden päämäärien saavuttamiseksi. Asioissa on edistytty, sillä Eurocontrol saa tulevaisuudessa suuremmat valtuudet ja kansallisista eduista riippumattomamman toimeenpanevan elimen.

Lisäsaavutukset riippuvat paljolti Eurocontrolin kyvystä täyttää uusi roolinsa tarvittavalla puolueettomuudella ja arvovallalla. Olisi kuitenkin väärin päätellä, että Eurocontrol menettäisi kansainvälisen ja julkisen palvelujärjestön luonteensa, sillä uudistuksen tavoite on juuri päinvastainen. Komissio on myös ehdottanut, että yhteisöstä tulisi Eurocontrolin täysjäsen, mihin neuvosto on äskettäin suostunut. Tämän pitäisi varmistaa oikean suuntainen jatkokehitys.

Sama pätee myös Eurocontrolin hallinnan valvontaan. Uusi yleissopimus edellyttää, että Eurocontrolia valvotaan tarkemmin tilintarkastuslautakunnan avulla. Yhteisön osallistuminen Eurocontrolin tärkeimpiin poliittisiin elimiin on kuitenkin tarvittavan avoimuuden ja demokraattisen valvonnan lisätae, jolla vältetään arvoisan parlamentin jäsenen pelkäämiä vajeita.

(¹) Asiak. KOM(96) 57.

(²) EYVL C 33, 3.2.1997.

(98/C 187/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4129/97 komissiolle

esittäjä(t): Maartje van Putten (PSE)

(5. tammikuuta 1998)

Aihe: Sierra Leonen humanitaarinen tilanne

7. marraskuuta World Food Program esitti arvion, jonka mukaan 200 000:ta ihmistä uhkaa nälänhätä Sierra Leonessa. Arvioiden mukaan maassa riehuvaa väkivaltaa pakenevien lukumäärä on vielä paljon suurempi.

1. a) Mihin johtopäätöksiin päätyi Euroopan komission humanitaarisen avun toimiston valtuuskunta syyskuussa Guineaan ja Sierra Leonen rajalle suuntautuneen vierailunsa johdosta?
b) Mikä on komission mielipide Sierra Leonen humanitaarisen ja poliittisen tilanteen kehityksestä viime syyskuusta lähtien?
2. a) Onko komission mielestä Sierra Leonen väestölle annetun hätäavun määrä ollut riittävä?
b) Mikä on EU:n rooli tämän avun perilleviemisessä ja minkälaisia ongelmia sen yhteydessä on havaittu?
c) Minkälaista apua EU antaa alueen maille, jotka vastaanottavat pakolaisia Sierra Leonesta?
3. a) Näkeekö komissio mahdollisuuksia EU:n toimimisesta välittäjänä Conakryn rauhansopimuksen toimeenpanemisessa, varsinkin aseistariisunnan osalta?
b) Mikäli ei näe, millainen rooli komissiolla on rauhansopimuksen täytäntöönpanemisessa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 1998)

Conakryn 22. lokakuuta 1997 allekirjoitettujen rauhansopimusten jälkeen vallassa olevan juntan AFRC:n (vallankumouksellinen aseistettu voima) ja RUF:in (yhdistyneet vallankumoukselliset rintamat) sekä ECO-MOG:in (Länsi-Afrikan maiden talousyhteisön, CEDEAO, valvontaryhmä) välistä tulitaukoa tarkkaillaan. Tilanne on kuitenkin edelleen hyvin sekava ja epävarma. Neuvottelut AFRC:n, Liberian ja Nigerian välillä lisääntyvät. Ruotsalainen yhdistyneiden kansakuntien lähettiläs ja kuritoimenpideryhmän puheenjohtaja on tavannut jokaisen osapuolen edistääkseen sopimusten etenemistä ja määrittelläkseen minkälaista apua Yhdistyneet kansakunnat voisivat antaa. On todettava, että vuoden 1997 joulukuun 1. päiväksi suunniteltu aserisunta ja sotilaiden kotiuttaminen eivät ole edenneet. Ei ole mitään mahdollisuutta toteuttaa niitä niin kauan kuin alueelle ei ole saatu todellista rauhansopimusta. Sovitut määräajat ovat myöhässä, koska etenemishalua ei ole ollut.

Vallankaappauksen jälkeen Sierra Leonen väestön tilanne on huonontunut turvattomuuden lisääntymisen ja vientikiellon välittömien ja välillisten seurausten takia. Humanitaarisen avun vaikutus tähän tilanteeseen riippuu kuljetusmahdollisuuksista eniten apua tarvitseville alueille ja ihmisille sekä paikan päällä käytettävissä olevista mahdollisuuksista. Tämän vuoksi on ehdottoman tärkeää, että ruoka- ja lääkeavustukset saadaan paikalle mahdollisimman pian. Raja-alueilla suoritettavat toimet ovat edelleen pysähdyksissä vientikiellon toteuttamisen menettelytapoihin liittyvistä syistä.

Tällä hetkellä ei ole käynnissä laajoja muuttoliikkeitä, mutta on havaittavissa perheenjäsenien liikehdintää mahdollisten turvallisuusongelmien takia Freetownista pois ja maaseudulta kohti savannia. Kylät tyhjenevät samalla kun turvattomuus kasvaa liikenneväylillä. Pakolaisten liikehdintää kohti naapurimaita ei ole havaittu.

Koko kriisin ajan komissio on osallistunut avustukseen aktiivisesti rahoittamalla humanitaarista apua vuonna 1997 3,7 miljoonalla eculla, joista suurimman osan Punaisen ristin kansainvälinen komitea ja kansalaisjärjestöt ovat käyttäneet terveydenhuoltoon. Tällä hetkellä ei ole ongelmia ihmisille toimitetun avun määrässä, vaan sen laadussa. On tärkeää pitää avun taso melko alhaisena, jotta voitaisiin välttyä kaappauksilta ja siten sotatoimien tukemiselta. Sitä vastoin tarkkaan kohdennettujen ohjelmien toimien vaikutus on hyvin tärkeä ja positiivinen kaikista haavoittuvimmille väestöryhmille. Tarvittava ruoka-apu on Guineassa, mutta sitä ei päästetä rajan yli. Humanitaarisen avun koordinointi toimii todella hyvin komission aloitteesta vuonna 1997 perustetun ruoka-apukomitean ansiosta.

Alueellinen järjestö Ecowas (Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö) on nimennyt sovittelijaksi Sierra Leonen kriisiin viidestä maasta (Nigeria, Ghana, Guinea, Liberia ja Norsunluurannikko) koostuvan komitean, joka myös allekirjoitti Conakryssa 23. lokakuuta 1997 allekirjoitetun rauhansopimuksen. Yhteisö tukee täysin Ecowasin komitean pyrkimyksiä löytää ratkaisu kriisiin. Komissio on puolestaan tarjonnut poliittista ja käytännön apua presidentti Kabbahin lailliselle hallitukselle rauhansopimuksen soveltamiseksi. Parhaillaan suunnitellaan apuohjelmaa Guineassa oleville Sierra Leonen pakolaisille. Lisäksi tutkitaan millä tavoin sotilaiden kotiuttamisohjelmia voidaan toteuttaa.

(98/C 187/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4132/97 komissiolle

esittäjä(t): Reimer Böge (PPE)

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Itämeren kalastuspolitiikka

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Itämeren kalastuspolitiikkaa koskevia sopimuksia on olemassa EU:n tai EU:n jäsenvaltioiden ja EU:n kumppanien välillä?

Tietääkö komissio sen lisäksi, onko olemassa yksityistaloudellisia EU:n laivaston osien tekemiä sopimuksia Itämeren alueen kolmansien maiden vesien käytöstä?

Mitä mieltä komissio on jäsenyyttä edeltävään strategiaan liittyen Itämeren rantavaltioiden integraatiosta tai kalastussopimusten tekemisestä Baltian maiden, Puolan ja Venäjän kanssa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1998)

Yhteisö teki vuonna 1996 uudet kalastussopimukset Viron, Latvian ja Liettuan kanssa. Nämä uudet sopimukset korvasivat yhteisön, Ruotsin ja Suomen aikaisemmin tekemät, voimassa olevat sopimukset. Yhteisö neuvottelee parhaillaan samankaltaisten sopimusten tekemisestä Puolan ja Venäjän federaation kanssa. Näiden neuvottelujen päättymiseen asti yhteisö hallinnoi Ruotsin ja Suomen näiden valtioiden kanssa ennen yhteisön laajentumista tekemiä sopimuksia vuoden 1994 liittymisasiakirjan mukaisesti. Kiintiöiden vaihtoa koskevat kalastussopimukset on tehty näiden sopimusten pohjalta kunkin viiden valtion kanssa vuosiksi 1996, 1997 ja 1998.

Edellä mainittujen kalastussopimusten lisäksi on sovittu yksityisistä järjestelyistä. Kansainvälisen Itämeren kalastuskomission (IBSFC) osapuolet ovat sopineet (kalastusta koskeva sääntö 2.1), että näiden yksityisten järjestelyjen mukaisesti kalastavilla aluksilla on oltava lippuvaltion ja sen valtion, jossa kalastusta harjoitetaan, viranomaisten tiettyä kalastustoimintaa varten myöntämä erityislupa. Seurannan vuoksi luvan myöntävä osapuoli, jonka vesialueilla kalastusta suoritetaan, toimittaa lisäksi ennen kalastustoiminnan aloittamista IBSFC:n sihteeristölle yksityiskohtaiset tiedot kalalajeista, määristä, ajankohdasta ja alusten nimistä. IBSFC välittää nämä tiedot edelleen muille osapuolille.

Komissio on vakuuttunut siitä, että tällainen alueellinen ja kahdenvälinen yhteistyö edistää yleistä taloudellista yhdentymistä ja että se vaikuttaa myönteisesti tuleviin laajentumisneuvotteluihin.

(98/C 187/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4141/97 komissiolle

**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL)**

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Tiedon puute Euroopan yrityskomiteoissa

Ruotsista kotoisin oleva monikansallinen Ericsson tuottaa teknologiaa maailmantalouden kaikkein dynaamisimmalle alalle, televiestintä-alalle. Suurin osa yhtiön resursseista sijaitsee Euroopassa, erityisesti Ruotsissa, ja merkittävin markkina-alue yhtiölle on Euroopan unioni.

Yritys on tehnyt sopimuksia kahden yhdysvaltalaisen yhtiön kanssa Ericssonin julkisten viestintälaitteiden valmistuksen siirtämiseksi kokonaan niille maailmanlaajuisesti. Päätös voi aiheuttaa vakavia seuraamuksia tuhansille eurooppalaisille Ericssonin työntekijöille ja suunnitelman toteuttaminen Espanjassa merkitsisi lukuisten työntekijöiden siirtämistä muihin yhtiöihin. Operaatio ei takaa teollisuuden vakautta eikä työpaikkoja uudessa yhtiössä ja sen lisäksi se vaarantaa muita työpaikkoja alihankintateollisuudessa ja palvelualoilla, jotka tällä hetkellä tekevät töitä Ericssonille Espanjassa.

Ottaen huomioon että Ericssonin työntekijöiden eurooppalaiselle yrityskomitealle ei tiedotettu eikä siltä kysytty mielipidettä päätöksenteon aikana ja että jokaisessa maassa luottamusmiehet saivat uutisen epävirallista tietä päätöksen jälkeen,

1. Tunteeko komissio tämän tilanteen?
2. Tietääkö komissio, että Ericssonin tärkein markkina-alue maailmassa on EU, ja että tämän päätöksen seurauksena ei ole enää yhteyttä Ericssonin velvollisuudella säilyttäviä työpaikat ja luoda yritysverkosto jne. ja toisaalta Euroopan sille tuottamien voittojen määrän välillä?
3. Eikö komissio arvioi, että suurten yhtiöiden luopuminen teollisesta toiminnasta voi aiheuttaa kymmenien tuhansien työpaikkojen menetykset alalla, joka on tärkeä suurelle osalle Euroopan unionin vähän ammattitaitoa vaativissa töissä oleville?
4. Katsooko komissio, että Ericsson on rikkonut direktiivillä 94/45/ETY⁽¹⁾ säädettyä työntekijöiden tiedonsaanti- ja kuulemisoikeutta? Voiko se taata, että Ericsson noudattaa kyseistä direktiiviä, joka koskee eurooppalaisen yrityskomitean perustamista tai työntekijöiden tiedotus- ja kuulemismenettelyä Euroopan laajuisissa yrityksissä tai konserneissa?

⁽¹⁾ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.

(98/C 187/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4218/97 komissiolle

**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL),
Pedro Marset Campos (GUE/NGL) ja Alonso Puerta (GUE/NGL)**

(21. tammikuuta 1998)

Aihe: Eurooppalaisille yritysneuvostoille toimitettavien tietojen puute

Ruotsista kotoisin oleva monikansallinen yritys Ericsson tuottaa teknologiaa maailmantalouden vahvimmalle alalle, telekommunikaatioalalle. Suurin osa sen resursseista on Euroopassa, pääasiassa Ruotsissa, ja Euroopan unioni muodostaa sen päämarkkina-alueen.

Ericsson on tehnyt sopimuksia yhdysvaltalaisen yritysten kanssa, jotta nämä kokonaisuudessaan ottaisivat vastuulleen Ericssonin yleisten tietoliikennelaitteiden maailmanlaajuisen valmistuksen. Tällä päätöksellä saattaa olla vakavia seurauksia tuhansille Ericsson-ryhmässä työskenteleville eurooppalaisille ja sen toimeenpano Espanjassa merkitsisi monien työntekijöiden siirtoa muihin yrityksiin. Toimenpide ei takaa uuden yrityksen teollista vakautta eikä työllisyyttä ja lisäksi se asettaa vaaraan Ericssonille Espanjassa tällä hetkellä työskentelevän avustavan teollisuuden ja palvelualan työpaikat.

Ericssonin työntekijöiden eurooppalaiselle yritysneuvostolle ei tiedotettu eikä sitä kuultu tästä päätöksestä. Kunkin maan ammattijärjestöjen edustajat saivat tiedon epävirallisten kanavien kautta päätöksen toimeenpanon jälkeen.

1. Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta?
2. Tietääkö komissio, että EU on Ericssonin pääasiallinen markkina-alue maailmassa ja että tämän politiikan toimeenpanon jälkeen kyseisen monikansallisen yrityksen työllisyyden ylläpitoa, liiketoiminnan synnyttämistä jne. koskeva vastuu ja sen Euroopasta saama tuotto eivät ole suhteessa toisiinsa?
3. Eikö komissio katso, että kun suuret yritykset hylkäävät teollisuustoimintansa, voi se aiheuttaa kymmenien tuhansien työpaikkojen menetyksen alalla, joka on erittäin tärkeä alemmin koulutetuille työntekijöille?
4. Katsooko komissio, että Ericsson on rikkonut direktiivissä 94/45/ETY vahvistettuja työntekijöiden oikeuksia saada tietoa ja tulla kuulluksi? Voiko komissio taata, että Ericsson noudattaa kyseistä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttööntamista yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä koskevaa direktiiviä?

**Komission jäsenen Pádraig Flynnin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-4141/97 ja E-4218/97**

(25. helmikuuta 1998)

Komissio ei ole saanut yhtään valitusta tai pyyntöä ryhtyä toimiin sellaisilta osapuolilta, joita arvoisien parlamentin jäsenten mainitsemat seikat koskevat.

Komissio tekee parhaillaan kokonaisarviointia eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttööntamisesta yhteisön laajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22. syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jos jokin yritys on jättänyt noudattamatta tämän direktiivin säännöksiä, tätä on arvioitava niiden kansallisten säädösten perusteella, joilla direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Näiden säädösten noudattamisen varmistaminen on ensisijaisesti kansallisten viranomaisten tehtävä.

(98/C 187/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4150/97 komissiolle

esittäjä(t): José Barros Moura (PSE)

(7. tammikuuta 1998)

Aihe: Yhteisön rahoitus Espanjan jokien valjastamiselle

Ottaen huomioon Alquevan patohankkeen rahoitukselle asetetut ehdot, ja sen että komissio on rahoittanut erilaisia ja eri kokoisia vesirakennushankkeita Espanjassa ja etenkin naapurimaihin virtaaviin jokiin, pyydän seuraavia tietoja:

1. Rakennushankkeen määrittely, paikka ja koko, erityisesti säännöstelyaltaan kapasiteetti?
2. Onko vesiuomia käännetty tai siirretty ja millä tavalla?
3. Mitkä ovat hankkeen vaikutukset ympäristölle, maataloudelle ym.?
4. Mitä ehtoja komissio asetti hankkeiden hyväksymiselle?
5. Kuinka suuri oli rahoitusosuus?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin vastaaminen edellyttää laajaa tietämystä useista hankkeista ja laitoksista. Tällainen tietämys voidaan hankkia vain laajan ja syvällisen tutkimuksen avulla, eikä komissio ei pysty itse tekemään tai rahoittamaan tällaista tutkimusta.

Sen sijaan parlamentin jäsenen pitäisi saada vastaus suurimpaan osaan kysymyksistä kahdesta asiakirjasta, jotka komissio on toimittanut suoraan hänelle ja Euroopan parlamentin pääsihteeristölle. Ensimmäinen asiakirja on Montgomery Watsonin raportti (Water availability under extreme conditions in the Iberian peninsula with special reference to the Guadiana international-Spain and Portugal-river basin), joka julkaistiin vuoden 1996 jälkimmäisen puoliskon aikana. Siinä käsitellään ongelmia, joiden ratkaisuun yhteisön yhteisrahoituksella pyritään rakennerahastojen sääntöjen mukaisesti. Toinen asiakirja on luettelo hankkeista, jotka ovat saaneet yhteisrahoitusta koheesiorahastosta vuoden 1993 jälkeen. Hankkeet on lueteltu maittain ja vuosittain. Jokien valuma-alueeseen perustuva lähestymistapa on vielä niin uusi, että hankkeita ei pystytä esittelemään järjestelmällisesti sen perusteella.

Jos parlamentin jäsen näihin asiakirjoihin tutustuttuaan haluaa yksityiskohtaisempia tietoja jostain tietyistä hankkeista, komissio toimittaa ne hänelle tarvittavien tutkimusten jälkeen.

Komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että suuri osa kansallisen hydrologisen suunnitelman mukaisesti Espanjassa käyttöön otetuista laitoksista on rakennettu ilman yhteisön yhteisrahoitusta. Komissio ei pysty koheesiorahastosta rahoitettavia hankkeita lukuun ottamatta luettelemaan järjestelmällisesti itsehallintoalueiden ohjelmiin kuuluvia hankkeita, jotka ovat saaneet rahoitusta rakennerahastoista. Näin ollen itsehallintoalueet voivat hankkeiden toteuttajina parhaiten vastata parlamentin jäsenen kysymyksiin.

(98/C 187/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4151/97 komissiolle**esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)***(7. tammikuuta 1998)*

Aihe: Yhteisön työpaikkojen menetykset EU:n ja Latvian välisen kalastusalaan koskevan pöytäkirjan vuoksi

Komissio on allekirjoittanut Latvian kanssa tulevaa EU:n ja Latvian välistä kalastusalan sopimusta koskevan pöytäkirjan, jossa sovitaan yhteisyritysten perustamista koskevista ehdoista. Tässä pöytäkirjassa komissio hyväksyy sen, että kapteeni ja kalastusalusten koko miehistö olisivat Latvian kansalaisia tai Latviassa vakinaisesti asuvia, mikä on selvästi vastoin yhteisön etua.

Tämä tarkoittaa sitä, että yhteisön alusten siirtyessä Latvian lipun alle yhteisön kansalaisia jää työttömiksi. Toisaalta yhteisön varustajat eivät ole kiinnostuneita yhteisyritysten perustamisesta, koska silloin heidän on luovuttava alukset hyvin tuntevasta miehistöstä.

Väite, että Latvian sisäinen lainsäädäntö määrää näin, on perusteeton, koska kaikki lait ovat muutettavissa ja koska kansainvälinen sopimus kumoaa kansallisen lainsäädännön määräykset, jotka ovat sen kanssa ristiriidassa.

Millä perusteilla komissio väisti vastuunsa pöytäkirjaa koskevissa neuvotteluissa kuten kävi myös Liettuan ja Grönlannin tapauksissa?

Eikö olisi kohtuullisempaa ja yhteisön etujen mukaista, että miehistö koostuisi yhteisön kansalaisista suhteessa yhteisön yhteisyritykseen sijoittamaan pääomaan ja kapteeni olisi maasta, joka on yhteisyrityksen suurin osakkeenomistaja.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Vuoden 1995 laajentumisen jälkeen hyväksytyjen neuvotteluohjeiden perusteella neuvoteltiin uudet kalastus-sopimukset Latvian kanssa huhtikuussa 1996 ja Viron ja Liettuan kanssa kesäkuussa 1996. Yhteisyritysten perustaminen lisättiin uutena osatekijänä näihin sopimuksiin. Pysyvien yhteisyritysten perustamiseen Latviaan liittyvä pöytäkirja neuvoteltiin ja parafoitiin helmikuussa 1997.

Jäsenvaltiot olivat mukana jokaisen Baltian maan kanssa käydyissä neuvotteluissa, ja komissio parafoi Latvian kanssa laaditun sopimusluonnoksen hyvässä uskossa ja jäsenvaltioiden tukemana EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 1 kohdan mukaista menettelyä noudattaen. Neuvoston sihteeristö ei esittänyt varauksia.

Tätä taustaa vasten komissio rohkenee olla kysyjän kanssa eri mieltä siitä, että komissio olisi toiminut vastuuttomasti ja vastoin yhteisön etua hyväksyessään pöytäkirjan 6 artiklan. Pysyviä yhteisyrityksiä koskevassa ohjelmassa alukset poistetaan yhteisön rekisteristä ja merkitään ulkopuolisen maan rekisteriin. Ne ovat sen jälkeen tuon ulkopuolisen maan lainsäädännön alaisia. Latvia totesi nimenomaan, että latvialaisten laivojen kapteenien ja miehistön on oltava Latvian kansalaisia tai Latviassa vakituisesti asuvia. Tämä on Latvian lainsäädännön mukaista ja sopimuksen allekirjoittamisen edellytys.

Komissio on kysyjän kanssa samaa mieltä siitä, että yhteisön työllisyys kalastusalalla on turvattava aina kuin se on mahdollista. Sen vuoksi se tekee tulevaisuudessa kaikkensa neuvotellakseen sellaiset ehdot, että tämä tavoite saavutetaan.

(98/C 187/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4153/97 komissiolle**esittäjä(t): Antonio Tajani (UPE)***(7. tammikuuta 1998)*

Aihe: Tonnikalan suurin sallittu saalis Välimerellä

ICCAT:n (kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio) suositusten mukaan Välimeren tonnikalan pyynnin kokonaismäärää on vähennettävä 25 prosentilla, sillä pyyntiä harjoittavat sekä Välimeren laivasto että lukuisat Välimeren kolmansien maiden kalastusalukset. Yhteisö on juuri ryhtynyt tai on ryhtymässä asian osalta lukuisiin kalavarojen säilyttämistoimenpiteisiin, jotka koskevat yksinomaan yhteisön laivastoa ja joilla pyritään takaamaan tonnikalakanta Välimerellä. Näitä toimenpiteitä ovat:

- asetus 1075/96 (KOM(97)0459 lopull.)⁽¹⁾, jolla kielletään tonnikalan pyynti käyttämällä pitkäsiimaa yli 24 metriä pitkissä aluksissa 1. kesäkuuta ja 31. heinäkuuta välisenä aikana
- asetuksen 1626/94⁽²⁾ muutosehdotus, jolla kielletään tonnikalan pyynti kierrenuotalla elokuussa ja ilma-alusten käyttö kesäkuussa sekä vahvistetaan alusten vähimmäiskoot
- tonnikalan pyyntiponnistuksen vähentäminen 20 prosentilla, mikä sisällytettiin neljänteen monivuotiseen ohjaussuunnitelmaan Italian laivaston osalta.

Ottaen huomioon, että näistä toimenpiteistä on päätetty vasta äskettäin, näyttää tällä hetkellä mahdottomalta antaa tarkkaa arviota toimenpiteiden myönteisestä vaikutuksesta kalakantoihin.

Komissio ehdottaa (asiakirjassa KOM(97)0598) tonnikalan pyynnin rajoittamista edelleen Välimerellä ja vahvistaa tonnikalan suurimman sallitun saaliin (TAC) yhteisön laivastolle.

- Miten komissio perustelee tieteellisesti tämän TAC:n ottaen huomioon, että monet muut yhteisön ulkopuoliset alukset pyytävät tonnikalaa, joten kyseisen lajin kokonaissaalista on mahdotonta arvioida?

- Ymmärtääkö komissio, miten syrjivä ja vahingollinen tämä toimenpide on yhteisön laivastoa kohtaan? Tietääkö komissio, miten toimenpide vaikuttaa kaupalliseen kilpailuun?
- Eikö komissio katso, että Välimeren kalavarojen tehokkaan ja kokonaisvaltaisen hallinnan voi taata vain Välimeren kalastuksesta vastaava yleisten asioiden neuvosto? Eikö siis tämän elimen pitäisi päättää tarkoituksenmukaisista kalavarojen säilyttämistoimenpiteistä?

(¹) EYVL L 142, 15.6.1996, s. 1

(²) EYVL C 337, 7.11.1997, s. 36.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 1998)

Komissio ehdottamat tonnikalaa koskevat pyyntirajoitukset ovat vastaus kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission vuonna 1994 antamiin suosituksiin, jotka tulivat voimaan lokakuussa 1995. Suositukset perustuivat suojelukomission tieteellisen toimielimen SCRS:n (tutkimuksen ja tilastoinnin pysyvä komitea) tieteellisiin tutkimuksiin. SCRS koostuu suojelukomission sopimuspuolien nimeämistä tiedemiehistä. Myös muiden valtioiden tiedemiehiä on pyydetty osallistumaan arviointiin.

Toimenpide ei ole yhteisön kannalta syrjivä, sillä suojelukomission suositukset sitovat kaikkia sopimuspuolia. Välimeren yhteinen kalastusneuvosto vahvisti vuonna 1995 samat suositukset ja näin ollen ne ovat sitovia kaikissa kalastusneuvoston jäsenvaltioissa, eli käytännössä kaikissa Välimeren maissa. Merioikeuden mukaisesti kaikki kalastajavaltiot ovat velvollisia toimimaan yhteistyössä alan kansainvälisten kattojärjestöjen ja rannikkovaltioiden kanssa näiden kalakantojen hallinnoimiseksi.

Komissio yhtyy parlamentin jäsenen viimeiseksi esittämään näkemykseen. Kuten edellä on osoitettu Välimeren yhteinen kalastusneuvosto on jo vahvistanut kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission suositukset.

(98/C 187/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4154/97 komissiolle

esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR)

(7. tammikuuta 1998)

Aihe: Entisessä Itä-Saksassa toimivan MTW-telakan kapasiteettirajojen valvonta

Komissio on ilmoittanut Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistussa päätöksessä 14.11.1997 (¹), että entisessä Itä-Saksassa toimivan MTW-telakan tuotanto ylitti vuonna 1996 sille määrätyn kapasiteettirajan 1,6 prosentilla.

Komissio on pyytänyt telakkaa maksamaan takaisin 720 000 DEM, mikä ei ole yhtä kuin 1,6 % telakan saamasta tuesta. Sen sijaan komissio on kehottanut telakkaa laskemaan vuoden 1997 tuotannon 1,6 % telakan virallisen 100 000 kbt:n kapasiteetin alapuolelle.

Ottaen huomioon, että kapasiteetin ylärajan noudattaminen oli tuen myöntämisen ehto, miksi komissio ei ole sen mukaisesti vaatinut MTW-telakkaa maksamaan tukea takaisin, koska sen tuotanto on ylittänyt kapasiteetin ylärajan vuonna 1996?

Miksi komissio ei ole määrännyt MTW-telakkaa muuttamaan tuotantolinjojaan siten, että kapasiteetti lasketaan hyväksytylle tasolle, sen sijaan että vaaditaan vain tuotannon rajoittamista?

Tuleeko komissio käyttämään valtuuksiaan, joiden perusteella se voi yleisesti kieltäytyä hyväksymästä tulevien telakkatukien maksamista sen varmistamiseksi, että neuvoston ja parlamentin vahvistamia vaatimuksia noudatetaan?

(¹) EYVL C 344, 14.11.1997, s. 2.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

MTW-Schiffswerftin ja Volkswerftin rakenneuudistustuen ensimmäisen erän maksulupaa koskeneessa päätöksessä, johon arvoisa parlamentinjäsen viittaa, säädetään, että telakalle myönnetyn toimintatuen arvioinnin oikeusperustana on neuvoston asetus (EY) N:o 1013/97 tietyille rakenneuudistuksen alaisille telakoille myönnettävästä tuesta ⁽¹⁾. Tämän asetuksen 2 artiklassa säädetään, että jos komissio katsoo, että tämän asetuksen mukaiseen tukeen oikeuttavia ehtoja ei ole noudatettu, se voi vaatia tuen maksamisen keskeyttämistä ja/tai maksetun tuen palauttamista. Yksi tuen edellytyksistä on kapasiteettirajoituksen noudattaminen.

Artiklan mukaan komission on tutkittava edellytysten täyttämättä jättämiseen liittyvät seikat ja olosuhteet ja päätettävä sitten, onko tuen maksaminen keskeytettävä tai maksettu tuki palautettava. Tässä tapauksessa kapasiteettirajoituksen ylittäminen havaittiin suhteellisen varhaisessa vaiheessa. Se liittyi pääosin yhteen alukseen, jonka rakentaminen aloitettiin vuonna 1996 ja joka luovutettiin vuonna 1997. Sen vuoksi oli luonnollista vaatia ensin, että vuoden 1997 tuotannon alentamisella korvattaisiin vuoden 1996 rajoituksen ylitys. Sen lisäedun korvaamiseksi, jonka telakka oli voinut saada kyseisen aluksen osan valmistuttua etuajassa, päätettiin lisäksi alentaa toimintatuen ensimmäistä erää 720 000 Saksan markalla. Tämä suora vähennys on asetuksen mukainen, sillä se korvaa takaisin perimisen, kun tukea ei vielä ole maksettu.

Kapasiteetin ylityksen syyn huomioon ottaen komissio ei katsonut aiheelliseksi vaatia arvoisan parlamentinjäsenen ehdottamia telakan tuotantolinjojen muutoksia. Komissio muistuttaa, että telakan kapasiteettiin ei vaikuta yksinomaan keskeisten laitteiden mitoitus, vaan yhtä lailla sen työn organisointi ja tuotanto-ohjelma.

Asetuksen mukaan komissio valvoo rakenneuudistusohjelmiin myönnettävälle tuelle asetettujen edellytysten noudattamista laajalla valvontaohjelmalla, johon sisältyy komission paikalla suorittama seuranta tarvittaessa riippumattomien asiantuntijoiden avustamana. Komissio ryhtyy asianmukaisen yhteisön lainsäädännön mukaisiin toimenpiteisiin, mikäli edellytyksiä ei täytetä.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 6.6.1997.

(98/C 187/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4165/97 komissiolle**esittäjä(t): Alman Metten (PSE)***(7. tammikuuta 1998)*

Aihe: Tarjousten sieppaaminen valtion tukien avulla

1. Onko komissio tietoinen Alankomaiden TV-2-aseman lähetyksestä 15. joulukuuta 1997, jossa osoitettiin asiakirjojen avulla, että Ranskan hallituksen onnistui vuonna 1994 muun muassa antamalla anteeksi puolet Vietnamin veloista ja järjestelemällä uudelleen toisen puolen muuttaa Vietnam Airlines -lentoyhtiön Fokker-koneista tekemän tilauksen ATR:n tilaukseksi?
2. Eikö komissio katso, että velkojen mitätöiminen kansallisen yrityksen tekemien tilausten vastineeksi on valtiontukea?
3. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että tällainen käyttäytyminen vääristää kilpailua myös itse sisämarkkinoilla, erityisesti kun tarkoituksena on siepata tilaus Euroopan unionissa toimivalta kilpailijalta, sillä eräillä aloilla, kuten lentokoneiteollisuudessa, kolmansista maista tulevat tarjoukset ovat ratkaisevia Euroopan unionin yritysten (kuten Fokkerin) terveen toiminnan, ellei peräti selviytymisen kannalta?
4. Millaisia toimenpiteitä komissio on valmis ja pystyy toteuttamaan tämänkaltaisten villin lännen käytäntöjen lopettamiseksi?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(3. helmikuuta 1998)*

Komissiolla ei ole tietoa arvoisan parlamentinjäsenen esiin ottamista seikoista, mutta se tekee tiedustelun kyseisille jäsenvaltioille saadakseen asian tutkimiseen tarvittavat tiedot. Komissio ei pidä mahdollisena, että ATR olisi saanut valtiontukea Vietnamin lentoyhtiön tilauksen yhteydessä. Jos näin on tapahtunut, komissio tutkii tukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille.

(98/C 187/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4168/97 komissiolle**esittäjä(t): Eryl McNally (PSE)***(21. tammikuuta 1998)*

Aihe: Sädehoidosta aiheutuvia vaurioita koskeva tutkimusrahoitus EU:ssa ja ”paras menettely” muissa EU-maissa

Sain äskettäin kirjeen vaalipiirissäni Yhdistyneessä kuningaskunnassa yhdistykseltä, joka pyrkii edistämään sellaisen tiedon saatavuutta, jonka tarkoituksena on varoittaa naisia kaikista mahdollisista rintasyövän sädehoidon aiheuttamista sekä lyhyt- että pitkäaikaisista sivuvaikutuksista.

Mitä rahoitusta on saatavilla sädehoidon aiheuttamia vaurioita koskevaa tutkimusta varten EU:ssa?

Mitä sädehoidon aiheuttamia vaurioita koskevaa tutkimusta tehdään EU:ssa?

Mikä on se sädehoitoon liittyvä ”paras menettely”, joka on käytössä muissa EU-maissa?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(9. helmikuuta 1998)*

Euroopan yhteisö tukee sädehoidon sivuvaikutusten tutkimusta biolääketieteen ja terveyden alan erityisohjelmaan 1994–1998 (Biomed 2) kuuluvassa syöpätutkimusosuudessa ⁽¹⁾. Kaiken syöpätutkimuksen ohjeellinen rahoitus ohjelmasta on 33,5 miljoonaa ecua. Suurin osa syöpätutkimusta rahoitetaan jäsenvaltioiden tasolla.

Komissio tukee Biomed 2 -ohjelmasta yhtä tutkimushanketta, joka käsittelee sädehoidon aiheuttamia kudosvaurioita. Hankkeen budjetti on 410 784 ecua, ja siihen osallistuvat 14 eurooppalaista tutkimusryhmää kehittävät menetelmiä, joilla voidaan selvittää, keillä potilaista on suurin riski saada komplikaatioita sädehoidosta. Pää tavoite on sovittaa annos henkilökohtaisesti. Ennen hoidon aloittamista otetaan kudos- ja verinäytteitä. Moninaisilla laboratorioskokeilla pyritään ennakoimaan mahdollisimman tarkkaan, miten terve kudos sietää sädehoitoa. Tällä tavalla parannetaan kokonaistulosta vähentämällä vaurioiden vaaraa ja parantamalla potilaalle annettavaa hoitoa. Yksi hankkeen tavoitteista on kehittää valiokäytäntö, jota hankkeeseen osallistuvat keskuskeskukset voivat soveltaa.

Lisäksi komission ohjelmasta ”Eurooppa syöpää vastaan” on tuettu useita laadunvarmistus- ja muita toimenpiteitä, joilla sädehoidon standardeja on pyritty parantamaan Euroopassa. Kaikkia näitä tutkimuksia johtaa Euroopan terapeuttisen radiologian ja kasvainopin yhdistys ESTRO (European society for therapeutic radiology and oncology) ⁽²⁾. Vuonna 1995 julkaistiin laadunvarmistusasiakirja teoksessa Radiotherapy and oncology ⁽³⁾. ESTRO tarjoaa nykyään komission tuella kansainvälisiä kursseja, joilla parannetaan sädehoitoalan koulutuksen tasoa Euroopassa.

⁽¹⁾ EYVL L 361, 31.12.1994.

⁽²⁾ ESTRO, Avenue E. Mounier 83, 1200 Bruxelles/Brussel. Puh. (32-2) 775 93 40.

⁽³⁾ Radiotherapy and oncology 35 (1995), s. 61-73. Kustantaja Elsevier.

(98/C 187/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4194/97 komissiolle**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* Mikrosirun käyttöön perustuva geenidiagnostiikka

1. Onko komissio tietoinen siitä, että USA:ssa on sellaisten mikrosirun käyttöön perustuvien geenidiagnostiikkajärjestelmien kehittäminen, joiden avulla voidaan mitata erittäin nopeasti ja tarkemmin kuin koskaan aikaisemmin monimutkaisia geeniperimätietoja perinnöllisten sairauksien ja taipumusten toteamiseksi, niin pitkällä, että näiden tuotteiden markkinointi voi alkaa?
2. Onko komissio tietoinen siitä, että tätä tekniikkaa käyttäen voidaan laatia geneettisiä profiileja myös tuntematta tarkoin solubiologiaa ja turvautumatta lääkärin tai psykologin asiantuntija-apuun?
3. Tietääkö komissio, että useat suuret eurooppalaiset lääketehaat ovat vuonna 1997 tehneet sopimuksia yhdysvaltalaisen osakeyhtiön Affymetrixin (Santa Clara, Kalifornia) kanssa tämän tekniikan käytöstä?
4. Onko komissio tietoinen siitä, että yhteen näistä sopimuksista sisältyy myös tekniikan käyttö geneettisen monimuotoisuuden tutkimiseen, mikä on yhdistetty yliherkkyyteen tietyille työpaikalla käytettäville kemikaaleille?
5. Katsooko komissio, että tämä arka tekniikka voidaan ottaa Euroopassa käyttöön ilman hyväksyntää, käyttöä ja geneettisen tiedon suojaa koskevia säädöksiä?
6. Minkä toimenpiteiden avulla komissio aikoo estää erityisesti tiettyjen henkilöryhmien syrjinnän esimerkiksi silloin, kun työnantajat tai vakuutusyhtiöt käyttävät tätä tekniikkaa?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

1. ja 2. Komissio on tietoinen tieteellisistä julkaisuista, jotka käsittelevät mikrosirun käyttöön perustuvaa diagnostiikkamenetelmää ja sen mahdollisia käyttösovelluksia. Komissio on myös tietoinen tällaisten menetelmien esiin nostamista eettisistä kysymyksistä. Ongelman merkitystä korosti myös bioteknologian eettisiä näkökohtia käsittelevän neuvonantajaryhmän lausunto N:o 6⁽¹⁾, joka koski prenataalidiagnostiikan erityiskysymystä.
3. Komission tietojen mukaan eurooppalaiset lääkeyritykset eivät ole tehneet kyseisen tekniikan käyttöä koskevia sopimuksia amerikkalaisten yritysten kanssa.
4. Kyseisellä menetelmällä voidaan paitsi osoittaa herkkyys tietyille kemiallisille aineille ja siten estää työntekijöiden altistuminen toksisille epäpuhtauksille myös löytää potilaat, jotka todennäköisesti eivät reagoi tiettyyn lääkkeeseen, jotta lääkkeen käyttö voidaan kohdistaa paremmin ja välttää sivuvaikutuksia.
5. ja 6. Kysyiset diagnostiikkamenetelmät tulevat mahdollisesti kuulumaan valmisteilla olevan in vitro — diagnostiikkaan tarkoitettuja lääkinnällisiä laitteita koskevan direktiivin soveltamisalaan. Kyseinen ehdotus⁽²⁾ on tällä hetkellä ensimmäisessä käsittelyssä yhteispäätösmenettelyn jälkeen. Direktiivillä säädellään tällaisten lääkinnällisten laitteiden suoritusvaatimuksia niiden aiotussa lääkinnällisessä käytössä. Direktiivissä ei kuitenkaan määrätä käyttöehtoja ja mahdollisia rajoituksia. Nämä kohdat jäävät kansallisen lainsäädännön alaan.

Komissio seuraa kuitenkin tiiviisti tutkimusohjelmiansa kautta mahdollisen geneettisen syrjinnän oikeudellisia ja eettisiä näkökohtia.

⁽¹⁾ Ethical aspects of PND (Prenataalidiagnostiikan eettiset näkökohdat), 20.2.1996.

⁽²⁾ EYVL C 87, 18.3.1997.

(98/C 187/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4220/97 komissiolle**esittäjä(t): Maartje van Putten (PSE)***(21. tammikuuta 1998)**Aihe:* Elintarvikkeiden merkintä – luettavuus

Elintarvikkeiden merkintöjä koskevan direktiivin 79/112/ETY (¹) 11 artiklassa säädetään, että pakollisten mainintojen on oltava ”helposti ymmärrettäviä, ja ne on tehtävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla”. Alankomaiden elintarvikkeiden merkintää koskevassa laissa tämä määräys on saatettu voimaan käyttäen ilmausta ”helposti havaittava ja helpolukuinen” (23 artikla).

1. Pitääkö paikkansa, että jäsenvaltiot eivät saa säätää kirjainten vähimmäiskokoa saattaessaan mainitun 11 artiklan osaksi kansallista lainsäädäntöä?
2. Onko komissio tietoisuuteen tullut valituksia, jotka koskevat merkinnöissä olevia liian pieniä tai epäselviä kirjaimia?
3. Katsooko komissio, että merkinnöissä käytettävillä kirjaimille on määriteltävä vähimmäiskoko, joka ikääntyvien kuluttajien lisääntyvän määrän huomioon ottaen vastaisi asianmukaisella tavalla säädöksen ilmaisua ”helposti luettava”?
4. Jos komissio katsoo näin, sisältykö tämä normi määräyksen seurantaan varten tehtyyn sisäiseen ohjesääntöön?

(¹) EYVL L 33, 8.2.1979, s. 1.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(13. helmikuuta 1998)*

Yritykset vastaavat direktiivin 79/112/ETY 11 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta. Kyseisen kohdan mukaan elintarvikkeiden merkintöjen on oltava helposti havaittavia ja luettavia.

Kuten kyseisen direktiivin 14 artiklassa täsmennetään, jäsenvaltioiden on oltava säätämättä tarkempia vaatimuksia tavasta, jolla 3 – 11 artiklassa säädetyt tiedot on ilmoitettava, kuin siitä kyseisissä artikloissa jo säädetään. Tämän säännöksen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi määritellä elintarvikemerkinnöissä käytettävien kirjainten kokoa.

Jäsenvaltioiden valvontaelimillä on kuitenkin valtuudet tarkastaa, sovelletaanko 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja periaatteita oikealla tavalla ja onko ne saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jos nämä elimet katsovat, että merkinnät eivät ole luotettavia, ne voivat vaatia merkinnöistä vastaavia tekemään niihin muutoksia. Komissio ei voi suorittaa tällaista valvontaa.

(98/C 187/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-4231/97 komissiolle**esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V)***(14. tammikuuta 1998)**Aihe:* EU:n tuet äärioikeistolaiselle järjestölle Etelä-Ruotsissa

Saksalaisissa sanomalehdissä on viitattu tapaukseen, jossa biologisen antropologian, eugeniikan ja käyttäytymistieteen yhdistys on saanut tukea DM 225 000 EU:n maatalousrahastosta. Järjestöä johtaa hampurilainen asianajaja Jürgen Rieger, joka on yksi eurooppalaisen äärioikeistoliikkeen avainhenkilöitä. Tukea on myönnetty rasistiselle biologisen antropologian, eugeniikan ja käyttäytymistieteen yhdistykselle sillä perusteella, että se on ilmoittanut harjoittavansa luonnonmukaista maataloutta Etelä-Ruotsissa sijaitsevassa Moholmissa.

1. Mitä mieltä komissio on siitä, että rasistiset järjestöt saavat tukea EU:n talousarviosta?
2. Voiko komissio estää sen, että EU:n maataloustalousarviosta tai muista budjettikohdista tuetaan rasistisia ja/tai äärioikeistolaisia järjestöjä?

3. Millaisia valvontamenettelyjä komissiolla on sen vaikeuttamiseksi, että peitejärjestöt voivat saada tukea? Epäonnistuivatko nämä valvontatoimet Moholm-tapauksessa? Aikooko komissio tutkia tätä tapausta tarkemmin, jotta esimerkiksi perusteettomasti maksetut tuet voitaisiin periä takaisin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 1998)

Tuki, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, annettiin ilmeisesti Ruotsin maatalousympäristöä koskevan ohjelman ”Miljöprogrammetin” puitteissa. Tästä ohjelmasta voidaan myöntää tukea luonnonmukaiselle viljelylle, edellyttäen, että tuensaajat suostuvat tiettyihin sitoumuksiin, kuten olemaan käyttämättä torjunta-aineita.

”Miljöprogrammet”-ohjelmalla pannaan täytäntöön ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopuosintuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92 ⁽¹⁾ Ruotsissa, ja yhteisö osallistuu ohjelman rahoittamiseen.

Jäsenvaltiot huolehtivat ohjelman täytäntöönpanosta, vastaanottavat maanviljelijöiden hakemukset, tarkistavatko, täyttävätkö hakijat asetuksessa säädetyt puolueettomat edellytykset, huolehtivat valvonnasta ja tarvittaessa määräävät seuraamuksia. Komissio ei siten ole suoraan vastuussa ohjelman hallinnollisesta täytäntöönpanosta eikä sille ilmoiteta säännöllisesti yksittäisistä tukitapauksista.

Ruotsi laati ohjelman ja toimitti sen komissiolle hyväksyttäväksi. Komissio tutki ohjelman varmistaakseen sen yhteensopivuuden maaseutu ympäristöä koskevan asetuksen kanssa (asetus (ETY) N:o 2078/92).

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

(98/C 187/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0012/98 komissiolle

esittäjä(t): Philippe Monfils (ELDR)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: Daphne-ohjelman toimeenpano

Komissio on käynnistänyt Daphne-ohjelman, joka rahoitetaan pahoinpitelyn vastustamiseen tarkoitettua kolmen miljoonan ecun suuruisesta budjettikohdasta, ja määritellyt kriteerit, joiden perusteella hankkeita hyväksytään ja rahoitetaan.

Voisiko komissio antaa luettelon hyväksytyistä hankkeista, aloitteet tehneiden organisaatioiden nimistä ja sijaintipaikoista sekä kuhunkin hankkeeseen varatuista määrärahoista?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 1998)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(98/C 187/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0025/98 komissiolle

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE)

(15. tammikuuta 1998)

Aihe: Algerian tilanne

Voiko komissio antaa lausunnon Algerian nykyisestä tilanteesta? Voiko se lisäksi kertoa, mihin toimiin on ryhdytty tai aiotaan ryhtyä, jotta voitaisiin selvittää nykyisten verilöylyjen syyt sekä löytää poliittinen ratkaisu? Miten Algerian viranomaiset ovat reagoineet tällaisiin aloitteisiin?

Voiko komissio lisäksi selvittää, millaista rahoitusapua ja teknistä tukea EU on antanut Algerian hallitukselle ja millaisia ehtoja avun toimittamiselle on asetettu? Voiko komissio erityisesti selittää, miksi Algerian asukkaille ei ole toistaiseksi tarjottu humanitaarista apua?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 1998)

Komissio osallistui täysipainoisesti troikan Algeriaan 19.–20. tammikuuta 1998 tekemään selvitysmatkaan sekä Algerian tilanteesta 26. tammikuuta yleisten asiain neuvostossa käytyyn keskusteluun. Komissio yhtyy neuvoston päätelmiin, jotka antavat vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen. Jäljennös päätelmistä lähetetään hänelle suoraan sekä parlamentin pääsihteeristöön.

(98/C 187/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0047/98 komissiolle

esittäjä(t): Mark Watts (PSE)

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: Viitteiden käyttö kirjeenvaihdossa

Onko komissio samaa mieltä siitä, että vastauskirjeissä olisi ryhdyttävä käyttämään viitemerkintää? Olen varma, että tällainen menettely helpottaisi jäseniä löytämään asiaan liittyvät asiakirjat vastauksen saapuessa.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 1998)

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että kirjeenvaihdossa tulisi mainita viitetiedot. Komission sihteeristön ohjeistoon ja sen tietojenkäsittelyjärjestelyihin sisältyvät ohjeet viitemerkintöjen tekemisestä. Komissio pahoittelee, jos arvoisalle parlamentin jäsenelle on aiheutunut haittaa viitetietojen merkitsemättä jättämisestä.

(98/C 187/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0074/98 neuvostolle

esittäjä(t): Stéphane Buffetaut (I-EDN) ja Françoise Seillier (I-EDN)

(30. tammikuuta 1998)

Aihe: Euroopan unionin sopimusluonnoksen uusi 13 artikla (ent. 6 a)

Uudessa SEU:n luonnoksen 13 artiklassa määrätään, että ”neuvosto voi (...) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet (...) sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi (...)”.

Onko neuvoston mielestä viisasta tänä aikana, jona etenkin lapsiin kohdistuvat seksuaalirikokset ja seksuaalinen hyväksikäyttö ylipäättensä tuomitaan ja sitä vastaan taistellaan, mm. Euroopan parlamentin viimeaikaisissa päätöslauselmissa (B4-0954, 0968, 0980, 0990/97, annettu 20.11.1997; A4-0306/97, annettu 6.11.1997; A4-0372/97, annettu 16.12.1997), luoda tällä tavoin suojattu, epämääräinen luokka ja mahdollisuudet puolustaa esimerkiksi sellaisten pedofiiliasta epäiltyjen henkilöiden oikeuksia, joilta kaikki yhteydenpito lapsiin on kielletty, vaikkakin vain tilapäisesti?

Voisiko neuvosto myös perustella, miksi tähän samaan artiklaan on lisätty kyseinen määräys sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumisesta?

Aikooko neuvosto korjata tässä yhteydessä epämääräistä ilmaisua ”sukupuolinen suuntautuminen” vai aikooko se jättää sanamuodon ennalleen?

Vastaus*(23. maaliskuuta 1998)*

Kuten arvoisat parlamentin jäsenet tietävät, neuvostolla ei ole valtuuksia muuttaa tai korjata perustamissopimusten tekstiä ⁽¹⁾.

Neuvosto haluaa kuitenkin täsmentää, että se ryhtyy 13 artiklan nojalla tarpeelliseksi katsomiinsa toimiin yksimielisesti ja Euroopan parlamenttia kuultuaan.

Neuvosto tuomitsee ankarasti kaiken lapsiin kohdistuvan väkivallan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön, ja se on ryhtynyt tarpeellisiin toimiin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston mukaisesti. Näihin toimiin sisältyy yhteinen toiminta 16 päivältä joulukuuta 1996 Europolin huumeyksikölle annetun toimeksiannon laajentamisesta ⁽²⁾, yhteinen toiminta 29 päivältä marraskuuta 1996 ihmisillä käytävän kaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnasta vastaavien henkilöiden kannustus- ja vaihto-ohjelman perustamisesta (STOP-ohjelma) ⁽³⁾ ja yhteinen toiminta 24 päivältä helmikuuta 1997 ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön vastaisesta toiminnasta ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Neuvosto tulkitsee kirjallisessa kysymyksessä esitetyn viittauksen SEU:n luonnoksen uuteen 13 artiklaan viittaukseksi EY:n perustamissopimuksen Amsterdamin sopimuksella uudelleen numeroidun version 13 artiklaan.

⁽²⁾ EYVL L 342, 31.12.1996, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 322, 12.12.1996, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 63, 4.3.1997, s. 2.

(98/C 187/217)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0093/98 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(30. tammikuuta 1998)*

Aihe: Turkki ja jalkaväkimiinat

Mukautuen kansainvälisiin sopimuksiin ja Euroopan parlamentin pyyntöihin Kreikka on päättänyt hyväksyä jalkaväkimiinojen käyttökiellon. Sitä vastoin Turkki näyttää olevan täysin haluton mukautumaan tähän kieltoon ja pitää yhä miinoitettuna Kreikan vastaisen rajan aluetta koko rajan pituudelta. Ennennäkematöntä kovapintaisuutta ja sadismia osoittaen se lisäksi ajaa satoja kurjassa tilassa olevia kurdipakolaisia, jotka pyrkivät Kreikkaan ja sitä kautta muualle EU:hun, kohti miinoitettua aluetta.

Haluaisin saada tietää, mitä toimia Euroopan komissio aikoo toteuttaa, jotta Turkki mukautuisi kansainvälisiin sopimuksiin kuten Kreikka on jo tehnyt uhraten sotilaallisia etujaan ja puolustustarpeitaan humanitaarisista syistä.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(17. helmikuuta 1998)*

Komissio on tukenut voimakkaasti Ottawan prosessia. Se on yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa neuvotelllessaan kannustanut niitä liittymään jalkaväkimiinat kieltävään yleissopimukseen.

Yleissopimuksen allekirjoittaneet jäsenvaltiot ovat sitoutuneet tekemään parhaansa sopimuksen ratifioimiseksi mahdollisimman nopeasti, toteuttaakseen asianmukaisia toimia yleissopimuksen määräysten noudattamiseksi jo ennen kuin se tulee voimaan sekä edistämään yleistä liittymistä yleissopimukseen.

Yhteisö pyrkii myös edistämään kaikilla sopivilla kansainvälisillä foorumeilla, mukaan lukien aseidenriisuntakonferenssi, johon Turkki osallistuu, kaikkia pyrkimyksiä, joilla edistetään jalkaväkimiinojen täydellistä tuhoamista maailmanlaajuisesti ja joilla edesautetaan näiden aseiden jo aiheuttamien ongelmien ratkaisemista.

Komissio jatkaa soveltuvin osin voimakasta toimintaansa tällä alalla vastuualueensa huomioon ottaen.

(98/C 187/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0167/98 komissiolle**esittäjä(t): David Hallam (PSE)***(28. tammikuuta 1998)*

Aihe: Nelivetoisten maastoautojen käyttäminen maaseudun kapeilla teillä

Onko komissioilla tietoa vaarasta, jonka väitetään kohdistuvan moniin Ison-Britannian vanhoihin maaseututeihin nelivetoisten maastoautojen lisääntyneen autourheilukäytön vuoksi?

Onko nelivetoisten maastoautojen käyttö kielletty tällaisilla teillä muissa EU-maissa, kuten Hollannissa ja Ranskassa, ja jos on, niin millä ehdoilla?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(27. helmikuuta 1998)*

Komissioilla ei ole pyydettyjä tietoja.

(98/C 187/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0195/98 komissiolle**esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE)***(28. tammikuuta 1998)*

Aihe: Rafael-ohjelmaan valitut hankkeet

Agence Europe ilmoitti 29. joulukuuta 1997, että Euroopan komissio oli valinnut 92 Rafael-ohjelmaan liittyvää kulttuuriperinnön säilyttämis- ja hyödyntämishanketta toteutettavaksi vuoden 1997 aikana.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä portugalilaiset hankkeet olivat valittujen 92 hankkeen joukossa ja paljonko näille hankkeille oli myönnetty rahaa?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(13. helmikuuta 1998)*

Raphael-ohjelman mukaista yhteisön taloudellista tukea hakeneesta 841 hankkeesta valittiin 92 hanketta. Tukea myönnettiin yhteensä 9 416 121 ecua.

Voimassa olevassa järjestelmässä hankkeita ei arvioida sen perusteella, mistä jäsenvaltiosta hakemus on peräisin. Sen sijaan valintaperusteena on se, että hanke on syntynyt tarkoituksenmukaiseen ja tehokkaaseen kumppanuuteen perustuvan yhteistyön tuloksena ja siihen liittyy selkeä eurooppalainen ulottuvuus. Jokaista hanketta koordinoi kulttuurialan toimija. Hankkeilta edellytetään, että myös muiden jäsenvaltioiden tai assosiaatiovaltioiden kulttuurialan toimijat osallistuvat niihin.

Vuodelle 1997 valituista hankkeista 18 on sellaisia, joihin osallistuu portugalilaisia kulttuurialan toimijoita. Yhtä näistä hankkeista koordinoi portugalilainen osapuoli. Kyseessä on lissabonilaisen Instituto José de Figueiredon ehdottama "Estudo da técnica da pintura portuguesa do século XVI".

Hankkeelle myönnetty kokonaissumma on 948 125 ecua.